

ΚΑΝΑΚΗ Ι. ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗ

**ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1945 ΜΕΧΡΙ ΤΟ 2009**

ΒΟΥΒΑΣ ΣΦΑΚΙΩΝ 2009

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΒΙΒΛΙΟ ΜΟΥ

αφιερώνω στον εγγονό μου ΑΝΤΩΝΗ ΜΠΕΒΔΟΛΟΓΟ
του Μανώλη και της Μαρίας
που γεννήθηκε το 2008

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ

Από την δεκαετία του 1960 αρθρογραφώ στις εφημερίδες. Έχω γράψει εκατοντάδες άρθρα και εκατοντάδες ποιήματα. Όσα άρθρα μου αφορούνε τα Σφαιρά, σχεδόν όλα, τα δακτυλογράφισα και τα έκανα βιβλίο όπου με φωτοτυπίες θα κάνω κάμποσα αντίτυπα. Το ίδιο κάνω με το παρόν όπου κάνω βιβλίο τα ποιήματά μου. Με αρκετή ευχέρεια γράφω σε έμμετρο λόγο και πολλές φορές προτιμώ να γράφω σε έμμετρο, ειδικά όταν θέλω να κευτηρίσω, να σατιρίσω ή να το κάνω λίγο ευτράπελο. Μου φαίνεται πιο επιδεκτικό το έμμετρο και συχνά μιλώ πιο άνετα μ' αυτό έξω από τα δόντια. Εδώ περιλαμβάνονται τα πιο κολλά από τα ανεξάρτητα ποιήματά μου. Δεν περιλαμβάνονται τα 116 ποιήματά μου που τα έκανα βιβλίο με τον τίτλο «ΠΑΡΑΒΟΑΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ» Δεν περιλαμβάνονται οι 1400 περιποιημένες μου μαντινέδες και οι 600 άλλες μαντινάδες μου που τις γράφω όλες στο βιβλίο μου «ΚΡΗΤΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΠΟΙΗΣΗ» και φυσικά δεν περιλαμβάνεται το βιβλίο μου «ΠΕΡΙΠΛΟΚΑΔΙΑ» που είναι γραμμένο σε δεκαπεντασύλλαβη ομοιοπτελένη δική μου κοίτηση. Περιλαμβάνεται διλαδί εδώ μέρος από τα δικά μου τραγούδια. Τα πιο πολλά ποιήματά μου είναι σχετικά με την κατ'επίκαιροτητα, ουσιαστικά, εδώ είναι μέρος της έμμετρης αρθρογραφίας μου. Περιέλαβα στο βιβλίο μου και το σκετσάκι μου "ΤΑ ΔΥΟ ΒΟΣΚΑΡΟΥΔΙΑ" επειδή και εκεί περιλαμβάνεται δική μου κοίτηση. Δεν περιλαμβάνεται στο βιβλίο μου ούτε ένας στίχος μου διχαυρού. Έχω εδώ ποιήματά μου από το 1945 και μερικά είναι σε διαφορετικό στίχο και σε διαφορετική διάλεκτο, μα και παρουσιάζουν διαφορετική νοοτροπία από άλλα στο ίδιο βιβλίο. Όπως τα είχα δακτυλογραφήμένα, τα χρησιμοποίησα. Εκτός από δύο-τρία που αναφέρω ότι τα εξεφώνησα σε εκδηλώσεις, όλα τα άλλα είναι δημοσιευμένα σε εφημερίδες. Ειδικά τις νεκρολογίες, σχεδόν πάντα τις γράφω στα Χανιώτικα λέει."

Ουσιαστικά, εδώ είναι μια αρθρογραφία σε έμμετρο που έχει σχέση με την επικαιρότητα των εκάστοτε χρόνων

ΕΒΦΑΛΑΙΟ Α΄ Ιστορία
ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΑΡΤΙΟΥ

Το μήνα Μάρτη πάντοτε η άνοιξη αρχίζει
 Η πλάση ανανεώνεται κι ανθεί και λουλουδίζει
 Το μήνα Μάρτη η Παναγιά εμύρισε τον κρίνο
 Έτσι Χριστιανοί γιορτάζουνε το γεγονός εκείνο
 Το μήνα Μάρτη άρχισε και το εικοσι ένα
 κι εξαναγίνηκε η Ελλάδα σε χρόνια ματωμένα
 Μάρτη επρωτοβόξεσε της λευτεριάς το σπόρο
 κι εφύτρωσε κι ερίνηκε το δέντρο καρπόφορο
 Μάρτη εξαναφύτρωσε το κράτος της Αθήνας
 και πρέπει να ανακηρυχτεί ο εθνικός μας μήνας
 κι αποτινάξαν τον ζυγό του βάρβαρου δυνάστη
 που ιερό και όσιο ποτέ δεν εσεβάστη
 Με άφθαστο ιρωισμό με θάρρος και με πίστη
 με αίματα και κόκκαλα η χώρα εξαναχτίστη
 Τα κόκκαλα τα ιερά ηρωικών προγόνων
 πρέπει να τα λατρεύουμε σ'αιώνες των αιώνων
 Αν δεν εθυσιάζανε την ακριβή τους ζήση
 Στον κόσμο ο Ελληνισμός τώρα θα είχε εβήσει
 Αχάριστοι στους ήρωες δεν πρέπει να φανούμε
 ότε οφείλομε σ'αυτούς να μην το λησμονούμε
 Και πρέπει να βαδίζομε με το παράδειγμά τους
 όπου με το παράδειγμα τιμούμε τ'όνομά τους
 "Αγώνας της Κρήτης" 25-3-03

ΕΣΤΗ ΘΥΜΙΑΝΗ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟ 1621

Μαύρα ήτανε τα χρόνια τότε στα εικοσιένα
 Σ'ένα βάρβαρο δυνάστη ήταν όλα σκλαβωμένα
 Ήτανε για τους ραγιάδες ανυπόφορη ζωή
 μα με αίμα και θυσιές έδωσαν άλλη ενοή
 Στα Σφακιά στην Παναγία που τη λένε "Θυμιανή"
 από όλο το νησί μας ήρθαν άντρες ζωντανό
 κι αποφάσισαν να κάνουν επανάσταση στην Κρήτη
 και να δώσουν τη ζωή τους για πατρίδα και για πίστη
 Είκοσι εννιά του Μάη, ήταν μέρα Κυριακή
 Ηια απόφαση μεγάλη πήρανε κ' ιστορική
 Έμεινε εκείνη η μέρα καύχημα στην ιστορία
 Ύψωσαν τ'ανάστημά τους σε μια αυτοκρατορία
 Βις τον βάρβαρο δυνάστη εσηκώσανε κεφάλι
 κι εξεσηκώσαν την Κρήτη απ'τη μιά άκρη στην άλλη
 Πολεμήσανε γυναίκες και γερόντοι και παιδιά

κι εφύτεψανε το δέντρο που το λένε ΛΕΥΤΕΡΙΑ
 Δίχως χρήματα και όπλα ευρεθήκαν οι καημένοι
 Με ηρωισμό και θάρρος όμως ήταν οπλισμένοι
 Όποιους πνίγει η αδικία γίνονται σωστά θεριά
 και τα θυσιάζουν όλα για να δούνε λευτεριά
 Σαν Δαβίδ με Γολιάθ επιαστήκαν στον αγώνα
 Τον πάντοχυρο δυνάστη χτύπησαν με τη σφεντόνα
 Το μισό από το όλο, λένε, είναι η αρχή
 Μόνο μ'αρετή και τόλμη μια Κρητούλα μοναχή
 Το ποτίζανε με αίμα, το λιπαίνουν με κορμιά
 το δέντρο τ'ελευτερίας. Συμπαράσταση καμιά
 Καθαγιασμένος τόπος είναι και στην ιστορία
 και που ρίξανε το σπόρο για την άγια ελευτεριά
 " Χανιώτικα Νέα" 23^η. 5-, 04

Η ΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Η Κρήτη σκλάβια ήτανε σωστούς εφτά αιώνες
 κι εκάνανε τα τέκνα της αιματηρούς αγώνες
 Γιαυτή τη λατρευτή θεά την άγια ελευτεριά
 αιματοπότιζαν τη γη στου χρόνου την πορεία
 Έωστούς αιώνες τέσσαρις κι εξήντα πέντε χρόνους
 κρατούσανε οι Κρητικοί τους Ένετούς στους άμους
 Επαναστάσεις' κοσεφτά οι Κρητικοί εκάμα
 μα όμως οι ταλαιπωροι δεν επετύχαν πράμα
 Ήρθαν οι Τουρκοβάρβαροι και τσ'Ένετούς εδιώξα
 μ'ακόμη πιο χειρότερα τσοι Κρήτες εστριμώξα
 χρόνους εκάμανε κι αυτοί διακόσους και τριάντα
 κ'είναι ανεκδιήγητα τα τουρκικά συμβάντα
 Πρώτη η επανάσταση του Δάσκαλου του Γιάννη
 που έκανε πρυσπάθεια τους Τούρκους να ξεκάνει
 Με Τούρκους και Τουρκαλβανούς η Κρήτη επολέμα
 Το δοξασμένο χώμα της το ζύμωσε με αίμα
 Στην ένδοξη επανάσταση, εις τα εικοσιένα
 μεγάλα κατορθώματα είχε καταφερμένα
 Μα όμως στο πρώτόκολλο πού'γινε στο Λονδίνο
 μας πρόδοσαν οι "σύμμαχοι" και τον καιρόν εκείνο
 και δεν την επιτρέψανε την ένωση της Κρήτης
 Κλάψαν τα Όρη τα λευκά κι ο γέρο Ψηλορείτης
 και ήρθε το εξήντα εξ με ποταμούς αιμάτων
 κ'ήταν το τέλος άσκημο τρανών κατορθωμάτων

Μα το ενένηντα εφέτ' στην "τυχερή της Κρήτης
 εφάνη στον ορίζοντα η ελευθέρωσή της
 Και το ενένηντα οχτώ στις τρεις του Νοεμβρίου
 με τους αγώνες των Κρητών και θέληση Κυβού
 Από την Κρήτη έφυγε το τούρκικο ασκέρι
 Φτάνουν τα χρόνια πού'χανε την Κρήτη μας στο χέρι
 Η λευτεριά ήτανε μισή και περιορισμένη
 αφού με την Ελλάδα μας δεν είμαστε ηνωμένοι
 Εφάρανε τον κρίγκικα σαν αρμοστή της Κρήτης
 μα δεν ολοκληρώθηκε η ελευθέρωσή της
 Στην Κρήτη τότε ανάτειλε ένα μεγάλο αστέρι
 και, όπως όλοι ξέρομε, το λέγανε λευτέρη
 Έδρασε διπλωματικά, έκαμε επαναστάσεις
 και δεν αποδεχότανε μεσαίες καταστάσεις
 και έδιωξε τον κρίγκικα κι όλους τους ευρωπαίους
 και ένοιξε ορίζοντες, μεγάλους και σπουδαίους
 Στα δέκα τρία ήτανε του εικοστού αιώνα
 όταν εκτευχθήκανε οι στόχοι του αγώνα
 Ο Ιωσταντίνος βασιλιάς κι ο γιός του Ψηλορείτη
 εκισημοποιήσανε την ένωση στην Κρήτη
 Δεκέμβρης, την πρωτομηνιά ημέρα ήταν σπουδαία
 όταν υψώσαν στον φηρμά ελληνική σημαία
 Κι ακόμα ωραιότερο φαίνεται οστο τέλος
 γιατί ήτανε πρωθυπουργός ο μέγα Βενιζέλος
 "Αθήνας της Κρήτης" 6-12-01

28η Οχτώβριου, 1940
 (κρητική διάλεκτος)

Ο Μουσουλίνης έβαλε χοντρή δουλειά στο νου ντου
 και το ξεμυστικώθηκε του Τσιάνου, του γαμπρού ντου
 Εσκέφτηκε με πόλεμο να πάρει την Ελλάδα
 Δεν έφταξεν η κούτρα ντου πως κάνει κουζουλάδα
 Κι εμήνυσε του Μεταξά μια νύχτα με τον Γκράτσι
 πως ως τα ξημερώματα ο πόλεμος θ'ανάψει
 και να του παραδώσομεν, αδέλομε, τη χώρα
 γιατί θ'αρχίζει το κακό μέσα σε λίγη ώρα
 Κι ο Μεταξάς του μήνυσε, αν είναι παληκάρι
 θα τονε περιμένομε κι ας έρδει να την πάρει
 Στ'Οχτώβρη τσ'είκοσι οχτώ στο έτος του σαράντα
 ο Ντούτσε μας εχτύπησε, πως θα νικήσει εχάντα
 Άναντρα μας εχτύπησε κρίχου να γέξει ημέρα
 μα άναντροι με ήρωες πως να τα βγάλουν πέρα;

Με γενικό ντων αρχηγό τον Μπρέσκα τον Βισκόντι
 αρχίζαν κι εγροικούντανε τών κανονιών οι βρόντοι
 Μα ο Βισκόντι εσχόνταφτε σε κάθε σκέδιό ντου
 κι αποζυγώσασί ντωνε κι εμπέφασιν το Σόντου
 Μα και ο Σόντου δε νικέ και μπέμπουν το Μπεντόλιο
 μα ερεζιλέφασί ντωνε οι γι-Έλληνες το δόλιο
 Κι αποζυγώνουν ντον κι αυτό και τον ανακαλούνε
 τον Καρπαλέρο εμπέφανε να σιορεζιλευτούνε
 Μα αλλαγές τω στρατηγώ δεν παίρνει ο Ντούτσε νίκη
 Στην Αλβανία επάθανε μεγάλο ρεζιλίκι
 Του Μουσουλίνη θέ πρεπε ο νους του να το φτάξει
 πως για να μη ρεζιλευτεί θά'πρεπε εχθρούς ν'αλλάξει
 Έπρεπε από πρωτύτερα να το σκεφτεί ο καημένος
 με Έλληνες αντίπαλους θά'φευγε ντροπιασμένους
 Είχανε όπλα πλια καλά, τριπλάσιους φαντέρους
 μα τσ'εζυγώνα οι γι-Έλληνες σα μουνουχογαϊδάρους
 Εμπέφανε για ανίκητους τσοι «Λύκους της Ίσοκάνης»
 μα εκεί τσ'εκάμανε λαγούς. Στο γλέκιο πού τσοι πχιάνεις
 Ο Μουσουλίνης, ο χεζές, και ο γαμπρός του ο Τσιάνος
 ελέγανε πως νικητής ήθελα βγει ο Νταλιάνος
 Κι εκάναν υκολογισμό την πρώτην εβδομάδα
 πως θαλα τηνε βάλουνε στη χέρα την Ελλάδα
 Μα κένανε λογαριασμό όδχως τον ξενοδόχο
 Ένας δικός μας έστενε ένα δικό ντου λόχο
 Επήραμε την Κορυτσά, Κλεισούρα και Χειμέρα
 Του Ντούτσε τα στρατέματά τσ'εκάμαμε μαντέρα
 Μ'αφού ανικανότητα εδείξαν οι Νταλιάνοι
 ο, Σίτλερ αποφάσισε επίθεση να κάνει
 Δύο ολόκληρα θεριά μαζί την εχτυπήσα
 την Ελλεδέτσα τη μικρή και την εδιαλύσα
 και σαν επικρατήσανε στην Παλαιά Ελλάδα
 την Κρήτη εμπορπαδίζανε καθημερινά γκαρμάδα
 και μεν ημέρα του Μαγιού, μια μαυρισμένη μέρα
 Ναζίδες εβρωμέσανε τση Κρήτης τον αέρα
 Ρίχνουν αλεξιπτωτιστές Ναζογερμαναράδες
 και τσ'αντιμετωπίζανε γέροι, παιδιά και γριάδες
 Γιατί τα Κρητικόπουλα εις τα σάραντα ένα
 εις την Ελλάδα την παλιά εβσαν εγκλωβισμένα
 αυτοί οι αλεξιπτωτιστές οι σκληροπολεμάρχοι
 στην Κρήτη την εδώκανε την ύστερή τους μάχη
 Πολλά ακριβά ο Ναζισμός την πλέρωσε την Κρήτη

7

Σε άντρες και σε υλικά τ'αλλάξανε την πίστη
με τα φτερά ντων ήρθανε εις τα σαράντα ένα
μα εξεκουμπιστήκανε με τα φτερά κομμένα
"Ρέδεμνος" Ρεθύμνου 25-10-08

Η μάχη της Κρήτης

Εις το νησί του Μίνωα εις τα σαράντα ένα
ήρθαν από τον ουρανό πουλιέ δαιμονισμένα
Μεσ' του Μαγιού τις μυρωδιές εις τ' ουρανού το δάμα
εκούστην αστραπόβροντομαι των ναζί η βρώμα
Τσοι ουρανοκατέβατους αλεξιπτωτιστάδες
με πέτρες τσ' απαντούσανε γέροι, παιδιά και γράδες
Αίμα πολύ εχύσανε αμούστακα και γέροι
γιατ' έλλειπε απου το νησί τση Κρήτης το ξαθέρι
Ετην υστεριά οι ναζιστές την Κρήτη την παήσα
Στα χέρια την εβάλανε μα δεν την καταχτήσα
Εχάσαν αερόπλινα, στρατό κολλέξιλιάδες
Ετην Κρήτη αφανίσανε τσ' αλεξιπτωτιστάδες
Στο δεύτερο παγκόσμιο το ξέρει ο κόσμος όλος
πόσο μέγανος ήτανε τση Κρήτης μας ο ρόλος
Γιατ' εκαδυστρήσανε να πάνε στη Ρωσία
κ'είχεν η καθυστέρηση μεγάλη σημασία
Πάρα πολύ εστοίχισε αυτό στη Γερμανία
για κένο θα σκοτώνανε τον κόσμο με μανία
Χωριά πολλά εκάφανε, πολλά τα ξεκληρίσαν
και το νησί της λεφτεριάς με αίμα το ποτίσαν
Ήθελαν όσα πάθανε να μας εκδικηθούνε
μα θέλαν και τσοι Κρητικούς να τσοι τρομοκρατούνε
Κι αρχίσαν κι εσκοτώνανε χωρίς καμιά αιτία
Φύλο δεν εξετάζανε ούτε την ηλικία
Από παιδιά τριώ χρονώ μέχρι ογδόνά πέντε
Χάρη κανιούς δεν κάνανε του Χίτλερ οι "λεβέντες"
Του Χίτλερ υπακούανε, νιούς κουζουλού μεγάλου
που τσ' έκανε ότι ήθελε με πλύση εγκεφάλου
Η Γερμανία πάντα τση θα νιώθει ντροπιασμένη
για το κακό που έκαμε σ' όλη την/οικουμενή
Από την Κρήτη ο Γερμανός, μην το ξεχνά και τούτο
πως ήρθε σαν τον αητό κι έφυγε σαν τον μούφο

Ήχανιώτικα Νέα" 30-5-1999

Γερμανική Κατοχή

Τα βάσανα της κατοχής θα γράφει η ιστορία
 μα θα τα διηγηθώ και γώ με πόνο στην καρδιά
 Το χώμα το ελληνικό εις τον καιρό εκείνο
 το πότιζαν οι Γερμανοί με αίμα των Ελλήνων
 Συχνά-συχνά, οι βάρβαροι εκάναν εκτελέσεις
 Μην τό'γραφε η μοίρα σου στα χέρια τους να πέσεις
 Έκαναν χήρες κι' ορφανά κι' επλήγωναν μανάδες
 και χαϊνεύαμε συχνά στις άγριες μαδάρες
 Έκαιγαν σπίτια και χωριά και σκότωναν ανθρώπους
 και σκόρπισαν τον πανικό σ' όλης της Γής τους τόπους
 Συγκοινωνία έλλειπε όλα τα χρόνια κείνα
 μα ο χειρότερος εχθρός ήταν η μαύρη πείνα
 Χόρτα ξερά, πολλές φορές, τά'χομε φαγωμένα
 και στα βουνά γυρίζαμε πουλιά κυνηγημένα
 Καρούπια εβάλλαν στο ψωμί και κύτρα και βελάνια
 κι' άνθρωποι δεν εζήσανε χειρότερα ζαμάνια
 Δεν το θωρούσαμε ποτέ στον πόλεμο το ρύζι
 Το ρόβι εφάγαμε ξερό κ' είπαμε πως μυρίζει
 Μεγάλη κρίση ήτανε με την ενδυμασία
 Ένα σακάκι άξιζε σαν μια περιουσία
 Ήτανε πλούσιοι και φτωχοί στην ίδια καταντία
 και πλούσιοι μόνο ήσανε, όποιοι είχαν εσοδεία
 Ταχρήματα στον πόλεμο δεν εκυκλοφορούσα
 με είδος ανταλλάσσανε εκείνοι που εποικεύσα
 Δεν εκαλοπερνούσαμε και με την αγγαρξία
 Μισόγυμνοι και νηστικοί και ξυλοπάταριά
 Εις των Ελλήνων την ψυχή είναι βαθειά γραμμένα
 ε βάρβαρος ο Γερμανός όσα'χει καμομένα
 Εσκότωνε, εβασάνιζε και εμάζευεν όμηρους
 κι' αυτός εδιατάραξεν Ωκεανούς κ' ηπειρούς
 Σε θάλασσα και σε ξηρά και σ' ουρανό επλέμα
 και δεν εξαναχύθηκε στον κόσμο τόσο αίμα
 Όλη η ανθρωπότητα ήτανε ταραγμένη ;
 και του πολέμου η φωτιά στην Γή ήταν απλωμένη
 Μα πήρανε τα πράγματα μεταβολή μια μέρα
 Κι' απότομα του Γερμανού του κόψαν τον αέρα
 Ασφένδου Ιούνιος 1945
 Κανάκης Γ. Γερωνυμάκης

Ξύπνησε Μεγαλέξανδρε μεγάλε στρατηλάτη
 Ξύπνησε Ξενιζέλε μας μέγαλε διπλωμάτη
 Ξυπνήστε γιατί σήμερα σας έχουμε ανάγκη
 Εχθροί μεγάλοι και μικροί μας πήρανε φαλάγκι
 Φύτρωσε ενακρατέδιο κι έχει τα σχέδιά του
 Του Αλεξάνδρου αμφισβητεί την ιθαγένειά του
 Βάναυσα τον κακοποιεί και σχέδια χαράζει
 και για δικό του πρόγονο μας τον παρουσιάζει
 Και άρον-άρον προσπαθεί Σλαμό να τονε κάνει
 και στην υπηρεσία του τους Αμερικάνους βάνει
 Τα Σκόπια αναγνωρίσανε ωσάν Μακεδονία
 και μας προκαλέσανε έκπληξη κι αγωνία
 Στα Σκόπια όργανο ο Μπους μας έδωσε χαστούκι
 Ότι του πουν οι Σκοπιανοί κι ότι του πουν οι Τούρκοι
 Ίσως από τον πόλεμο το άναψε το σπύρτο
 ο Γιουγκοσλάβος πρόεδρος που τον ελέγαν τίπο
 Ετότες μόνο μια φυσέ μπορούσε να το σβήσει
 μα "έλλειπε" η κυβέρνηση που έπρεπε να φυσήσει
 Σα "Ήβρα ματσεντόνια" ήτανε ευκαιρία
 να πάμε συμβιβαστικά το ενενήντα τρία
 Μα η αντιπολίτευση σήκωσε μπαϊράκι
 για κόντρα στην κυβέρνηση του Κώστα Μητσοτάκη
 Τότε παρακαλούσανε τη λύση αυτή τα Σκόπια
 και τώρα ευρεθήκαμε εμείς σε κακοτόπια
 Τούρκοι και Σκόπια κι Αλβανοί μ'άδικες απαιτήσεις
 σε βάρος της πατρίδας μας στοχεύουν καταχτήσεις
 Εμείς δε λέμε τίποτα για αλύτρωτες πατρίδες
 κ'υποχωρούμε νά'χομε μ'όλους καλές καρτίδες
 Δεν φτάνει εις την άμυνα να περιοριστούμε
 Επίξεση αν κάνομε σωστά θα αμυνθούμε
 Μπορούμε ν'αναφέρουμε σαν παραδειγματάκι
 πώς έφτιαξαν οι Σφακιανοί τότε τον Αλιδάκη
 Όπου εσκόπευε αυτός να βγεί να τους ξεκάμει
 Μα τον εκαθάρσανε δια να μη προκάμει
 "Ήρουκας" Ιανίων 3-12-04

ΤΑ ΧΥΔΑΙΑ ΣΚΟΠΙΑ

Ένα μικρό κρατίδιο εφύτρωσε κοντά μας
 Ένα σωστό παράσιτο στα βόρεια σύνορά μας
 Μια χώρα λιλιπούτεια, θρασύτατη, χυδαία
 που βρίζει και πρωθυπουργό κι ελληνική σημαία
 Σλάβοι, Βουλγάροι κι Αλβανοί, μια χώρα πανσπερμία
 κληρονομιά διεκδικεί απ'τη Μακεδονία
 Λς πάνε να αναλύσουνε να βρουν το Ντι-Βν-Εβ
 κ' ύστερα να διεκδικούν μιας άλλης χώρας κλέψη
 Και τον Μεγάλο Αλέξανδρο αυτοί διεκδικούνε
 Πο πού τραβά η σκούφια τους δεν ξέρουνε να πούνε
 Μα τον Μεγάλο Αλέξανδρο θρασύτατα τον βρίζουν
 όταν δικός τους πρόγονος πως είναι υποστηρίζουν
 θέλουν την ιστορία μας να κάμουνε δική τους
 κι ακόμα είκοσι χρονών δεν είναι η ύπαρξή τους
 Κρατούνε γεωγραφικά λίγη Μακεδονία
 Μα σχέση ιολογικά δεν έχουνε καμία
 Δε βλέπουνε το μπέι τους και την κακομοιριά τους
 μα δείχνουνε το θράσος τους και την αναίδειά τους
 χυδαία και θρασύτατα συχνά μας προκαλούνε
 μα την οικονομία τους εμείς τηνε κρατούμε
 Δείχνουνε χυδαϊότητα θρασύτητα και θάρρος
 γιατί έχουν με το μέρος τους του μίστερ Νπούς το βάρος
 Για τούτο το κατάντημα βρήκομε την αιτία
 στην πάντοτε ελληνική ισχυρή διπλωματία
 Μονάχα τα εφήμερα προβλήματα φροντίζουν
 μα κείνα τα μακρόπνοα δεν τους προβληματίζουν
 Σήμερα τον αείμνηστο ηδέλαμε Δευτέρη
 που νίκες διπλωματικές μπορούσε να μας γέρει
 "νέος Κήρυκας" 15-4-08

Ο ΗΡΘΙΣΜΟΣ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Το 1970, από το βιβλίο της Β' Γυμνασίου "Νεοελληνικά Αναγνώσματα" έδωσαν οι καθηγητές ένα κείμενο και ζήτησαν από τους μαθητές να το μετατρέψουν από κελό σε έμμετρο. Μια μαθήτρια κατέφυγε σε μένα. Το έγγραφο κακράτησα αντίγραφο που έχει ως ακολούθως:

Ήταν ένα χωριουδάκι σε στενή πολιτορκία
 Οι δικοί μας κινδυνεύαν προ παντός απ' ασίτλια
 Είκοσι αντρειωμένοι τη φρουρά αποτελούσαν
 Ασιτία και κινδύνους όλα τα περιφρονούσαν
 Ο γενναίος αρχηγός τους εκαθόταν σκυθρωπός
 Από έλλειψη εφοδίων θα τους έτρωγε ο εχθρός

Χτύπησε το μέτωπό του νιώθοντας απελπισία
 - Έναν άντρα χρειαζόμουν να τον έκανα θυσία
 - Μη δυστάξεις Αρχηγέ μας, δώσε τη διαταγή σου
 στην εκτέλεση του χρέους όλοι στη διάθεσή σου
 - Άσετε με καληκάρια λίγο-λίγο να σκεφτώ
 Είναι δύσκολο μα πρέπει να το κάμουμε κι αυτό
 Η κερά Χρυσή στην πόρτα παρευρέθηκε τυχαίως
 κι άκουσε αυτά τα λόγια πού'πε εκείνος ο γενναίος
 Σήμωσε λοιπόν με τρόπο πιο κοντά στον αρχηγό
 και του λέει "Για τη θυσία μήπως και σου κάνω εγώ;"
 " Έναν άντρα για θυσία ήθελα κυρά Χρυσή
 για αποστολή σπουδαία που δεν θά'κανες εσύ"
 Είς τον ύπνο που κοιμόταν παραμήλιε ο αρχηγός
 κ'είπε πως με μια θυσία θα γελιόταν ο εχθρός
 " Όταν κάποιος δε δυστάσει τη ζωή να θυσιάσει
 εις τον χαλασμένο πύργο, αν μπορέσει να περάσει
 Να υψώσει μια σημαία ένδοξη ελληνική
 Μα τη δούνε οι εχθροί μας σαν θα ξημερώσει εκεί
 θα νομίσουν πως στον πύργο έλληνες στρατοπεδεύουν
 και τη ρεματιά θα αδειάσουν βλέποντες πως κινδυνεύουν
 Πιθανότατα όποιος πάει τη ζωή του θα τη χάσει
 όμως ξέρω μόνο έτσι η κατάσταση αλλάσει "

Μα το παραμιλητό του τ'άκουσε η κυρά Χρυσή
 και παρόλο που της είπε "δε μας έκανες εσύ"
 Το σακίδιο ανοίγει και επήρε μια σημαία
 Τώρα ήταν ευκαιρία για μια πράξη της γενναία
 Όταν όλοι κοιμόταν έφυγε με προσοχή
 Πήγε να γινεί θυσία με περίφανη ψυχή
 Πήγε απέναντι στον πύργο τη σημαία μας και υψώνει
 και με τον ηρωισμό της την κατάταση τη σώνει
 Δεν τη γείδανε οι Τούρκοι και διέφυγε το βόλοι
 όταν γύρισε στη βάση οι δικοί κοιμόταν όλοι
 Άμα έφεξε η μέρα βλέπει τ'αρχηγού το μάτι
 τη σημαία μας στον πύργο περιφάνια γεμάτη
 " Είναι όνειρο ή θαύμα; φαίνεται πως θα σωθούμε
 Όμως ήθελα να ξέρω την ζωή σε ποιόν χρωστούμε;"
 Η κερά Χρυσή δεν είπε ούτε λέξη σε κανένα
 κι ως της είπαν: "Δεν μας κάνεις, άντρα χρειαζόμαστε έναν"

"Αγώνας της Κρήτης" 15-6-05

Σημ. Τον τίτλο που είχε το κείμενο στο βιβλίο δεν τον κράτησα
 και ίσως να είναι εκεί διαφορετικός

ΚΟΚΙΑΛΑ ΙΕΡΑ

Μετά την αποτυχία της επανάστασης του Δασκαλογιάννη είχαν 85 Σφακιανούς πολεμάρχους στον κουλέ του Ηρακλείου. Μετά από 3 χρόνια φυλάκισης αποδόσανε μερικοί. Όταν εκρύβονταν στο Ρούβα της Γέργερης ο Πρωτόπαπας με τρεις συντρόφους του σ'ένα σπήλαιο, έπιασε χιονιά και πεθάνανε. Πι οστά τους φέραμε στην Ανάπολη το 1982. Σχετικό είναι το ποίημα ^{μου} που ακολουθεί.

Το μαύρο νέφος της σκλαβιάς την κρήτη την σκεπάζει
 Κάτω από βάρβαρο ζυγό πονεί κι αναστενάζει
 Στα κακοτράχαλα Σφακιά δεν είχαν φτάσει ακόμα
 και Τούρκος δεν το πάτησε το άγιο της χείμα
 Μα δεν μπορούν οι Σφακιανοί, νέ'ω' ευχαριστημένοι
 αφού η Κρήτη, η υπόλοιπη ήταν σκλαβωμένη
 Τους έταξε και ο Μόσχοβος ότι θα τους συνδράμει
 φώτια να βέλουν στη Τουρκιά κι ότι μπορεί θα κάμει
 Κι εκάμαν επανάσταση με το Δασκαλογιάννη
 μα ήταν αναρίθμητοι εχθροί οι μουσουλμένοι
 και βόλον που εις την αρχή είχαν επιτυχία
 οι Τούρκοι την εκάψανε ούλη την επαρχία
 Ο Μόσχοβος τους γέλασε όπως να χάσει πράμα
 και τούτος ο ηρωισμός κατέληξε σε δράμα
 Τό'βλεπεν ο Πρωτόπαπας πως θα καταστραφούνε
 δε φέρνουν αποτέλεσμα και τίς'αμτα θα χαθούνε
 Μα σαν δεν των ακούσανε οι άλλοι πολεμάρχου
 ο πρώτος κι ο καλύτερος εμπήκεν εις τη μάχη
 τη μάχη σαν έχασαν κι έχαση κάθε ελπίδα
 τους έστησε και ο πασάς ο έτιμος παγίδα
 Εμπιστευτήκανε αυτοί στο τούρκικο ασκέρι
 και πολεμάρχους Σφακιανούς έβάλανε στο χέρι
 Πρώτα άρχισε απ'τον αρχηγό τον Δάσκαλο το Γιάννη
 και ζωντανό τον γόαρνε να μην το ξανακάνει
 Κλείνουν στο Κάστρο στον κουλέ στα φοβερά μπουντρούμια
 τα παληκάρια των Σφακιών στη Κρήτης τα καντούνια
 Αυτούς που πολεμήσανε με το Δασκαλογιάννη
 και φοβερά μαρτύρια καθημερινά των κάνει
 Πάνω από 80 Σφακιανοί, άντρες ξεδιαλεμένοι
 τρεις χρόνους τώρα βρίχνονται εις τον κουλέ κλεισμένοι
 Μα εκείνοι στην παληκαριά πάντα είσανε ξεφτέρια
 και δεν εμείνανε κι εδώ με σταυρωμένα χέρια
 Εσκέσανε τη φυλακή κι επήραν το δρόμο
 να ξαναπάνε στα Σφακιά στο μυρισμένο κόσμο

Όσοι τους επρολάβανε απ' τον κούλε κι εβγήκαν
 σαν τα πουλιά της πέρδικας εδιασκορπιστήκαν
 άμέσως εγινήκανε μικρές-μικρές ομάδες
 μην τύχει κι όλοι μαζαχτοί πέσουνε στους μπουρμάδες
 Βρειέζαν, σαν από κλουβιά να βγαίναμε χυρίμια
 μα η πέλινα και τα θύσανα τους κάνανε συντρίμια
 Επήγεν ο Πρωτόπαπας ο συνετός πρεσβύτες
 στη Γέργερη κι ο Βασιλιός των έβρηκε μια κρύπητη
 Μαζί με τους συντρόφους του ήσαν εκεί κλεισμένοι
 ρα ήταν γραφτό στην κρύπητη τους να σβήσουν οι καημένοι
 Εαυθ χειμώνας φαίνεται τους έπιασε στο σπήλιο
 και δεν εξαναβγήκανε να ξαναδούν τον ήλιο
 Χρόνια διακίβσα δάδεκα έμελε να περάσουν
 τά ιερά τους κόκκαλα εις τα Σφακιά να φτάσουν
 Τα ιερά τους κόκκαλα, τα καθαγιασμένα
 και πέλι. δόξα εφέρανε σε μέρη δοξασμένα
 Περίφανε Πρωτόπαπα δεν τόβαζε ο νους σου
 ότι θ' αρχούσες τόσο να πάεις στους δικούς σου
 Ήταν καί λίγοι τυχεροί που στα Σφακιά εφτάσαν
 μα τα βασανιστήρια ποτές δεν τα ξεχέσαν

"Χανιώτικα Νέα" 10-3-1985

ΞΥΛΟ ΚΑΘΑΓΙΑΣΜΕΝΟ

Στο Ιστορικό Αρχείο, που'ναι στην Χανίων την πόλη
 Ένα ξύλο μόλις δούνε κατασυγκινού'νται όλοι
 Έν'εκει ένα δοκάρι από σφαίρες φαγωμένο
 κι από αίματα ηρώων είναι καθαγιασμένο
 Είναι ο στήλος όπου εδέναν πατριώτες οι Ναζίδες
 κι έγραφαν στην ιστορία κανιβαλικές σελίδες.
 Τους εδένανε στον στήλο κ' ύστερα τους τουφεκίζαν
 και οι σφαίρες τα κορμιά τους και το ξύλο εξασκίζαν
 Νά'χε στόμα, νά'χε γλώσσα, να μιλήσει το δοκάρι
 να μας πει ιδιαίτερας για το κάθε παληκάρι
 Π'αφησε εκεί δεμένο την πιο ύστερη πνοή του
 Που στερήσαν οι Ναζίδες την πολύτιμη ζωή του
 Ένας Ρομιοδάς της Κρήτης, ήταν στις Αγιάς τον τόπο
 Την σταυρώναν οι Ναζίδες με τον βάρβαρό τους τρόπο.
 Με συγκίνησε το ξύλο που στον εικοστό αιώνα
 σκόδωναν εκεί δεμένους τους λεβέντες του αγώνα.
 Ξύλο καθαγιασμένο σαν τον Τίμιο Σταυρό
 Στο αρχείο το φυλάγουν σαν μεγάλο θησαυρό.

Τουρκία και Γαύδος

Μέχρι τη Γαύδο έφτασε το θρέσος του Μεμέτη
 Ο Ασιάτης βάρβαρος δεν έχει μερχαμέτι
 Με πώς μιλούν για λιβυκό αυτοί οι Τουρκαλάδες
 που απέχουν χιλιόμετρα πολλές εκατοντάδες
 Δεν βρίσκεται η Γαύδος μας πλησίον της Τουρκίας
 μα βρίσκονται οι ηγέτες της στο χώρο της βλακείας
 Με ποιά επιχειρήματα, ποιά δικαιολογία
 εκτόξευσαν το θρέσός τους μέχρι την Αγυγιά;
 Και τον "Ομέρ" (τον Όμηρο) του θέλουνε δικό τους
 Καταπατήσεις θέλουνε και στον πολιτισμό τους
 θα μας ειπούν πως ήτανε κ' η Καλυψώ δική τους
 κι ότι απ' ατήν, κληρονομιά γυρεύουν "το νησί τους"
 Μπορεί με τη βλακεία τους να μας ειπούν στο τέλος
 πως ήτανε δικός τωνε κι ο μέγας Βενιζέλος
 Στην εποχή μας η Τουρκιά είναι τρελή αγελάδα
 και δυστυχώς γειτόνισσα είναι με την Ελλάδα
 με κουτουλιές καθημερινές, χωρίς κανένα λόγο.
 Ξίγουμε οι ηγέτες της θέλουνε νευρολόγο
 μα βλακιά και βιλακιά αυτοί οι Τουρκαλάδες
 δεν είναι μοναχά θρασείες, είναι και μπουνταλάδες
 Όταν μιλούν για πράματα όπου δεν ευσταθούνε
 βέβαιο είναι από πριν πως γιόκ θα ωφεληθούνε
 Μπορούν από τους Ιταλούς να πληροφορηθούνε
 πως πολεμούν οι Έλληνες όταν θα προκληθούνε
 Σε πόλεμο κ' οι Ιταλοί μας υποχρεώσαν
 μα σε μικρό διάστημα πικρά το μετανιώσαν

"Ιανιώτικα Νέα" 7-7-1996

Πινοςέτ και Οτσαλέν

Ο Πινοςέτ κι ο Οτσαλέν δύσκολες ζούνε ώρες
 Προσφέρουν διαφορετικά εις τις δικές τους χώρες
 Μοιάζει η περίπτωση τώνε σε μερικά σημεία
 μα οι ίδιοι, ομοιότητα δεν έχουνε καμία
 Ο Οτσαλέν ειν ήρωας, ενός λαού ηγέτης
 κι ο Πινοςέτ του φασισμού μεγάλος ευεργέτης
 Ο Οτσαλέν για λευτεριά είναι επαναστάτης
 κι ο Πινοςέτ Δικτάτορας μεγάλος τρομοκράτης
 Τον Οτσαλέν οι Ιταλοί στα χέρια τον κρατούσαν
 Για να τον αφανίσουνε οι Τούρκοι τον ζητούσαν
 Μα αν θα τονε δίνανε... στη βάρβαρη Τουρκία

θάτον κατασπαράξαμε: και είναι αδικία
 Μα όμως η Αμερικλή θέλει να επιβάλει
 την άδική της θέληση, όπως συνήθως, πάλι
 και η κυρά Ολμπρέιτ τη γνώμη της εκφράζει
 Να δώσουνε τον Οτσαλάν στους Τούρκους. Δεν πειράζει
 Άνθρωποι όπου ενοχλούν τη φίλη τους Τουρκία
 πρέπει να εξοντώνονται κι ας είναι αδικία
 Να δώσουνε τον Οτσαλάν και οι Τούρκοι θα αρκестούνε
 με θάνατο τον άνθρωπο να περιποιηθούνε
 Τον Πινοσέτ κρατούμενο τον έχουν στην Αγγλία
 Αυτόν που σαν δικτάτορας γνώρισε μεγαλεία
 Εκείνον όπου στη Χιλή είχε δικτατορία
 και είχε χρόνους δέκαεφτά φασιστική πορεία
 Για να τονε δικάσουνε τρεις χώρες : τον ζητούνε
 γιατί έφαγε υπηκόους τους και δεν του το ξεχνούνε
 Τα θύματά του στη Χιλή μετριοούνται με χιλιάδες
 και δε σκεφτόταν τα παιδιά πως είχανε μανάδες
 Μα όμως για τον Πινοσέτ η Μάτλιν⁽¹⁾ δίνει γνώμη
 γιατί ίσως ξαναχρειαστεί στο φασισμό ακόμη
 να τον ελευτερώσουνε για νά'ναι εφεδρεία
 αν ξαναγίνει στη Χιλή καμιά δικτατορία
 Αυτοί τις τύχες των λαών στα χέρια τους κρατούνε
 και θέλουν τους δικτάτορες και τους παρακρατούνε
 Μ'αυτοί που αγωνίζονται για την ελευτεριά τους
 ποτέ της γης τους ισχυρούς δεν έχουν. στη μεριά τους

(1) Μαντζιν "Χανιώτικα Νέα" 13-12-1998
 Ομπράιτ: Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ

Θ Οτσαλάν στον "σευλτάνο"

Τους Κούρδους αποφάσισε ο Τούρκος να ξεκάνει
 και του συμπαραστέκονται ΜΟΣΑΝΤ κι Αμερικάνοι
 Την κεφαλή του ΠΕ ΚΑ ΚΑ βάλθηκαν να χτυπήσουν
 Αυτό το κουρδικό θεριό να τ'αποκεφαλίσουν
 Τον ξεβγαρμό του Οτσαλάν θέλουν με κάθε τρόπο
 να τονε καθαρίσουνε σ'όποιο τον βρουνε τόπο
 Κατατρεμένος, δυστυχής, ενός λαού ηγέτης
 Εις την Ευρώπη εγύριζε πολύ καιρό ικέτης
 Επαρακάλλιε ο Οτσαλάν άσυλο να του δώσουν
 Δεν επερίμενε ποτέ ότι θα τον προδώσουν
 Άσυλο δεν του δώσανε σε όλη την Ευρώπη
 σ'ευπισθησία υστερούν οι δυτικοί άνθρωποι

και μίαν ημέρα του θεού τον φέραν στην Ελλάδα
 μ' αυτοί που τον εφέρανε εκάμαν κουζουλάδα
 Στην Κένυα τον πήγαιναν στον Έλληνα τον πρέσβη
 κ' η σύλληψη του Οτσαλάν στην Κένυα συνέβει
 Την ώρα που επήγαινε για το αεροπλάνο
 στα χέρια εκατάληξε του Έτσεβίτ (Ήσουλτάνο)
 Αμερικάνοι και ΜΟΣΑΝΤ και των Ελλήνων λάβη
 ευδύνονται για τα ρικτρά του Οτσαλάν τα πάθη
 Του Οτσαλάν στα χέρια του εβάλαν χειροπέδες
 και δέσανε τα μάτια του οι Τούρκοι οι μπινέδες
 και με ένα θράσος τουρκικό εδείχνανε εικόνες
 ανθρώπου που ήταν αρχηγός σε ηρωικούς αγώνες
 κι όπως εταπεινώνανε ένα αιχμάλωτό τους
 έδειχνε η ταπεινότητα κι ο απανθρωπισμός τους
 και τον αποκαλούσαν μεγάλο τρομοκράτη
 και τον εδείξαν δέσμιο σ' όλης της γης τα κράτη
 "Αγώνας της Κρήτης" 18-3-1999

Έλληνες και Τούρκοι

Η μοίρα μας το θέλησε κοντά κοντά να ζούμε
 οι Τούρκοι με τους Έλληνες στο μέλλον να τραβούμε
 Έως του καιρού το πέραςμα και για πολλούς αιώνες
 Επιένουνταν οι δυό λαοί σ' αιματηρούς αγώνες
 Όμως τον ύστερο καιρό δυό συμφορές μεγάλες (1)
 οδήγησαν τους δυό λαούς σε κατευθύνσεις άλλες
 Έως των Τουρκών τη συμφορά οι Έλληνες πονέσαν
 κι ετρέξαν για βοήθεια με όλα τους τα μέσα
 Αυτές τις τραγικές στιγμές καμιά δεν εκρατήσαν
 κι από τους πρώτους πήγανε κοντά και βοηθήσαν
 Μαζίταν και οι Έλληνες είχαν την συμφορά τους
 οι Τούρκοι εβοηθήσανε κι αυτοί με τη σειρά τους
 Εκεί στη Νικομήδεια ετρέξαν οι δικοί μας
 κι εσυμπαρασταθήκανε και τό'χουμε τιμή μας
 Κ' οι Τούρκοι ήρθανε σε μάς και σώσανε δικούς μας
 Σαν φίλους μας τους είδαμε μα όχι σαν εχθρούς μας
 Αυτά τα παραδείγματα τα μάτια μας ανοίξαν
 Πως δε μισούνται οι λαοί στην πράξη τ' αποδέξαν
 Ενιώσαμε κι ενιώσανε σαν δυο κελοί γειτόνοι
 Δεν μας χωρίζει η θάλασσα αλλά που μας ενώνει
 Δεν έχουμε προβλήματα έπου να μας χωρίζουν
 Προβλήματα δημιουργούν αυτοί που ορίζουν

(1) Το φθινόπωρο των 1999 οι καταστροφικοί σεισμοί σε Ελλάδα και Τουρκία
 έφερανε για καμιά τους 9. Ιακώβ

Εκείνους που εσώσανε με κίνδυνο δικό τους
 αύριο μην διαταχθούν από τον αρχηγό τους
 αυτόν που καιζέρινε σήμερα να τον σώσουν
 να πάρουνε το όπλο τους και να τον σκοτώσουν
 Με διεθνείς κανονισμούς και με δικαιοσύνη
 η διαφορά που λύνεται σημάδια δεν αφήνει
 Στα πλαίσια του ΟΗΕ και σ'ότι ορίζει η Χάρη
 να λύνονται οι διαφορές σ'εδάφη και πελάγη
 Δίκια να διευθετηθεί η κάθε διαφορά μας
 δε θέλομε στον πόλεμο να πάνε τα παιδιά μας
 Αυτοί, σμέγας Ατατούρκ κι ο μέγας Βενιζέλος
 στις έχθριτες των δυό λαών έβαλαν ένα τέλος
 Ψηλά εκεί στον ουρανό θα χαίρονται οι φυχές τους
 σαν βλέπουν κι εφαρμόζονται ακόμα οι γραμμές τους
 "Χανιώτικα Νέα" 26-9-1999

Δώστε τα χέρια Μπραϊμηδες και Γιάννηδες
 Μπραϊμηδες, Μεμέτηδες, Οσμάνδες και Αλήδες
 Γιάννηδες, Νικολάκηδες, Γιώργηδες, Κωσταντήδες
 Πρέπει εσείς να πάρετε κάποιες πρωτοβουλίες
 Τα μίσση να ξεχάσετε, να πιάσετε φιλίες
 Δώστε τα χέρια φιλικά η μια μεριά στην άλλη
 την ώρα που για πόλεμο μιλούνε οι μεγάλοι
 Αυτοί κι αν κάμουν πόλεμο, σε πόλεμο δεν πάνε
 Το αίμα που θα χύνεται μόνο δικό σας θά'ναι
 Να μη σας οδηγήσουνε σαν ζώα στου χασάκη
 Δείξετε κατανόηση κ'φιληκρινή αγάπη
 Πρέπει μεγάλοι και μικροί βροντόφωνα να πούμε
 όχι που ικετεύομε αλλά που απαιτούμε
 Όχεις το δίκιο τ'αλλονού να μην παραβιάζει
 ούτε και να τον προκαλεί ούτε να τον πειράζει
 Να σέβονται τα σύνορα που φαίνονται στον χάρτη
 ούτε και να διεκδικεί ο γεις τ'αλλού την πάρτη
 Το δίκιο έχει σύνορα και ξέρομε που φτάνει
 Να το παραβιάζομε δεν πρέπει και δεν κάνει
 Ειρηνικά να λύσομε την κάθε διαφορά μας
 Να μένομε στα νόμιμα δίκαια συνορά μας
 Ένας αεμέλ, έναν καιρό και ένας Βενιζέλος
 είχανε θέσει σε έχθητα πολλών αιώνων τέλος
 Μπορούν κ'οι σημερινές γενιές των Τούρκων και Ελλήνων
 σαν γνήσιοι συνεχιστές των θρυλικών εκείνων

Να κάμουμε συμβηθασμούς , να σβήσουνε τα μίσση
 να βρουν σε κάθε πρόβλημα την δικαίη του λύση
 Η μοίρα μας το θέλησε κυνιά-κοντά να ζούμε
 και τώρα τη συνύκαρτη πρέπει να σεβαστούμε
 Δε φεύγει από ένα πόλεμο κανένας κερδισμένος
 Πάντοτε καθ' ο νηκιτής φεύγει "τραυματισμένος"
 Και τα παιδιά που με στοργή τα βλέπουν οι μανάδες
 να μην τα χασαπέφουνε οι διεθνείς φονιέδες
 "Αγώνας της Κρήτης" 12-12-1999

Ο Τούρκος Πρύτανης των Γιανιτσάρων
 Είναι ένας Τούρκος Πρύτανης του Πανεπιστημίου
 Δε μοιάζει ανθρώπου σοβαρού, δικαίου και τιμίου
 Των Γιανιτσάρων Πρύτανης αυτός ο τύπος μοιάζει
 Του κόσμου τους πνευματικούς εκείνος τους ντροπιάζει
 Δε μοιάζει με τους Πρύτανεις ο άνθρωπος ετούτος
 με μοιάζει σαν αμόρφωτος βάρβαρος και δραμπούκος
 Μα κώς θωρεί τους Έλληνες και κώς τους λογαριάζει;
 Το πέθημα των Ιταλών γιατί δεν το διαβάζει;
 Όπου κι ο Ντούτσε επέστευε ότι σε μια βδομάδα
 θά'κανε ένα περίπατο να πάρει την Ελλάδα
 Μα σ'εν εκάμανε λαγούς τους "Λύκους της Τσοκάνης"
 ήρθε κι αυτός στη θέση του ο Ντούτσε ο Ιταλιάνης
 Κι ο Νάσαρ απ'την Άκαμπα θά'διωχνε τους Εβραίους
 γιατί δεν τους λογάραζε αντίπαλους σπουδαίους
 Κι έλεγε νέκας τοπικές δεν πάει να κερδίσει
 μ'από το χέρτη έλεγε το Ισραήλ θα σβήσει
 Όμως συχνά τα πράματα αλλάζουνε πορεία
 και παραδείγματα πολλά μας δίνει η ιστορία
 Για κάποια λύση ψάχνουμε μα κείνος αντιφάσκει
 Δε πάει να μάνει γράμματα και όχι να διδάσκει
 Πιστεύει πως η χώρα του μια νύχτα με φεγγάρι
 θα στείλει τους Μεμέτηδες τη χώρα μας να πάρει
 Δεν συνηθίζουν να πετούν κοτσάνες οι Πρυτάνεις
 Δε μοιάζει αυτός για Πρύτανης με μοιάζει για τσομπάνης
 Μπορεί και να την ψώνισε, μπορεί να τού'χει στρίψει
 και ο τρελός την τρέλα του δεν ξέρει να την κρύψει
 "Χανιώτικα Νέα" 3-4-04

Ο Ορντογάν στην Ευρώπη

χρόνοι τρακόσοι τέσσερις πηγαίνουν περασμένοι
 όταν επουλιόρησαν οι Τούρκοι τη Βιέννη
 και την Ευρώπη ολόκληρη ήθελαν να αλώσουν
 εις τον σουλτάνο τρόπαιο ήθελαν να την δώσουν
 Αυστριακοί και Πολωνοί και άλλοι Ευρωπαίοι
 τους αντιμετώπισαν και φάνηκαν γεναίοι
 και τη Βιέννη εσώσανε και την Ευρώπη όλη
 που θα τη μετατρέκανε σε τουρκικό περβόλι
 Μάχη κοσμοϊστορική. Τους Τούρκους ενίκησαν
 Τους σπρώξαν στον κατήφορο και τους κατρακυλήσαν
 Το δυό χιλιάδες τέσσερα ηγέτες ευρωπαίοι
 έκαναν κάποιους χειρισμούς όπου δεν είναι ωραίοι
 Επήραν την απόφαση πράσινο φως να δώσουν
 την Ενωμένη Ευρώπη μας Τούρκοι να την αλώσουν
 Ότι δεν εκατάφερε ο Τούρκος στη Βιέννη
 τα καταφέρνει σήμερα και τροπαιούχος μπαίνει
 Ήταν αιώνας εικοστός, τρίτη δεκαετία
 κι εκατομμύρια δεκοχτώ είχενε η Τουρκία
 κ'είν εβδομήντα σήμερα τα εκατομμύριά τους
 θά'χει τον τίτλο στην Ε.Ε. του πιο μεγάλου κράτους
 Σ'ένα αιώνα σίγουρα οι Τούρκοι θ'αυξηθούνε
 και τσ'Ευρωπαίους τουρκικά θα τους κατοποιούνε
 Πέντέ'ναι απαιτητικά εκείνα τα Τουρκάλια
 κι όλη η Ευρώπη θα γινεί μαυτούς "χουμέ κουτάλια"
 θα μας δημιουργήσουνε προβλήματα μεγάλα
 γιατί ποτέ δε συμφωνεί το ξίδι με το γάλα
 Πολλά εκατομμύρια πάντου θα ξεχυθούνε
 μα στην Ευρώπη δε θωρώ πως θα προσαρμοστούνε
 Αφού και τώρα που την Ε.Ε. θερμοπαρακαλούνε
 θρασύτατα επεμβαίνουνε και κάπου απειλούνε
 δε θά'πρεπε νά'ναι δεχτοί εις τους δικούς μας χώρους
 γιατί από καμιά πλευρά δεν τους πληρούν τους όρους
 Παραβιάσεις κάνουνε και μας τις λένε ασκήσεις
 κανονισμούς δε σέβονται κι έχουνε κι απαιτήσεις
 Κατοχικά στρατεύματα στην Κύπρο διατηρούνε
 ποτέ τα δικαιώματα τ'ανθρώπους δεν τηρούνε
 Βάρβαρη μεταχείρηση ,μεγάλη ατυχία
 έχουν οι μειονότητες που ζούνε στην Τουρκία
 Οι στρατηγοί διατάζουνε κι ο Ορντογάν ακούει
 δε θα τ'αλλάξουνε ποτέ το τουρκικό τους χούϊ

Μα έχει το θράσος ο Ορνταγάν και συνεχώς το λέει πως θέλει και οι Τούρκοι του να γίνουν Ευρωπαίοι Δεν θά'πρεκε εις την Ε.Μ. να βάλουμε τους Τούρκους γιατί θα βλαστημήσουμε τους χειρισμούς ετούτους καθόλου δεν ειν ώριμη για την Ε.Ε. η Τουρκία μα τι να πούμε που η Ε.Ε. του Μπους ειν αποικία Εις της Ευρώπης τους λαούς τρανή κλειοψηφία δεν θέλει εις τους κόλπους της την τούρκικη μαφια μα δε ρωτούνε τους λαούς αυτοί που κυβερνούνε Οι εντολές του μίστερ Μπους εις την Ε.Ε. περνούνε Εις την Ευρώπη ο μίστερ Μπους και η κυβέρνησή τους τον Τούρκο υποστηρίζουνε τον τοποτηρητή τους Εις τον πλανήτη γίνεται ότι ο Μπους διατάζει Τις ΗΠΑ κι όλο τον ντουριά πολύ τον έχει βλάψει

"Χανιώτικα Νέα" 29-12-04

Τούρκικη "τακτοποίηση" αιχμαλώτων πολέμου

Από καλιά η χώρα μας είχε την ατυχία να έχει συνοράτσοα τη βάρβαρη Τουρκία Πέρασαμε και στη σκλαβιά του βάρβαρου τους κράτους και τη γνωρίσαμε καλά τη βαρβαρότητά τους Στην Κύπρο έκαμε εισβολή το τούρκικο ασκέρι γιατί είχε για προστάτη του τον Χενρυ Κιτσιγκέρη πάνω από χίλιους πιάσανε Κύπριους αιχμαλώτους μα δεν ξαναγυρίσανε στον τόπο τον δικό τους Τους εχαρακτηρίσανε όλους αγνωσμένους Σε μνήματα ομαδικά τους έχουνε θαμένους Μα είναι κ'οι φανατικοί, οι κάρφοι Τουρκαλάδες που τό'χουνε για καύχημα νά'ναι πολυφωνιάδες Και στα κανάλια, όπως ο Ολγκάτς βγαίνουνε και κερχούνται για αιχμάλωτους που σκότωσαν και στην Τουρκία τιμούνται Δέκα εσκότωσε ο Ολγκάτς στο ενεργητικό του έτέτοια είχε εντολή απ' αξιωματικό του Αυτό που έκαμε ο Ολγκάτς εκάμαν Τούρκοι κι άλλοι και τόχουν για καληκαριά για μια σφαγή μεγάλη Οι Τούρκοι από παράδοση έχουν φονομανία και πάντα διακρίνονται εις τη γενοκτονία Έ'εγκλήματα πολεμικά πρέπει να δικαστούνε Σε διεθνείς κανονισμούς συνέπειες χρωστούνε

"Αγώνας της Κρήτης" 13-2-09

Δε μας την έβγαλε καλή....

Δε μας την έβγαλε καλή ο κύριος Δημέτης
 Βέεχασε το χρέος του εις το νησί της Κρήτης
 Η Κρήτη πάλι εστάθηκε τον ΠΑΣΟΚτζήδων βράχος
 μα ο Κώστας, ο αχάριστος, ευρέθη κρητομάχος
 Οι κρητικοί του δώσανε πάλι την εξουσία
 μα εκείνος εις το χρέος του δε δίνει σημασία
 τού'δωσε όλο το νησί την υποστήριξη του
 μα αδικεί τους κρητικούς εις την κυβέρνησή του
 Η Κρήτη στην κυβέρνηση δεν έχει αντιπροσώπους
 Κρήτες που συμμετέχουνε βγαίνουνε σ' άλλους τόπους
 Οι δώδεκά μας βουλευτές τον βγάλαν παληκάρι
 μα κείνος εις αχάριστος και δε γνωρίζει χάρη
 δε θέλει το Σκουλάκη μας, ούτε και τον Βιλύρη
 την Κρήτη την εκέρασε πάλι πικρό ποτήρι
 Οι ψηφοφόροι σήγουρα θα ξαναχρειαστούνε
 μα, αν δεν αλλάξει τακτική, ψήφο δέν του χρωστούνε
 Την Κρήτη συστηματικά τηνε παραγκωνίζει
 γιατί δεν εσυνήθισε χρέως ν' αναγνωρίζει
 Αυτό το παραγκώνισμα αν θέλει να το κόψει
 γιατί και τα παράπονα γράφεται στα υπέψη
 Παρακαλούμε τον Κωστή λίγο να μας προσέξει
 γιατί με δέχως κρητικούς αυτός δεν βλέπει φέξη

"Χανιώτικα Νέα" 20-4-2000

Κάθε τέσσερα χρόνια

Κάθε τέσσερα χρονάκια βγαίνουνε ψηφοθηρία
 "για να σώσουν την Ελλάδα και να γράψουν ιστορία"
 Τότε μόνο τον θυμούνται τον «κυρίαρχο λαό»
 που νομίζουν πως ανήκει σε κατώτερο θεό
 θα τον βρούν κι εκείνον πού'ναι μέσα στο ελιωτριβειό
 και στον τόπο που δουλεύει και στο πιο μικρό χωριό
 Όλους θέλουν να τους βρουνε να τους διαβεβαιώσουν
 πως μονάχα αυτοί μπορούνε την Ελλάδα μας να σώσουν
 Τα καλά που θα μας κάνουν υπερβαίνουνε τα χίλια
 Πράσινα άλογα θα φέρουν και λαγούς μ' επιτραχίλια
 Άμα βγούνε αυτοί θα τρώνε όλοι με χρυσά κουτάλια
 μ' αν δεν βγούνε θα καθούμε, θα μας βρουνε μαύρα χάλια
 Αν κερδίσουνε οι άλλοι μαύρες μέρες θα μας βρουνε
 Όσοι πάνε να ψηφίσουν σοβαρά να το σκεφτούνε
 Μη νομίζετε πως πάνε της κυβέρνησης μνηστήρες

θέλουν μόνο να γίνουνε της πατρίδας οι σωτήρες
 θέλουνε να βρουνε τρόπο να μας σύρουν στα νερά τους
 κανουν πλύσεις εγκεφάλων για συμφέροντα δικά τους
 Σταθεροί ιδεολόγοι είναι οι απλοί άνθρωποι
 μα πολλοί πολιτικοί μας είναι μόνο καιροσκόποι
 Όλοι τώρα μας θυμούνται, κι όποιοι βγούν, κι όποιοι θα χάσοι
 μα της εκλογής το βράδυ όλοι τους θα μας ξεχάσουν
 Τώρα μας ξαναθυμούνται όπως τη φορά την άλλη
 και σε τέσσερα χρονάκια θα τους ξαναδούμε πάλι
 Τον λαό τον πλησιάζουν μόνο για τις εκλογές
 και "συμβόλαια" του κάνουν πως θα φέρουν αλλαγές
 Για συμβόλαια και τέτοια έχουν ξαναειπωμένα
 όμως πάντα τα ξεχνούνε όλα τα υπεσχημένα
 "Αγώνας της Κρήτης" 4-3-2004

Προεκλογικά "θα"

Όλους τους εθνοπατέρες τους θερμοπαρακαλώ
 εκλογές συχνά να κάνουν για του κόσμου το καλό
 Όπως ξέρομε από πάντα σαν σημώνουν εκλογές
 για τις παροχές μας λένε, και για τις απαλλαγές
 με τις παροχές τις λίγες και με τα πολλά τα "θα"
 τις κουβέντες τις μεγάλες, ο "κυρίαρχος" μεθά
 Λίγα πράματα του δίνουν, του υποσχονται πολλά
 Παίρνει "θα" αλαουτζίκος και την ψήφο του πουλά
 τον ναρκώνουν με τα λόγια, ^{Με} Τέ Βούλες και με τύπο
 και του κάνουνε φηστήρι και του παίρνουνε την ψήφο
 Λίγα ψίχουλα του δίνουν, απ'αυτά που του στερούνε
 πάντα αυτός είναι στον πάτο, πάντα αυτοί μεσουρανούνε
 Ο λαός βιοπαλεύει και του λείπουνε πολλά
~~βισανίζεται σαν σκλάβος, όμως δεν κερνά καλά~~
 θα ταύε καλά να κάνουνε κάθε ισοσ εκλογές
 Μα τα "θα" είναι συνήθως ψεύτικες επιταγές
 Όμως πάντα κάτι μένει στη χρονιά των εκλογών
 Μήνυμα θέλω να στείλω όλων μας των αρχηγών
 δε ζητώ πολλά καθόλου, ένα πράμα θέλω μόνο
 Εκλογές συχνά να κάνουνε δυό και τρεις φορές το χρόνο
 Για των εκλογών τη χάρη και στα πιο μικρά χωριά
 βγαίνουν οι πολιτευτές μας και ζητούν παρηγοριά
 βλέπουνε τους χωρικούς μας, ταπεινοί, καλοσυνάτοι
 και χαϊδευτικά χτυπούνε στου καθένα μας την πλάτη
 Ξαν τελειώσουνε οι ψήφοι αυτομάτως μας ξεχνούνε
 θα μας θυμηθούνε πάλι, σαν μας ξαναχρειαστούνε
 "Αγώνας της Κρήτης" 10-9-03

Ομοφυχία

Κόντρα στους πόθους του λαού υπάρχουν φηφοφόροι
 Προσωπικά συμφέροντα, και σφάλματα, και ζόρι
 Συναλλαγές, και έξεματα, ζορίσματα και χρήμα
 Σκωπείση συνεδρήσης, πολύ μεγάλο κρέμα
 Παράξενοι παράγοντες και σκοτεινές δυνάμεις
 κιάζουν και παραπλανούν κρήση σωστή μην κάμεις
 Η δράση, η αντίδραση, η άρνηση κ' η θέση
 γέρνουνε μερικές φορές λύση που τους αρέσει
 Αυτό το αποτέλεσμα όλοι να σεβαστούμε
 για το καλό του τόπου μας και να συνεργαστούμε
 Το θέλει ο πολιτισμός και η δημοκρατία
 Όλοι να υποτάσσονται εις την κλειοψηφία
 Ετέλειωσε τον εκλογών ο πυρετός κ' η μάχη
 κι ως γίνουμε για πρόδο όλοι μας πολεμάρχοι
 Ας δώσουμε όλοι οι Έλληνες ο γεις τ' αλλού το χέρι
 Ας κάνουμε καλή αρχή αυτό το καλοκαίρι
 Ξεχάστε τα κομματικά, τα πάθη και τα μίσση
 να πολεμήσουμε μαζί να βγούμε από την κρήση
 Τα άτομα δεν σώνονται αν δεν σωθεί ο τόπος
 Ομοφυχία του λαού είναι ο μόνος τρόπος
 Δεν θα μας σώσει η ανατολή, δεν θα μας σώσει η δύση
 Μόνο αν βαδίσουμε σωστά η χώρα θα κερδίσει
 "Αγώνας της Κρήτης" 10-7-1985

ΠΑΡΑΓΚΩΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Στις εκλογές του 1997, η κυβέρνηση Σημίτη δεν υπουργοποίησε κανένα
 Κρητικό βουλευτή. Μόνο υφυπουργεία έδωσε και εγγραφα το ακόλουθο ποι-
 ημα.

Αυτό το πράσινο νησί όπου το λένε Κρήτη
 Έχει πολύ παράκονο στον κύριο Σημίτη
 Αυτή η Κρήτη το ΠΑΣΟΚ τό'κανε πρώτο κόμμα
 κι ο αρχηγός του θά'πρεπε να το θυμάται ακόμα
 θα έπρεπε να σκέφτεται, αν είναι κυβερνήτης,
 οφείλεται κατά πολύ εις το νησί της Κρήτης
 μα τότε που σχημάτισε κυβέρνηση του τόπου
 έδειξε συμπεριφορά αχάριστου ανθρώπου
 Φτιάχνοντας τον κατάλογο για την κυβέρνησή του
 έδειξε για τους κρητικούς την υποτίμησή του
 Τρεις Κρητικούς υφυπουργούς αρκέστηκε να βάλει
 Δε σκέφτηκε πως το νησί θα χρειαστεί και πάλι

Δε βάζει Κρήτες Υπουργούς γιατί υπολογίζει ...
 ότι η Κρήτη στα τυφλά πάντοτε θα ψηφίζει
 Μα πρέπει να συλλογιστεί ότι με τέτοιους όρους
 ψυχραίνει και τους βουλευτές,μα και τους ψυφοφόρους
 "Χανιώτικα Νέα" 16-4-1997

Χίλιες συντάξεις αγροτών

Το 1997 οι βουλευτές μας έδωσαν εις εαυτούς μεγάλα ποσά για "ανα δρο-
 μικές αυξήσεις και έγγραφα το παρακάτω τραγουδάκι

Χίλιες συντάξεις αγροτών, πέντε χρονών αυξήσεις
 για τους κρατούντες πάντοτε ειν εύκολες οι λύσεις
 Πολύ κακώς κ' οι δικαστές τα παβρουνε κι εκείνη
 Η αδικία ξεκινά απ' τη δικαιοσύνη
 Έχοντες και κατέχοντες, κρατούντες εξουσία
 γεμίζουνε τις τσέπες τους με "ευσυνειδησία"
 Μας λένε "αξιοπρεπώς" πως θέλουνε να ζούνε
 Πώς τα βολεύει ο λαός, καθόλου δε ρωτούνε
 Με τέτοια αξιοπρέπεια θα πρέπει να σκεφτούνε
 πως τον "κυρίαρχο" λαό πολύ τον προκαλούνε
 Αυτοί που εργαστήκανε για τη δακοκτονία
 από το ενενήντα εξ βρίσκονται σ' αγώνα
 Χρήματα δεν υπάρχουνε αυτούς για να πληρώσουν
 Τα χρήματα χρειάζονται άλλοι να τα τσεπώσουν
 Κόβουν απ' τις πολύτεχνες τα επιδόματά τους
 Έχουν προτεραιότητα οι βουλευτές του Κράτους
 Έχουν ελλείψεις τα σχολεία και τα νοσοκομεία
 μα η κυβέρνηση εκεί κάνει οικονομία
 Η αύξηση π' αντιστοιχεί σ' αυτούς για κάθε χρόνο
 ετήσιο εισόδημα λίγοι το πιάνουν μόνο
 "Χανιώτικα Νέα" 24-4-1997

Αδικήθηκε η Κρήτη και στον ανασχηματισμο της κυβέρνησης του 1998

Από όταν για την χώρα μας έχουμε κυβερνήτη
 τον σημερινό πρωθυπουργό, τον κύριο Σημίτη
 Δεν βάζει Κρήτες υπουργούς εις την κυβέρνησή του
 και δεν ανταποκρίνεται στην υποχρέωσή του
 Πολλοί σπουδαίοι Κρητικοί υπάρχουνε στο κόμμα
 μα δεν υπουργοποίησε κανένα τους ακόμα
 Στην πρώτη του κυβέρνηση αρκέστηκε να βάλει
 τρεις κρητικούς υφυπουργούς, μιαν αδικιά μεγάλη

Δεν ήταν απαραβτήτο ,κατά την άποφή του
 να βάλει Κρήτα υπουργό εις την κυβέρνησή του
 Οι κρητικοί που το ΠΑΣΟΚ το κάνουν πρώτο κόμμα
 βως σκεφτούν ν'αλλάξουνε το πράσινο τους χρώμα
 εις τον ανασχηματισμό "για να μας δικαιώσει"
 δυό κρητικούς υφυπουργούς σκεφτηκε να ξυλώσει
 τον Ρεθυμιώτη υφυπουργό ξύλωσε τον Λουκάκη
 ξύλωσε κι από τα χανιά τον εκλεκτό Σκουλάκη
 Μα ο Σκουλάκης ήτανε πολύ πετυχημένος
 κι αντί να γίνει υπουργός βρέθηκε ξυλωμένος
 εις τον ανασχηματισμό ετούτο του Σημέτη
 δεν έχει ούτε υφυπουργό η δυτική μας κρήτη
 Η κρήτη στην κυβέρνηση είναι αδικημένη
 σαν τον φτωχό τον συγγενή εις τη βουλή πηγαίνει
 είναι της χώρας μας αυτή σημαντικό κομμάτι
 μα όμως του πρωθυπουργού δεν του γεμίζει μάτι
 είναι και στην κυβέρνηση μεγάλος στυλοβάτης
 μά: αντιμετωπίζεται σαν νάναι απεστέτης
 Σημέτη κάτσε φρόνημα και πρόσεξε την κρήτη
 γιατί οι ψήφοι των κρητών σ'έχουνε κυβερνήτη
 "Αγώνας της Κρήτης" 13-11-1998

Δυο δυναμικές κυρίες

Δυο δυναμικές κυρίες ψήφους εγυρέφανε
 άταβήκαν στην Αθήνα και την κυριέψανε
 Το ωραίο φύλο τώρα, στο δικό μας τον καιρό
 βάζει κάτω τ'άλλο φύλο που το λένε ισχυρό
 Παπουτσιή και Τζανετάκο τους "εκαπουτσιόσανε"
 και την πόλη της Αθήνας την εκαταχτήσανε
 Κατεβήκανε στη μάχη όμορφες και γελαστές
 Ισχυρές και ηρωίδες και κουραδίσσες σωστές
 Δυό γυναίκες την Αθήνα την εκαταλάβανε
 και τους θώκους τους μεγάλους εις τα χέρια εβάλανε
 εις το δεύτερο τον γύρω η φοφούλα και η Ντόρα
 οι τρανότερες γυναίκες εγινήκανε στη χώρα
 με την ακτινοβολία πόλεμο εδώσανε
 Παπουτσιή και Τζανετάκο τους ετσαλακώσανε
 Τέσσερα χρονάκια τώρα θα περάσουν συναπτά
 με δυό σιήρες κυρίες Ντόρα και Γεννηματά
 με αγώνα, με αξία, με την ομορφάδα τους
 Μα τους έδωσε και πόντους η "καλοσειράδα" τους

Και η μία και η άλλη στ'όνομα που ακουμπά
 ένα μέρος απ'τη νίκη το χρωστούνε στον μπαμπά
 Ξύχομαι πολύ να δούμε την επιτυχία τους
 εις την υπερνομαρχία και τη δημαρχία τους

"Αγώνας της Κρήτης" 30-10-02

Στις εκλογές Ο.Τ.Α.εκέρδισε η Ντόρα Μπακογιάννη τον Παπουτσή στη δημαρχία της Αθήνας και η Φόφη Γεννηματά τον Τζανετάκο στην υπερνομαρχία Αττικής.

Δημοτικές και Νομαρχιακές εκλογές

Όσο πηγαίνομε κοντά εις την ψηφοφορία
 τα κόμματα εργάζονται χωρίς αργοπορία
 Ότι μπορούνε κάνουνε, θέλουν με κάθε τρόπο
 να βάλουνε δικούς τωνε άχοντες εις τον τόπο
 Δεν κρίνουν, σ'υποφήφτους, την ικανότητά τους
 θέλουν αυτούς που θά'χουνε εις τα σελήματά τους
 Είναι μεγάλο και πολύ το θράσος των κομμάτων
 που θέλουνε τους άρχοντες να έχουν οργανά τωνε
 Προσωπικό δικαίωμα κάθε πολίτης έχει
 να χειριστεί τον ψήφο του όπως αυτός κατέχει
 να και εις τα προσωπικά τ'ανθρώπου δεδομένα
 φυτρώνουνε τα κόμματα, έτσι είναι μαθημένα
 και κατευθύνσας δένουνε δικό τους να ψηφίσουν
 χωρίς για τα εχέγγυα τ'ατόμου να ρωτήσουν
 Όμως για να ψηφίσουμε δήμαρχο ή νομάρχη
 θα πρέπει ουσιαστικά πολλά προσόντα νά'χει
 Καθόλου δε μας αφορά το κόμμα που ανήκει
 μόνο με τα προσόντα του θα δικαιούται νίκη
 Ητούτες δω οι εκλογές δεν πρέπει νά'χουν χρώμα
 καθόλου δε μας αφορά τι θά'θελε το κόμμα
 θα κρίνομε το άτομο αν του αξίζει η θέση
 χωρίς να είναι κίνητρο στο κόμμα αν αρέσει
 Γιατ'έχουνε τα κόμματα δικά τωνε κριτήρια
 κ'υποδεικνύουν τ'άτομα που κάνουν τα χατήρια
 Σαν θά'ρθουν οι βουλευτικές θα κάνομε τη σκέψη
 Ποιο κόμμα πιο λιγότερο θα απογοητέψει

Έτον τόπο του απόλλωνα, στου Περικλή τη χώρα
 μια εσωτερική σιλαβιά μας φέραν κάποια ώρα
 Εκάμαν πραξικοπιμα, είκοσι μιά Απριλίου
 και την εσκοτεινιάσανε τη φέξη του Ηλίου
 Δικτατορία εκάμανε οι συνταγματάρχαι
 Εδώ που δημοκρατικά εζούσαν οι αρχαίλοι.
 Στη χώρα που ο Περικλής, πριν εκοσπέντε αιώνες
 με τη δημοκρατία του ύψωνε Παρθενώνης.
 Μα οι συνταγματάρχες μας δεν ήσαν δημοκράτες
 κι ο Κωσταντής, ο βασιλιάς, ιων έκαμενε πλάτες
 Στον ύπνο επιάσαν των λαό, στο γύψο τον εβάλα
 Πολλά βασανιστήρια του κάμαν και μεγάλα
 Τον Κόλια διορίσανε πρώτο πρωθυπουργό τους
 κι ο βασιλιάς ενέκρινε το καταστατικό τους
 Τρίτη φορά εγένηκε στον είκοστό αιώνα,
 Τον δημοκρατικό λαό σκληρά τον εφιμώνά.
 Στον γύψο εβάλαν το λαό και τη δημοκρατία,
 κι ενύχτωσε στον τόπο μας για μια εφταετία.
 Σ'ούλα τα πόστα εβάλανε δικούσ'ιτωνε ανθρώπους,
 Τσ'άλλους τσ'εβασανίζανε με χίλιους δέκα τρόπους.
 Όποιο δεν είχε ο φασισμός εις τα θελήματά του,
 ήταν πολύ ελάχιστα τα δικαιώματά του.
 Σκληρά βασανιστήρια μεγάλα και περίσσια,
 εις την ΕΣΑ στ'α φυλακές μα και στα ξερονήσια
 Δεν ήθελαν αντίθετους αυτοί οι παλικαράδες,
 Τους Μουστακλήδες χτύπησαν και τους Μαντηλαράδες.

Π Ο Λ Υ Τ Ε Χ Ν Ε Ι Ο 1973

Εις το Πολυτεχνείο μας εφάνηκε μια λάμψη
 κ'ήταν φωτιά κ'εθάληκε το φασισμό να κάψει.
 Αυτοί στο στόμα του λαού εβάζαν φερμουάρια,
 μα στο πολυτεχνείο μας είχαμε παλικάρια.
 Αρχές του Σαραντάημερου το εβδομήντα τρία,
 αυτά τα παλικάρια μας εγράψαν ιστορία.
 Από τσι δεκατέσσερις του Νοεμβρίου μήνα,
 Ένα μεγάλο γεγονός στον τόπο εξεκίνα
 Εκάμανε κατάληψη εις το πολυτεχνείο
 όπου επαναστατικό το κάμαν στρατηγείο.
 Το γκρέμισμα του φασισμού εκείνοι τ'αρχινήξα

πως μοιάζουν των προγόνων μας στην πράξη τ' αποδέξα
 Τον κίντυνο αντικράσανε με θάρρος και με γέλια
 κι εβάνανε του φασισμού τορπίλες στα θεμέλια
 Είχαν και ραδιοπομπή την χούντα και χτυπούσαν,
 δημοκρατία θέλανε και λευτεριά εζητούσαν.
 Αυτοί στον περιστάσεων σταθήκανε το ύψος
 και απ' αυτούς εσπάστηκε των χουντικών ο γύφος
 Τον κίντυνο αφηφίσανε, τα ταγξ δεν τα δειλιάξα,
 τα σχέδια του φασισμού, αυτοί είναι που τ' αλλάξα.
 Τέσσερις μέρες πόλεμο με δίχως όπλα κάνου
 κι, αν λάχει, για τη λευτεριά δέχονται να ποθάνου
 Αυτοί επρωτοβίξανε τσι λευτεριάς το σπόρο
 κι εφύτρωσε, όμορφο, δεντρί, στον εδικό μας χώρο
 Οι χουντικοί των φώναζαν ν' αδειάσουνε τον τόπο,
 αλλιώς θα εφαρμόσουνε τον χουντικό τους τρόπο.
 Μα με ψηλά ιδανικά όποιος θα ξεκινήσει,
 δεν κάνει πίσω εύκολα, καλλιά θ' αυτοκτονήσει.
 Στου μήνα τσι δεκαεφτά εβάλανε τα τάγξη,
 ν' αλέσουνε τσοι φοιτητές, να ξέφρουνε την τάξη
 Εμπήκανε με τ' άρματα εις την αυλή η χούντα
 και τα καημένα τα παιδιά σκοτώνουν και σκορπούν τα.
 Ενόμισαν οι χουντικοί πάλι πως τα μπαλώσαν
 μα ήταν του τέλους η αρχή και με καιρό εδρομώσαν.
 Από την τηλεόραση είδα το Μαρκεζίνη,
 κι εφαίνετο περίφανος για τη σφαγή που εγίνει.
 Είπε συγχαρητήριά κανει σσοι στρατιώτες,
 που "αναιμάκτως" σπίασανε τσι σιντερένιες πόρτες.
 Μα οι φοιτητές εχύσανε το τίμιό τους αίμα
 μα δεν εστράφει να τοβει το χουντικό τους βλέμα.
 Τέλος παραδεχτήκανε θύματα δέκα τρία,
 λεβέντες που ποθάνανε για τη δημοκρατία.
 Το μέρος που παλικαριών το αίμα είναι χυμένο
 θα είναι πάντα ιστορικό και καθαγιασμένο
 Διάνια η μνήμη σας εφηβοι πατριώτες,
 Εύχομαι μην ξανάρθουνε μέρες όπως ετότες

ΤΟ ΠΕΣΙΜΟ ΤΣΗ ΧΟΥΝΤΑΣ

Εκαμπέλι επήρε ο φασισμός εις το Πολυτεχνείο,
 κι άλλαξε χέρια κι έπεσε σε άλλο στρατηγείο
 Ένας καινούριος χουντικός, ένας Ιωαννίδης

έπαιξε στο άλλους χουντικούς μαριόλινο παιγνίδι
 Ρίχνει τον Παπαδόπουλο, ρίχνει το Μαριεζίνη
 και εις τον Ανδρουτσόπουλο πρωθυπουργία δίνει
 Ήτανε μεγαλομανής κ' ήθελε να πιστέψει,
 πως και στην Κύπρο φασισμός θα μπόρεια να φυτέψει
 και ξεκινά το χτύπημα κατά του Μαναρίου
 κι εγέννηκεν ο αίτιος μεγάλου μαρτυρίου.
 Εδώσε το δικαίωμα στη βάρβαρη Τουρκία
 και έκαμε στην Κύπρο μας μεγάλη αδικία
 και έκαμε την εισβολή στην Κύπρο τα εδάφη
 με έγκριση του Κισιγκέρ, το τούρκικο συνάφι.
 και δεν εμπόρεια η χώρα μας αντίσταση να κάνει,
 Εμπόδιο αξεπέραστο ήσαν οι Αμερικάνοι.
 Το χτύπημα των φοιτητών και τσ' αδικιές το βάρος,
 ελύγισε τσοι χουντικούς, δεν είχαν άλλο θάρρος
 Εηέσανε οι χουντικοί, κι εφύγαν ντροπιασμένοι,
 μ' αφήκανε την Κύπρο μας βαρια τραυματισμένη.
 Είχενε εικοστέσσερις Ιούλιος ο μήνας.
 που ο Ηλιος εξανάφεξε στην πόλη της Αθήνας

Η "βασιλική περιουσία"

Κοιλοπονούσε ένα βουνό να κάνει βουναλάκι
 μα τελικά εγέννησε ένα ποντικαλάκι
 Το έδω κι ένας Κωσταντής, ένας μονάρχης τέως
 Ήταν από τους Γλιξ μπούργκ μονάρχης τελευταίος
 Σαν εκατον εξήντα δις ζητούσε από τη χώρα
 μα μόνο τεσεσράμισι τού'δωσε η χάρις, τώρκα
 Σε δικαστήριο διεθνές εγέννηκε η δίκη
 κι εδώσανε στον Κωσταντή μονάχα ότι τ' ανήκει
 Αυτά τα τεσεσράμισι του δίνουνε για δώρο
 για να χωρίσει οριστικά απ' τον ομφάλιο λώρο
 Ξαι τώρκα με τη χώρα μας κρέμα δεν τον συνδέει
 Αφού δεν ήταν ικανός ας κάθεται να κλαίει
 Στα εβδομήντα τέσσερα, οχτώ του Δεκεμβρίου
 έγινε το συμβόλαιο ενός διαζυγίου
 Επήρε διαζύγιο η χώρα από τους φρόνους
 που την ταλαιπωρούσανε πολλές δεκαδες χρόνους
 Νά'ναι καλά ο Κωσταντής με τα παιδογόκονά του
 μα μην το συλλογίζεται για νά'ρθει στα καλιά του
 Νά'ναι καλά του εύχομαι και κάθε ευτυχία
 μα να γνωρίζει πως επείς θέλομε ησυχία
 Κι αν αγαπά τον τόπο μας για νά'ρθει από τα ξένα
 θα είναι ένας κοινός θνητός όπως και τον καθένα
 «Αγώνας της Κρήτης» 1-1-2000

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Η.Π.Α. ΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΞΕΝΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ

Συνάντηση στη Γένοβα εκάμαν οι λεφτάδες
 της δυστυχίας των λαών σκληροίπραματευτάδες
 και την ανθρώπινη ζωή και επεβλη την πουλούνε
 μα οι γυναίκες του ντουινιά έλλα παιδιά γεννούνε
 Η παγκοσμιοποίηση είναι καινούριο φρούτο
 μια απειλή για τους μικρούς, από όσους ζουν στον πλούτο
 Στη Γένοβα μαζεύτηκε ένα επιτελείο
 με ασέβεια για τους μικρούς αλλά με μεγαλειό
 σαν τους χειρότερους εχθρούς τους αντιμετώπισαν
 δρακόντεια μέτρα ελέβανε και τους περιφρουρήσαν
 δια της βίας θέλουνε στη γη να επιβληθούνε
 Παγκόσμιοι δικτάτορες θέλουνε να βρεθούνε
 φο χέλι σαχαρώνουνε φτιάχνοντας θεωρία
 μα κάποια παραδείγματα μας δίνει η ιστορία
 τα κρέτη που τις "λαϊκές" είχαν δημοκρατίες
 εδικοτηρήθηκαν λίγες δεκαετίες
 και τώρα με τη φτώχεια τους, π'αλλάξαν κοινωνία
 στέλνουνε έμφυχο υλικό στου κόσμου τα κορνελα
 έγιναν τριτοκοσμικοί όπως τους αφρικένους
 κι όλοι κάνουν ζητιανιά από τους Αμερικένους
 τα μάρκα, τα δολάρια, τα γιεν κι αυτές οι λίρες
 δεν πρέπει να ορίζουνε όλη της γης τις μοίρες
 τώρα δεν είναι επίσημα αυτοί αφεντικά μας
 μα μας παραβιάζουνε τα δικαιώματά μας
 κι αν πέσουνε επίσημα της γης την εξουσία
 θα έχομε δικτάτορες Αμερικανούς και ΣΙΑ
 κι έκαρετσα από οχτώ στη Γένοβα καθίζει
 και για τις τύχες των λαών αυτή αποφασίζει
 με στόχους και προγράμματα μεγίστης ακριβείας
 Παγκόσμιοι δικτάτορες δι' όπλων και δια βίας
 δεν μένει για τους στόχους τους καθόλου αμφιβολία
 μα ίσως προκαλέσουνε βασιλεία όπως Γαμία
 μα πρέπει ν'αντιδράσουνε αυτοί που ζούν στη φτώχεια
 για θα βρεθούνε ξαφνικά σε δίχτυα και σ'απόχια
 τα δεσεκατομμύρια⁽¹⁾ τα χέρια μη σταυρώσουν
 από τα χέρια σύγχρονων βανδάλων να γλυτώσουν

"Αγώνες της Κρήτης" 24-7-01

(1) των κατοίκων της γης

ΤΑ ΔΥΤΙΚΑ ΣΙΖΑΝΙΑ

Ήρθανε στα Βαλκάνια
 τα δυτικά Σιζάνια
 και σπείρανε ουράνια
 θανάτοι εφυτρώσανε
 πάρα πολλούς σκοτώσανε
 κι άλλους εξεσιτώσανε
 Λευχαιμιά θα φυτρώνει
 για πολλούς καιρούς απόρη
 και αιώους θα σποτώνει
 Δεν είχατε σκοπούς κακούς
 "Γεαλόγους ανθρωπιστικούς"
 κάψαν λαούς βαλκανικούς
 Μα οι άνθρωποι για να ζούνε
 αμερικάνους θα ρωτούνε
 και την άδεια θα ζητούνε
 Βοήθησαν τους Αλβανούς
 με του θανάτου τους κρουνοούς
 που τρέξαν απ'τους ουρανοούς
 Στους Σέρβους έβαλαν φωτιά
 πολύ τους τράβηξαν τ'αυτιά
 τους άνοιξαν πληγή βαθιά
 Μα όμως το θανατικό
 δεν ήταν μόνο τοπικό
 κι έπιασε κόσμο το κακό
 Θα είναι η μοίρα μας κακή
 γιατί η μεγάλη Αμερική
 έγινε δολοφονική
 "Αγώνας της κοήτης" 23-1-01

Οι χίφρες οι χειτονικές
 δά'χουν συνέπειες κακές
 και λευχαιμίες μερικές
 Θα στρατευμένα μας παιδία
 εις του Κοσβου τη μεριά
 ζούνε σ'ατμόσφαιρα βαριά

Το μέλλον είναι σκοτεινό
 για κάθε κλάσμα ζωντανό
 κάτω απ'αυτόν τον ουρανό

Ως και τ'ατέννητα παιδία
 θα την πληρώσουμε βαριά
 ετυβτη την αναποδιά

Με σκοτώστρα προστασία
 και με "ευσυνειδησία"
 Σπέρνουν την ευθανασία

Δολοφονικοί προστάτες
 τσ'οικουμένης επιστάτες
 της καταστροφής εργάτες

Ανάθεμα να έχουνε
 τον κόσμο καταστρέψουε
 αίμα κι ουράνιο βρέχουε

Αγγλία και Αμερική
 έφαδα δολοφονική
 ενάμαν στη Βαλκανική

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΑΡΧΗ

Ο μεγάλος κλανιτάρχης όύχως πέθος και κενία
 ζήτησε από τον σημίτη να προσέχει την Τουρκία
 εις την Ηνωμένην Ευρώπη τονε θέλει το βέμετη
 Στογπροστατεδμενό του πάντα θέλει μερχαμέτι
 Στα όπα-όπα έχουνε πάντα τους Τουρκαλάδες
 τους κόνουε θελήματα αλλά και ντεμενάδες
 Πάντα κηγαίνουν στα νερά του βάρβαρου Ασιάτι

Για να τον φχαριστήσουνε πληγώνουν άλλα κράτη
 Είς την Ευρώπη απαιτούν να τονε βάλουν, πρέπει
 και δεν προσέχουν ο Ζισκάρ τι πράματα προβλέπει
 Αυτός πιστεύει, αν θα μπουν οι Τούρκοι στην Ευρώπη
 θα τηνε διαλύσουνε γιατί είναι τέτοιοι άνθρωποι
 Είς την Ευρώπη θέλουνε να βάλουν την Τουρκία
 ετης αφροδίτης το νησί δεν βλέπουν αδικία
 Στην κατάσταση της Κύπρου έχουν τη μεγάλη ευθύνη
 όπως και σε άλλα κράτη, όπως και στην Παλαιστίνη
 Ο υπουργός τους Κλίσιγκερ κι ο Τάσκα ο πρεσβευτής τους
 στην Κύπρο οδηγήσανε τους Τούρκους αντίχριστους
 Κ'ήτανε όλο σχέδιο κι έργο των Αμερικάνων
 μα στην Ευρώπη θέλουνε να βάλουν τον "σουλτάνο"
 Στα μέτρα τους τοποθετούν πάντα το κάθε πράμα
 Γιαυτό εγκρίνουνε πολλοί σήμερα τον Οσάμα
 "Αγώνας της Κρήτης" 26-11-02

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 2000

Στου Ουάσιγκτον την χώρα, στη μεγάλη Αμερική
 είχανε οι εκλογές τους μίαν εξέλιξη κακή
 Ποιός θα πάρει «χρ» στο τέλος, μα και ποιός θα πάρει "γές"
 Τι θα γίνει τέλος πάντων με αυτές τις εκλογές;
 Ποιόν θα δούμε πλανιτάρχη ή τον Μπους ή τον Αλ Γκόρ;
 Είναι ερώτημα μεγάλο. Προκαλεί πολλά μπελά
 Πήγανε εις το φεγγάρι. Για τον Άρη ξεκινούνε
 Τ'αποτέλεσμα των ψήφων δεν μπορούνε να το βρούνε
 Αν θα ζούσε ο Άιν Στάιν, ο μεγάλος εφευρέτης
 θα μπορούσε να εφεύρει ποιός θα βγεί της γης ηγέτης
 Είναι ζήτημα των ΗΠΑ, μα και ζήτημα δικό μας
 θέλομε κι εμείς να δούμε ποιό θα πούμε αφεντικό μας
 Ποιός θα δούμε ότι θα κιάσει του πλανήτη το τιμόνι
 κι όπου δε θα τονε σπέρνουν σαν μανιτρίς να φυτρώνει
 Δέκα κέντε μέρες τώρα δεν μπορούν να βρούνε άκρη
 διακάντισε το πράμα και για γέλιο και για δάκρυ.
 "Αγώνας της Κρήτης" 24-11-2000

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Τον δεύτερο παγκόσμιο εκάμα οι Ναζίζδες
 Βιελνός οι νεοβάρβαροι, του Χίτλερ οι "ασιδές"
 Τον κόσμο αιματοκύλισαν, όλον, απ' άκρου εις άκρη
 Στο χύμα κάνανε κηλό το αίμα και το δάκρυ
 Τον τρίτο: τον παγκόσμιο ο Μπους τον έχει κάνει
 Όλοι μας τον πληρώνομε μα πρώτα οι Αμερικάνοι
 Όλη τη γη γεμίσανε πολεμικές εστίες
 κι έχουν επιχευρήματα, πάντα φτιαχτές αιτίες
 Παλιότερα οι πόλεμοι γινόνταν κατά τόπους
 μα τώρα εξαεραίζουνε του κόσμου τους ανθρώπους
 Ο πόλεμος ο τοπικός περνάει από φάσεις
 και παίρνουν οι συνέπειες μεγάλες διαστάσεις
 Αληθινά παγκόσμιος ακόμα δεν γίνεται
 όμως ποτέ δε γίνεται παγκόσμια ειρήνη
 Ο Χίτλερ αποκρουστικό έκαμε τ' όνομά του
 μα και ο Μπους έγινε σύμβολο του θανάτου
 Την υπερδύναμη οδηγεί σ' άδκημες κατηφόρες
 Μαζί του συμπαρέσυρε ακόμα κι άλλες χώρες
 Όσοι τον ακολουθήσανε εκαρακλανηθήκαν
 και οι ταγοί απ' τους λαούς εκατηγορηθήκαν
 Και γίνονται καταστροφές και θάνατοι αθρόοι
 και πάντοτε τα θύματα είν άνθρωποι αθώοι
 "Αγώνας της Κρήτης" 25-3-04

ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΕΡΙ ΤΗΣ ΒΙΡΗΝΗΣ

Ένα περιστεράκι το τραυματίσανε
 Με βόμβες και κυραβλους το ζεματίσανε
 Με βόμβες και κυραβλους φωτιά του δώσανε
 Άκονα το χτυπήσανε και το λαβώσανε
 Με το δικό τους τρόπο το "προστατέψανε"
 Ότι είχε και όφειλε του καταστρέψανε
 Και τα νοσοκομεία του τα χτυπήσανε
 Θεέμπετοι προστατές είπαν πως ήσανε
 Εργάζανε κυραβλους στα μοναστήρια του
 Από πολλή αγάπη για τα χατήρια του
 Τα πιο πολλά γεφύρια του τα χαλάσανε
 Τους χιτλεροναζίζδες τους ξεπεράσανε
 Όσο καλή είσαι ειρήνη δε σε χονεύουνε
 Αυτοί που σε σκοτώνουν σε "προστατεύουνε"
 "Αγώνας της Κρήτης" 11-7-1999

Αυτοί που βομβαρδίζανε τη Σερβία "επροστατεύανε" ανθρώπινα δικαιώματα

ΟΧΙ Ο ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΗΠΑ ΜΑ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΜΠΟΥΣ

θέλει η κυβέρνηση του Μπους να γράψει ιστορία
 Δεν αφουγκράται του λαού τη διαμαρτυρία
 Θα κουρελιάσουν το Ιράκ οι διεθνείς φωνιάδες
 Θα κάμουν χήρες κι ορφανά, θα κλάψουνε μανάδες
 Θα διαλύσουν τον Σαντάμ ο κόσμος για να μάθει
 πως όποιος δεν τ'ωνε γροϊκά έχει πολλά να πάθει
 Με τη σειρά τα κέρνουμε τα κράτη που χτυπούνε
 "Όσα κι αν είναι" άταχτα" και δεν τ'ωνε γροϊκούνε
 θέλουμε να ελεγχουμε όλη την οικουμένη
 Όμως κι από το Βιετνάμ φύγανε νικημένοι
 Κορέα, Ιράκ και Πακιστάν και στη Γιουγκοσλαβία
 για "ανθρώπινο δικαίωμα" εφάρμυσαν τη βία
 Όλο για δικαιώματα μελούνε των ανθρώπων
 και στρακατσάρουν: τους λαούς της γης σε κάθε τόπο
 καταπιέζοντας οι λαοί Κύπρου και Παλατιστίνης
 μα είναι φίλοι με τον Μπους κ'ήσυχους τους αφήνει
 Όλοι του κόσμου οι λαοί πρέπει ν'αντισταθούνε
 Τον κοσμοκράτορα τον Μπους να τον ξεφορτωθούνε
 "Αγώνας της Κρήτης" 15-2-03

ΣΤΗ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟ ΤΟΥ ΑΙΜΟΥ

Στη χερσονήσο του Αίμου, του Μαγλιού μια βραδυνή
 ήρθαν από τον αέρα Άγγλοι κι Αμερικανοί
 Ήρθανε και με παρόδια απ' την Αδριατική
 με του ΝΑΤΟ τη σημαία με διάθεση κακή
 Δικαιώματα τ' ανθρώπου ήρθανε να προστατέψουν
 κι όσους δεν τους υπακούνε όλους θα τους ξεπαστρέψουν
 Τα παιδιά που στη Σερβία διάλεξαν να γεννηθούνε
 Ποιός τους είπε ότι έχουν το δικαίωμα να ζούνε;
 Οι πολίτες της Σερβίας, ποιός τους είπε ότι έχουν
 το δικαίωμα να ζούνε ούτε εδώ κι εκεί να τρέχουν;
 Εργοστάσια γαι γεφύρια, δεν το είπε ο Θεός
 ότι θα μπορεί να έχει της Σερβίας ο λαός
 Ήρθανε με τους πυραύλους στον αέρα ξένου κράτους
 Ξεσκυλά κι εξεληγμένα θεωρούν τα βλήματά τους
 Μα ό πύραυλος τους; κάνει κάτι καλπα παλαβά (1)
 και τον σιέλνουν Βελιγράδι και στη Σόφια αυτός τραβά
 φαίνεται πως στη Σερβία έχουν έραση καλή
 γιατί είδαν κι εχτυπήσαν το αόρατο πουλί

(1) Ένας αλεξάνδρος αήτης / άγγελος στη Σόφια

Κύπριοι και Κούρδοι είναι χρόνια καταπιεσμένοι
 μα οι θύτες είναι Τούρκοι και το πράμα έτσι μένει
 είχανε την ατυχία Τούρκω νά'χουνε δυνάστη
 και κανείς δεν τους θυμάται και παρακαλούν τον Πάσση
 Η Τουρκία των βερβάρων έχει μπάρμπα στην κορώνα
 και γενοκτονίες κάνει ταχτικά έναν αιώνα
 Δυό χιλιάδες απ'την Κύπρο είχαν αιχμαλωτισμένους
 και τους φάγανε και τώρα μας τους λεν αγνωσμένους
 με το δίκιο κάποια μέρα εις τη θέση του θα πάει
 θα θεριέψει η αδικία ,τον αδικητή θα φάει

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΜΠΟΥΣ

Η απομάκρυνση του Μπούς είναι μεγάλο πράμα
 Απομακρύνεται αυτός κι έρχεται ο Ομπάμα
 Γρήγορα απομακρύνεται ο στυγερόξ χασάπης
 Ειν ο Ομπάμα πιο καλός αν είναι και Αράπης
 Απομακρύνεται ο Μπούς και η πολιτική του
 μα όμως φοβερές πληγές αφήνει η εποχή του
 Αυτός ο αρχιτέκτονας θανάτων και πολέμων
 και των ρευμάτων των κακών και των κακών ανέμων
 Εδημιούργησε πολύ κακό στην οικουμένη
 και την Αμερική βαριά την έχει πληγωμένη
 Από τον Μπούς ξεκίνησε η κρίση στον πλανήτη
 κι εμπήκε η ανέχεια στου καθ'ενός το σπίτι
 Μάνες ανάθρεψαν παιδιά για να τα καμαρώνουν
 μα ο χασάπης τά'στειλε εκεί που τα σκοτώνουν
 Όλος ο κόσμος σήμερα ειν ευχαριστημένος
 που φεύγει από τις πλάτες του ένας καταραμένος
 Απ'τον Ομπάμα ευχόμαστε ναρθεί ανθρωπιά και τάξη
 κ'η ρώτα της Αμερικής προς το καλό ν'αλλάξει
 Ευχόμαστε κι ελπίζαμε, μην απογοητέψει
 Τον κόσμο μας ελπίζαμε να τον καλύτερέψει
 Με Ελληνοαμερικανούς είναι πλαισιωμένος
 και ο λαός της χώρας μας ειν ευχαριστημένος
 Τον αξιολογότοτο Αλέξιο Γιανούλια
 η μάνα που τον γέννησε είναι Ασφενδιωτοπούλα
 Κ'ειν ένας ικανότατος ελπιδαφόρος νέος
 Ευχόμαστε ν'αναδειχθεί ακόμα πιθοσπουδαίος
 Οι ΗΠΑ επιρεύζουνε όλη την οικουμένη
 με αλλαγή προς το καλό ο κόσμος περιμένει

Αγώνας της Κρήτης 25-11-2008

μία μέρα κάθε χρόνο ανασταση, κάθε μέρα σταύρωση

Μία μέρα κάθε χρόνο ανασταίνεται ο Χριστός
 Κάθε μέρα τον σταυρώνουν, όπου γη και καεστώς
 Τ' Άγιο του Χριστού το αίρα κόβ' τρεξε από τα καρφιά
 Δεν κατάφερε να δώσει στην ψυχή μας ομορφιά
 Βιασύντησε ο κόσμος απαράδεχτα κακός
 και προς το γκρεμό βάζει κάθε μέρα δυστυχώς
 Με ληστείες και με φόνους και με τα ναρκωτικά
 Με απάτες, με πορνείες και πολλών λογίων κακά
 Δεκακάματα ανθρώπου τακτικά καταπατούνται
 και οι πιο πολλοί στον κόσμο, ένα μόνο δικαιούνται
 Δικαιούνται τα φτωχάκια να δουλεύουν τακτικά
 για να κάνουνε πιο πλούσια όλα τους τ' αφεντικά
 Είς τη ζούγκλα τα θηρία δεν κειράζει τό' να τ' άλλο
 μα η ανθρωποκοινωνία είναι ζούγκλα κανιβάλων
 Οι άνθρωποι τρώνε ανθρώπους, μα τους τρώνε ζωντανούς
 Με τις τόσες αδείκες σταματά τ' ανθρώπου ο νους
 Σαν πατήσεις το κομπιούτερ για να δεις το χαζοκούτι
 μόνο άσχημα θ' ακούσεις εις την εποχή ρτούτη
 Για πολέμους, για αδείκες, για ληστείες και φωτιές
 και ο κόσμος κάθε μέρα μπαίνει σε κακοτοπιές
 Είς τη γη, και τον αίρα, και τ' απέραντα νερά
 τα μολύνουν κάθε μέρα τα ανθρώπινα μισρά
 Ότι άξιζε στον κόσμο ήτανε η ανθρωπιά
 μα εμολύνθηκε κι εκείνη. Δεν την εκτιμούνε πιά
 Άδεια Χριστέ εσταυρώθεις. Δεν επέτυχε ο στόχος.
 Κάθε μέρα μεγαλώνει των αντίχριστων ο λόχος
 Του θεού παραποννούμε, που κακά μας οδηγεί
 που μας έδωσε τα μέσα να ρημάζουμε τη γη
 Του θεού καταλογίζω, σφάλμα του πολύ μεγάλο
 που τους έφτιαξε τσ' ανθρώπους για να τρώει ο γεις τον άλλο
 "Αγώνας της Ιρήτης" 22-4-1999

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΓΑΛΛΑΝΑΚΗΣ (1)

Κισσαμίτες, Σελινιώτες, μη λυγίστε ποτέ
 Όπως πάντα να φανείτε ήρωες, αγωνιστές
 Μην αφήσετε να σας ρίξουν οι ξενόρωποι του θεού
 όπου δεν υπολογίζουν την αξία του λαού
 "Αγκαπέτε αλλήλους" λένε, μα αυτοί μισούν αλλήλους
 Αφηφούν την κόπωση, μα της, κένουσε τους φίλους
 Ή καλά και το μίσος τα ξεπεφτουμε τα ράσα
 Φοβερώνται οι χαρακτήρες εις την εβλίη και στη μέσα
 Με την φήφη τους στον λάκκο θά' σπρωχναν τον Ειρηναίο
 Μα οι ίδιοι κέφτουν μέσα. Είναι μέθημα σκουδαίο
 Το Ιησοφό εκπρασσωπένε όσο βρίσκονται στη γη
 μα, ως φαίνεται, ένα πνεύμα πονηρό τους οδηγεί
 Στελτα τους στον Ειρηναίο για να τους ενημερώσει
 τι ζητά η κοινωνία, την αγάπη της να δώσει
 Τ' άδικο δεν ευλογείται, ούτε δεν ευδοκιμεί
 Να γίνει το θέλημά τους δεν θα λάβουν την τιμή
 Ο λαός δεν θα λυγίσει, ούτε δεν θα νηκισεί
 Για να γίνει αυτό που θέλει τρόπος πρέπει να βρεθεί
 Κισσαμίτες, Σελινιώτες, οι άλλοι βρίσκονται μαζί σας
 Πρέπει να επικρατήσει τελικά η θεμιτή σας

Όταν, στη δεκαετία του 1960 θέλανε 4 μητροπολίτες να επιβέλουν ότη
 μητρόπολη Κισσίου και Σελίνου, μητροπολίτη της δικής τους θέλησης
 κόντρα στη θέληση του λαού, έγραφα γα όλα αυτά: τραγουδάκια:

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΓΑΛΛΑΝΑΚΗΣ (2)

Άγιέ μας Ειρηναίε, γήγαντα της εκκλησίας
 Τό' κιας πάλι το ποτήρι το πικρό της αδικίας
 Είναι πιο ουνθηλισμένο στον δικό μας τον καιρό
 Θέση "πνεύματος Αγίου" κέρνει πνεύμα πονηρό
 Άλλη μητροπολιτάδες δεν σε θέλουμε κοντά τους
 Γιατί δίπλα τους θα δείχναι πιο μικρό τ' ανάστημά τους
 Όταν ο λαός σου δίνει όλο του τον σεβασμό
 σε μισούν αυτοί που δείχνουν δίπλα σου τον ναυισμό
 Όσοι σε καταφηφόσαν ρίξαν φήφη προδοσίας
 Ήκαναν κακό δικό τους, του λαού και τ' Εκκλησίας
 Είχαν δώσει υποσχέσεις τον λαό να σεβαστούνε
 μα τον χθεσινό τους λόγο, σήμερα δεν του βάσταύνε
 δυο-τρεις φήφοι δε βαρύνε όσο τέσσερις μυριάδες
 Δεν λαμβάνονται υπόψη τέτοιοι μητροπολιτάδες
 Δεν μπορεί παρά στο τέλος θα νικήσει ο λαός
 Τέτοιο άδικο να γίνει, δεν το θέλει ο θεός
 Δεν περρέζει. Στο Καστέλι πάλι θά' ρθεις νικητής
 Κισσαμίτες-Σελινιώτες είναι ο μόνος σου κριτής

Η εβδομάδα των παθών έρχεται κάθε χρόνο
 όμως τα πάθη δεν κρατούν μια εβδομάδα μόνο
 Μα κατ'εξακολούθηση πολεούμε με πάθη
 Φταίνε τα λάθη των τρανών, μα και δικά μας λάθη
 Είναι η ζωή μαρτύριο σ'αυτή την κοινωνία
 Καθημερινά βρισκόμαστε σε αγχος κι αγωνία
 Ότι πουλάς είναι φτηνό κι ας γίνεται με κόπο
 κι ότι αγοράζεις ακριβό πάντα σ'αυτό τον τόπο
 Έρθε κι εκείνο το ευρώ και μπήκε στη ζωή μας
 κι έκανε δυσκολότερη την επιβίωση μας
 Ο Έλληνας απόκτησε δεύτερο πασαλόνι
 κι έγινε "υστερόπλουτος", τσ'ελιές του δε μαζώνει
 Δεν καταδέχεται κανείς τώρα το βράσιό του
 Σχεδόν το κάθε σπιτικό έχει το βλβανό του
 και βγαίνει το εισόδημα και πάλι σ'άλλα χέρια
 και χάνεται ως χάνονται κάθε πρωί τ'αστέρια
 θέλουμε καλοπέραση και μεγαλομανία
 κι όλσι καταναλωτική γέναμε κοινωνία
 μας "κάφανε" τα καύσιμα, δεν είναι όπως πρώτα
 και ο ΟΤΕ και η ΔΕΗ μας άλλαξαν τα φώτα
 λιγότερα παράγομε απ'όσα δαπανούμε
 κανείς δεν ξέρει τελικά τι μέλει να γίνουμε
 αυξανόνται τα δάνεια και οι χρεωκοπίες
 και φατερίζουνε πολλοί επιχειρηματίες
 Παρακαλούμε το Θεό το χέρι του να βάλει
 από το αδιέξοδο της φτωχείας να μας βγάλει
 "νάσε ΚΗΡΥΙΑΣ" 18-5-06

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΤΗΝ ΚΡΗΤΗ ΤΟ 2002

Ιελία καλώς μας όρισες Παναγιώτατέ μας
 Πολλή χαρά μας έδωσες και καλοφαίνεται μας
 Έρθες στα όμορφα Ιανιά για να μας ευλογήσεις
 Όπως τα Όρη τα Λευκά ευχόμαστε να ζήσεις
 Έχουν απόψε τα Ιανιά χαρές πολύ μεγάλες
 Τον Πατριάρχη δέχονται με ανοιχτές αγκάλες
 Η κορυφή των χριστιανών εις την ορθοδοξία
 Σήμερα δίνει στα Ιανιά χαρά, τιμή κι αξία
 Ο καθ' μεγάλος άρχοντας από την Εκκλησία
 Σήμερα ήρθε στα Ιανιά. Μεγάλη παρουσία

Λάμπη ο ήλιος του θεού εις τ'ουρανού τον θόλο
 Λάμπει κι ο Πατριάρχης μας δια τον κόσμο όλο

Η ΑΠΟΚΩΡΨΗ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ ΣΙΡΗΝΑΙΟΥ

Υπέβαλε παρατήρησ' ο μέγας Σιρηνάιος
 Σχεδόν αιώνια επέφρασε τρίλιος και γενναίος
 Μα κι αν επαραιτήθηκε πάντα αυτά που ξέρει
 όπως και πριν τα προσφέρνε, πάλι θα τα προσφέρει
 Πάλι θα ακτινοβολεί το λαμπρό του κύρος
 και θα τον έχει στήριγμα και ο λαός κι ο κλήρος
 Ξαν ιεράρχης έζησε σχεδόν μισό αιώνα
 και πάντα αγνίσζετο εις τον καλόν αγώνα
 Ξέρδαζε καθηγητής εις την Αγία τριάδα
 Διδάσκει με τα έργα του και Κρήτη και Ελλάδα
 Και όσο ήταν κληρικός ετίμησε τα ράσα
 και με τα έργα που έκανε στα χρόνια που επέρασα
 Πρόεδρο τον ψηφίζανε των Νομικών Προσώπων
 κι όσα εμπόρεσε καλά έκανε των ανθρώπων
 Πάντα στα λούμια τα σωστά έβαζε κάθε πράμα
 και του θεού τις εντολές τηρούσε κατά γράμμα
 Δεν περιοριζότανε εις τη μητρόπολή του
 Στην κοινωνία επέφερνε σε όλη τη ζωή του
 Πρόσφερε σ'όλο το νομό, σ'ολόκληρη την Κρήτη
 και τ'όνομά του είναι γνωστό σε όλο τον πλανήτη
 Στην Κρήτη μας αποτελεί κόσμημα με αξία
 και θησαυρό πολίτιμο για την ορθοδοξία
 Είναι ένας Άγιός σωστός που ζει ανάμεσά μας
 και όλοι μας τον έχομε θάρρος και καύχημά μας
 Όλοι μας τον συγχαιρούμε και τον ευχαριστούμε
 ως και τις ναυτιλιακές σ'εκείνον τις χρωστούμε
 Ευχόμαστε να'ναι καλά ακόμα πολλά χρόνια
 μα τ'όνομά του σίγουρα αυτό θα ζει αιώνια
 Κρητικά Νέα" Αθήνας Οχτώβριος 2005

Ο Ν Β Ο Σ Α Ρ Χ Ι Ε Π Ι Σ Κ Ο Π Ο Σ Κ Ρ Η Τ Η Σ

Είναι για τ'ό νομό Χανιών τιμή πολύ μεγάλη
 αφού αρχιεπίσκοπο δένουν στην Κρήτη πάλι
 Ο σεβαστός μακαριστός τιμόθεος κοιμήθει
 Χανιώτης ήτανε κι αυτός. Τίμησε κι ετιμήθει
 θερμά συγχαρητήρια και με το σεβασμό μας
 στον νέο μας, στον εκλεκτό αρχιεπίσκοπό μας

Σύνοδος οικουμενική υπό τον Πατριάρχη
 εξέλεξε τον άριστο στην Κρήτη Ποιμενάρχη
 θερμά συχαρητήρια για την επιλογή της
 Ηλική ήτανε και προσφορά για το νησί της Κρήτης
 και ο Αρχιεπίσκοπος από τη νέα θέση
 στην κοινωνία προσφορές και άλλες θα προσθέσει
 της κοινωνίας η ευχή πάντα τον συνοδεύει
 Πολύχρονος και ευτυχής στον βίο να οδεύει
 Νά'ναι καλά και να μπορεί πολλά καλά να κάνει
 και όλο δόξες και τιμές πάντα να απολαμβάνει
 Μητροπολίτη στα Χανιά, όποιον θα δούμε νέο
 τον θέλομε αντίξιο, όπως τον Βύρναλο
 Πράο, καλό, δραστήριο, στύλο της κοινωνίας
 συμπαραστάτη των φτωχών, στύλο και τσ'εκκλησίας
 και όμως δεν το κρύβουμε πως δίπλα στη χαράμας
 λυπούμαστε που ένας καλός πηγαίνει μακριά μας
 Πάλι θα νιώθουμε κοντά όλοι την ύπαρξή του
 γιατί θα είναι το νησί όλο στην κάλυψή του
 "νέος ΙΗΡΥΚΛΕΣ" 8-9-08

ΒΑΒΥΛΗΣ, ΓΙΟΣΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

Μια φορά κι έναν καιρό, απατεώνα φοβερό
 τον λέγανε Βαβύλη
 Βίς τις απάτες ειδικός, το έπαιζε για κληρικός
 αγαπητός μου φίλοι
 Δεν τό'παιζε απλός παπάς, αυτός ο παλιαμστροπάς
 μα για αρχιμαντρέτης
 Συχνά στα πατριαρχικά, εμπέχνοτο δυναμικά
 υπόγειος μεσέτης
 Από το Γροσδύμα, με αρκετά ψευδώνυμα
 μέχρι την Κλαυρία
 Σε ρόλους διαφορετικούς, ξεγέλαγε τους κληρικούς
 κι έγραφε ιστορία
 Κι ήταν κι ένας κληρικός, ξύπνιος και γοητευτικός
 αυτός αρχιμαντρέτης
 Σε θέματα δικαστικά, εδρούσε δικολοβικά
 ήταν ντροπή της Κρήτης
 Κι ένας Παντελεήμονας, της φτώχειας "ελεημόνας"
 που 'φελνε τα μυστήρια
 Κι όσα εμπορεύτηκε, κι ένα πωλί ευρέθηκε
 με δισεκατομμύρια

Μα κι από τους δικαστικούς, βρήκανε μερικούς κακούς
 και συνεταίριστήκανε
 Ήταν κι εκείνοι σαν κι αυτούς, της κοινωνίας τους "εκλεκτούς"
 Τα κέρδη εμοιραστήκανε
 Δροσόσαν στην παρανομία, και για την αστυνομία
 Ώσως τη λαδώσανε
 Ίσως τους εκέναν πλέτη, Ώσως κλείνανε το μάτι.
 Δέθεν δεν τους νιώσανε
 Τους εκάλυψε κι ο κλήρος, κι εξαδύζανε με κύρος
 μα υπήρχε κι ένας μέκης
 Και τους έβγαλε στη φόρα, και τους έμαθε η χώρα
 και Βαβύλη και Γιοσέκη;
 Ίώρα πρέμα δεν ακούμε, κ'είναι αλήθεια πως φοβούμαι
 Τα δαιμόνια ανθρωπένια
 πως θα βρούνε πάλι τρόπο, να γελάσουνε τον τόπο
 να τα κάνουνε πλακάκια
 Σε τούτο δα το κύκλωμα είχαν ιω'απέτης δίπλαμα
 κι έκαναν λησταρχέλο
 Κάποιοι θέλουν το καλό τους, κ'Ώσως πάει ο φελλός τους
 να τον βάλουν στο αρχέλο

ΤΟ ΒΑΤΟΠΕΔΙΟ

Ο βάτος είναι ένα φυτό π'αγκάθια είναι γεμάτο
 Στο ξύλο του, στα φύλλα του, στα άνθη του από κάτω
 Συχνά τα ζώα έμα βρεθούν ανέμεσα σε βάτους
 μπερδεύονται και πιένονται και προκαλεί θανάτους
 Βιελ στο Βατοπέδιο πικστήκανε σε βάτους
 κάποια μεγάλα ονόματα και βρήκαν τον μπελά τους
 Μπέρδεμα δεν περίμεναν. Πήγαιναν για πλουτέσουν
 μα δεν επεριμένανε ότι θα την πατήσουν
 Στην "κκοκαρίνα" κληρικοί ειν ανακατεμένοι
 κι εκθέσανε και τη μονή που ήταν τιμημένη
 Ήταν Αρσένιος κι Ζωφρακίμ σ'όσος θάτους μπερδεύτηκαν
 ποτέ δεν περίμενανε ετούτα που τους βρήκαν
 Αυτά που είχε ο Χριστός, καμπόσοι ιεραμέντοι
 ποσώς δεν τα προσέχουνε και βγαίνουν λερωμένοι
 στον τόπο μας πάει στραβά η κάθε υπηρεσία
 και φτάνουν τα μικρόβια μέχρι την εκκλησία
 με το φανάρι άνθρωπο ζητούσε ο Διογένης
 στον τοπο αυτό της ανθρωπιάς της καλοποιημένης

Όταν τους λύκους βάζουμε να βλέπουμε κοπέδια
 σε τέτοιες δε βλεπτικές τα κένουμε ρημέδια
 Δεν ήτο αυτή η παράβαση σαν άλλες παραβάσεις
 Γιατ' έχει και πολιτικές και άλλες προεκτάσεις
 " Ιερωτικά γέα" 4-10-08

Η συμπεριφορά μας στη θρησκεία
 και τη θρησκεία φίλοι μου τηνε κακοποιούμε
 και όπως μας ταιριάζουνε όλα τα εξηγούμε
 Πολλοί που εφαρμόζουνε αργίες και νηστείες
 έχουν γεμάτη την ψυχή με φθόνους και κακίες
 Πηγαίνουνε στην εκκλησιά πολλές φορές γριούλες
 για να παρατηρήσουνε τσ' άλλες γυναίκες ούλες
 Πώς ντύνεται η κάθε μιά και προς τα που κοιτάζει
 και όταν τις κατηγορεί, αυτή διασκεδάζει
 Μόνο στο ευαγγέλιο δεν είναι η προσοχή τους
 που πάνε εκεί και στεκονται δεν σώζουν την ψυχή τους
 Παρακαλούμε τὸ θεὸ τῆ χάρι να μας κάνει
 αυτούς που δε μας θέλουνε, όλους να τους πεθάνει
 Ο άνθρωπος πολλές φορές ηγουτάει για να κλεφει
 εις το θεὸ προσεύχεται "να τονε προστατέψει"
 Στο ζόρε μας τὴν Παναγιά τηνε παρακαλούμε
 μα και για φύλλου πῆδημα σκληρὸ τῆ βλαστημούμε
 Από γυναίκα άκουσα που ήταν θυμωμένη:
 ἕΓ... τὴν Παναγία σου μαρὴ μ..... μὲνη"
 Δεν εξετάζουν τὰ άτομα που τα χειροτονούνε
 τον κόσμο από την εκκλησιὰ μακριὰ τον αποδούνε
 Διέξοδο πολλές φορές τα βλέπουνε τα ράσα
 και δεν πηγαίνουν για καλό μα πάνε για τη μάσα

Τα Χανιά, πόλη και νομός

Μήτε στο εξωτερικό, μήτε στην άλλη Ελλάδα
 πόλη όμορφη κι αγαπητή άλλη δεν εξανάδα
 Όπως τα ξακουστά Χανιά, την όμορφή' μας πόλη
 Όσοι είμαστε εις το νομό Χανιώτες είμαστε όλοι
 Δικά μας είναι τα Χανιά, της Σούδας το λιμάνι
 Το Βενιζέλο είχαμε και το Δασκαλογιάννη
 Θ Φάραγγας της Σαμαριάς, το πρώτο της Ευρώπης
 που'ναι σ'ολόκληρη τη γη μεγάλης περιόπης
 Ξαν των Χανιών την αγορά στον κόσμο δεν υπάρχει
 Όλες οι άλλες αγορές την έχουν πατριάρχη
 Γύρω τριγύρω ομορφιές, στις ακριες και στη μέση
 ποιός θα περάσει απ'τα Χανιά να πει πως δεν τ'άρεσει
 Σ'όλη την επικράτεια πολύτιμο πετράδι
 μόνο κακοπροαίρετος μπορεί να πει φεγάδι
 Είναι τα Όρη τα Λευκά κορφή στην ιστορία
 η κάθε επανάσταση τα είχε αφετηρία
 Οι Αδάμοι και το Θέρσο, Κάνταρος και Γραμπούσα
 κι από τον Αποκόρωνα τσ'εχθρούς επολεμούσαν
 κινδύνους αφηφούσανε κι εγράφαν ιστορία
 Με τις θυσίες τους εμείς έχομ'ελευθερία
 Η επαρχία των Σφακιών, φρούριο από τη φύση
 Ποτέ δεν τόλμησε εχθρός εκεί να κατοικήσει
 Ποτέ δεν μέναν στα Σφακιά τα βάρβαρα θηρία
 κ'οι Σφακιανοί πεθαίνανε για την ελευθερία
 Τα τεύχη τα θεδχιτιστα και η παληκαριά τους
 υποχρεώναν τους εχθρούς να μένουν μακριά τους
 Τιμή κι ευθύνη και χαρά νά'ναι κανείς Χανιώτης
 Είναι της τύχης εύθουα αυτή η ιδιότης

ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΛΙΣΣΕΝΑΟΥ

Στ' Ασφένδοφ πρώτη μου φορά είδα το φως της μέρας
 κ'οι πέτρες του μ'άρεσσουνε, το χώμα κι ο αέρας
 Ασφένδου κάθε ακρογιαλιά και κάθε σου σπηλιάρι
 κάθε φαράγγι και βουνό έχει για μένα χάρη
 Το όνομά σου γράφεται συχνά στην ιστορία
 γιατί πολλά επρόσφερες στου χρόνου την πορεία
 πλήρωσες για τη λευτεριά του αίματος τους φόρους
 και καπετάνιους, έδωσες κι απλους τουφεκοφόρους
 και τρεις μεγάλους αρχηγούς έχασες εις τις μάχες

πολύ μεγάλας ήρωες, μεγάλους πολεμάρχες
 τότε στην επανάσταση του δάσκαλου του Γιάννη
 έπεσε ο Μπουρμπάχοστρατής, τ' Ασφένδου το καπλάνι
 Στο Άρμενοκάμπους έχασες το Γιώργη Δεληγιάννη
 που πιο μεγάλος ήρωας μηδ' ήτο, μηδ' εφάνη
 ΟΠερρογιώργης αρχηγός έπεσεν εις τη χίε
 που επολέμα ήρωικά το τούρκικο στοιχείο
 και η Μπουρμπάκοκατσουλή που ήταν κοπελιδάκη
 έπεσε ήρωικά κι αυτή στον πύργο τ' Αληδέκη
 Σ' όλη την Κρήτη εμάχονταν τ' Ασφενδιωτάκια πράδα
 Εμάχονταν και στα νησιά και στην παλιά Ελλάδα
 Στο Ιάσιο εμάχονταν τρεις αδερφοί Βουρβάχοι
 όταν στον Προύθο έδωσεν ο Υψηλάντης μάχη
 Εκεί στο Θραγκοκάστελλο με το Μπικιοστρατή σου
 σαν τα βουνά εγένηκε η δόξα η δική σου
 Μπουρμπάχοι, Νταληγιάννηδες και Μπουλιωτοσφηνιάδες
 και Ξηφοδάσκαλάκηδες τρανοί πολεμιστάδες
 Κι όλες οι οικογένειες εβγάλαν αντρείμένους
 κι όλες πληρώσαν ακριβέ για λευτεριά του γένους
 Ασφένδου μου περίφανο, χωριό μου παινεμένο
 Ποτέ δε νιώθω άνετα, μακριά σου όταν μένω

ΑΡΜΕΝΟΙ: ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

Ένα χωριό του τόπου μας το λέμε στους Αρμένους
 κι έχει στην ιστορία του άντρες καλοές βγαλμένους
 Ανθρώπους της πολιτικής κι ανθρώπους των γραμμάτων
 και άρχοντες κοινωνικούς κι ανθρώπους των αρμάτων
 Πάντα λεβέντες έδιδε και δίδει και θα δίδει
 Είχε στην επανάσταση και τον Κριτοβουλίδη
 και τώρα στην πολιτική έναν Χριστοδουλάκη
 το πιο σημαντικότερο σήμερα κρητικάκι
 ακόμα νέος άνθρωπος σε μια μεγάλη θέση
 θα φτάσει ακόμα πιο ψηλά, κάτι που μας αρέσει
 Αυτός αναδεικνύεται μια κορυφή της Κρήτης
 όπως τα Σφακιανά βουνά κι όπως ο Ψηλορείτης
 Για κείνο όλοι οι Κρητικοί τον νιώθουμε δικό μας
 Τιμή μας που γεννήθηκε κι αυτός εις το νομό μας
 Όσο η αξία είναι πολλή και χρήσιμη τ' ανθρώπου
 γίνεται καύχημα κι αυτός πολύ μεγάλου τόπου
 ο κάθε άνθρωπος απλός ανήκει σ' ένα σπίτι
 μα όσοι φτάνουνε ψηλά ανήκουνε στην Κρήτη
 Φωτίζουν κι ακτινοβολούν και μοιάζουνε σαν φάρος

Όταν στο 'αρχές του ήτανε ο εικοστός αιώνας,
 Τότε κι ο Μακεδονικός έβραζε ο αγώνας
 Από την Κρήτη φύγανε τρεισήμισι χιλιάδες.
 Έρωες του Ελληνισμού σκληροί πολεμιστάδες.
 Αι αυτοί αποτελούσανε την πιο μεγάλη δόση.
 Απ' όλο τον Ελληνισμό ήτανε άλλοι τόσοι
 Οι εφτακόσοι απ' αυτούς εδώσαν την ζωή τους
 Στη μάχη την αφήσανε την ύστερη πνοή τους.
 Ξαν εσκοτώθη ο Μελάς ηρωικά στη μάχη
 από την Κρήτη ήτανε οι πρωτοπολεμάρχοι
 Από το Κάστρο ήτανε ο Γιώργης Κατεχάκης
 κ' ήτανε κι από τα Σφακιά ο Ίσόντος ο Γιωργάκης
 Με κήφτες πρωταγωνιστές, με δράση νικηφόρα,
 εγλύτωσε απ' τους εχθρούς του Αλεξάντρου η χώρα.
 "Μακεδονία" εσκεπτήμε ο Ίστο να βαφτίσει,
 εκείνη τη Βαρδάνοβα, ν' αλλαξονοματίσει.
 Πενήντα χρόνια σήμερα. Πάει μισός αιώνας,
 όπου μας λέει ο Σκοπιανός πως είναι Μακεδόνας.
 Οι Έλληνες πολιτικοί τραγώταν μεταξό τους
 και δεν ανταποκρίθηκαν στην υποχρέωσή τους.
 Κανένας δεν ευρέθηκε λόγος να τους ζητήσει,
 τη μακεδονικότητα να τους αμφισβητήσει.
 Αφήσαμε το θράσος τους κι έλαβε διαστάσεις.
 Άμα κοιμάσαι μόνιμα έχεις πολλά να χάσεις.
 Μολύνουν στην σημαία τους τον ήλιο της Βεργίνας (1)
 είναι δικός τους κι εκείνών, όσο είναι και της Κίνας.
 και λέμε τώρα "ελληνική είν' η μακεδονία".
 Μα είναι όσο η Ρούμελη και όσο η Λακωνία.
 "Μακεδονία ελληνική" χρειάζεται να πούμε
 γιατί υπάρχουνε εχθροί που το αμφισβητούνε
 κ' αυτές οι λέξεις δε λχνουνε ποιά ν' το κατάντημά μας
 Αμφισβητούν την ιερή ελληνικότητά μας.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Μια νύμφη στη Μεσόγειο, στου χρόνου την πορεία
 πολιτισμού και ηρωισμού, γράφει χρυσή ιστορία.
 Είναι το όμορφο νησί, η Κρήτη η παινεμένη
 που έδωσε πολιτισμό σ' όλη την οικουμένη
 Πρώτο έλαμψε το άστρο της και φέξανε τα σκόδη
 και όσο για ηρωισμούς, ήτανε κ' είναι πρώτη
 Οι Παρθενώνες κ' οι Δελφοί κ' η εθνική πορεία
 από της Κρήτης το νησί είχαν αφετηρία
 Κίνα Διός και Κίνωα, Ιδομενέα, Νεάρχου
 και του Δασκαλογιάννη σου και του Μεγάλου Ξενάρχου
 και το Θεοτοκόπουλο τον έχεις καύχημά σου
 κι ο Καζατζάκης, Κρήτη μου τιμάτο τ' όνομά σου
 Οι φλόγες απ' τ' Άρκάδι σου θα λάμπουν στους αιώνες
 και θα διδάσκουν τους λαούς πως γίνονται οι αγώνες
 και τον αγκυλωτό σταυρό τον έκαμαν κουρέλια
 με πέτρες και με ρόπαλα γυναίκες και κοπέλια
 Το έδαφός σου, πώς χωρά τόση μεγάλη δόξα;
 που σου δωσαν τα τέκνα σου με γκράδες και με τόξα;
 Τη δόξα σου και τ' όμορφιές, ο κόσμος σε θαυμάζει
 Άλλο νησί δε βρίσκεται στον κόσμο να σου μοιάζει
 Τότε που είναι στον ανώδο τα σπεριδοειδή σου
 μαζί με άλλες όμοφιές μοιάζεις τη παραδεισου.
 Έδώ ευδοκίμει η ελιά στο άγιό σου χρώμα
 με το χρυσό εισόδημα και τ' ασημένιο χρώμα
 Όλο όμοφιές και λεβενδιές και παληκαροσύνη
 Ξού σε η διαμαντόπετρα σ' όλη τη Ρωμιοσύνη

ΚΥΠΡΟΣ (1)

4

Κύπρος μας χαριτωμένο
και μάρτυρικό νησί
Στα συμφέροντα των ξένων
θύμα βρέθηκες εσύ

Της Αμερικής η ΣΙΑ
έκανε τα σχέδιά της
χούντα και μικρά ασία
ήτανε τα οργανά της

Δέκα πέντε Ιουλίου,
Γεγονότα τρομερά:
Έναντιον Μακαρίου,
ρίχνουν την εθνοφρουρά

Στις διαταγές της ΣΙΑ,
Τον Μακάριο χτυπούνε,
Πρόεδρο δημοκρατίας
τον Σαμφών "χειροτονούνε

Έτρεξε το πρώτο αίμα
από χέρια αδελφικά
Έτσι τό'θελαν το θέμα
εκ δυσμών τ'αφεντικά

Είκοσι Ιουλίου πάλι
Πριν ο ήλιος ανατέλλει,
πήγανε στην Κύπρο κι άλλοι,
των Αμερικάνων σκύλοι

Από θάλασσα κι αέρα
με μεγάλη υπεροχή
πολεμούνε νυχτα-μέρα
μια Κύπρο μοναχή

Είς την κρίσιμη την φάση
η Ελλάδα τι να κάνει;
Ενισχύσεις να περάσει,
δεν αφήνου οι Αμερικάνοι.

Η φιλόξενη μας χώρα,
απ'τους Αμερικανούς,
για ευγνωμοσύνη τώρα
γεύεται πικρούς καρπούς

Για τα σχέδια του ΝΑΤΟ
δεν φοβήθηκαν θεό,
κι όλα τα γκρεμίσαν κάτω
κι έκαψαν ένα λαό

Βιασμούς λεηλασίες
το χαρακτηριστικό
Απ'τις ληστοσυμμορίες
των βανδάλων των Τουρκώ

Τα οστά τους θα σειστούνε
των νεκρών του είκοσιένα
Αμα δεν θα πληρωθούνε
τά'χει η Κύπρος παθημένα.

ΚΥΠΡΟΣ (2)

Κύπρε μαρτυρικό νησί, νησί της Αφροδίτης
Αγαπημένη αδελφή της ανδρειωμένης Κρήτης
Σε τίποτα δεν υστερείς από την αδελφή σου
μόνο που ήταν πιο σκληρή η μοίρα η δική σου
Κύπρε μας κάνε υπομονή και τούτο θα περάσει
Κι εσύ θα βρείς το δίκιο σου ο κόσμος με αν χαλάσει
Σύσσωμος ο Ελληνισμός βρίσκεται στο πλευρό σου
και κάθε Έλληνας κονά στον κόνο τον δικό σου
Το έθνος επιφυλακή είναι και περιμένει
Στον ύστερο λογαριασμό δε θά'σαι νηκιμένη
Για όλα είναι έτοιμα και τα παιδιά της Κρήτης
Τότε που πάσχει ο Τρώοδος τρίζει ο Ψηλορείτης
Πάντα είναι ο πόλεμος σκληρός και πάντα φέρνει οδύνη
μα είναι ακόμα πιο σκληρός σαν πολεμάς με κτήνη
Τους διεθνείς κανονισμούς, τον ηθικό κανόνα
καταπατούν οι βάρβαροι στον εικοστό αιώνα
Βιάζουν ξεσπιτώνουνε κι έχουν αδυναμία
να βομβαρδίζουν άμαχους και τα νοσοκομεία
Μια Νιζομβέργη θά'πρεπε κι αυτοί να δικαστούνε
Σ'εγκλήματα πολεμικά κυρώσεις να υκοστούνε
εκάμαν οι κανίβαλοι ένα μεγάλο δράμα
Οι "φίλοι" μας οι άσπονδοι πολύ τους εσυνδράμα
Ο δολοφόνος Κίσιγκερ κι ο πρεσβευτής του ο Τάσκα
Επαρουσιάζτηκαν στον κόσμο δίχως ^{μάσκα} _{μασκά}
και τώρα από τους "φίλους" μας έχουμε εμπειρία
Αλλού στελιώνουν κατοχή κι αλλού δικτατορία
Του κόσμου του "ελευτέρου" έχουν την ηγεσία
Σ'άδικους και παράνομους παρέχουν προστασία
Βίς το φεγγάρι επήγανε, για τ'άστρα ξεκινούνε
Τη γη καταπιέζουνε και τη σενοχωρούνε

46

και τα δυο ποιήματα της Κύπρου τα έγραφα το 1974. Τα έστειλα τότε σε τοπικές εφημερίδες. Τα έστειλα και στον "Αγώνα" της Λευκωσίας. Τα έγραφε και ο "Αγώνας της Δρήτης" στις 15-7-1997.

ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΩΝ ΣΦΑΚΙΩΝ (1)

Ξέρω κάποια επαρχία κυβωτό της λευτεριάς
που γεννά μεγάλους άντρες στα μικρά της τα χωριά
Είν'αυτή η επαρχία όμορφη κι αρχοντική
Ποιος μπορεί να μην τα ξέρει τα τρισένδοξα Σφακιά;
Το πολύτεμπο πετράδι της λεβεντογέννας κρήτης
από τα Σφακιά αντλούσε θάρρος κι ο κατωμερίτης
Ορμητήριο των αγώνων, έδρα της Καγκελαρίας,
Η πατρίδα των ηρώων, καύχημα της ιστορίας

Τόπος του Δασκαλογιάννη του Μεγάλου επαναστάτου που σε μια αυτοκρατορία, ύψωσε τ'ανάστημά του Όπου στο Μεγάλο Κάστρο τον εγδάραν ζωντανό πως δεν άντεχε να βλέπει την σκλαβιά των αλλωνώ Έχει κορυφές βγαλμένες στον πολιτικό τομέα, Πολεμάρχους που εδαξάσαν την ελληνική σημαία Βγάξει ανθρώπους ανωτέρας κι ανωτάτης κοινωνίας σ'επιστήμες και σε τέχνες κι ως επιχειρηματίας. Μπορεί κανείς να τό'χει καύχημά του και τιμή του όταν από αυτό τον τόπο έχει την καταγωγή του

Τ Α Σ Φ Α Κ Ι Α Ω

Λίγο χάμα μεσ'τους βράχους μια επαρχία ηρωικιά θάλασσα, βουνά, φαράγγια, νά τι είναι τα Σφακιά Κάτι γραφικά ακρογιάλια και όρηους εις το Λιθικό Το Σαμαριανό φαράγγι που είναι στη γη μοναδικό Μοναδικό είναι και τ'αγρβμία που ζούν στα Σφακιανά βουνά Εκεί στις λεβενδιές τον τόπο σύμβολα είναι ζωντανά Μόνα τους διάλεξαν να ζούνε κοντέ στα σφακιανέ χωριά να συμβολίζουν περιφάνια, λεβεντοσύνη, λευτεριά Εδώ υψώνονται με χάρη αυτά τα Όρη τα λευκά και απενίζουν δυό πελάγη, κερύφανα, επιβλητικιά Εδώ θα δούμε τον γιδάρη με το μεγάλο γιδαριό Εις το κοπάδι κυβερνήτη και καπετάνιο στο χωριό Είναι ευχάριστο το κλίμα, ανάλογα με τον καιρό Εις τις «γυαλιές» γλυκό χειμώνα, στ' «αγδρία» θέρος δροσερό Για χροιοδρόμους, για ορειβάτες, για κίνηση τουριστική πάντα προσφέρεται ο τόπος για κάθε γούστο και εποχή Εδώ τα άγρια φαράγγια αν είχαν στόμα και μιλιά Πολλά θα ξέρανε να πουνηγια δσα είδανε παλιά: "Γνωρίσαμε σ' αυτό τον τόπο κάτι ανήμερα θεριά όπου με τον ηρωισμό τους εφέρανε τη λευτεριά Είδαμε εδώ να κερπατούνε εκείνες οι τρανές μορφές όπου αθάνατες θα μείνουν όπως τις Σφακιανές κορφές Είδαμε εμείς αυτοθυσίες, είδαμε μπόρες φοβερές και να γίνει ο τόπος στάχτη τον είδαμε πολλές φορές Όμως δεν είδαμε ποτέ μας και κλονισμένο ηθικό μα πάντα ήτανε ακμαίο, πάντα επαναστατικό Το άγριο και το, ωραίο και το πρωτότυπο μαζί Όλη η Κρήτη μας απόφια μέσα σ' αυτό τον τόπο ζει

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ, ΑΠΟΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ, ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ

Η θανατηφόρα αιχμαλωσία εξαρτησιο γόνων ουσιών

Πάντα ανυπόφορο κακό ειν η αιχμαλωσία
 κλύνεται και χάνεται της ζήσης η αξία
 Κακό να ζεις αιχμάλωτος των ξένων στρατευμάτων
 χειρότερο αιχμάλωτος να είσαι ελαττωμάτων
 Ακόμα πιο χειρότερο να σε αιχμαλωτίσει
 οφοβερότερος εχθρός τυ φονικό χασίσι
 Αν είσαι αιχμάλωτος στρατού ελπίζεις να γλυτώσεις
 μ'αν είσαι των ναρκωτικών τη ζήση σου θα δώσεις
 θα σε προσηλυτίσουνε πράκτορες των εμπόρων
 Την πρώτη δόση πιθανόν θα σου την κάνουν δώρον
 μα ήδη επέτύχανε τον κεντρικό τους στόχο
 και όταν ετοιμοθάνατων σε γράφουνε τον λόγο
 Άδου κατώφλιο περνάς από την πρώτη δόση
 και δεν υπάρχει ικανός κανένας να σε σώσει
 Στο λυύκι που σε βάλανε δεν ξέρεις πού θα φτάσεις
 θά'ταν καλύτερα από πριν τη ζήση σου να χάσεις
 Την πρώτη δόση μη δεχτείς που σου προσφέρουν "φίλοι"
 γιατί χαρακτηρίζεται θανατηφόρος ύλη
 Δεν θα σε φτάνουν τα λεφτά για να πληρώνεις δόσεις
 και δε θ'ανταποκρίνεσαι εις τις υποχρεώσεις
 θα γίνεις κλέφτης και ληστής για να εξασφαλίσεις
 τη δόση που χωρίς αυτή δε θα μπορείς να ζήσεις
 και θα γυρεύεις δανεικά από όλους που γνωρίζεις
 μα σίγουρα δε θα μπορείς να τα ξανα γυρίζεις
 Πολλοί σκοτώνουν άτομα στην οικογένειά τους
 σαν δεν μπορούσανε αλλιώς να πάρουν τα λεφτά τους
 Έχουνε χέρια των γονιών τέκνα τους σκοτωμένα
 σαν ήσαν ανυπόφορα κι άχριστα γινομένα
 Άμα θα φτάσουν ως εκεί μόνο ο θάνατός τους
 είναι σωτήριο για τους και για το σπιτικό τους
 και οι ομοφιλόφιλοι τολμούνε και το λένε
 Οι χασικλήδες ντρέπονται και κρύβονται και κλαίνε
 χάνουνται σίτια και ζωές, μα και περιουσίες
 στους χώρους όπου εσχωρούν ναρκωτικές ουσίες
 Όταν κανένας άνθρωπος θέλει ν' αυτοκτοχήσει
 τρόπο να βρει πιο ήπιο, όχι με το χασίσι
 Παραγωγή, εμπόριο, μεταφορά ή χρήση
 Παντού και πάντα προσοχή, μακριά απ το χασίσι

* Άρητική βνημέρωση" Αθηνών Μάρτιος 2007

Και « ΝΕΑΣ Κιρηνίας » Χανίων 2-12-2000

17 Νοεμβρίου και «17 Νοεμβρίου»

Δεκαπτά του Νοεμβρίου ήταν μέρα ιστορική
 δώσαν την ζωή τους νέοι αντιδικτατορικοί
 Κάντρα στη δικτατορία ύψωσαν τ'ανάστημά τους
 Γράφτηκε στην ιστορία τιμημένο τ'όνομά τους
 Κάτι ελεεινά ρεμάλια λείπαν στην εφταετία
 μα εφυτρώσαν κι εχτυπούσαν μόνο τη δημοκρατία
 Ήδηψούσανε για αίμα, στυγεροί εγκληματίες
 κι σκοτώνανε τον κόσμο δίχως φοβές κι απτίες
 Συμφορία δολοφόνων είχαν δημιουργήσει
 μια ιστορική ημέρα διάλεξαν να τους τιμήσει
 Της δεκαπτά Νοέμβρη πήραν το όνομά της
 θάναυσα εκακοκοίησαν το ωραίο νόημά της
 Όμως φωτογραφημένο είχαν και τον Τσε Γκε Βάρα
 τον εμόλυνε κι εκείνο η καταραμένη φάρα
 Είχανε φωτογραφία και του Βελουχιώτη Άρη
 Τι ζητούσε στα ρεμάλια ένα τέτοιο καληκάρη
 και του Μαρξ φωτογραφία εις τη γιάφια τους κρεμάσαν
 Τέτοια ονόματα με,άλα να μολύνουν δεν δυστάσαν
 Κάτι ονόματα με,άλα, κορυφαίοι ιδεολόγοι
 Τα μολύναν δολοφόνοι, άχρηστοι πλατσικολόγοι
 Σκοτώσανε ανθρώπους δίχως κράμα νά χρωστούνε
 Ας ελπίσουμε πως τώρα ίσως να ξεκουμπιστούνε
 Ένοστικτα αιμοβορίας ήταν η αιτία μόνον
 για να κένουν εκτελέσεις και ληστείες μετα φόνων
 Κάθε προΐόν ληστείας εις τον "λάμπρο" καταθέταν
 Σαν του σκύλου κομματάκια κάπου-κάπου των επέταν
 Τον άρχων του εγκλήματος τον λάμπρο καπετάνιο
 Τώρα τον έχουν στο κελί και είναι: ένα τάνιο
 Όμως και μέσα απ'το κελί θέλει να αρχηγεύει
 και για τους "υπηκόους" του προνόμια γυρεύει
 και κινητό τηλέφωνο εις το κελί του θέλει
 για νά'χει πάλι επαφή και με τα έξω μέλη
 Με τα κρυπτογραφήματα θέλει να διατάσσει
 θέλει να μένει αρχηγός και εις αυτή τη φάση
 Ποιός ήτανε ο στόχος τους και ποιά η σημασία;
 Μήπως εσχεδιάζανε να πιάσουν εξουσία;
 Είχανε μια αποστολή ανθρώπους να σκοτώνουν
 και την αιμοβορία τους για να την εκτονούνουν

"Αιώνας της Χρήτης" 24-8-02

Το εφετείο

Το Ηράκλειο της Κρήτης κέντρο γεωγραφικό
 κέντρο της οικονομίας, κέντρο πληθυσμιακό
 Με αυτά τα δεδομένα έγινε μεγάλο φάρι
 Στα μικρότερα τα φάρια δεν μπορεί να κάνει χάρη
 Μα την πόλη των Χανίων μην την θεωρεί μαρίδα
 και από τις εξουσίες δικαιούται μια μερίδα
 Πιο παλιέ εις τα Χανιά μας, στην πρωτεύουσα της κρήτης
 έδρευε ο ηγεμόνας, έδρευε κι ο κυβερνήτης
 απ' ανέκαθε ο ήλιος βγαίνει απ' ανατολική
 μα η λευτεριά της κρήτης ήρθε από δυτική
 Αν ελλείψανε της κρήτης τα βουνά της τα λευκά
 τ' έγιε τα χώματά της τώρα θά'σαν τουρκικά
 Έιχε το Δασκαλογιάννη το μεγάλο πρωτοπόρο
 πού'ριξε στην κρήτη πρώτος της ελευτεριάς το σπόρο
 Έιχε και το Βενιζέλο, ένα γιο του ψηλορείτη
 και τους πρωτοκαπετένιους που λευτέρωσαν την κρήτη
 Μ' απ' ανατολάς τ' αδέρφι εύρηκε την ευκαιρία
 από τον καιρό που ήταν η στυγνή δικτατορία
 τότε ήτανε που βρήκε τον κατάλληλο καιρό
 ήξερε ότι το δίκιο πάει με τον ισχυρό
 από τότε οι Ηρακλειώτες μ' έναν κάποιιο Γιωργαλά
 και τα έρμα τα Χανιά μας τα μαδίσανε καλά
 και συνέχεια από τότε τα Χανιά λεηλατούνε
 και τον τάφο του λευτέρη πως τον θέλουνε θα πούνε
 Έτσι μας τα πήραν όλα. Μας επήρανε φαλάγκι
 κι έτσι πάμε εμείς στο Κάστρο όταν έχομεν ανάγκη
 θέλουν και το εφετείο γιατί είναι εξουσία
 γιατί ολοκληρωμένη θέλουν, την Μεγαλία
 Κάθε πρόδος του Καστρού είναι πρόδος της κρήτης
 Είναι αδελφική μας πόλη και χαιρόμαστε μαζί της
 Μα μη συνεχίζουν άλλο να μας κάνουν τσαρπαλίκια
 και να μην παραβιάζουν του δικαίου τα στραλίκια
 "Αγώνας της κρήτης" 6-6-61

Το ξυλοκόπημα του "ειδεχθή φονιά" (έταν ένας πλασιέ ναρκωτικών
εγυρόφερνε μαθητές)

θερμά συγχαίρω τον γονιό εκείνο από τον Βόλο
όπου τον έπαιξε σωστά τον πατρικό του ρόλο
Εξυλοκόπησε αυτόν που τα παιδιά σκοτώνει
κι όποιος πιαστεί στα δικτυα του εύκολα δε γλιτώνει
θα το χαιρόμουν πιο πολύ αν άφηνε στον τόπο
όποιον φονεύει τα παιδιά με τέτοιο μαύρο τρόπο
Καλέ τον εσυγύριο, τού'σπασε τα πλευρά του
όμως αξίζει θάνατος, σ'εμπόρους του θανάτου
Αφού με επιείκεια τους κρίνει η πολιτεία
Σαν πως αυτοί δημιουργούν κάποια μικρή αιτία
Πρέπει το νόμο οι γονείς στα χέρια τους να πάρουν
και οι φονιάδες των παιδιών στον άδη να σαλπέρουν
και πρέπει μόνο θάνατο ο νόμος να τους βάλει
κι όποιος πιαστεί για μια φορά να μην το ξανακάνει
Πολύτιμα είναι τα παιδιά στα σπείρια και στον τόπο
με αυτοί τα θανατώνουνε και ζούνε δίχως κάποιο
θάνατος, μόνο θάνατος, στους ειδεχθείς φονιάδες
όπου πουλούνε θάνατο και κάρνουνε παράδες
"Όποιος θα τους αντιληφθεί πρέπει να τους "καρφώνει"
Αυτό δεν είναι προδοσία γιατί παιδιά γλιτώνει
και του θανάτου η ποινή που ειν καταργημένη
για τους φονιάδες των παιδιών θα έπρεπε να μένει
"Αγώνας της Κρήτης" 22-7-2001

Προσβολή της σημαίας μας

Μια ρήμα θά'θελα να πω του Τζέμη του Πανούση
που δε θα ευχαριστηθεί αυτός αν την ακούσει
Το εθνικό μας σύμβολο εσκέφτηκε να πλήξει
Αυτός σε έσυλο τρελών πρέπει να καταλήξει
Αν δεν θεωρηθεί τρελός και του δωθούν ευθόνες
πρέπει να κάμει φυλακή μέχρι διακόσους μήνες
Πολλοί για τη σημαία μας εγένανε θυσιά
μα είναι και Πανούσηδες που κάνουν Προδοσία
Θυμίζω σας το ποίημα του Γιάννη του Πολέμη
Ο σκελετός του σήμερα στον τάφο του θα τρέμει
Ο «μέγας» Τζέμης στην TV έμοιαζε με Ιούδα
Έμοιαζε και με χιμπατζή, με μαλλιαρή αρκούδα
Πολύχαροχαρούμενα εις το κουτί γελεύσε
Παγκόσμια μετάλλια νόμιζε πως κρατούσε

Δεν είχε ικανότητα κάτι σωστό να κάμει
 κι εύρησε τρόπο άτιμο για να κερδίσει νάμι
 Το εθνικό μας σύμβολο εποσόβαλε με τρόπο
 Σαν τον Ηρόστρατο κι αυτός ν' ακούγεται στον τόπο
 Πανούση μου ανθέλληνα με μαδισμένη κούτρα
 δεν είναι η σημαία μας σαν τα δικά σου μούτρα
 Το θράσος σου θα έπρεπε να το περιορίζεις
 μα το καλό απ' το κακό ποιά είναι δε γνωρίζεις
 "Άγώνας της Κρήτης" 27-10-2000

Οι μπρέβοι της Μυκόνου

Στη Μύκονο στις ύστερες ήρθε διακοπές του
 Μακάρι ως μην ερχότανε στη Μύκονο ποτές του
 Μας ήρθε ο Ντουζάν Ζαμίτ από την Αυστραλία
 για να θαυμάσει καλλονές κι αρχαία μεγαλεία
 Μα έκανε στη Μύκονο τα ύστερά του μπάνια
 γιατί τον εσοτώσανε τα στυγερά τσόγλάνια
 Ο τόπος επλημμύρισε μπράβους και νταβαδδρους
 Προκάντων στους τουριστικούς του τόπου μας τους γώρους
 Βγάλαν τα δωδεκάνησα και μέγα Ιπποκράτη
 μα τώρα κάποιoi τσόγλανοι ντροπιέζουνε τα κράτη
 Το παληκέρι τό'φαγαν οι τρισκαταραμένοι
 κι εντροπίασαν τη χώρα μας σ' όλη την οικουμένη
 Ο κύριος Ολιβερ Ζαμίτ, ο τραγικός πατέρας,
 πολιτισμού, ανθρωπισμού και ευγενείας τέρας
 λέει: "Σε τούτο το κακό που έτυχε σε μένα
 μισώ όποιους το κάμανε μα όχι άλλον κανένα
 Δε φταίνε όλοι οι Έλληνες και δε μισώ τον τόπο
 Συχνά συμβαίνει το κακό στο διάβα των ανθρώπων
 Ευγενικός κι ανθρωπιστής. Στο φόρτε του καημού του
 εδώρισε σε πέσσερις όργανα του παιδιού του
 Μα της Μυκόνου οι αρχές τον εστενοχωρήσαν
 Τους τρεις φονιάδες του παιδιού τους αποφυλακίσαν
 Προτού το θύμα να ταφεί, πριν ξεραθεί το αίμα
 Τους αποφυλακίσανε. Είναι μικρό το θέμα;
 Μπορεί ο τραγικός γονιός, προτού αναχωρήσει
 του γιού του τους χασάπηδες κάπου να συναντήσει
 Ο δυστυχής ο Όλιβερ που έχασε το γιό του
 έκαμε εκδίκηση κι αυτός με τον πολιτισμό του
 Ο άνθρωπος το τέκνο του έχασε στην Ελλάδα
 μα εδώρισε τα όργανα κόντρα στη Βαρβαρόδα
 " Άγώνας της Κρήτης" 7-8-08

Εμπόριο βρεφών

Όσοι βρεθήκαν άτεκνοί έχουν την ευκαιρία να αγοράσουνε παιδιά από τη Βουλγαρία
 Ξπογεννητικότητά έχουμε στην Ελλάδα
 με άρχισαν εισαγωγές και γίνονται αρέδα
 Εδώ εμπόριο ανδρεί της ανθρωπίνης σέρμας
 κ'είν'οι τιμές ανάλογες του φύλου και της μάρκας
 Οργανωμένο κέκλωμα, πλασιέδες διαλαλούνε
 χιλιάδες είκοσι ευρώ τα θηλυκά πουλούνε
 Τ'ασερνικά τα δίνουνε χιλιάδες είκοσπέντε
 γιατί είναι πιο ακέραια και γίνονται λεβέντες
 Κάτι έχουνε τα σερνικά που λείπει απ'τα κορίτσια
 Γιαυτό το λόγο οι τιμές δεν πάνε ίσια-ίσια
 Για κείνο δα στα θηλυκά γίνεται.. αδικία
 Πιο ακριβά είναι τ'ανδρικά από τα γυναικεία
 Μιλούμε για ισότητα και ίσες ευκαιρίες
 Με οι κύριοι ακριβότεροι είναι από τις κυρίες
 Εκεί κάνουνε τη διαφορά ευρώ πέντε χιλιάδες
 γιατί μπορεί τα σερνικά να βγούν πεληκαρέδες
 Πού είναι οι φεμινίστριες να διαμαρτυρηθούνε
 να πούνε πως την αδικιά δεν θα τηνε δεχτούνε
 Η χώρα δεν αυξάνεται από τον ίσιο δρόμο
 Μπορείς; αγοράζε παιδιά και ξέχασε το νόμο
 Με το κεινούριο σύστημα αυξάνεται ο λαός μας
 και δεν υπάρχει απειλή για τον αφενισμό μας

ΕΛΛΗΝΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΚΡΗΤΩΝ

Την 21-3-1991, ο Βασίλης Ραφαηλίδης, έγραψε στο "Εθνος" των Αθηνών ότι οι Κρήτες δεν κατάγονται από τους Έλληνες. Το 1998 επισκεφτηκε τη Κρήτη και τον εκθιάζανε οι εφημερίδες γιατί έγραψε ένα βιβλίο. Εμένα δεν με ενδιέφερε το βιβλίο του, με το άρθρο του και έγραφε ποίημα.

Φαίνεται φαλμερείερ διάβασε ο Ραφαηλίδης
 Πέρπου ίδια πράματα κι εκείνος διαδέδει
 Όπως ο φαλμερείερ υπάρχουν πάντα "φίλοι"
 που λένε τέτοια πράματα όπως και το Βασίλη
 υπάρχουνε ζιζάνια και ξενικά και ντόπια
 που πρέπει πως υπηρετούν τους Τούρκους και τα Ισκόπια
 Έντεχνη καλλιέργεια κάνουνε του εδάφους
 και ενοχλούνε κόκκαλα που βρίσκονται στους τάφους
 Γρέφουνε από πρόθεση και όχι από βλακεία
 Δεν έχει η Κρήτη Έλληνες μα είναι αποικία

Ήρθαν, αυτό το έδαφος για να προετοιμάσουν
 να σπείρουνε ζιζάνια και να τα ωριμάσουν
 Δεν κρίβουνε το στόχο τους ότι επιθυμούνε
 Την Κρήτη κράτος χωριστό θέλουνε να τη δούνε
 Με ούτε ένας κρητικός δεν δέχεται ν' ακούση
 ούτε για δευτερόλεπτο ετέθοια να του πούσι
 Καθόλου δεν φοβόμαστε και δεν ανισυχούμε
 πως τέτοιο ενδεχόμενο θα τύχαινε να δούμε
 Μέλος του εθνικού κορμού αποτελεί η Κρήτη
 σε ρίζες ήθη και έθιμα, σε γλώσσα και σε πίστη
 Ξαν κόψεις μέλος του κορμού σαπίζει και βρωμάζει
 και το υπόλοιπο κορμί ολόκληρο πονέζει
 Δεν πετυχαίνει ο σκοπός και δεν ανησυχούμε
 μα του σκοπού τους σκοπευτές θα θέλαμε να δούμε
 Πσω από μάσκα κρύβονται γιατί είναι μασκάρδες
 Κρύβονται γιατί γράφουνε ψευτιές και παλαβάδες
 Αν τύχει αυτό καμιά φορά και ανακαλυφτούνε
 Όπως ο Ρουσντη(απ' το Ιρανούς)⁽¹⁾ να επικηρυχτούνε
 με κι όποιος γράφει ύποκτα σαν τον Ραφαηλίδει
 όπου σατανικά κι αυτός γράφει και διαδίδει
 Ένα νησί περίφανο γενναίο σαν την Κρήτη
 δε γίνεται να θίγεται από τον κάθε αγύρτη
 Κρήτη μου καθαρόαιμο ελληνικό κομμάτι
 Ξανέ διάφοροι εχθροί σε βάλανε στο μάτι
 Ο θάσος αμφισβήτησε την εθνικότητά σου
 κι άλλοι σε θέλουν ορφανή μακριά από τη μαμά σου
 " Χανιώτικα κέ" 9-4-1998

Σκοτεινές δυνάμεις ενεργούνε για να αποσπαστεί η Κρήτη από την Ελλάδα.

(1) Οι Ιρανοί επικηρύξανε τον Ρουσντη γιατί έθιξε τον Μωάμεθ.

Ο μετανάστης

Το στιχούργησα το 1968. Το έγραφα στον "Αγώνα της Κρήτης" 8-5-03

Βίδα κάποια προβάτινα που της πήρανε τ' αρνί
 κι έδειχνε μεγάλο πόνο με οπαρκτική φωνή
 Είναι ζώο το καημένο μα έχει πόνεση κι αυτό
 Το ωραίο του αρνάκι έχασε σ' ένα λεπτό
 Ένιωσα για την προβάτα πόνο μέσα στην ψυχή
 γιατί μού'φερε στη σκέψη τη μητέρα τη φτωχή
 που της φεύγει το παιδί της. Πήγε να ξενητευτεί
 Έφυγε κι αυτό με πόνο, έμεινε έρημη κι αυτή

Σκλαβοπάζαρο ακόμα στη δική μας εποχή
 Για δολάρια και μάρκα ξενιτεύονται οι φτωχοί
 Τα ωραία τα χωριά μας βρίσκονται σε μαρασμό
 και οι πιο πολλοί που φεύγουν δεν μιλούν για γυρισμό
 Το φευγικό τους, πάντα κάνει στην πατρίδα μας ζημιά
 και μεσ' την πολυκοσμία ζουν κι αυτοί στην ερημιά
 Πότε πια θα σταματήσει να τρέχει αίμα αυτή η κληγή
 να μπορούμε να σταθούμε στον πατέρων μας τη γή

Η μόδα του γυμνισμού

Μισόγυμνο κυκλοφορεί των κοριτσιών το πλήθος
 Στα μπούτια και στον ομφαλό, στην πλάτη και στο στήθος
 Δεν την πολυκαλύβουνε την περιφέρειά τους
 Στο στήθος εις ημίγυμνα τα ημισφαίριά τους
 Ότι είναι διαθέσιμη δεν κρύβεται σε χούστρα
 μα το διαφημίζουνε και τό'χουνε στη μόστρα
 Εξέστανε η εποχή, γιατί'έχομε Απρίλη
 και θα κλησιάνει το κακό αγαπητοί μου φίλοι
 Καλύτερα που ζέστανε γιατί μπορούσε αλήθεια
 πολλές κρυοπαγήματα να πάθουνε στα στήθια
 "Κήρυκας" χανίων 19-4-06

Σε δύσκολη θέση φέρνουνε τους Αγίους

Πχαίνουνε στην εκκλησία οι πανέμορφες κοκόνες
 Με μισόγυμνα τα στήθια σκανδαλίζουν τις εικόνας
 Δείχνουνε τα θέλητρά τους τη στιχημή που προσκυνούνε
 δόλιως δυσταγμό κανένα τους Αγίους προκαλούνε
 Με ακόμα και τ'αγίου τ'όμορφο πολύ τ'αρέσει
 και δεν πρέπει να τον φέρνουν εις τη δύσκολη τη θέση
 Τους αγίους της εικόνας σβήσουμε τους κριματίζουν
 και εκείνοι τις προκλήσεις πέσχουν ν'αντιμετωπίζουν
 Δεν βεδίζει στα σωστά του σήμερα ο κόσμος όλος
 και προ πάντων των Αγίων είναι δύσκολος ο ρόλος
 Δείχνουνε τον ομφαλό τους και τα στήθια και τα μπούτια
 και τον ημίγυμνισμό τους βγάζουνε στα χαζοκούτια
 έκανε το χαζοκούτι ντολαπάκι μπανιστήρι
 Μέχρι αλόκυρα μας δείχνουν απ' αυτό το παραθύρι
 Κέθε μέρα ο κοσμίκης στο χειρότερο αλλάσσει
 Ποιος μπορεί να μας προβλέπει μέχρι πού μπορεί να φιάσει
 "νέος Κήρυκας" 20-6-07

Τα σκουλαρίκια του κριγιού

Είς τις μαδάρες των Σφακιών ήταν ένα κριγιάρι
 Στην κοινωνία των οζών το πρώτο παληκέρι
 Είχε τον εγωισμό του και ψηλά την κεφαλή του
 Δε δεχότανε να κάτσει μητε μύγα στο σκαθί του
 Επερνούσαν μέλι-γάλα όλοι οι χρόνοι κι όλοι οι μήνες
 Είχε κι όμορφο χαρέμι τις πιο φίνες προβατίνες
 Όμως οι καιροί αλλάξαν. Τού πληξαν τα αντριλίκια,
 Όταν τον υποχρέωσαν να φορέσει σκουλαρίκια
 Όποιος βάζει σκουλαρίκια κι όποιος κι αν γυναικοφέρει
 του παληκαριού τον τίτλο δε μπορεί να τονε παίρνει
 Για τεκαίνωσή του τό'χει κι όλο κέθεται και κλαίει
 και φοβάται τέλος-τέλος μήπως θά τον πούνε γκέη
 Το χαρέμι του ας βέλει όσα θέλει σκουλαρίκια
 μα ας μη βέσουν σκουλαρίκια όσοι θέλουν αντριλίκια

"Αγύας της Κρήτης" 23-1-05

Όταν υποχρέωσανε τους κτηνοτρόφους να βάλουνε σκουλαρίκια σε όλα τους τα πρόβατα

Πλαστα, πλαστικά και νοθευμένα

Με λουλουδάκια πλαστικά, πουλιά ταριχευμένα
 μ'ορμονιασμένα κρέατα, τρόφιμα νοθευμένα
 Με μολυσμένη θάλασσα, με μολυσμένο αέρα
 και με το άγχος και το στρες που ζούμε κάθε μέρα
 Με τα σκληρά ναρκωτικά, θρασυτατες ληστείες
 που γίνονται καθημερινά μέσα στις πολιτείες
 Με εμπρημούς στα δάση μας και στις επιχειρήσεις
 Με κακοποίηση σκληρή που κάνομε της φύσης
 Με στυγερά εγκλήματα, με την τρομοκρατία
 το φοβερό καρκίνωμα στην κάθε πολιτεία
 Με εκμετάλευση στυγνή, νοθεία και απάτη
 που κατακυριεύουνε στα μίκη και στα πλάτη
 με υπερκατανάλωση και φοβερές σπατάλες
 το δέχως άλλο θά'χομε συνέπειες μεγάλες
 Με την κακή μας τακτική η άπονη γενιά μας
 φτιάχνομε σκοτεινό πολύ μέλλον για τα παιδιά μας
 "Νέοι όρβζοντες της Κρήτης" 12-4-1995 (Κίσαμος)

Η λεωφοριοπειρατία

Θερμά συγχαρητήρια εις την αστυνομία
 που μάγκωσε τους πειρατές από την Αλβανία
 θερμά συγχαρητήρια σ' όσους εσυντέλεσαν
 κι εβάλαν τα καθάρματα σε μία φάκα μέσα
 Τρίτη φορά οι Αλβανοί την ίδια ιστορία
 που πειρατεία επιχειρούν εις τα λεωφορεία
 Άδοξο τέλος είχανε και τη φορά ετούτη
 Σκοτώνονται ή πιάνονται μα δεν κερδίζουν πλούτη
 Είχαν δουλειά, είχαν ψωμί για μια εφταετία
 Μα κείνοι εις ανταλλάγμα δείξαν αχαριστία
 Δεν είναι όλοι τους κακοί όπως αυτούς τους δράστες
 που έκοψαν τη χώρα τους κι όλους τους μετανάστες
 Μα τους καλούς απ' τους κακούς κανείς δεν τους γνωρίζει
 και δε μπορεί ακίνδυνους να τους χαρακτηρίσει
 Οι μετανάστες οι καλοί πρέπει να βοηθούνε
 οι σκάρτοι από το χώρο τους να απομονωθούνε
 Όσοι κι αν ξεστρατίζουνε από τον ίσιο δρόμο
 να αντιμετωπίζουνε αμείλικτο το νόμο
 "Αγώνας της Κρήτης" 18-12-04

Η έκθεση των τρομοκρατών στο πολυτεχνείο

Δεκα'φτά του Νοεμβρίου μία μέρα ιστορική
 γιατί την καθαγιάσαν φοιτητές ηρωικοί
 με το τίμιό τους αίμα, με τραγούδια και με γέλια
 εφυτέψανε τορκέλες εις της χούντας τα θεμέλια
 Δεκα φτά του Νοεμβρίου μια φονιάδων συμμορία
 δημιούργησε στον τόπο εγκληματική ιστορία
 "Δεκα'φτά του νοεμβρίου" διάλεξαν να βαφτιστούνε
 να σκοτώνουν, να ληστεύουν και με αίμα να βαφτούνε
 Την ιστορική ημέρα μόλυναν με τ' όνομά τους
 Μόλυνε κ' η έκθεσή τους με τα ζωγραφίσματά τους
 Χέσα στο πολυτεχνείο έκθεση των δολοφώνων !!!
 Ξύνουν τις πληγές π' ανοίξαν και φρεσκάρουνε τον πόνο
 Με την έκθεση που κάνουν τα καλλιτεχνήματά τους
 στον λαό υπενθυμίζουν και τα (κατορθώματά) τους
 Μα η έκθεση εκείνη και το ίδρυμα εκθέτει
 και αυτοί που τους δεχτήκαν έκαναν βλακεία σκέτη
 Είναι η λογοκρισία πάντα απαγορευμένη
 μα εις τις αυθαιρεσίες είναι επιβεβλημένη

Μέρα του Πολυτεχνείου σεβαστή για την Ελλάδα
 μα η μέρα των φωνιάδων είναι μέρα αποφράδα
 Όσοι αυτοί που τους δεχτήκαν κρέπει ν' απολογηθούνε
 Τέτοιοι μεγαλοφονιάδες δεν θα έπρεπε να ζούνε
 Τους εχθρούς της κοινωνίας ίδρυμα να τους προβάλει,
 Είναι, όπως εγώ νομίζω, παρατιμονιά μεγάλη
 " Αγώνας της Κρήτης " 30-11-05

Τα θύματα του Χίτλερ τον αντιγράφουν

Του χίτλερ τα καμώματα ο κόσμος τα θυμάται
 κι όσους εβραίους έφαγε ο κόσμος τους λυπάται
 Με όσους δεν εσκότωσε τον αντιγράφουν τώρα
 Γενοκτονία κάνουνε σε μία άλλη χώρα
 Γενοκτονία κάνουνε κι αυτοί στην Παλαιστίνη
 Συμπεριφέρονται κι αυτοί σαν σαρκοφάγα κτήνη
 Κουβέιτ και Αφγανιστάν και στη Γιουγκοσλαβία
 οι ισχυροί κινήθηκαν με πόλεμο και βία
 Οικονομοστρατηγικά συμφέροντα δικά τους
 μα όχι ανθρωπιστικά τα ενδιαφέροντά τους
 Μιλούν για δικαιώματα κι αξίες των ανθρώπων
 μα όλο τα κατακατούν και πάντα βρίσκουν τρόπο
 Στην Κύπρο ότι γίνεται και εις την Παλαιστίνη
 Οι κοσμοκράτορες της γης έχουν μεγάλη ευθύνη
 Η Παλαιστίνη καίγεται και κνίγεται στο αίμα
 Δεν ρίχνουνε οι ισχυροί ελπιδοφόρο βλέμμα
 Τηνε κατασκαράζουνε της γάζας τη Δωρίδα
 Σ' ανθρώπινο δικαίωμα δεν έχει αυτή μερίδα
 Κένουνε πως ανησυχούν με χαλαρές κινήσεις
 μα άμα θα το θέλανε θα βρίσκανε τις λύσεις
 Δεν ξέρει αυτό το Ισραήλ κανονισμούς και νόμους
 Δεν επιτρέπει τους νεκρούς να πάρουν απ' τους δρόμους
 Δεν επιτρέπουν σε γιατρό να πάνε οι τραυματίες
 Βαρβαρισμοί που γίνονταν σ' άλλες χιλιετίες
 Την Κύπρο σκλαβα τη μισή οι Τούρκοι την κρατούνε
 μα έχουν φίλους ισχυρούς κανένα δε ρωτούνε
 Ότι με κατενέση βλέπουν οι Αμερικάνοι
 κανέναν δεν επιχειρεί αντίσταση να κάνει
 Οι πιο μεγάλοι τους μικρούς δεν τους υπολογίζουν
 Όσοι έχουν φίλους ισχυρούς ως θέλουν αλωνίζουν
 " Χανιώτικα Νέα " 27-1-09

Γιατροί χωρίς σύνορα και γιατροί χωρίς συνέπεια

Έ'ολο τον κόσμο σήμερα, σ'όλης της γης τα κράτη
 Όλοι οι γιατροί ορκίζονται όρκo του Ιπποκράτη
 Πρέπει τον άρρωστο, ο γιατρός, να αντιμετωπίζει
 Αν είναι φίλος ή εχθρός να μην υπολογίζει
 Μαύρος λευκός ή κίτρινος φίλος του ή εχθρός του
 Βλέπει μόνεχα ο γιατρός πως είναι ο άρρωστός του
 Με μια οργάνωση γιατρών με αδιακρίσια
 ανάλογα τoυ άρρωστο προσφέρει υπηρεσία
 Γιατροί με δίχως σύνορα αυτοτιτλοφορούνται
 με για αρρώστους μερικούς δεν προθυμοποιούνται
 Και σύνορα εβέλανε κι εκάναν συνδικάτο
 κ'υπηρετούν στα πλαίσια και στο έ'εντολές του ΝΑΤΟ
 και παίρνουνε διαταγές γραμμές και κατευθύνσεις
 και θεραπεύουν άρρωστους όπου ειν του ΝΑΤΟ κτήσεις
 Μόνο οι Έλληνες γιατροί σύνορα δεν κοιτάζουν
 και κάθε κάτοικο της γης γιατρεύουν κι εξετάζουν
 Με οι ΝΑΤΟικοί γιατροί κηρύτουνε εχθρούς τους
 όσους δε συμβιβάζονται στους όρους τους δικούς τους
 Γιαυτό τους διαγράψανε από το συνδικάτο
 κάθένα μη ΝΑΤΟικό τονε βαφτίζουν σκέρτο
 Με οι Έλληνες, απόγονοι είναι του Ιπποκράτη
 και δεν γνωρίζουν σύνορα γιατί δεν είναι σκέρτοι
 Να ζήσετε Έλληνες γιατροί. Σας έχομε τιμή μας
 Την ετιμήσετε κι εσείς την ένδοξη φυλή μας
 " Αγώνας της Κρήτης" ΙΟ-ΙΙ-1999

Όταν έγραφε ο Πάρις Κελαϊδής ότι, σύμφωνα με τελευταίες μετρήσεις του στρατού, τα Λευκά Όρη είναι λίγο ψηλότερα από τον Ψηλορείτη, κάποιος Λέκκας εσατίρισε την περίπτωση σε έμμετρο στο περιοδικό "ΚΡΗΤΗ" των μηνών Νορμβρίου-Δεκεμβρίου. Σε έμμετρο, που το γράφω συνέχεια, απάντησα δια των λαγιώτικων νέων (που το έστειλα και σε περιοδικό "ΚΡΗΤΗ")

Τα Λευκά Όρη και οι χελώνες του κ. Λέκκα
 Ένας Λέκκας σε τραγούδι όπου τ'έγραφε στην "ΚΡΗΤΗ"
 συνορίζεται σε ύψος Μαδαρών και Ψηλορείτη
 Πείτε του λοιπόν του Λέκκα να μην κάνει φασαρία
 με οι Σφακιανοί το ύψος τ'έχουνε στην ιστορία
 Δεν υψώσαν το βουνό τους, όπως γράφει, με χελώνες
 μα υψώσαν τ'όνομά τους με ηρωικούς αγώνες

Πάντα τα Λευκά τα Ύψη, όπως και ο Ήλιορεΐτης
 Πάντα φιλοξενοῦσον τους σταυραετούς της Κρήτης
 Είναι και τα δυό εστίες περιφάνειας για μένα
 μα αυτός τα Λευκά Ύψη τα υπολογίζει ξένα
 Είναι και τα δυό στολδία επιβλητικά της Δρήτης
 και οι Σφαιριανές Μαδάρες όπως και ο Ήλιορεΐτης
 Ξύχομαι εγώ στον Λέκκα, καλό χρόνο να περάσει
 κι όταν δεν υπάρχει λόγος, τα νερά μην τα ταράσει
 Βουβάς 4-1-2007

Ζωνιανέ καμώματα
 Μιά φορά κι έναν καιρό, στο μυλοπόταμο θαρρώ
 εργαίταν πατριώτες
 Μα τώρα δυστυχώς πολλοί, θέλουν να πιάσουν την καλή
 από χασισοπότες
 Μα δίχως τα ναρκωτικά, πουλούν και πυρομαχικά
 κι ακόμα προστασία
 Ευθύνονται αστυνομικοί, πολιτικοί, δικαστικοί
 στην ακαταστάσια
 Μα κ' οι διανοούμενοι, ευρέθησαν κοιμούμενοι
 κι έχουν μεγάλοι ευθύνη
 Εβλέπαν και σιωπούσανε, αυτιά και μάτια κλειούσανε
 συνένοχοι κι εκείνοι
 Το κράτος είναι ένοχο, στο έγκλημα συμμετοχο
 μα οι μυλοποταμίτες
 Στα χάλι που εφτάσανε, επαίξανε κι εχάσανε
 Σαν θύματα και θύτες
 Με τα καμώματα αυτά, επιάσανε πολλά λεφτά
 μα όμως ματωμένα
 Το κράτος εκοιμώτανε, τα πάντα ανεχότανε
 μέχρι που χύθην αίμα
 Στα πρώτα τα συμπτώματα, σε τούτα τα καμώματα
 αν τά'χανε πατάξει
 Αν έδειχναν οντότητα, στη ζωνιανή κοινότητα
 δεν θά'χαν εδώ φτάξει
 Αγαπητοί μας ζωνιανοί, ανοίξετε πληγή τρανή
 ελάτε στα καλά σας
 Και σ'ένα δρόμο καθαρό, είναι συμφέρον σας θαρρώ
 να βάλτε τα παιδιά σας

Η αυξήσούλα του κ.Βουρλούμη

Δέκα ως είκοσι ευρώ παίρνουμε στις αυξήσεις
 Μα ο Βουρλούμης του ΟΤΕ, άκουσε να γνωρίσεις
 Δέκα τέσσερις χιλιάδες εξακόσες εβδομήντα
 Έδσα ήταν τα ευρώ του που έπαιρνε για κάθε μήνα
 Ήταν λίγα, τόσο λίγα κ'ήθελε να τα αυξήσει
 Ήθελε πολλά ακόμα σαν μαχαραγιάς να ζησει
 Αποφάσισε ο ίδιος να αυξήσει το μισθό του
 και χιλιάδες εικοσπέντε κάνει το μηνιάτικό του
 μ'εκατό χιλιάδες "μπόνους", με τα επιδόματά του
 θα μπορούσαν να ζήσουν δυο χωριά με τα λεφτά του
 είμαστε σ'αυτή τη χώρα φτωχαδίκια, φουκαράδες
 Όμως δίπλα μας υπάρχουν αρκετοί μαχαραγιάδες
 Πάνω ειιν από τρακόσες οι χιλιάδες τα ευρώ
 όπου πιάνει κάθε χρόνο, κάνουνε ένα θυσσαυρό
 Είς του Περικλή τη χώρα γίνεται λοιπόν κι αυτό
 Αύξηση οι καρχαρίες εβδομήντα τσ'εκατό
 Τρία τσ'εκατό μονάχα οι απλοί οι ΟΤΕ τζήδες
 Μα δε μπαίνει ο Βουρλούμης με μικροφιλικατζήδες
 Δεν θα τον κατηγορήσω τον Βουρλόδμη πως τα πιάνει
 μα αυτός που τα εγκρίνει πρόκληση του κόσμου κάνει
 "Χεινώτικα Νέα" 26-7-07

ΤΟ ΑΙΩΝΙΟ ΘΥΜΑ

Όλοι κάνουν απεργίες και γυρεύουνε πολλά
 Δεν ακούγεται ο αγρότης. Όχι που περνά καλά
 Να μην πάει στο περβόλι; Μα αυτό θα ξεραθεί
 κι ο μπακάλης κι ο φουρνάρης από πού θα πληρωθεί;
 Να διφούν τα πρόβατά τους; Δεν τ'αφήνει, προς Θεού!!
 Είναι υπόδειγμα ποιμένος για ηγέτες του λαού
 Απεργία πέντας κάνει. Όχι για κακό σκοπό
 Είναι ευνόητοι οι λόγοι. Περιττεύει να τους πω
 Δέχως θόρυβο βαδίζει εις το δρόμο της ζωής
 Δρόμο πλήρες εμποδίων κι αγωνίας πτό πολλής
 αν θα βρέξει όταν θα πρέπει θά'χουμε καλή σοδειά.
 Μα αν δεν βρέξεικι αν δεν γίνει τίθι θα πρώνε τα παιδιά;
 Βασανίζεται στο άγχος για την κούφια τη χρονιά,
 Ποιός θα τον ανακουφίσει αν δεν ανατρέψει ταρνια;
 Ούτε επίδομα ανεργίας, ούτε ασφάλιση καμιά
 Ολομόναχος του μένει εις την κάθε του ζημιά
 τα εξήντα πέντε χρόνια, αν τα συμπληρώσει αίσως (1)
 έξη φράγκα για να ζήσει δικαιούται ημερησίως

(1) Τότε σου έγραφα "το τραγουδάκι, ο αγρότης ερωτάρει 180 δραχμ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Το παρακατω ποιημάκι το έστειλα στο περιοδικό "Κρήτη" στην
Αμερική πριν από πολλά χρόνια

Από την Πατρίδα

Αδέλφια της διασποράς γειά σας, καλές σας ώρες
Τιμάτε τον Ελληνισμό σ' όλης της γης τις χώρες
Όσο κι αν μας χωρίζουνε μεγάλες αποστάσεις
Πάντα σας νιώθουμε κοντά, σ' όλες τις καταστάσεις
Οι Έλληνες ευδοκιμούν σ' όλη την οικουμένη
γιατί είναι από τον θεό φυλή ευλογημένη
Το λόμπι της Αμερικής έχει μεγάλο βάρος
Μεσ' την καρδιά μας τό'χουμε και καύχημα και θάρρος
Δολάρια μας στέλνετε και σας ευχαριστούμε
Πιότερα την αγάπη σας απ' τα λεφτά ζητούμε
Θέλομε νά'στε Έλληνες εσείς και τα παιδιά σας
Θέλομε την Ελλάδα μας νά'χετε στην καρδιά σας
Και να διατηρήσετε τα ήθη και τη γλώσσα
μα οι Έλληνες εις τους λαούς πολιτισμό εδώσαν
Σε λίθαρχο ήταν οι λαοί πριν εικοσπέντε αιώνες
μα οι δικοί μας πρόγονοι υψώναν παρθενώνες
Έχετε χαιρετίσματα απ' τη μαμά Πατρίδα
που είναι του πολιτισμού η γνήσια κοιτίδα
Ευχόμαστε να'στε καλά κι ευτυχισμένοι νά'στε
και την πατρίδα την παλιά πάντα να τη θυμάστε
Ευχόμαστε νά'στε καλά να κάνετε προόδους
και νά'στε πάντα οκαδοί του εθνικού ιδεώδους

Η μάνα είναι μόνο μία

Μόνο μία ειν η μάνα στον καθένα τη ζωή
Ειν' αυτή που στον καθένα, έχει δώσει την προή
Όλα μας τα δίνει η μάνα, δίχως υπολογισμούς
Είν' εκείνη που γλυκαίνει στην ζωή μας τους καημούς
Πάντα δίνει την συγνώμη και στα τρομερά παιδιά
Τίποτα δεν παραθαίνει με της μάνας την καρδιά
Τα παιδια είναι πάντα δέχτες απ' της μάνας την καρδιά
θα γίνουν πομποί κι εκείνα στα δικά τους τα παιδια
Κάθε μάνα το παιδί της, όπως είναι τ' αγαπά
τό'χει μέσα στην καρδιά της, κι αν εκείνο την χτυπά.
Αγάπες, έως κι εκατό θα κάνεις στη ζωή σου
Μια είναι και μοναδική η μάνα η δική σου

ΑΠΟΜΕΙΡΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΡΔΗ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗ

Μεγάλος είναι ο θεός και σφαλματα δεν κινεί
 Για κείνο εκροστάτεψε και το Βαρδινογιάννη
 Θά'τανε κρίμα φοβερό, μεγάλη ειρωνία
 να φύγει τέτοιο στύριγμα από την κοινωνία
 Μιά εθνική σκώλεια θα ήτανε μεγάλη
 Ήτοια μορφή για να χαθεί που δεν υπάρχει άλλη
 Αυτοί οι Βαρδινογιάννηδες είναι οι μόνοι κρείσσι
 που βοηθούνε τους φτωχούς που βρίσκονται σε κρίση
 Πολλούς φτωχούς γιατρέψανε, πολλά κορμιά χρωστούνε
 εις τους Βαρδινογιάννηδες το ότι ακόμα ζούνε
 Είναι χιλιάδες άτομα που βρήκανε λιμάνι
 και ζούνε και εργάζονται εις του Βαρδινογιάννη
 Πολλά πράττουν πληρώνουνε φτωχούς να βοηθούνε
 Σε ευαγή ιδρύματα πολλά λεφτά μετρούνε
 Τους κρήτες και τους Έλληνες τιμά το όνομά τους
 Μα ειδικά οι Σφαιριανοί τους έχουν καθήκον τους
 Τον στόλο τους στολίζουνε μ'ελληνική σημαία
 και την Ελλάδα υψώνουνε στον ναυτικό τομέα
 Άναντρη και προδοτική κι απτεθνική ήτο η πράξη
 που είχε στόχο του Βαρδή τη ζήση να κειράξει
 Τα βλήματα των προδοτών και των εχθρών του κράτους
 δεν πέτυχαν τα σχέδια τα καταχθονιά τους
 Προδοτική οργάνωση και σκοτεινές δυνάμεις
 Στόχος τους ήταν ο πολλής Βαρδής Βαρδινογιάννης

"Πνευματική Κρίση"

Είμαι ένας αναγνώστης της "Πνευματικής Κρίσης"
 που αρέσουν όσα γράφει. Την αιστάνομαι δικιά μου
 Όμορφη κοίκλιη ύλη των πνευματικών ανθρώπων
 Όπου με τα κείμενά τους ομορφαίνουνε τον τόπο
 Έκδοση τριμηνιαία, μα πολύ μελετημένη
 Μιά μικρή εφημερίδα, σ'όλους μας αγαπημένη
 Γράφουνε κι επιμελούνται πρόσωπα αγαπητά μου
 θέματα πολύ σπουδαία, όχι μόνο της Κρίσης
 Πρόεδρος στον σύλλογό τους είναι ο φίλος μου ο Θανάσης
 όπου μπαίνεις στην καρδιά σου τα γραφτά του σαν διαβάσεις
 Γραμματέας του Συλλόγου η δική μας Βιργινία
 που κι αυτή με τα γραφτά της συγκινεί την κοινωνία
 Στη μικρή εφημερίδα εύχομαι να μεγαλώσει
 Γνώση και ψυχαγωγία περισσότερη να δώσει

«Όντεν ειν' τα νιάτα πού'ν'τα φρόνα
κι όντεν' ειν' τα φρόνα πού'ν'τα νιάτα»

Αυτό που θάρρει στη ζώη, αν ζήσει και γεράσει.
φουρτούνες και κακοτοπιές σίγουρα θα περάσει
Από αυτά τα βάσανα που θα του φέρει η μοίρα
πολύ θα ταλαιπωρηθεί μα θ' αποκτήσει πείρα
Γιατί αυτά τα βάσανα και η ταλαιπωρίες
τον κάνουν τον άνθρωπο γεμάτο εμπειρίες
Τι κρίμα π'όταν αποχτά καθένας εμπειρία
βρίσκεται στον επίλογο και κλείνει η ιστορία
Χαρά στον τόσα αν ήξερε σαν άρχιζε τη ζήση
θά'βαζε στα προβλήματα ενδεδειγμένα λύση
θα έμοιαζε παρα πολύ με ένα οδοιπόρο
που ξέρει εκεί που βρίσκεται το δρόμο και τον χώρο
Που ξέρει τα περάσματα κι όλα τα κατατόπια
γνωρίζει τα συνήθεια, τα έθιμα τα ντόπια
με το σφέρη θά'μοιζε το δρόμο που γνωρίζει
καιρό δε χάνει, δέρωτά, με άνεση βαδίζει
"Αγώνας της Κρήτης" 27-7-07

Η καλοσύνη νικά τη βία (θέμα από τον Δίσωπο)
Στοχχημα βάλαν μια φορά ο ήλιος κι ο αέρας
Ποιός είναι δυνατότερος κι άρχοντας της ημέρας
Ποιός είναι δυνατότερος ηθέλανε να δούνε
Σε σύγκριση της δύναμης θέλουν να παραβγούνε
την κάπα ενός φηλοβοσκου'όποιος θα την πάρει
εκείνος θά'χει τελικά του νικητή τη χάρη
Και πρώτα-πρώτα ο βοριάς φυσά και δυναμώνει
τραβά την κάπα του βοσκου' κι όλο τον ξεσηκώνει
μα όσο τραβούσε ο βοριάς την κάπα του τσομπάνη
τόσο κι εκείνος όλη του τη δύναμη τη βάνει
Φυσά ξαναφυσά ο βοριάς και κάνει τραμουντάνα
Τραβά την κάπα του βοσκου' δεν καταφέρνει πράμα
και σαν αποφασίστηκε πως δεν τα καταφέρνει
επαρδέχτη πως αυτός την κάπα δεν την παίρνει
μα τότες εκροβάλανε του ήλιου οι ακτίνες
Όλο γλυκάδες κι ομορφές γεμάτες καλοσύνες
μόλις ο ήλιος έδειξε τη κλύκα και το φώς του
την κάπα ο τσομπάνος μας τη βγάξει μοναχός του
Η καλοσύνη απέδειξε πως είναι εργαλειό
που με τη βία δε χτυπά μα με το μεγαλειό
"Αγώνας της Κρήτης" 28-2-04

Αντιφώνηση σε τιμητική εκδήλωση

Την 11-9-2006 μου έκανε μια τιμητική εκδήλωση η Νομαρχία Χανίων
Την αντιφώνησή μου έκαμα σε έμμετρο ως ακολούθως.

Πέρα πολύ ευχαριστώ τους ιεραρχισμοτάτους
 Εκύβω και υποκλίνομαι και προσκυνώ μπροστά τους
 Πέρα πολύ ευχαριστώ τον κύριο Νομέρχη
 τον έρχοντα του τόπου μας Γιώργο Κατσανεβάκη
 Κι ακόμα τον ευχαριστώ στα λόγια τα καλέ του
 Ίσως δεν μου αξίζουνε τόσα καινέματά του
 Ευχαριστώ που σήμερα αυτός τιμά εμένα
 Πάντα τιμούνται και τιμούν πρόσωπα τιμημένα
 Και την αντινομέρχη μας πολύ ευχαριστώ τη
 Σ'όλες τις εκδηλώσεις μας εκείνη είναι πρώτη
 Και τον ωραίο άνθρωπο Χώρα Οικονομική
 ευχαριστώ για όσα καλά είπε για τον Ιεράκη
 Καθηγητές και νομικούς, δημάρχους και συμβούλους
 Δασκάλους κι όσοι είστε εδώ ευχαριστώ σας όλους
 Επάνυμοι και πιο απλοί, φίλοι αγαπητοί μου
 Σε όλους σας, ευχαριστώ μέσα από την ψυχή μου
 Το Κέντρο το Πνευματικό, της πόλης το στολίδι
 που, ως γνωστό, το οφείλομε εις τον Πολυχρονίδη
 Όπου μας εδιέθεσε τον χώρο τον δικό του
 Ευχαριστώ τον πρόεδρο και το συμβούλιό του
 Μα τώρα λίγο ή πολύ, εις' υποχρέωσή μου
 Η' αυτοπαρουσιαστώ στην αντιφώνησή μου
 Σαν ένοιξα τα μέτια μου στα παιδικά μου χρόνια
 αντίμυσα, ένα πόλεμο, φτώχεια και καταφρόνια
 Σκέψη ποτέ δεν έγινε για την εκπαίδευσή μου
 Μόνο στοχοδιάγραμμα, η επιβίωσή μου
 Ήρουν καλός στα γράμματα και στη χειροτεχνία
 μα δεν επήγα σε σχολές και σε πολυτεχνεία
 Παιδί ήμουν του δηροτικού μα έπαινα στο ζευγάρι
 γιατί ήτανε πολύτιμο το έρμο το κριθάρι
 Εδούλεφα σε φάμπρικες και σε τυροκομεία
 όμως και χτίστης έκαμα για μια δεκαετία
 Μα σαν δεντράκι αυτοφυές εις τα μικρά μου έτη
 εσπύδαζα στα βάσανα, στη ζήση, στη μελέτη
 Παρόλον ότι ήτανε λίγα τα γράμματά μου
 με βάλανε γραμματικό εις την κοινότητά μου
 Πάντοτε της παράδοση ήξερα την αξία
 κι ότι έβλεπα πως χάνεται τού 'δινα σημασία

Έγραφα φράσεις κι έθιμα και κάθε παροιμία
 Ξαν χάνονται οι ρίζες μας είναι εθνική ζημία
 Κάθε δέντρο οι ρίζες του όρθιο το κρατούνε
 Οι ρίζες το δίατηρούν και το τροφοδοτούνε
 Όπως το δέντρο κι ο λαός στου χρόνου την πορεία
 στις ρίζες του στηρίζεται και γράφει ιστορία
 Οι ρίζες τον εμπνέουνε και τον καθοδηγούνε
 πώς να τα διαχειριστεί τα χρόνια που θα έρθούνε
 Πιξίδα η κληρονομιά η πολιτιστική μας
 Η γλώσσα, η ιστορία μας εν η συνέχισή μας
 Το υλικό που μάζευα για να το διασώσω
 σε ειδικούς ερευνητές σκόπευα να το δώσω
 Γιατί δε φανταζόμουνα ότι θ' αποτολμήσω
 και συγγραφέας να γινώ να τα κυκλοφορήσω
 Μα κάποτε αντιλήφτηκα ότι ήταν μαζεμένα
 στοιχεία αξιόλογα στα χέρια μου εμένα
 Μα και αυτοπεπεύθηση απόχτησα λιγάκι
 αφού και στην κοινότητα είχα το γραφειάκι
 "Ταξίδι στην παράδοση" βιβλίο τελευταίο
 και παρηδέχονται πολλοί πως έγινε ωραίο
 Κι εγώ πιστεύω πως καλό είναι βιβλιαράκι
 γιατί επιμελήθηκε η Πόπη Ντουντουλάκη
 Σ' αυτό το αντικείμενο είχα βιβλίο άλλο
 και δεν το είχα πρόθεση ετούτο να το βγάλω
 τους πίνακες μου είδανε η Πόπη Ντουντουλάκη
 και η παρουσιάστρια Μαριώ Καλογεράκη
 ο πανεπιστημιακός Βασίλης Ψωμαδάκης
 κι ο σπουδαιότερος μοχλός ο κύριος νομάρχης
 γιατί αυτός ενέκρινε και εδώθη η δαπάνη
 και έτσι το βιβλίο μου κυκλοφορία κάνει
 Για το βιβλίο μου σ' αυτούς ανήκει η φαντασία
 μα βέβαια είναι κι αυτό δική μου φργασία
 Όσα με τα πινέλα μου και πένες ζωγραφίζω
 Πρέπει να μούνε στα σχολεία όπως εγώ νομίζω
 Τα νιάτα με τις ρίζες μας να είναι συνδεδεμένα
 Δεν κάνουνε χλορούς βλαστούς δέντρα ξεριζωμένα

Τ'ανθρώπου σαν πληγώσουνε οι άλλοι την βουχή του
 τον οδηγεί το μίσος του εις την εκδίκησή του
 Ξύλα και λάδι τη φωτιά ποτέ δεν θα την σβήσουν
 Μόνο που δίνει αφορμή να τον ξαναχτυπήσουν
 Μα όποιος βάζει στη φωτιά τα ξύλα και το λάδι
 ήσυχος δε θα κοιμηθεί στο σπίτι του το βράδυ
 Υπάρχει σίγουρη οδός, σαν θε να την διαλέξει
 και είναι ο μοναδικός τρόπος για να ξεμπλέξει
 Σε κείνον όπου σ'έβλαψε, εσύ καλό να κάνεις
 δεν μεγαλώνει το κακό και με καιρό θα γιάνεις
 Με την ανωτερότητα και με την καλωσύνη
 περιορίζεις το κακό και μοναχό του σβήνει
 Κάνεις και τον αντίπαλο να νοιώσει μοναχός του
 πως είναι βάρβαρος αυτός και είσαι ανώτερός του

Στα κλουλούδια του πελάγου, στα νησιά μας

Στα λουλούδια του πελάγου, στου λιγαίου τα νησιά
 όποιος πάει θ'απολαύσει ομορφιά και ξεγνοιασιά
 Ειν' από τα πιο ωραία το νησί του Πυθαγόρα
 καύχημα είναι και στολίδι για την όμορφή μας χώρα
 Καύχημά μας ειν' ακόμα το νησί του Ιπποκράτη
 Της ιατρικής πατέρα, ξέρουν τον όλα τα κράτη
 Η πεντάμορφή μας Ρόδος, το νησί των Ιπποτών
 Τα Ψαρά μας το νησάκι των τουρκοπυρπολιτών
 Είναι η Σκιάθος το νησάκι πού'χε τον Παπαδιαμάντη
 Η περίφανή μας Χίος, των νησιών μας το διαμάντι
 Το νησάκι του Ικάρου, την ωραία Μυτηλίνη
 Η περίφανή μας Λήμνος είναι καύχημα κι εκείνη.
 Όλα κείνα τα νησάκια στο ιστορικό λιγαίο
 μοιάζουνε για την Ελλάδα περιδέραιο σπουδαίο
 Περιδέραιο σπουδαίο και διαμαντοστολισμένο
 μα το αγιό τους χώμα ειν' αιματοποτισμένο

ΠΟΠΗ ΝΤΟΥΝΤΟΥΛΑΚΗ
 Ποίημα που εξεφώνησα κατά την εκδήλωση
 για την αντινομάρχη Πόπη Ντουντουλάκη την 3-4-04.

Η σημερινή εκδήλωση ειν αφιερωμένη
 σε μιά επιστήμονα,μια διανοουμένη
 Σε μια κυρά του τόπου μας που απλόχερα προσφέρει
 πολλά στην κοινωνία μας,θέλει,μπορεί και ξέρει
 Την Ντουντουλάκη τη σεμνή,την ελεκτηή κυρία
 μια Νομαρχία την τιμά και μία Ενορία
 Για μία εργασία της,ένα ωραίο πράμα
 που έχει αντικείμενο το Μέγα θείο Δράμα
 Η Πόπη είναι στέλεχος στα όμορφα Χανιά μας
 σε κάθε μας εκδήλωση είναι κι αυτή κοντά μας
 Προσφέρει στην Ιατρική και στη λογοτεχνία
 Πάντα τιμάται και τιμά σ'αυτή την κοινωνία
 μαθήτριά όταν ήτανε,μικρούλα δεσποινίδα
 έγραφε εργασίες της εις την εφημερίδα
 Σαν άνθρωπος πνευματικός τιμά αυτό τον τόπο
 Για πρόοδο αγωνίζεται και πάντα βρίσκει τρόπο
 Πολλά προσφέρει στα κοινά σε όλο το νομό μας
 και τώρα είναι υπεύθυνη για τον πολιτισμό μας
 Ανάγκη έχει ο τόπος μας τέτοιους καλούς ανθρώπους
 που δίνουν για κοινό καλό και έξοδα και κόπους
 θερμά συγχαρητήρια για τις επιτυχίες
 Ευχόμαστε νά'ναι γερή πολλές δεκαετίες
 "Χανιώτικα Νεα" 6-4-04

Μαρία Καλογεράκη

Είναι στην πόλη των Χανιών μια διανοουμένη
 Στο πνεύμα και στην ποίηση ειν απασχολημένη
 Όλοι τηνε γνωρίζομε,ειν η Καλογεράκη
 Στην ποίηση της Κρήτης μας έχει πολύ μεράκι
 Γράφει πεζά και έμμετρα θέλει,μπορεί και ξέρει
 Στο πνεύμα και στην ποίηση έχει πολλά προσφέρει
 Κάνει εκπομπές εις την Τ.Υ,γράφει συχνά στον τύπο
 Λουλουδία πνεύματος ανθούν στον όμορφό της κήπο
 Μπαίνει στον λόγο τον πεζό,στον έμμετρο επίσης
 Συγχαρητήρια Μαριώ,σαν τα βουνά να ζήσεις
 Ποιήτρια και συγγραφεύς,δυναμική γυναίκα
 Οι δέκα μία κάνουνε,εκείνη κάνει δέκα
 θαυμάζει το ριζίτικο όπως και του αξίζει

Για να του κάνει προβολή πολλές φορές πασχίζει
 Μα και τη μαντινάδα μας πολύ τηνε προβάλει
 Έχει δικές της, κι αλλώνων, μια συλλογή μεγάλη
 Πολύ ενδιαφέρεται στις κοίησης το χώρο
 σε μαντινάδες κρητικές, όπως και τον Βιτώρο
 "ΛΟΓΟΝ ΠΟΙΩ" εις την TV και στην εφημερίδα
 Έχει δική της εκκοπή και ειδική σελίδα
 Στο βιβλιοπωλείο της εις επιτυχημένη
 με τόλμη κ' έκανότητα σε κάθε χώρο μπαίνει
 Στο βιβλιοπωλείο της η όμορφη μαρία
 με μαντινάδες γέμισε κι όλη τη τζαμαρία
 πρωτοτυπία βλέπομε εις το κατάστημά της
 με τα πολλά εκθέματα και με το κέρασμά της
 Σε έμμετρο εσκέφτηκα να κάμω παρουσία
 αφού αυτή στην κοίηση έχει ευαισθησία
 "Κήρυκας" 24-9-88

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΤΩΝ

Κατέ την αδελφοποίηση των κοινοτήτων των Σφακιών με την κοινότητα
 Αδέμαντα Μήλου στον Βουβά την 8-5-1994 εκκλησώρισαν τους Μηλιούς με
 το παρακάτω ποίημα, που το έγραψαν «ΤΗ ΣΦΑΚΙΑ» Μαΐου-Ιουλίου 1994

Χίλια καλώς μας ήλθατε Μηλιώτες αδελφοί μας
 Βγαίνει το καλωσόρισμα μέσα από την ψυχή μας
 Χίλια καλώς μας ήλθατε αδελφια μας κοντά μας
 Τον ερχομό σας νιώθουμε τιμή μας και χαρά μας
 Πολλή χαρά έχερσε στη μένα η θυγατέρα
 με την αδελφοποίηση ετούτη την ημέρα
 Βλέβ φηλέ, απ' τον ουρανό βλέπουν τη σύναξή μας
 κοινών προγόνων οι ψυχές και χαίρουνται μαζί μας
 Απ'όταν εβασίλευε εις την Κνωσό ο Μίνως
 Είχαν πανάρχαιους δεσμούς η Κρήτη με τη Μήλο
 Σε χρόνους πιο νεότερους, εις την τουρκοκρατία
 στη Μήλο επήγαν Κρητικοί και βρήκαν προστασία
 Σαφέλιχε η Κρήτη απ' τον εχθρό δυσχέρειες μεγάλες
 εδέχτει η Μήλος Κρητικούς με ανοιχτές αγχάλες
 Ιδρυσαν τον Αδέμαντα, διακέντι των κυκλάδων
 Τόπος μεταφυτεύσεως των κρητικών φυγάδων
 Μέσα σ' αυτούς τους Κρητικούς έντονη παρουσία
 ήταν αυτοί που άφησαν τη σφακιανή επαρχία
 μέσα στο κοινοβούλιο του ελευθέρου κράτους
 σαν βουλευτές Κρητομηλιοί εστείλαν τα παιδιά τους
 Πρώτος της Κρήτης βουλευτής ο Γιώργης Ξενουδάκης

Στη νέμπρο εγεννήθημε στ' όμορφο χωριουδάκι
 Εκεί στους Κρητικομηλιούς πολιτικούς ηγέτες
 Στην επαρχία των Σφακιών μεγάλος ευεργέτης
 Ύστελλεν κι άλλον βουλευτή, Στρατή Δεληγιαννάκη
 Από τ' Ασφένδου των Σφακιών ήτανε χωριανάκι
 Αυτός σε όλο το νησί της Κρήτης επολέμα
 κι όλη την Κρήτη εκότισε με των Τουρκών το αίμα
 Γεροί δεσμοί και σήμερα υπέρχουν μεταξύ μας
 Δικιά σας είναι τα Σφακιά κι η Μήλος ειν δική μας
 Πάντα οι Κρήτες και οι Μηλιοί είχαν φιλική δεμένη
 μα στο εξής κι επίσημα είμαστε αδελφωμένοι
 Ελπίζω να μας νιώθετε αδελφια της ψυχής σας
 Ύδχομαι να είν ευχάριστη η εδώ παραμονή σας
 Αν δεν τα καταφέρομε να ανταποκριθούμε
 όσο εμείς θα θέλαμε, συγγνώμη σας ζητούμε
 Τ' Ασφένδου η Κοινότητα νιώθει χαρά μεγάλη
 Χίλια καλώς μας ήλθατε σας ξαναλέμε πάλι

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗ ΜΗΛΟ

Τον Μάη του 2001 μεγάλη ομάδα Σφακιανού επισκεφτήκαμε τη Μήλο όπου
 την 8-10-2001 εξεφώνισα στο δημαρχείο σε εκδήλωση το ακόλουθο κείμενο

Χίλια καλώς σας βρήκαμε, Μηλιώτες αδελφοί μας
 Κοντά σας εισθανόμαστε χαρά μας και τιμή μας
 Ήλθαμε από τα Σφακιά να δούμε αδελφούς μας,
 αγαπητά μας πρόσωπα και φίλους μπιστικούς μας
 Νιώθουμε απέραντη χαρά που ήρθαμε στη Μήλος
 Ο κάθε Αδαμαντινός είναι καλός μας φίλος
 Βρήκαμε εις τον τόπο σας ένα κομμάτι Κρήτη
 Νιώθουμε σταγυδάμαντα σαν στο δικό μας σπέτι
 Κρήτες, προ πάντων Σφακιανοί ιδρύσανε την πόλη
 Διακέντι την ονόμασαν κι έτσι την βλέπουν όλοι
 Από όταν ήταν βασιλιάς των Κρητικών ο Μένως
 Ήταν σαν μάνα με παιδί η Κρήτη και η Μήλος
 Κι όταν στην Κρήτη φέρνανε οι Τούρκοι δυσκολίες
 Παίξαν στη Μήλο οι Κρητικοί που είχανε φίλιες
 Σ' αυτόν τον τόπο Σφακιανοί, ήρθανε και ριζώσαν
 αγάπη κι ειλικρίνεια επήρανε κι εδώσαν
 Κι αν εσουνέβαινε ποτέ κάνα προβληματάκη
 Είχαν τον γεφυροκοιό Στρατή Δεληγιαννάκη
 Σφακιώτες κι Αδαμαντινοί έχουν κοινούς προγόνους
 ρίζες κοινές π' ανηκουσε σε περασμένους χρόνους
 μετά την επανάσταση του Δέσκαλου του Γιάννη

ήρθαν οι πρώτοι Σφακιανοί στην Μήλο το λιμάνι
 Μα και τρεις χρόνους ύστερα απ'το εικοσι ένα
 που τα Σφακιά ο Χουσεΐν τ'άφησε ριμαγμένα
 τα σκίτια τους εκέφανε τα πρόβατά τους πήραν
 Στη Μήλο τη φιλόξενη οι Σφακιανοί Ξούραν
 Και όταν το πρωτόκολλο εκέμαν στο Λονδίνο
 ήτανε για τους Κρητικούς πολύ μικρό κινένο
 Μ'εκείνο το πρωτόκολλο έσβηνε κάθε ελπίδα
 για να τη δούνε ελεύτερη την κρητική πατρίδα
 Ήρθαν κι άλλοι Σφακιανοί στη Μήλο το τρέκντα
 κ'ήθραν αγκάλες ανοιχτές και τότες όπως πάντα
 Λόγω θέλω να σας πω στη Μήλω πως υπάρχει
 θαμένη μάνα κι αδελφός του Κρητικού εθνάρχη
 Μα τώρα επιτρέψτε μου που θέλω ν'αναφέρω
 τα σφακιανομηλιώτικα όνόμετα, όσα ξέρω
 Οι δυο Δεληγιαννάκηδες ειν ο Στρατής κι ο Σήφης
 κ'οι δυο μεγάλοι στρατηγοί και ήρωες της Κρήτης
 Εις τον αγώνα επρόσφερε η οικογένειά τους
 με βάσανα, με στέρησες κ'ηρωικούς θανάτους
 Έον μέγα Σφακιανομηλιό τον Χατζιδάκη Άφη
 τον εμπνευστή και ιδρυτή μουσείου εις την Κρήτη
 Μα προσφορά τεράστια στην αρχαιολογία
 με επρόσφερε και σαν γιατρός στον κόσμο την υγεία
 Ήτανε Αμοιραδάκηδες, Γιαλέρηδες, Κοπάκοι
 και Πρωτοκαπαδάκηδες, Σγουροί και Βαρδουλέκοι
 Ήταν Μπακοί, Πολύδηδες, Πάτεροι Κελεϊδήδες
 και Σιρμαλένιοι ήτανε Τρούλοι και Σαβιολήδες
 Ήτανε Μπελιβάνηδες, Ζερβοί και Μαλαντρήδες
 και Σφουγκατάδες ήτανε Χιονιάδες Νταμουλήδες
 Ήτανε Τσιριντένηδες κι από του Πυρουνάκη
 Ήτανε Μαθιουδάκηδες κι απ'του Νικηφοράκη
 και Χατζιγρηγοράκηδες μα άλλους δε θυμούμαι
 Όλοι γενιές ηρωικές, πρέπει να τους τιμούμε
 Ευχαριστώ σας φίλοι μου που κάνατε τον κόπο
 κι ακούσατε τα λόγια μου στον όμορφό σας ντόπο
 Αν δεν θα ήμουν Σφακιανός, που τό'χω σε τιμή μου,
 από τη Μήλο θά'θελα να ν'η καταγωγή μου

Για τον Πάρι Σ,Κελαυδής

Του Πάρι από τους Σφακιανούς, κάθε τιμή του πρέπει
 που γράφει σαν τον Όμηρο για τα Σφακιά τα έπη
 Στη μετριοφροσύνη του το ξέρω πως προσκρούω
 με θα τα κένω ποίημα ότι θωρώ κι ακούω
 Βιβλία πλιά από είκοσι έχει καλογραμμένα
 όμορφα λογοτεχνικά και και τεκμηριωμένα
 Ανακατεβει λεξικά και τις βιβλιοθήκες
 φέρνει στην επιφάνεια των Σφακιανών τις νέες
 Τις γνώμες περιηγητών, τα τούρκικα αρχεία
 κι ότι κατέφερε να βρει από τη Βενετία
 Κι όσα στοιχεία ιστορικά που τα Σφακιά αφορούνε
 όλα τα γράφει ο Κελαυδής ούλοι να τα θωρούνε
 Οι σφακιανοί δεν έχουνε τους θαυμαστές τους μόνο,
 Έχουν και μερικούς εχθρούς από ζηλειά και φθόνο
 Αυτούς λοιπόν ο Κελαυδής τους εξουδετερώνει
 μ'αυτή που γράφει στα χαρτιά και το τεκμηριώνει
 Ήταν ο Σταύρος Κελαυδής των Σφακιανών η γλώσσα
 όλους τους απίστασμα, αιτία σαν του δώσαν
 Λένε τα μήλα πεφτουνε εις τη μηλιά από κάτω
 μα ο Πάρις βγήκε αντίθετα απ'τη μηλιά πιο πάνω
 π'επιμονή κι υπομονή και με μεγάλο κόπο
 υποστηρίσκει και τιμή της ρίζας του τον τόπο
 Ένα μεγάλο ευχαριστώ και στο βερδινογιάννη
 που στα βιβλία τα πολλέ πλήρωσε τη δαπάνη
 Να ζήσεις Πάρι Κελαυδής, σαν τα βουνέ να ζήσεις
 Τη στηριξη των Σφακιανών να τηνε συνεχίσεις
 "ΤΑ ΣΦΑΚΙΑ" Νοέμβριος-Γενάρης 1993. Αριθ.φ.70

ΕΙΚ. ΣΤΟ' ΑΙΩΝΑΣ

Σαν ο εικοστός αιώνας εξάντλει την τροχιά του
 Απολογισμό θα κάνει για τα κατορθώματά του
 Διο Παγκόσμιους Πολέμους, εις το ενεργητικό του
 Χιροσίμα, Ναγκασάκι, είναι "καυχήμα" δικό του
 Είναι μέγας δολοφόνος, στυγερός εγκληματίας
 Θύματα μεγάλο πλήθος της εκατονταετίας
 Θύματα εκατοντάδες, μα των εκατομμυρίων
 Των μανάδων τα παιδάκια, ήταν θέλημα «κυρίων»
 Δεν ρωτούνε τα παιδάκια αν το θέλουν να πεθάνουν.
 Δίχως κινδύνο δικό τους, οι τρανοί, πολέμους κάνουν
 Έγινε κ. η επιστήμη και σκοτώστρα και νοθεύστρα
 Έταξε μας παραδελούς κι όμως μας εβγήκε ψεύτσα
 Η παράδεισος που είπε ήταν μια αναλαμπή
 Σύντομα η ανθρωπότης εις την κόλαση θα μπει

θάλασσα, ξηρά κι αέρα καταστρέφει η επιστήμη
 Εκατάστραψε κι εκείνη την παλιά καλή της φήμη
 Είχε αυτό το Τσερνομπίλι μια εξέλιξη κακή
 μα μας απειλούνε κι άλλοι οι σταθμοί, οι ατομικοί
 καταστρέφουν και το όζον οι ανθρώποι οι βλακώδεις
 που φιλτράρει τις ακτίνες; κείνες τις υπεριώδεις
 'Οτι φάμε κι ότι πλούμε, όλα είναι νοθευμένα
 'Όπως θέραμε τα είδη δεν υπάρχει πια κανένα
 Ο καρκίνος και το SITZ μα και τα καρδιακά
 Είς τον εικοστό αιώνα μας χτυπούνε ταχτικά
 Η επιστήμη έλυσε προβλήματα μεγάλα
 μα όμως εις την θέση τους έφερε κι έβαλε άλλα
 Με τα παλιά προβλήματα ο κόσμος συμβιούσε
 και τον πλανήτη τίποτα δεν μας τον απειλούσε
 Οι εφευρέσεις σήμερα τη γή την απειλούνε
 Μας οι επόμενες γενιές, τι μέλει να γίνουνε;
 Φθέρουμε το περιβάλλον και πανίδα και χλωρίδα
 Πάμε προβληματισμένοι σ'άλλη χιλιετηρίδα.

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ ΜΟΥ ΠΟΥ ΔΙΑΚΡΙΘΗΚΑΝ ΣΕ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ

- 1) Την 15-6-1996 από τον Σύνδεσμο Φιλολόγων Νομού Χανίων σε πρώτο διαγωνισμό μαντινάδας και νεοριζέτικου εδιακρίθηκε η μαντινάδα για τον βενιζέλο:

Δεβεντογέννα Κρήτη μου να το φωνιάξω θέλω
 πως δυο θεούς εγέννησες, Δία και Βενιζέλο
 - 2) Την 30-10-1997 από την ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΩΝ ΤΟΥ Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ με πρόεδρο Νίκος Καζαντζάκης εδιακρίθηκε η μαντινάδα:

Πάνω σ'ολόκληρη τη γη ένα μικρό νησάκι
 το μεγαλώνει τ'όνομα του Νίκου Καζαντζάκη
 - 3) Στον ίδιο ως άνω διαγωνισμό εδιακρίθηκε το νεοριζέτικο:

Η κορυφή του πνεύματος, ο ήλιος της σοφίας
 Το καύχημα της Κρήτης μας ο Νίκος Καζαντζάκης
 Ήην περτε πως επέθανε. Δεν είναι πεθαμένος
 Πάντα θα ζει το Άνεύμα του
 - 4) Την 19-5-1999 από τον ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ ΝΟΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ σε πρώτο λήγειο διαγωνισμό με θέμα Η μάχη της Κρήτης εδιακρίθηκε η μαντινάδα:

Ο βασιμδός τση Κρήτης μας δεν τση ξεχνά ποτές του
 γιατί στην Κρήτη εξέγραφε τσ'αλεξιπτωτιστές του
- Την 12-8-2000 από το δήμο Ακρωτηρίου με θέμα Το Ακρωτήρι εδιακρίθηκε η μαντινάδα που ακολουθεί σε παγκρήτιο διαγωνισμό
- 'Όπως η κάθε εκκλησιά έχει προσκυνητήρι
 Βτοά'χει και η Κρήτη μας δυο τάφους στ'Ακρωτήρι

ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΕΑ

Πάρα πολλές φορές ήρθα σε αντιπαράθεση με άλλους τραγουδιστές στο γλέντι. Δειγματοληπτικά θα γράψω λίγες τέτοιες μαντινάδες με:

- 1) Σε γάμο στον Βουβά ο αντίπαλός μου μου είπε:

«Ρώτηξε και το Μανουσιό που πήγε στην Κορέα
κι έμε να βρεις τσοι κουζουλούς να κένετε παρέα
και η απάντηση:
"Δεν το ρωτώ το Μανουσιό και δε ρωτώ κανένα
Με εγώ σαν θέλω κουζουλούς θά'ρθω να βρω εσένα
- 2) Σε άλλο γάμο στο Ροδάκινο ο αντίπαλός μου μου είπε:

«Βού που ξέρεις τα κολλέ κι ο νοός σου κατεβάζει
Ένα καντάρι σίδερο, πόσες βελόνες βγάζει;»
και η απάντηση:
"Πάρε νερό δυό κυβικά και μέτρα το σταγόνες
κι εκεί θα βρεις τον αριθμό που θά'χουν: οι βελόνες
- 3) Σε άλλο γλέντι στ' Ασφένδου ο αντίπαλός μου μου είπε:

«Και τσοι χοχλιοούς στη Μεσκέ τσοι λένε "έμε κι έλα»
Βού τον εξεπέρασες του Κ. στην τρέλα»
και η απάντηση
"Γυρεύουνέ σε στο Ασφέν' οικότροφος να πιάεις
και μέσον δε χρειάζεσαι με τα προσόντα τά' εις
- 4) Όταν σε παρέα που πύναμε στο μαγαζί καλέσαμε ένα ξένο που βρέθηκε κοντά, φεύγοντας ήθελε να πληρώσει και εγώ του είπα:

"Βού το λένε στον Βουβά και οι ξένοι που κερνούνε
Δεν τανε παίρνουνε λεφτά αυτοί που τσοι κερνούνε
- 5) Όταν στο Βουβά σε αρραβώνιαση είχαμε στενάδα ενώ εγώ έηκα στη φιλοξενούσα παρέα, με μαντινάδα εζήτησα συγχνώμη:

« Ο τέπος μας είναι στενός και δε βολεύομέστα
Μα είναι η καρδιά μας ανοιχτή να σεσε βάλει μέσα"
Στη σφαικιανή τοποκαλιά, πολλές ρήματα, στον ενεστότα του πρώ-
του προσώπου στον πληθυντικό, ένονται διτονιζόμενα: "Βολεύο-
μέστα" ή «βολεύομέστανε», "Ξεκουράζομέστα" ή "ξεκουράζομέστανε"
και άλλα.
- 6) Στο Ροδάκινο σε μια παρέα είπα:
"Χαρά μεγάλη ένωθα απ'όταν εξεκίνου
γιατ'ήξερα πως θά'σμείγει τσ'άντρες του Ροδακίνου"
- 7) Στο Γερακέρι σε στίτι κουμπέρων:
"αλλάφο είναι τα Σφαικιά από το Γερακέρι
Με οι ανθρώποι σμείγουνε και γίνονται κουμπέροι

Αιώνιά σου η μνήμη αγαπημένη μας δραχμούλα

Άμε δραχμούλα στο καλό και στην καλή την ώρα
Η ακτινοβολία σου πάει για πάντα τώρα
Εσύ που μας μεγάλωσες και που μας συντηρούσες
Εσύ που έδινες φτερά κι έχτιζες και χαλοβόες
Εσύ που έδινες φτερά και δύναμη και χάρη
Κ' οι ισχυροί το καίζανε με τα δικά σου θάρρη
Εγίνονταν για χάρη σου παντοτεινά καβγάδες
Κ' ήσαν εσύ που έδρεψες φρονιές και σκαφτιάδες
Εγίνονταν για χάρη σου άπάτες και ληστείες
Κλεψίες και λαθρεμπόρια πολλές αργομυθίες
Πλαστογραφίες κάνανε, τερτίπια και άπάτες
Τίμιους μεγάλωσες κι αλήτες και μαρμπάτες
Πολλές φορές σε βάλανε κι έθαψες την αλήθεια
Κι εσύ είσουνα που έχτιζες ανάκτορα και σπίτια
Η ιστορία σου κρατά είκοσι πέντε αιώνες
Με σενα και ο Περικλής ύψωσε Παρθενώνες
Υπέροχα δεινάρια, σκούδα και λουδοβόνια
επαραβίασαν συχνά τα δραχμικά στραλίκια
Μακρουντιγιέδες ήρθανε, ριάλια, ναπολεόνια
Κ' ήσουνέ στην αφάνεια εκατοντάδες χρόνια
Μα πάλι με τον Όθωνα εις τα τριάντα τρία
Ξαναγεννήθηκες κι έγραψε φαινοβρία ιστορία
Μ' από τα πιο χειρότερα χτυπήματα που είδες
ήταν όταν σε χτύπησαν οι βάρβαροι Ναζίδες
Τώρα δεν είναι ψέματα. φεύγεις και μας αφήνεις
Τιμές και δόξες γνώρισες, άδοξα τώρα σβήνεις
Πού το περίμενε η δραχμή ότι θα καταντίσει
να γεννηθεί το νήπιο να την κατεΥΡΩχθείσει
Αγαπημένη μας δραχμή, αιώνιά σου η μνήμη
Καλώς μας ήρθε το ΕΥΡΩ με τη λαμπρή του φήμη
Καλώς μας ήρθε το ΕΥΡΩ καλό να μασε κάμει
και η δραχμή ας πάει να βρει τσ' οκάδες και το δράμι
Με το δυο χιλιάδες ένα αποχώρησε η δραχμή μας
Με το δυο χιλιάδες δύο το ΕΥΡΩ ήρθε στη ζωή μας

Η σκληρόδα του ευρώ

Το ευρώ όπως πηγαίνει το δολάριο το τρώει
 κι όπου νά'ναι παραβγαίνει μιάμιου φαρα στο μασί
 Το ευρώ μας κάθε μέρα γίνεται και πιο σκληρό
 μα στην τσέπη μου, τον βλέπω άνθρακες τον θησαυρό
 φτάνει η σκληρότητά του εις τους καταναλωτές
 Δυσκλεύουν τη ζωή μας οι σκληρότητες αυτές
 Με τις εκατό δραχμούλες πέναμετο καφεδάκι
 μα στα νέα δεδομένα θέλει ολόκληρο ευρώκι
 Αν το κάνουμε δραχμούλες τρακοσάς και σαράντα
 Όπως και στο καφεδάκι εκκριβήσανε τα πάντα
 με χαρά υποδεχτήκαν το ευρώ τους οι άνθρωποι
 Ενομίζαμε με κέλυθ θα γινόμασταν Ευρώπη
 Δυστυχώς με τις σκληρόδες στον ευρώ την εποχή
 εγινήκαμε ακόμα λίγο-λίγο πιο φτωχός
 Πιο καλά μας αγαπούσε η αείμνηστη δραχμούλα
 Τα ευρώ μας... οδήγησαν σε χειρότερη ζωήλα

«Κήρυκας» 17-1-2003

Οι έφηβοι βουλευτές

Παράξενο φαινόμενο είδα στο χαζοκούτι
 που δεν το βλέπομε συχνά στην εποχή έτούτη
 Είς τη βουλή τα έδρανα τά'δα συμπληρωμένα
 Παρά, πολυ παράξενο μου φάνηκε εμέγα -
 Το πρόβλημα ασυνήθιστο είναι για τη βουλή μας
 γιατί δεν πάνε εκεί συχνά οι αντιπρόσωποί μας
 Μα ήταν τούτη τη φορά τα έδρανα γεμάτα
 ελπιδοφόρα, τρυφερά, καμαρωμένα νιάτα
 Έβλεπέ κι εκαμέρωννα και νεαρούς και κόρες
 και στο μυαλό μου επέρασαν σκέψεις ελπιδοφόρες
 Να ζήσετε καλό παιδά, μη εύχομαι κάποια μέρα
 να κάθουνε πολλοί από τις πολιτική καριέρα
 Εκεί που είστε... μερα μελλοντικά να πάτε
 νέ'στε εκλεγμένοι απ' τον λαό και να μας κυβερνάτε
 Να ζήτε, να προκόψετε και να διακριθείτε
 Στε επίτεια και στον τόπο σας χρήσιμοι να βρεθείτε
 και μια ευχή από καρδιά να σας δώσω θέλω
 να βγούνε από σας μορφές όπως το Βενιζέλο
 είστε και για τα σπύτια σας μα και για την πατρίδα
 ότι πολυτιμότερο, το θάρρος κ' η ελπίδα
 και οι επιβουλευταί μας κ' οι πολλοί οι άλλοι
 όπου κι αν είναι αποτελούν ελπίδα μας μεγάλη

Σατιρικά ποιήματα

1) Μια φορά κι ένα καιρό
 που 'μουν παιδάκι νεαρό
 Εδούλευα στο ναυτικό
 σ' ένα καράβι εμπορικό
 Κι όπου επχιάναμε λιμάνι
 τά 'μπλεκα με το φουστάνι
 Ένα βράδυ στον Πειραιά
 είχα νόστιμη παρέα
 Είχα μια μελαχρινή
 μια κουκλίτσα ζωντανή
 Σε μαγευτικό κεντράκι
 πήγαμε για ουϊσκάνι
 Πάμε σε ξενοδοχείο
 σε δωμάτιο για δύο
 μια στιγμή εβγήκε εκείνη
 κι άφαντος καπνός εγίνει
 Μου 'χε πάρει τα λεφτά μου
 τόφλες και κουρέματά μου
 κι άφησέ με στον Πειραιά
 δέχως φράγκο και παρέα
 Αν τυχώς και τηνε δείτε
 Να χυρίσει να της πεύτε

2) Γροικάτε μου να σας πω
 πόσες αγάπες αγαπώ
 Έχω μιά από τα Σφακιά
 όμορφη κι ευγενικιά
 Έχω κι άλλη μιά στο Βάμο
 κι όλο μου μιλεί για γάμο
 κι άλλη μιά στον Άι Βασιλή
 και μίαν άλλη από το Σπήλι
 Έχω μια Κισσαμιάτισσα
 μεγάλη φηλομύτισσα
 Έχω και μιά από τα Χανιά
 που τηνε τρέμει η γειτονιά
 Κι άλλη μιά από το Καστέλι
 νόστιμη σαν το παστέλι
 και στο Ρέδεμνο μίαν άλλη
 όπου κάνει τη μεγάλη

Η πολύτεκνη μητέρα

Η πολύτεκνη μητέρα είναι όντως ηρωίδα
 Είς το έθνος μας χαρίζει τη χαρά και την ελπίδα
 Με τα βέσπικα παλεύει και τις έγνοιες νύχτα-μέρα
 Είναι όντως ηρωίδα η πολύτεκνη μητέρα
 με δυσίες, με στερήσεις, με αγώνες και με κόπους
 Η πολύτεκνη μητέρα δίνει νεαρούς ανθρώπους
 Είναι όντως ηρωίδα, μάχεται και δε λυγίζει
 και για χάρη των παιδιών της πράμα δεν υπολογίζει
 Η ανδροκρατία βγάζει τα ηγετικά στελέχη
 Η πολύτεκνη μητέρα πιο σπουδαίους τίτλους έχει
 της πολύτεκνης μητέρας η μεγάλη προσφορά
 την ελληνική πατρίδα άμεσα την αφορά
 θά'πρεπε η πολιτεία χρέος να το θεωρήσει
 τη μεγάλη προσφορά της να της την αναγνωρίσει
 Όποιος βγάζει προεξόντα επιδότηση γυρεύει
 Η πολύτεκνη μητέρα αβοήθητη παλεύει
 Δημογραφικά η χώρα φθείρεται και υποφέρει
 και σε ποσό μεγάλο, στο λαό μας είναι γέροι
 Στα πολύτεκνα ζευγάρια, ας τους δείξουν μια φροντίδα
 για την προσφορά που κάνουν την μεγάλη στην πατρίδα
 Ας τους ρίξουν ένα βλέμμα για τιμή κι ευγνωμοσύνη
 για το χρέος το μεγάλο που τους έχει η Ρωμιοσύνη
 "Η φωνή των πολυτέκνων" Ιούλιος-Σ/βριος

Δωρητές ανθρωπίνων οργάνων

(κείμενο δωρητής από την αρχή)

Συνανθρώποι αγαπητοί μου, ήθελα παρακαλώ
 να σας πω μια άποψή μου απ το απλό μου το μυαλό
 Στο ωραίο μας το σώμα λεν της φύσεως οι νόμοι
 πως τ'απαίσεια σκουλήκια είναι οι μόνοι κληρονόμοι
 Ότι έχεις μην το δώσεις, αν και τό'πε ο Χριστός
 στους φτωχούς να το μοιράσεις να θεωρηθείς πιστός
 Μα, όταν κάποτε θ'αφήσεις την πιο ύστερη πνοή
 θά'ναι ωραίο να χαρίσεις λίγο φως, λίγη ζωή
 Η καρδιά θα ζει σε άλλους και τα μάτια κ'οι νεφροί
 Όργανα που δεν τα θέλουν εις τους τάφους οι νεκροί
 θα μπορείς όταν θα φύγεις και ζωή και φως να δώσεις
 και χωρίς να χάσεις πράμα, άλλους θα μπορείς να σώσεις
 Τα ωραία σου ματάκια σε τυφλούς να τα δωρίσεις
 και της γης τα σκουληκάκια λίγο-λίγο θ'αδικήσεις

Τους νεφρούς σου μην τουρδώσεις τα σκουλήκια να τους φάνε
 Δώσ'τους άλλους για να σώσεις, μια ωραία πράξη θά'ναι
 μα ακόμα μία σκέψη ημπορείς να κάνεις τώρα
 Ίσως κάποτε γυρέψεις και ο ίδιος τέτοια δώρα
 Ίσως πάλι χρειαστούνε σ'άνθρωπο πολύ δικό σου
 κ'είν ωραίο να βρεθούνε δωρητές για να τον σώσουν
 Δέχομαι εκατό κομμάτια να με κάνουν σαν πεθάνω
 και καρδιά, νεφρούς και μάτια, μα εγώ τι να τα κάνω
 "Χανιώτικα Νέα" 30-5-05

Ανθρωποκεντρικός ο κόσμος, εγωκεντρικός ο άνθρωπος
 Η γή μας είναι όμορφα, αγγελικά πλασμένη
 μα ο κακούργος άνθρωπος βλάπτει την οικουμένη
 Τον άνθρωπο πανέξυπνο τον έκαμε ο Πλάστης
 μα κείνος έγινε στη γή αδύσταχτος δυνάστης
 τα πάντα συστηματικά τα καταδυναστεύει
 κι όλης της γης την αντοχή αυτός τη λιγοστεύει
 Ο Πλάστης εγωκεντρικούς έκανε τους ανθρώπους
 κι αυτό είναι η πρώτη αφορμή για τους κακούς μας τρόπους
 θαρρεί καθένας απ'αυτόν αρχίζουνε τα κέντρα
 Συνάνθρωπους δε σέβεται, τα ζώα και τα δέντρα
 Μα όσα βρίσκονται στη γη χωρίς και δίχως άλλο
 Όλα μαζί συνθέτουμε τον κόσμο τον μεγάλο
 Τα έμφυχα, τα άφυχα, χλωρίδα και πανίδα
 τό'κάθε πράμα αποτελεί κρίκο στην αλυσίδα
 Μονάδα 'ν'ο ελέφαντας με το μεγάλο βάρος
 μονάδα και ο μέρμιγκας, μονάδα και ο γλάρος
 Όλα μεγάλα και μικρά, καθένα παίζει ρόλο
 κι όλα μαζί συνθέτουμε το σύστημά μας όλο
 Δεν περπατούνε τα φυτά ούτε και δε μιλούνε
 όμως κι αυτά προσφέρουνε κι "αισθάνονται" και ζούνε
 Τα χώματα και τα νερά, σ'όλης της γης τους τόπους
 είναι αυτά που θρέφουνε ζώα, φυτά κι ανθρώπους
 Μα ο κακούργος άνθρωπος όλα τα καταστρέφει
 και όλα τα κακοποιεί και κάνει ότι δεν πρέπει
 Τη φύση δεν τη σέβεται ούτε το περιβάλλον
 ούτε ο ένας άνθρωπος δε σέβεται τον άλλον

Στον άνθρωπο από μικρό εύχονται να γεράσει
 και να γινεί πολύχρονος τα εκατό να φτάσει
 Μα σαν γεράσει, δυστυχώς, πικρά διαπιστώνει
 πως του ἔφεραν πολύ φθορά οι περασμένοι χρόνοι
 Εφθάρει βιολογικά "εφύραξε" στα πάντα
 Ἐπαθε την πολλή φθορά μετά από τα σαράντα
 Πολύ συχνά μειώνεται και το μνημονικό του
 Είναι φορές που λισμονεί και τον προορισμό του
 Η αντοχή μειώνεται, τα μάτια του, τ' αὐτιά του
 Οδοντερές συνέπειες από τα γερατειά του
 Δεν είναι η καλύτερη η τρίτη ηλικία
 Η φύση ετσι θέλησε μα είναι αδικία
 Κατόρθωμα είναι αυτών στα γερατειά που φτάνουν
 Ἐπολλοί προτού γεράσουνε τυχαίνει να πεθάνουν.
 Μα όσοι να γεράσουνε θα το αξιωθούνε
 Πρέπει σωστά τα γερατειά να διαχειριστούνε
 Αυτός που θεληματικά είναι παροπλισμένος
 Εκείνος ουσιαστικά λέγεται πεθαμένος
 Μονάχα με το θάνατο η ζήση τελειώνει
 Καθένας ωπου να μπορεί ας στέκει στο τιμόνε
 Ζωή δεν είναι να ξυπνάς κ' ύπνο να ξανακάνεις
 Ζωή είναι να δημιουργείς και να απολαμβάνεις
 Ὅσο και να μικραίνουνε τα περιθώριά σου
 Πάντα να είσαι ενεργός μέχρι τα όριά σου
 Να έχεις και οράματα και χρόνια μην κοιτάζεις
 Το τέλος μην το σκέφτεσαι, όσο κι αν πλησιάζεις
 Ὅσο κινείσαι συντηρείς τη ζωτικότητά σου
 Το εύρος σου αλλά και την προσωπικότητά σου
 Αν είσαι εν τάξει τελικά με τη συνείδησή σου
 Ἄμα θ' αφήσεις και παιδιά ειν η προέκτασή σου

Πρώτη Οχτωβρίου ημέρα τρίτης ηλικίας
 Του Οχτώβρη η πρώτη μέρα είναι αφιερωμένη
 εις την τρίτη ηλικία, που ἔν' οι αποκαμωμένοι
 Μα μετά από την τρίτη έχουμε και την τετάρτη
 όπου ειν αμελητέα και δε γράφεται στον χάρτη
 Ὅποιος θα τα καταφέρει να περάσει τα ογδόντα
 εν κελός δε συμμετέχει -στης ζωής τα γεγονότα
 Μα κι ο σημερινός μας νέος, αν μπορέσει να γεράσει,
 νά'ναι στη ζωή ακόμα τα ογδόντα να περάσει

ίσως και αυτός να ζήσει τέτοιο παρανομαστή
 και γιαυτό η ηλικία πρέπει νά'ναι σεβαστή
 Κι αν περάσουν τα ογδόντα, μην τους πάνε στον κεάδα
 όπως κάνανε στη Σπάρτη στην αρχαία την Ελλάδα
 Οι υπέρηγροι που ζούνε στη δική μας εποχή
 έζησαν βασανισμένοι, πεινασμένοι και φτωχοί
 Επολέμησαν με όπλα, με κασμάδες και με φτυάρια
 Ήτανε παντός ανέμου τιμημένα καληκάρια
 Με στερήσεις, με κιντύνους και με βάσανα σκληρά
 οδήγησαν τον κόσμο σε καλύτερη φορά
 Όμως τώρα ο κυσμάκης από τη μεριά την άλλη
 βλέπουμε πως έχει φτάσει εις τα μαύρα του τα χάλη
 Πριν από μισό αιώνα ήτανε αυτός ο κόσμος
 φοβερά υστερημένος, ήταν πιο ωραίος όμως
 Έτσι ήτανε γραμμένο στη σημερινή γενιά
 να τον δούνε πληγωμένο τον ταλαίπωρο ντουινιά
 Εμολύναμε τον τόπο τα νερά και τον αέρα
 και χειρότερα τα πάντα καταντίζουν κάθε μέρα
 Σε υπόληψη την είχαν πιο παλιά την ανθρωπιά
 και στη θέση που ήταν τότε δεν ξαναγυρίζει πιά

Τα γεράματα

Όσο γερνά ο άνθρωπος τα χρόνια όσο περνούνε
 γερνούνε οι αισθήσεις του και τα νεφρά πουνούνε
 μα όποιος είναι δυνατός και δεν το βάζει κάτω
 κάνει πως δεν το δέχεται το θά'ρο το μαντάτο
 Αν έχει ακόμα όράματά και στόχους στη ζωή του
 δεν θά'ναι τα γεράματα αβάσταχτη πληγή του
 Άμα γεράσει ο άνθρωπος και λίγο αν προσφέρει
 όσοι προσφέρουν κάτι τι δεν ειν τελείως γέροι
 Μπορεί να είναι φανερό το τέλος πως σημώνει
 μα με ακμαίο ηθικό το θάρρος δυναμώνει
 Κι αν απ την ψεύτρα τη ζωή έχει πολλά χαμένα
 Αν σκέφτεται νεανικά δεν ντρέπεται κανένα
 Κι αν θα τον ρίξει η τύχη του στου πένου το κρεββάτι
 αυτός και πάλι της ζωής μην της γυρίσει κλάτη
 Σαν είναι η ψυχή σωστή και σαν παράγει θάρρος
 είναι η ζωή υποφερτή, το θάρρος είναι φάρος
 και σαν θα'ρθεί σιγά-σιγά το πλήρωμα του χρόνου
 και πάλι να βρεθεί κανείς στους χαμιλεύς του τένους
 φτάνει σαν θα βρεθεί κανείς στο τέλος της ζωής του
 εν τάξει με τις πράξεις του και τη συνείδησή του

Εκλογή προέδρου δημοκρατίας

Το 2004 γίνεται λόγος για το πρόσωπο που θα υπεδεκνυαν για πρόεδρο δημοκρατίας. Έγινε λόγος και για το πρόσωπο του Μίκη Θεodorάκη. Η λέσα κι εγώ να προσθέσω την αδύναμη φωνή μου σε έμμετρο.

Πολλέ στον τύπο γράφονται και είναι η αιτία
 η εκλογή για πρόεδρο εις τη δημοκρατία
 Απ'τα μεγάλα κόμματα αν αρνηθεί το ένα
 δεν θα μπορούμε πρόεδρο να βγάλουμε κανένα
 Πρέπει κοινή συναίνεση: κ'οι δυό ν'αποδεχτούνε
 γιατί αλλιώς και εχθροές πρόωρες θα γινούνε
 Πρέπει να βρούμε πρόσωπο κοινής εμπιστοσύνης
 να είναι φίλος του σωστού και της δικαιοσύνης
 Δεν πρέπει ιδεολογικέ νά'ναι φανατισμένος
 ούτε μ'αυτέ τα κόμματα νά'ναι πολύ δεμένος
 Η θέση κναμφισβήτητα σε άλλον δεν ανήκει
 όσο στον Θεodorάκη μας, εις τον μεγάλο Μίκη
 Σε όλους είναι προσιτός, δεν είναι ιδεολόγος
 θά'ναι για όλους τσ' Έλληνες και όχι αναλόγως
 κανένας άλλος Έλληνας δεν λάμπει στον πλανήτη
 όπως αυτό το πρόσωπο που γέννησε η Κρήτη
 Μια Ελληνίδα είναι γνωστή σ'όλη την οικουμένη
 Μεγάλο πνεύμα και σωστό, η Αρβελέρ Βλένη
 Αυτέ τα δύο πρόσωπα είναι ενδεδειγμένα
 να βγεί του κράτους αρχηγός από τα δυό το ένα
 κ'οι δύο έχουν διεθνή την ακτινοβολία
 και για τους δυό αξίζουνε όλα τα μεγαλεία
 με κόμματα ιδιαίτερος δεσμός δεν τους συνδέει
 και κάθε Έλληνας μπορεί δικούς τους να τους λείει
 "Αγώνες της Κρήτης" 30.12-2004

Ο σεισμός στην Ινδουησία

Μέγας σεισμός εγένηκε σπη νότια Ασία
 Ετέρκξε τον Ινδικό και την Ινδουησία
 Τη μεγαλύτερη ζημιέ έκαμε το τσουνάμι
 η θάλασσα εις τη στεριά έτρεξε σαν ποτάμι
 Τα πάντα εκατέστρεφε και έπνιγε ανθρώπους
 και τραγωδία έφτιαξε σε παραλόγους τόπους
 Το δυοχιλιάδες τέσσερα, Χριστούγεννα, σχολάδες
 και φτάσανε τα θύματα διακόσες χιλιάδες
 Από τους φονικότερους σεισμούς στη ιστορία
 Πολλή ζημιέ οφείλεται στην αδιαφορία

Ακόμα κ'οι ελέφαντες ενιώσαν την ανάγκη
 σαν είδαν πως η θάλασσα τους έπαιρνε φαλάγκι
 Ήροτου να φτάσει η θάλασσα ολόκληρη μπροστά τους
 εώσανοι ελεφαντζές τους μια δεκαριά νομάτους
 Και μια μικρή μαθήτρια πού'μαθε στο σχολειό της
 για τους σεισμούς κι ανέφερε εις τον περίγυρο της
 Είπε πως δυνατό σεισμό κάθε φορά πο κέμει
 Τη θάλασσα εις τη στεριά τη βγάξει το τσουνάμι
 Έβωσε ανθρώπους εκατό αυτή η μαθητριά
 με οι σεισμολόγοι που έπρεπε να τα προβλέπουν ούλα
 Δεν εσυγκινηθήκανε, ούτε δεν είπαν κρέμα
 κι εγένηκε τερέστιο εις τους λαούς το δράμα
 Ανθρώπινα παχύδερμα, μεγάλοι τεαρλατάνοι
 αφήσανε και χέθηκε ο κόσμος στο τσουνάμι
 Σ'όλο του κόσμο εγένηκε συγκίνηση μεγάλη
 μα κείνοι που χεθήκανε δεν θα γυρίσουν πάλι
 Εχέσαν τους ανθρώπους τους και τα υπάρχοντέ τους
 όμως η ανθρωπότητα ευρέθηκε κοντά τους
 Σ'αυτή την κοσμοχελασιέ εις την Ινδονησία
 έδειξε κ'η Ελλάδα μας μεγάλη ευαισθησία
 Έκανε προσφορέ χοντρή στους πληγωμένους τόπους
 με τηλεμαραθώνιο μα και με άλλους τρόπους
 "Αγώνας της Κρήτης" 13-I-05

Η ζωή χρειάζεται αγώνα και θάρρος

Στις βλέψεις και στους στόχους σου αν θέλεις να ελπίζεις
 μ'επιμονή κ'υπομονή τη σκέψη σου να σπλίζεις
 Άμα δεν είσαι ικανός για κόπους και θυσίες
 μην περιμένεις στη ζωή να δεις επιτυχίες
 Ο άνθρωπος το ηθικό ακμαίο πρέπει νά'χει
 Δεν χάνεται ο πόλεμος κι αν θα χαθεί μια μέχη
 Κι αν συναντήσεις δυσκολίες το θάρρος σου μη χέσεις
 Ν'αγωνιστείς, ν'αντισταθείς και θα το ξεπεράσεις
 Κάτι που είναι δύσκολο για τους πολλούς ανθρώπους
 γι'άλλος, κι αν είναι δύσκολο, για λύση φάχνουν τρόπους
 Να μη σε ικανοποιεζήπου ζεις και αναπνέεις
 μα πρέπει ν'αγωνίζεσαι πάντα να επιπλέεις
 Όλοι οι άνθρωποι του θεού το ίδιο είναι πλασμένοι
 Για διακρίσεις μερικοί είναι προορισμένοι
 Η πίστα τρέφει και πολλούς αδικογεννημένους
 άς τους χαρακτηρίσμε άθραφτους ποθαμένους

Όσοι δεν αγωνίζονται για να βελτιωθούνε
 Κρέμα να πίνουνε νερό και χύμα να κατούνε
 Ο άνθρωπος έμα μπορεί και όμως δεν προσφέρει
 σωματικά και ψυχικά πάντα θα υποφέρει
 θέ'θελα πρώτος να γινώ μα, αν δεν τα καταφέρω
 Ας μην κομίζω ύστερος για δεν το υποφέρω
 "Αγώνας της Κρήτης" 12-6-03

Άσχημη ταχυνή, όμορφη μέρα

Ένα πρωί εξύπνησα και μου λείπε το κέφι
 Στης σκέψης τον ορίζοντα έβλεπα μεύρα νέφη
 Δε βρήκα στην κακοκεφιά εξήγηση ναδώσω
 Μέχρι το κοντινό βουνό εβγήκα να ξεδώσω
 Σιγά-σιγά ξεκίνησα και στην κορφή εβγήκα
 Ευχνά συμβαίνει τα πικρά νέ'χουν στα τέλη γλύκα
 Βρίσκω μια πέτρα βολική σαν λαξευτό ντιβάνι
 κι'εκέθησα αναπαυτικά κι αλάφρωση μου φάνει
 Στρέφομε προς τη μια μεριά, στρέφομε και στην άλλη
 γύρω τριγύρω θάλασσα όμορφη και μεγάλη
 Ήταν κεράβια όμορφα της θάλασσας στολίδια
 Σαν νέ'βλεπα μια ζωγραφιά όμορφη και πιτήδεια
 Ήτανε γύρω-γύρω μου λουλούδια μυρισμένα
 και φαίνεται πως ο θεός τα φύτεψε για μένα
 και τα πουλάκια του θεού είχανε συναυλία
 κι απόλαυσα κι εθαύμασα της φύσης μεγαλεία
 Στον ουρανό τους κύκλους τους εκάνανε δυο γύρες
 κι έτρεχε γάργαρο νερό από της γης δυο τρύπες
 Ένα πουλάκι στο νερό εφτασε διφασμένο
 μα εμένα μ'επιφύλαξη μ'έβλεπε το κημένο
 Έπινε μια σταλιά νερό και μια ματιά μου πρίχνει
 Πως είμαι ανεπιθύμητος στον τόπο του μου δείχνει
 Της φύσης τα καμώματα παράδεισο σκορπούνε
 Δεν ειν τα μάτια ολωνών άξια για να τη δούνε
 Εγώ εβγήκα στο βουνό να πάρω λίγο αέρα
 Άσχημο ήταν το πρωί με όμορφη η μέρα
 "Αγώνας της Κρήτης" 21-6-03

Ένα πρωί του Μάη

Ένα πρωί του Μάη εβγήκα στον αγρό
 τη φύση να θαυμάσω και λούλουδα να βρώ
 Την ευχαρίστησή μου σ' αυτό το πρωινό
 στα χρόνια που θα ζήσω δεν τηνε λισμονώ
 Βδίναν τα λουλούδια χιλιέδες μυρωδιές
 Πουλέκια κελαϊδούσαν όμορφες μελωδιές
 Ολόχρυσος ο ήλιος, αγέρι σιγανό
 σαν είδα ένα λουλούδι μπροστά μου ζωντανό
 Άφυχα λουλουδάκια εμάζευε αυτό
 Εμπήκε στην καρδιά μου στο δεύτερο λεφτό
 Είχε ξανθά μαλέκια ματάκια γαλανά
 ετέτοιο αγγελούδι δεν έχω δει ξανά
 Σημώνω το κοιτάζω, κοιτάζει με κι αυτό
 τα μάτια και οι καρδιές μας μιλήσαν στο λεφτό
 λέω του κοριτσάκι, θα τό'θελα πολύ
 εάν κι εσύ το θέλεις ν'αλλάξομε φιλή
 το ήθελε κι εκείνη. το θέλαμε κ' οι δύο
 κι εκάναμε παρέα μακριά από το χωριό
 Ήταν το περιβάλλον παραδεισιακό
 κι έγινε το φιλάκι ακόμα πιο γλυκό

Με αυτό το ποίημα έλαβα μέρος σε ένα διαγωνισμό ποίησης
 "Αγώνας της Κρήτης" 12-6-03

Αν ήμουνε, αν είσουνα

Αν ήμουνε εγώ δε ντρέ θα είσουνα ανθάκι
 θα σ'είχα στο ψηλότερο, στο πιο όμορφο κλαδάκι
 Αν είσουνα θαλαμηγός θα ήμουνε λιμάνι
 νά'ρχεσαι στην αγκάλι μου να παίνεις μάνι-μάνι
 Αν ήμουνε η θάλασσα θα είσουνα νησάκι
 να σε φιλά το κύμα μου μ' αγάπη και μερέκι
 Αν είσουνα η άνοιξη θα ήμουν πρασινάδα
 για να σου δίνω λούλουδα και χάρη κι ομορφάδα
 Αν ήμουνε εγώ βουνό θα είσουν η κορφή μου
 για να μπορείς να βρέσκεσαι παντοτινά μαζί μου
 Αν ήμουν τριανταφυλλιά θα είσουν ο ανθος μου
 θα είδουν τριαντάφυλλο το πιο όμορφο του κόσμου
 Τώρα που είμαι άνθρωπος εσύ σαι η καρδιά μου
 Εσύ'σαι η ελπίδα μου εσύ'σαι η χαρά μου

Ο τεχνικός πολιτισμός πολλά έχει προσφέρει.
 Τον ύστερο λογαριασμό, ένας θεός τον ξέρει.
 Φόβους και ανησυχίες γέμισε την οικουμένη,
 και σκεφτόμαστε με τρόμο τι, ίσως, να μας περιμένει.
 Ο αιώνας όπου ζούμε είναι ο πιο αμαρταλός
 φοβερός εγκληματίας, αιμοβόρος και τρελός
 Δυό Παγκόσμιους Πολέμους σε εικοσι πέντε χρόνους
 Δυστυχίες, κακουχίες κι εκατομμυρίων φόνους
 Είς το ενεργητικό του και η βόμβα του ατόμου
 κι όπου δεν χτυπούν κανόνια είναι ίσοροπία τρόμου
 Μας αυξήθηκε ο καρκίνος από "άγνωστη" αιτία
 τα ναρκωτικά, το ΣΙΤΣ, όπως κι η τρομοκρατία
 Προχωρά η επιστήμη, κάθε μέρα κατορθώνει
 κάνει νέες εφευρέσεις, προ παντός, για να σκοτώνει
 Μας επήγε στο φεγγάρι και μας οδηγεί μπροστά
 Αν μας πήγαινε πιο πλω θά'ταν, ίσως, πιο σωστά
 Εμολύνουμε το χώμα, το νερό και τον αέρα
 και πιο δύσκολη η ζωή μας καταντάει κάθε μέρα.
 Ξτων εθνών τις αδικίες, στην τρελή μας εποχή
 Οι μεγάλες οι δυνάμεις δελχουν ένοχη ανοχή
 Είς την Κύπρο επατήσαν βάρβαροι κατακτητές
 Ξέπει ατάραχος ο κόσμος τις πληγές τις ανοιχτές
 Έκαψαν, εβασάνισαν, εβιάσαν και σκοτώσαν
 και πολύ λαό της Κύπρου με τη βία εξεσιτώσαν
 Δυο χιλιάδες είς τη μάχη τους επιάσαν αιχμαλώτους.
 Τι τους κάμαν; Ή τους πήγαν; Το κρατούνε μυστικό τους
 Ίσως να τους εκτελέσαν, όπως είς την Αρμενία
 Ξιδιόκτητα μεγάλη έχουν στην γενοκτονία.
 φαίνεται πως δεν υπάρχει πάνω στους ανθρώπους πιά
 το συναίσθημα εκείνο που το λέγαν ανθρωπιά.
 Εταιρείες φιλανθρώπων δυστυχώς δεν έχουν γίνει
 και κανείς δεν συγκινείται στων ανθρώπων την οδύνη
 Πού'ν' ο κόσμος να φωνάξει: "Φτάνει πια η τραγωδία
 και να φύγουν απ' την Κύπρο τ' ανθρωπόμορφα θυρά"
 Πού'ναι ο πολιτισμός μας που μας πήγε στο φεγγάρι
 και γιατί δεν συγκινείται μ' όλα κάνουν οι βαρβάροι;
 Πού'ναι οι υπερδυνάμεις, οι μεγάλοι τρομοκράτες;
 που θεριέψαν και θεριεύουν στων μικρών λαών τις πλάτες
 Δεν ισχύουνε στην Κύπρο δικαιώματα τ' ατόμου;
 Μα ισχύουνε τα άρθρα του σκληρού της Γαύγκλας νόμου.

(I) Το παραπάνω ποίημα επήρε έπαινο από τον Πανελλήνιο δια-
 σμό του περιοδικού "ΕΜΕΙΣ" Χανιά 10-9-90

ΜΟΝΤΕΡΝΙΣΜΟΣ

Μόνο για καλό δεν ήρθε ο πολλής μοντερνισμός
 γιατί θεωρώ πως είναι του ωραίου ο χαλασμός
 δεν μπορώ να παραβάλω την μοντέρνα γλυφτική
 με τα έργα των αρχαίων πού'χαν τέχνη ελληνική
 Ότι αξίζει μοναχή της, η της Μήλου Αφροδίτη
 δεν αξίζουν τα μοντέρνα όσα είναι στον πλανήτη
 Άνθρωπο, πουλί ή ψάρι, το μοντέρνο συμβολίζει
 όποιος τό'φτιαξε μονάχα είναι εις θέση να γνωρίζει
 φτιάχνουν έναν όγκο μόνο με καμία αρμονία
 και με ότι το βαφτίσαν, ορολιότητα καμία
 Ο μοντερνισμός στην τέχνη θά'ναι μια αναλαμπή
 και η τέχνη, όπως πρώτα, εις την θέση της θα μπει!

Η όμορφη, βαρκάδα

Έβλυνα τη βαρκούλα κι εκράτουν το σκίονέ
 σαν είδα ξαπλωμένη μια κούκλα ζωντανή
 Ενάμπωσε το φως μου εκείνη κοπελιά
 που ήταν ξαπλωμένη, μόνη στην αντιλιά
 μ'έω της "Όμορφούλα, αν θέλεις συντροφιά
 πάμε μαζί τα δυο μας να δείς την ομορφιά"
 Ήρθε η ομορφούλα και εφύγαμε οι δυό
 Κι εκάμαμε βαρκάδα φορδόντας τα μαγι
 Επήγαμε πιο πέρα σ'όμορφη εξοχή.
 Εγώ κ'η ομορφούλα, οι δυο μας μοναχοί
 Περάσαμε ωραία, εκεί στη σιγαλιά
 Στιγμές πολύ ωραίες με χάρδια και φιλιιά
 Ο ήλιος εις τη δύση επήγε να κρυφτεί
 Μας εύρηκε η νύχτα στη θέση μας αυτή
 Όμορφο κοριτσάκι, ολόχρυση καρδιά
 Ποτέ δε θα ξεχάσω την όμορφη βραδιά.
 Μας εθλεπε η σελίνη κ'ήτανε γελαστή
 φαίνεται πως μαζί μας εχάρηκε κι αυτή
 Μυρίζανε λουλουδία, κελάϊδαγαν πούλιιά
 Κελάϊδαγαν για μένα και για την κοπελιά

Το όμορφο δειλινό

Ένα απογευματάκι όμορφο δειλινό
 Ένα περιπατάκι εβγήκα στο βουνό
 Εθαύμασα την φύση από εκεί ψηλά
 Με της ψυχής τα μάτια έβλεπα πιο πολλά
 Ο ήλιος εις την Δύση εκρύβετο βαθιά
 κι εγέμιζε την πλάση εξαίσια ομορφιά
 Έβγαλινε το φεγγάρι απ την Ανατολή
 κι ομόρφαινε κι εκείνο τα πάντα πιο πολύ
 Στον ουρανό φανήκαν τ'αστέρια τα πολλά
 και στέλισαν τη νύχτα ακόμα πιο καλά
 Ήτανε προβατάκια στην όμορφη κορφή
 κι έκαναν πιο ωραία της νύχτας την μορφή
 Επαίζαν τα κουδούνια, εβέλαζαν τ'αρνιά
 Σαν φωτεινές ακτίνες ήταν στην σκοτεινιά
 Άγρια λουλουδάκια έδιναν μυρωδιά
 Συμπληρωναν εικόνα στην όμορφη βραδιά
 Να και τα νυχτοπούλια ήρθαν κοντά κι αυτά
 κ'ήταν συνδυασμένα τα πάντα γελαχτά

Ένοι κρού εβγήκα σε όμορφο βουνό
 Γιατί δε θα ξεχάσω αυτό το πρωινό
 Σε μοιρασμένο κέφινο έπινα μερικά
 κι άκουγα τα πουλάκια που ψέλνανε γλυκά
 Έβλεπα απά κειπάνα την κρήτη τη μικρή
 Έβλεπα δυο πελάγη που ζώνουν το νησί
 Ήλάζανε αρνάκια με άκακη, λαλιά
 τα λέρια των προβάτων οπούσαν την σιγαλιά
 Σαν πίνακας της φύσης τα άνθη τα πολλά
 θαρρείς και τραγουδούσαν κι εκείνα πιπιηρά
 Κομμάτι παραδείσου σ'αυτή την εξοχή
 Είχε εδώ κ'η μύτη κι αυτή συμμετοχή
 Γιατί εδύναν τ'άνθη χιλιάδες μυρωδιές
 Σε τέτοιο περιβάλλον "ανθίζουν" και οι καρδιές.
 Γυραστοί εκάναν κύκλους στον ουρανό
 Πολλά'ναι τα στομάδια που έχει το βουνό.
 Με ξάφνιασε που είδα σ'εκείνο το βουνό
 ένα χαριτωμένο λουλούδι ζωντανό.
 Μία θεά του κάλλους σ'εκείνη την κορφή
 Δεν είδα στον καιρό μου γλυκότερη μορφή
 Πανέμορφα ματάκια, κατάξανθα μαλλιά
 Εθάμπωνε τον ήλιο εκείνη, η κοπελιά
 Κυτό σαν την λαμπάδα το λάγνο της κορμή
 Ήταν γεμάτη νιάτα και σφρίγος και ορμή.
 Ήρθε για να μαζέψει λουλούδια του βουνού
 Τα όμορφα της κάλλη μου πήρανε το νού
 Σημώνω και της λέω: "Κοπέλα μου καλή,
 να μάθω πως σε λένε, θα τό'θελα πολύ"
 Μου λέει: "Τ'όνομά μου το βγάλανε Μαριό
 κ'είναι το σπιτικό μου στο κοντινό χωριό"
 Πάλι της ξαναλέω: "Αν θέλεις κοπελιά
 θα δώσεις και να πάρεις τα πιο γλυκά φιλιά"
 Το ήθελε κι εκείνη, το ελάμε κ'οι δυό
 κι' αλλάξαμε φιλάκια εγώ με το Μαριό
 Μας έβλεπε ο ήλιος κ'ήτανε γελαχτός
 Φαίνεται στη χαρά μας εχάρημε κι αυτός
 Τ'όμορφο περιβάλλον το ~~ειδωμένο~~
 'εκανε το φίλακι ακόμα πιο γλυκό.
 Ποτέ δεν θα ξεχάσω αυτή την κοπελιά
 ποτέ μεν δεν επήρα γλυκότερα φιλιά

Δε ζηλεύω εγώ στα πλούτη

Δε ζηλεύω εγώ στα πλούτη
και στη σπάταλη ζωή·
φτάνει νά'χω την υγεία μου
εις του χρόνου την ροή·

φτάνει νά'χω την υγεία μου
και αυτούς που αγαπώ,
θέλω να μη με χτυπούνε
και δεν θέλω να χτυπώ·

θέλω νά'χω ηρεμία
να μιλώ όπου περνώ·
Δεν στοχεύω να πλουτίσω·
φτάνει το καθημερινό·

Σαν μπορώ καλό να κάμω
δίχως άλλο θα το κάνω
και συχνά τα ξένα βάρη
στους δικούς μου ώμους βάνω

Κάνε το και μη δυστάξεις·
το καλό, όταν μπορείς,
γιατί, αν δεν θα το κάνεις,
από άλλους το στερείς·

Δεν στερείς μόνο εκείνο,
που από τους άλλους παίρνεις,
Υστερείς κι ότι μπορούσες
μα δε θές να 'ω προσφέρεις·

Σαν χρωστώ κακό να κάνω,
επειδή μ'έχουν πληρώσει,
δεν το κάνω μα αφήνω
ο θεός να τους πληρώσει·

Είναι ψεύτικος ο κόσμος
και πολύ προσωρινός
Μόνο το καλό να κάνεις
'όσο είσαι ζωντανός·

ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙΣ:ΑΝ ΔΕΝ ΤΟ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙΣ
ΤΟ ΥΣΤΕΡΕΙΣ

Στο σπίτι του ο κάθε νεις,μα και στην κοινότητα
αν δεν προσφέρει ότι μπορεί κάνει παρανομία
Όσα μπορεί κάθ'έναν μας πρέπει να τα προσφέρει
γιατί αλλιώς τα υστερεί και πρέπει να το ξέρει
Όποιος προσφέρει αλλού χαρά είναι χαρά δική του
Σε όλους είναι ευχάριστος.Χαρά του και τιμή του
Πάντα κεραίνεται κι αυτός τους άλλους που κεραίνει
Σίγουρα την αξία του ο ίδιος τη κεραίνει
Εφήμερη είναι η ζωή και γρήγορα διαβαίνει
Όσοι έχουν κεφαλή ψηλά βγαίνουνε κερδοσμένοι
Εαν είναι ο άνθρωπος κακός,κάποτε σαν θα φύγει
Πολλοί θα ευχαριστηθούν,θα λυπηθούνε λίγοι
Μα όποιος έκανε καλά κατά το πέρασμά του
με σεβασμό θ'ακούγεται στον κόσμο τ'όνομά του
Δεν ήρθε μόνο στη ζωή πλούτη για να μαζέψει
Πρέπει να δώσεις προσοχή στον ρόλο που θα παίξεις
"νέος ΚΗΡΥΚΑΣ" 1-9-07

ΤΟ ΜΑΥΑΓΙΟ ΤΟΥ "ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ" ΤΟ 1966

Με ιστορίες και με θρύλους και με του έθνους τη ζωή
πάντα έχει σχέση το λεγαίο σαν νά'χει εθνική πνοή
Μα έχει και σχέση το λεγαίο με γεγονότα τραγικά
Όπως αυτό της Φαλκονέρας που'πληξε τόσα σπιτικά
Τρανδσα άτομα,περίπου,εφύγανε για τον Πειραιά
Μ'όνειρα,με σκοπούς,μ'ελπίδες αυτή τη νύχτα τη μοιραία
Όμως το πλοίο τους δεν πήγε ποτέ του στον προορισμό του
Ήταν γραφτό να λυπηθούνε πάρα πολλοί για τον πνιγμό του
Κλαίει η Ελλάδα,κλαίει η Κρήτη και ο χανιώτικος νομός
Ήταν "ΗΡΑΚΛΕΙΟ" το πλοίο αλλά χανιώτικος πνιγμός
Μέσα στη μανιασμένη φύση,μπροστά σε κύματα θεριά
δεν εχωρούσε εξυκνάδα,δεν πέρναγε παληκαριά
Τα θύματα του ναυαγίου ήτανε ένας πληθυσμός
Δυή και μισή εκατοντάδες είναι ο απολογισμός
Ες τις 8 του Δεκεμβρίου έγινε τούτο το κακό
Κέντρο του κόνου τα χανιά μας μεγάλο πένθος εθνικό
Ας γίνει η θάλασσα αγιοτόπι όπου σας έπνιξε σκληρά
κι ο Ύψιστος ας απαλύνει στα σπίτια σας τη συμφορά
"ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ" Ιανίων21-2-1967

Μία ζωή επέρασα και όρισε η μοίρα
 κι έπαθα, κι έμαθα πολλά κι όλα γινήκαν πείρα
 Έζησα χρόνια δύσκολα με βάσανα και πάθη
 Συχνά ενήργησα σωστά, συχνά έκανα και λάθη
 Στης ζήσης τα κατάστοιχα είναι καταγραμμένα
 τα πάθη και τα βάσανα που έχω παλαιμένα
 Το κάθε περιστατικό στης ζήσης μου το διάβα
 με συμβουλεύει στο παρόν: «φρενάρισε» ή «τράβα»
 Αυτά που μου συμβήκανε στην περασμένη ζήση
 όλα προφθέτουγ θετικά στου καθ' ενός την κρίση
 Γιατί η ζωή, τα βάσανα, τα πάθη, η κοινωνία,
 είναι πανεπιστήμια, αν και χωρίς θρανία
 Αν έχεις ικανότητα όλα να τα «διαβάσεις»
 μα και να τ' αξιολογείς εις τη ζωή σπουδάσεις
 Το βράδυ αυτοκριτική της μέρας σου να κάνεις
 κι αποβραδís το πρόγραμμα τ' αυριανής να φτιάχνεις
 Τι έκανες που έβλαψε, τι έχεις παραλείψει
 Να διορθώνεις τα στραβά. Δε φτάνει να έχεις τύψη
 Να σέβεσαι τους άγραφους και τους γραμμένους νόμους
 και με την κεφαλή ψηλά να περπατάς στους δρόμους
 Τι κρίμα!!! Την ψευτοζωή, τώρα που τηνε ξέρω
 τα χρόνια και τα βάσανα μ' έχουνε κάνει γέρο
 Χριστέ μου πόσο θ' άξιζε τώρα ζωή ν' αρχίζω!!!
 Τώρα που τις κακοτοπιές και τα σωστά γνωρίζω
 Μα πάντοτε ο άνθρωπος θα πρέπει να γνωρίζει
 πως μόνο με το θάνατο η ζήση τερματίζει
 Ο γέρος κι ο ανήμπορος πολλά μπορεί να κάνει
 και έρμεσα ή άμεσα, κάτι απολαμβάνει

Ο ιπτάμενος Παλαιοκώστα

Τον Βάσο εβάλαν φυλακή μ' αυτός με τη σειρά του
 μέσα από τον Κορυδαλλό ψεύχει με τ' α φτερά του
 Έχουν αυτοί σίδερα κι εκείνος τα φτερά του
 και ψεύχει απ' τον Κορυδαλλό για δεύτερη φορά του
 φαίνεται πως εντός κι εκτός είχε τους συνεργάτες
 και την κατάλληλη στιγμή όλοι του κάμαν κλάτες
 Πέλειο το στρατήγημα για τον Παλαιοκώστα
 Μάτια στραβά, αυτιά κουφά, όσοι ήσανε στα πόστα
 Είναι ένας τίμιος ληστής που με φτερά πετάει
 Πέρνει των πλούσιων τα λεφτά και στους φτωχούς τα πάλει
 Με το Ριζάι κάνανε ιπτάμενο ντουέτο
 Μαζί εφύγανε το εε, μαζί-μαζί και φέτω
 Αν τονε ξαναπιάσουνε θα ξαναφύγει πάλι

Γιατί έχει ικανότητες που δεν τις έχουν άλλοι
 Ής το κελί της φυλακής είναι : πολύ στενάδα
 Την κοπανίζει και γυρνά σε όλη την Ελλάδα

ΒΜΜΕΤΡΗ ΥΠΟΒΟΑΗ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ

Τσοι φίλους μου τσ'Αρμενιανούς από καρπό δε τζ'είδα
 και μπέμπω χαιρετίσματα με την εφημερίδα
 με την "Ελευθερόπολη" θα τα διαβιβάσω
 Στο φύλλο το επόμενο μπορεί να τα διαβάσω
 Ευχαριστώ περα πολύ πού'ρχεται και σε μένα
 αυτή η "Ελευθερόπολη" με όμορφα γραμμένα
 μόλις μου τηνε φέρουνε, όλη τηνε διαβέζω
 Μ'αρέσουν τα γραφόμενα, προ πάντων του Μπουρνέζο
 και μπέμπω του ξεχωριστά τα χαιρετίσματά μου
 όταν διαβάζω τα άθρα του'μυλούνε στην καρδιά μου
 Προνομιούχους τσοι θωρώ και τυχερούς τσοι τόπους
 αυτούς τσοι τόπους πού'χουνε τόσο καλούς ανθρώπους
 Σαν την Ελευθερόπολη (τσοι σημερινούς Αρμένους)
 που βγάζουν πάντα ήρωες κι'αθρώπους μορφωμένους
 Για την "Ελευθερόπολη"εύχομαι στους εκδότες
 κάθε καλό, κάθε χαρά, μα και στους αναγνώστες

"Ελευθερόπολη" Ιούλιος-Αύγουστος-Σεπτέμβριος 2005

ΒΜΠΡΗΣΜΟΙ

Το παλάτι στην Ελλάδα έδωσε πικρούς καρπούς
 και ο ύστερος κι ο πρώτος, και ο θεός κι ο παπούς
 Ήταν ένα πρακτορείο για συμφέροντα των ξένων
 Τον λαό συχνά τον έχει το παλάτι προδομέναν
 Έφυγε από την χώρα το πικρόκαρπο δεντρί
 Μα οι ρίζες του που εμείναν είναι φοβερό κεντρί
 Μα οι ρίζες που μας καίνε/πρέπει να εξαφανιστούνε
 Διαφορετικά κι'οι πόλεις και τα δάση θα χαθούνε
 Όποιος από τις φωτιές τους καταφέρει να σωθεί
 Ής το δημοψήφισμά μας πρέπει να το θυμηθεί
 Εθνικούς κινδύνους βλέπω λίαν απειλητικούς
 από τους εχθρούς της χώρας τους χουντοβασίλικούς
 Αν δεν σκάψει η Ελλάδα ένα λάκκο να τους βάλε
 όπως τις φορές τις άλλες θα την ξανακάψουν πάλι

Αμέσως μετά την πτώση της χούντας ενοχοποιούνταν για εμπρησμούς «χωρ
 βασίλικά» στοιχεία

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Το ωραίο φύλο είναι και το ισχυρό

Το ωραίο μας το φύλο είναι και το ισχυρό
 Έπως φαίνεται στην πράξη στον δικό μας τον καιρό
 Αποδείξαν οι κοπέλες ότι είναι αυτές "κοκόρια"
 Είναι δυνατές κι ωραίες. φέρνουν δεύτερα τ' αγόρια
 Απ' Οζάκα και Σεβίλλη μας εφέρανε χρυσάφια
 Φτέρουγούν σαν αετίνες, κήδους παίζουν σαν τα λάφια
 Πέντε κοπελιές πρωτάσσαν κι ένας άντρας στην Σεβίλλη
 Υποχρέωση η πατρίδα εις τις κοπελιές οφείλει
 Η Χανιώτισσα Κουβάτσου πήρε το χρυσό στο σκάκι
 Τα κορίτσια της Ελλάδας καταχτούνε τον κοσμάκη
 Η πιο όμορφη του κόσμου βρέθηκε μια Ελληνίδα
 Πήρε τσ' ομορφιάς το στέμμα η πεντάμορφή μας Σκλήβα
 Προηγούνται τα κορίτσια και στις εισαγωγικές
 Πάντα και παντού είναι πρώτες οι υπάρξεις οι γλυκιές
 Από την προϊστορία άντρες έχουν τα πρωτεία
 Τώρα σταθερά τραβούμε προς τη γυναικοκρατία
 Για προσέξετε αγόρια, αν δεν ταρακωνηθείται
 θά' ναι δύσκολο στο μέλλον να ισχυροποιηθήτε.
 Μπράβο, μπράβο Ελληνοπούλες της Ελλάδας μας καμάρια
 Στο στερέωμα των άθλων ήλιοι είστε και φεγγάρια
 Εύχομαι σας ν' ανθίσετε όσο κάθε πιο ψηλά
 να μας φέρνετε στον τόπο τα χρυσάφια τα πολλά
 Στου πολιτισμού το λίκνο, στην αθλητέκη καιτιζία
 Άπειρη ευγνωμοσύνη σας οφείλει η πατρίδα
 Αγώνας της Κρήτης 16-10-1999

Ολυμπιονίκες του 1996 στην Ατλάντα

Το έτος εννεήντα εξ, θα γράψει η ιστορία
 σαν άριστη αθλητική ελληνική πορεία
 Τα νιάτα τα ελληνικά απ' την ολυμπιάδα,
 πολύ ασημί και χρυσό φέρανε στην Ελλάδα
 Υπερπολύτιμα χρυσά, πολύτιμα ασημια
 Παγκόσμια μετάλλια αιώνια ενθύμια
 Τα κέρδισε η αξία τους, η ικανότητά τους
 Οι πλούσιοι δεν τα παίρνουνε, δεν φτάνουν . Τα λεφτά τους
 Ακούστηκε ο ύμνος μας σ' όλη την οικουμένη
 Εφάνηκε η σημαία μας σαν πάντα τιμημένη
 Ο Πύρρος Δήμας άνετα το πήρε το χρυσό του
 με την εργατικότητα και τον δυναμισμό του
 Του Πύρρο ο Ελληνισμός διπλά τον καμαρώνει

γιατί μας έφερε χρυσό κι από, τη Βαρκελώνη
 Όλος ο κόσμος θαύμασε και το μέλισσανίδι
 που φτερουγά χωρίς φτερά, της χώρας το στολίδι
 Κι άλλο χρυσό επήραμε με τον Κακλαμανάκη
 Στη θάλασσα το κέρδισε μ'ένα μικρό σκαφάκι
 Τον Κακιασβίλη με χρυσό τον τίμησαν κι εκείνον
 Τέσσερα έγιναν τα χρυσά στα στήθια των Ελλήνων
 Τέσσερα επήραν κι αργυρά, πολύτιμα κι εκείνα
 Οχτώ σωστά μετάλλια εφέραν στην Αθήνα
 Του Λεωνίδα αργυρό του δώσαν, του Σαμπάνη
 Κι ο Κόκκας πήρε αργυρό, όπως κ'η Μπακογιάννη
 Σαν το πουλί επέταξε η άπτερος μας Νίκη
 Δυο μέτρα ύψος πέταξε και κέρδισε τη νίκη
 Αφήσαμε οπίσω μας άλλες μεγάλες χώρες
 που πάντα στον αθλητισμό ήτανε πρωτοπόρες
 Τιμές εφέραν τα παιδιά απ'την Ολυμπιάδα
 όπως με δόξες και τιμές τα δέχτηκε η Ελλάδα
 Δήμος, Βουλή, Κυβέρνηση και όλος ο λαός μας
 Το κάθε τους μετάλλιο το νιώθουμε δικό μας
 Μετάλλια τους έδωσε και η Βουλή κι ο Δήμος
 κι όλο το κοινοβούλιο τους τίμησε επισήμως
 Ήσεις παιδιά που φέρατε δόξα από την Ατλάντα
 Εύχομαι νά'στε νικητές και τριακλούχοι πάντα
 "Χανιώτικα Νέα" 11-10-2000

Πολύ ασήμι και χρυσό Σίδνεϋ 2000

Ήρθαν από το Σίδνεϋ από την Αυστραλία
 λεβέντες κι εγεμίσανε τον τόπο μεγαλεβία
 Εφέρανε στον τόπο μας χρυσάφι και ασήμι
 κ'ύψωσαν στα αθλητισμό της χώρας μας τη φήμη
 Με πέλομα αγωνιστήκανε και με φιλοπατρία
 κι εφέρανε μετάλλια μαζί τους δέκα τρία
 Τέσσερα ήτανε χρυσά και έξι ασημένια
 Τρία (πολύτιμα κι αυτά) κι ας ήτανε χαλκένια
 Ο κύρρος Δήμας έφτασε, ο αρχιστράτηγός μας
 Τρίτη φορά ολόχρυσος εις τον αθλητισμό μας
 κι ο Κακιασβίλι ολόχρυσος επέτυχε στα βάρη
 Βιν'άφθαστος σε δύναμη, σε λεβενδιά και χάρη
 Ολόχρυσος εκάμανε τον Κώστα τον Κεντέρη
 Στο στίβο επήρε το χρυσό, εκεί στα ξένα μέρη
 Και ο Μαρούτσος με χρυσό ήρθε ο Κωσταντίνος

Ξηρουσοστόλισέν τηνε τη χώρα μας κι εκείνος
 Ακουστήκε στα πέρατα ύμνος ο εθνικός μας
 κι έγινε μεσουράνησμα για τον αθλητισμό μας
 με τα ασήμια εγύρισε η θάνου Κατερίνα
 στον στέβο εκήγε με φτερά στα ξένα μέρη εκείνα
 Η Κελεσέδου ασημωτή μας ήρθε η Τασούλα
 Σταδόζσκο εδειακρίθηκε αυτή η ομορφούλα
 Ο Μήτρου μας ο Βίκτωρας, τ'όμορφο παληκάρι
 ασημωτό μετάλλιο εκέρδισε στα βάρη
 Ασημωτό εκέρδισε στα βάρη κι ο Σαμπάνης
 Στα βάρη με τους Έλληνες άλλους μην παραβάνεις
 Στους κρίκους ο Νταμπάκος μας εκέρδισε ασήμι
 ο λαστηχένιος άνθρωπος κετούσε σαν αγρίμι
 Η Χατζηγιωάννου μας χάλκινο έχει πάρει
 Αυτή στην άρση των βαρών εφάνει παληκάρι
 Καρντάνοφ ο Αλέξανδρος στην ελεφθέρα πάλη
 εκέρδισε το χάλκινο, νίκη κι αυτή μεγάλη
 Στη ρυθμική γυμναστική, τα όμορφα κορίτσια
 εκήρανε το χάλκινο με λεβενδιά περβίσια
 Γειά σας λεβέντικα παιδιά, γειά σας και πάλι γειά σας
 Ή χώρα εδοξάσετε με την παληκαριά σας
 Η χώρα μας περιόφανα τις νίκες σας καυχάται
 Εύχομαι νά'στε νικητές όπου είστε κι όπου πάτε
 Το δυο χιλιάδες τέσσερα εις την Ολύμπιάδα
 εύχομαι να δοξάσετε και πάλι την Ελλάδα
 "Αγώνας της Κρήτης" 11-10-2000

Ανάθεση της Ολυμπιάδας 2004 στην Ελλάδα

Όλοι μεράκι τ'ό χαμε εις τη μικρή Ελλάδα
 να πάρει και η χώρα μας κάποια Ολυμπιάδα
 Εν τέλει τα κατάφερε η Γιάννα Δασκαλάκη
 κι ανέβασε αθλητικά τη χώρα ένα σκαλάκι
 Το δυο χιλιάδες τέσσερα σ'εκέλη το χρωστούμε
 και της τ'αναγνωρίζομε και την ευχαριστούμε
 Έχει η επιτυχία της μεγάλη σημασία
 μα δεν μας βρρίσκει σύμφωνους με τη μισθοδοσία
 Αυτή κ'οι συνεργάτες της ειν αδικιά μεγάλη
 Παίρνουν υπέρογκους μισθούς όταν κεινούνε άλλοι
 Δέκα εκατομμύρια καθ'έναν τους τον μήνα
 γιατ'είνα γαλαντόμισσα η Αγγελοπούλινα
 μα δέκα τέσσερις μισθούς θα πάρουν με τα δώρα

91

και τα τσεπώνουνε αυτοί εις τη φτωχή μας χώρα
Κάθενας παίρνει μισό δις εις την τετραετία
μισθοδοσία λέγεται, λέγεται και ληστεία
Των χαμιλδομισθων μισθούς κάθενας μια πλειάδα
Όσοι ασχολούνται ηγετικά με την Ολύμπιαδα
Αγγελοπούλου, Κρητικιά, πεντάμορφη μας Γιάννα
πέρα πολύ την άνοιξες του χρήματος τη βάνα
"Αγώνας της Κρήτης" 26-9-2000

Η ολυμπιακή φλόγα

Η φλόγα η αθλητική για την Ολυμπιάδα
και φέτος ξεκίνησε απ'τη μικρή Ελλάδα
Χώρα μικρή σε έκταση, μικρή στον πληθυσμό της
Τρανή στην ιστορία της και στον πολιτισμό της
Πέντε ηπειρους θα διαβεί σ'ανατολή και δύση
μα τελικά στη βάση της και πάλι θα γυρίσει
Εδώ που κρωτογίνανε στη γη μας οι αγώνες
Από καλιά, πολύ καλιά, χεδόν τριάντα αιώνες
Όπου περνά θα διαλαλεί πως πρέπει για ειρήνη
αντί αλληλοσκοτωμών πως πρέπει για να γίνει
Νά'ναι στον κόσμο μόνιμες οι αμφικτυονίες
στα μήκη και στα πλάτη του, σ'όλες του τις γωνίες
Η φλόγα όπου κι αν περνά στον κόσμο θα φωτίζει
Τα φώτα του πολιτισμού θα τα υπενθυμίζει
Όπου ξεκίνησαν κι αυτά πάλι απ'αυτόν τον τόπο
τα σκόπη εδιάλυσαν με τον δικό τους τρόπο
" Χανιώτικα νέα" 30-3-2004

Η Ολυμπιάδα 2004

Το δυο χιλιάδες τέσσερα θα γράψει η ιστορία
πως είχε η Ελλάδα μας ολόχρυση πορεία
Την πιο καλή που γίνηκε ποτέ Ολυμπιάδα
φέτος την εκατάφερε η όμορφη Ελλάδα
Πολλοί κακαπροαίρετα γεμίζανε σελίδες
κι εγράφανε δυσόλινα εις τις εφημερίδες
μα τους υποχρεώσαμε κι αυτούς ν'αλλάξουν γνώμη
Μάλιστα κάποιοι απ'αυτούς ζητήσανε συγγνώμη
Άφορη εξετέλεψε αυτή η Ολύμπιαδα
κι από μετάλλια καλά τα πήγεν η Ελλάδα
Σε κάθε εκατομμύριο στον πληθυσμό της χώρας

ενάμισι μετάλλιο αντιστοιχεί μας τώρα
 οι ΗΠΑ όπου έχουνε τα πιο πολλά παρμένα
 δυόμιση εκατομμύρια αντιστοιχεί το ένα
 Άμα υπολογίσουμε στην Κίνα τη μεγάλη
 ακόμα πιο καλύτερα πήγαμε εκεί και πάλι
 Δέκα εκατομμύρια και πιο πολλοί Σινέζες
 πήραν ένα μετάλλιο με τις δικές τους νίκες
 Μ'ακόμα στο ποδόσφαιρο η εθνική ομάδα
 τσ'Ευρώπης πρωταθλήτρια, τίμησε την Ελλάδα
 Από καλιά παράδοση, προ τρεις χιλιάδες χρόνια
 η χώρα στον αθλητισμό κράζει, θα κράζει αιώνια
 "Αγώνας της Κρήτης" 3-9-2004

Όταν αποφασίστηκε ότι θα γίνει η Ολυμπιάδα του 2004 στην Ελλάδα, τόσο
 ό πλευρά Αμερικής, όσον και από πλευρά Αγγλίας μα και άλλες χώρες είχαν
 επιφυλάξεις κατά πόσον θα ανταποκριθεί η Ελλάδα, μα διαψεύθηκαν. Έχει
 είναι το επόμενο κοίτημα και εν μέρη το προηγούμενο.

Η επιτυχημένη Ολυμπιάδα του 2004
 Τύφλες νά'χουνε οι Άγγλοι, τύφλες κ'οι Αμερικάνοι
 πού'λεγαν Ολυμπιάδα η Ελλάδα πως δεν κάνει
 Τύφλες νά'χει η Αυστραλία που μας χτύπαγε κι εκείνη
 μα του Διαγόρα ο τόπος αποδείχτηκε σαΐνι
 και οι Τάιμς του Λονδίνου νά'χουνε κι εκείνες τύφλες
 που μας γράφαν τιχοτένιους στις καμπύνηρές τους δέπλες
 Τύφλες κι όλες οι Κασάνδρες που μας εκτοξεύαν βέλη
 Άφογη Ολυμπιάδα καταφέραμε εν τέλει
 Ας μας πάρουν μάθημά τους και οι χώρες οι μεγάλες
 Όπου να μας αντιγράφουν σε Ολυμπιάδες άλλες
 κι άν στο τέλος μερικοί τους εδιαφοροκοιτηθήκαν
 τα κατάλοιπα κικρίας δεν εσιοξαφανιστήκαν
 Κάτι παρατραγουδάκια που φανήκαν στην πορεία
 δεν χαλάσαν την εικόνα εις την όλη ιστορία
 εις τον Άγιο τούτο ^{τόπο} προ εικοσοχτώ αιώνες
 εγεννήθηκαν στον κόσμο οι αθλητικοί αγώνες
 θά'τανε ενδεδειγμένο πάντα η Ολυμπιάδα
 εις τον τόπο της να μένει στη μικρή της την Ελλάδα
 Άρτιες εγκαταστάσεις, άριστες υπηρεσίες
 θά'λειπαν από τους στίβους οι αγοροπωλησίες
 "Χανιώτικα Νεα" 8-9-2004

Η εθνική μας ομάδα πρωταθλήτρια Ευρώπης
 Σεισμός με ρίχτερ αρκετά γίνηκε στην Ελλάδα
 για όσα εκατάφερε η εθνική ομάδα
 Οι Έλληνες από χαρά χορεύουν και κηδούνε
 γιατί δεν περιμένανε αυτό πως θα το δούνε
 Εκεί εις την Ιβηρική έκαναν τέτοια θραύση
 Όποιος μαζί τους τά'βαζε επρόκειτο να χάσει
 Πρώτα εβγήκαν νικητές με την Πορτογαλία
 και τσαλακώσανε μετ'ολόκληρη Γαλλία
 Όλους δεμάτι τσ'έκαναν μαζί και την Τσεχία
 και τώρα στο ποδόσφαιρο έχουν κυριαρχία
 Αυτό δεν ήτανε απλώς η νίκη μιας ομάδας
 μα ήταν μεσουράνημα ολόκληρης τσ'Ελλάδας
 Αυτό δεν είναι φέματα, είναι πραγματικότης
 Η χώρα πρωταθλήτρια ολόκληρης Ευρώπης
 Σ'όλο τον κόσμο εφάνηκε σαν έκπληξη μεγάλη
 Μπροστά μας γονατίσανε τσ'Ευρώπης οι μεγάλοι
 Κι ακόμα τους πρωταθλητές της γηραιάς ηπείρου
 όλους τους τσαλακώσανε απόγονοι του Ομήρου
 Εκεί ο εκλεκτός λαός εις την Πορτογαλία
 εδέχτηκε την ήττα του κι έδειξε μεγαλΐα
 Εκεί δεν επεκράτησαν οι χουλιγκοαλήτες
 Γιόρτασαν με τους νικητές του πόρτο οι πολίτες
 Έδειξαν την αξία τους τσ'Ελλάδας τα βλαστάρια
 εις τον αγώνα μπαίνανε σαν νά'σανε λιοντάρια
 Γειά σας ηρωικά παιδιά, γειά σας και πάλι γειά σας
 όλοι ήμαστε περίφανοι απύ τη λεβενδιά σας
 Σας καμαρώνει η χώρα μας, θαυμάζει η οικουμένη
 Εύχομαι πάντα και παντού να είστε κερδισμένοι
 "Κρητική ενημέρωση" Αθήνα Αύγουστος 2004

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΚΗΣ

"Ανθρώπος και ηθοποιός, φηλή προσωπικότης
 κάποτε ήτανε γνωστός" "Αγνωστος ταξιδιέωτης"
 "Ανθρώπος και ηθοποιός πάραπολή σπουδαίος
 Στην κοινωνία αγαπητός από όταν ήταν νέος
 Ήτανε αξιοπρεπής και σοβαρός κι εν τάξει
 Εκεί που έφτασε αυτός, πολλοί δεν έχουν φτάξει
 Ήταν λεβέντης στην ψυχή, λεβέγτης και στο σώμα
 Λόγο μακό εις βάρος του ποτέ δεν είπε στόμα
 Πάνω, στο καλλιτεχνικό στερέωμα του τόπου
 μεσουρανούσε κι έλαμπε τ'αστέρι αυτού τ'ανθρώπου
 λεβέντης και ευθυτενής ο άνθρωπος εκείνος
 μα τον εθέρισε κι αυτόν ο φοβερός μαρκίνος
 Στου Νοεμβρίου τις εφτά, ένα πικρό βραδάκι
 εχάσαμε τον εκλεκτό Αλέκο Αλεξανδράκη
 Στον έχασε το σπίτι του κ'η οικογένειά του
 Αφθαστη. Είς το σινεμά θα είναι η προσφορά του
 Πάντα ο κόσμος θα μιλά για τον Αλεξανδράκη
 όπως μιλά για Μινωτή, όπως για τον Κατράκη
 αυτοί που ειν αξέχαστοι δεν είναι πεθαμένοι
 Εκείνος που θα ξεχαστεί πραγματικά πεθαίνει
 Στις όμορφες ταινίες του αθάνατος θα μένει
 και οι μεταγενέστεροι θα βλέπουνε κι εκείνοι
 και τώρα στα γεράματα ήτανε παληκάρι
 Ανάθεμα τον χάροντα που ήρθε να τον πάρει
 Έφυγε ένα σούρουπο για αγύριστο ταξίδι
 Ο χάρος είναι άπονος, χάρη κανιούς δεν δίδει
 Αγάπη και εκτίμηση είχε στην κοινωνία
 λς ειν το χάμα ελαφρό κ'η μνήμη αιωνία
 "νέος ΚΗΡΥΚΑΣ" 11-11-05

ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ

Περίοδεία έκανε ο χάρος στην Ελλάδα
 να δει τις αρχαιότητες και να γευτεί λιακάδα
 Βνούμια πολύτιμα επήρε από τον τόπο
 και δεν τα πήρε με λεφτά μα με δικό του τρόπο
 Τον γίγαντα του πνεύματος Βλύτη, νομπελίστα
 μ'ακόμα δυο τρανές μορφές έγραφεν εις τη λίστα
 τον γίγαντα πολιτικό επήρε τον Αντρέα

και μία τρανή ηθοποιό, μορφή γιγαντιαία
 Επήρε την Αλίκη μας τ' αμάραντο λουλούδι
 που κι ως γυναίκα ώριμη έμοιαζε μ' αγγελούδι
 Ήταν η σπουδαιότερη από τις Ελληνίδες
 Έγραφε εις το σινεμά ολόχρυσες σελίδες
 Ήταν η εθνική μας σταρ, ομόρφαινε τη χώρα
 δυσαναπλήρωτο κενό έχει αφήσει τώρα
 Ήταν ωραίος άνθρωπος, άριστα τραγουδούσε
 Ψυχαγωγία σ' όλους μας πολύτροπα σκορπούσε
 Τις μέρες που συμπλήρωνε τα ξηντατέσσερά της
 για ταξιδάκι αγύριστο άνοιξε τα φτερά της
 Μαύρο θα χαρακτηριστεί αυτό το καλοκαίρι
 που σβήσε απ' το στερέωμα το πιο λαμπρό αστέρι
 Παιχνίδια μερικές φορές η μεύρη μοίρα παίζει
 Στην τέταρτη επέτειο πού φυγε η Καρέζη
 Τετράχρονο μνημόσυνο εκάνανε στην Τζένη
 και την Αλίκη βάζανε στογ τάφο πεθαμένη
 Παράλληλα και φιλική τραβούσανε στα ύψη
 Παράλληλα και πρόωρα στον τάφο αφήσαν θλίψη

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΧΟΜΠΙΤΗΣ

Ένας απτός επέταξε απ' τα βουνά της Κρήτης
 Ήταν ο Αναστάσιος, ο Θρυλικός Χομπίτης
 Ήταν ακόμα έφηβος, δεν ήταν εικοσάρης
 Στη Βόρειο-Ήπειρο πετά, απτός ξεπετασάρης
 Οπλαρχηγό τον είχανε σ' άντρες εντρειωμένους
 Ξαν το φερικό εμέχετο στα δέκατα του γένους
 Γιαυτό τον ιερό σκοπό και τις σπουδές του αφήνει
 Για την πατρίδα, αν χρειαστεί και τη ζωή του δίνει
 Μετά στη χωροφυλακή επήγε για καργέρα
 και στο βαθμό του στρατηγού έφτασε κάποια μέρα
 Μεγάλη δράση εδειξε εις τη μικρά λσία
 Στην εκστρατεία επρόσφερε μεγάλη υπηρεσία
 Τους τσέτες επολέμησε στη θέση τους τους βάζει
 Μόχεται σαν τον Διγενή, σαν το λιοντάρι μοιάζει
 Του βενιζέλο ήτανε φίλος κ' υπεκπιστής του
 Εκείνος τον επέλεξε φύλακα της ζωής του
 Στην εθνική αντίσταση εις τα νησιά της Κρήτης
 έπαιξε ρόλο ηγετικό και πάλι ο Χομπίτης
 Πολεμικό παράσημα είχε πολλά κερμένα
 γιατί τ' αναγνωρίζανε όσα είχε προσφερμένα

και γενικό διοικητή τον είχαμε στην Κρήτη,
 τον ήρωα, τον συνετό, τον θρυλικό Λομπήτη
 είχε τις ρίζες Σφακιανές αυτός ο πατριώτης
 είχε γονέους Σφακιανούς, ήταν Ροδακινιώτης
 Ήταν μεγάλο καύχημα για τους Ροδακινιώτες
 καύχημα και για τα Σφακιά οι τέτοιοι πατριώτες
 Το ενενήντα πέθανε κοσπέντε του Γενάρη
 Στα ενενήντα πέντε του έσβησε το λυχνάρι
 Ήλθε λοιπόν το τέλος του, επέθανε κι επέγει
 όμως για την αξία του η ιστορία γράφει
 θνητέειν όλα τα κορμιά, στον τάφο διαλυούνται
 με είναι κι αφάνετες μορφές όπου δε λιομονιούνται
 Εύχομαι νά'ναι ελαφρό της Αττικής το χώμα
 που δέχτηκε στα σπλάχνα του του ήρωα το σώμα
 "Χανιώτικα Νέα" 21-10-02

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΛΥΤΗΣ

Είς της κοίτης το χώρο είμαι ένα βοτσαλάκι
 Στο γίγαντα της κοίτης θα γράψω τραγουδάκι
 Έφυγε μας ο Βλύτης, όλη η χώρα έχει λύπη
 Μα ο μεγάλος νομπελίστας από πουθενά δε λείπει
 Ήραψε νά'ναι στη ζωή μάβμως συνεχίζει
 Σαν ήλιος, "σαν ηλιότορας" τον κόσμο να φωτίζει
 Σ'όλο τον κόσμο βρίσκεται εις τις βιβλιοθήκες
 το πνεύμα του Ελύτη μας γεμέτο υποθήκες
 Μ'αυτό το "άξιον εστί" με τον "ηλιότορα" του
 Με όλη την σοφία του, την πλούσια προσφορά του
 Οι τέτοιοι δεν πεθαίνουνε κι αν σταματά η καρδιά τους
 Πάντα θα ζει το πνεύμα τους και τα διδάγματά τους
 Τον Όμηρο θα πεί να βρει κι έμα συναντηθούνε
 για την αιωνιότητα ομέδι θα τραβούνε
 θα βρει τον Καζαντζάκη μας θα βρει και τον Σεφέρη
 Στων αφάνετων την οδό θα παλίνουν χέρι-χέρι
 Στου Μέρτη τις δεκα οχτώ, ημέρα αποφράδα
 τον γίγαντα του πνεύματος έχασε η Ελλάδα
 Στου Μέρτη τις δεκα οχτώ και πριν εξήντα χρόνια
 Έφυγε ο βενιζέλος μας και θα τον κλαίμε αιώνια
 "Ένα το χελιδόνι" έφυγε δυστυχώς
 κι έμεινε από πνεύμα ο κόσμος πιο φτωχός

"Χανιώτικα Νέα" 11-4-1996

Ο ΔΑΣΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ο τόπος πολύ σπάνια ήρωες τέτοιους βγάνει
 και πατριώτες φλογερούς σαν τον Δασκαλογιάννη
 Σημαντικός εφοβλιστής ήταν στην εποχή του
 Τέσσερα τριοκάρτα είχε στην κατοχή του
 Τούρκοι και τούρκικες αρχές δεν ήσαν στα χωριά του
 μα για τούς άλλους Κρητικούς πονούσε η καρδιά του
 Στην κρητική αντίσταση ήταν πρωτοπόρος
 και πρώτα έπεσε απ' αυτόν της λευτεριάς ο σπόρος
 Άρχισε επανάσταση με έξοδα δική του
 Έδωσε πλούτη και ζωή με την παληκαριά του
 Ετόλμησε κι εχτόκησε μια αυτοκρατορία
 Με δυο χιλιάδες Σφακιανούς μπήκε στην Ιστορία
 Τους ρώσους επερίμενε να συμπαρασταθούνε
 μ' αυτοί δεν ετολμήσανε να παρουσιαστούνε
 Μα όπως ήταν φυσικό σε λίγες εβδομάδες
 στην επαρχιά των Σφακιών εμπήκαν οι Μπουρμάδες
 Πέφτει φωτιά και θάνατος στον τόπο απ' άκρου εις άκρη
 Το χώμα ανακατεύτηκε με αίμα και με δάκρυ
 Μόνο η δόξα στα Σφακιά φτερούγιζε ακόμα
 μα δεν κατούσε εις τη γη γιατί έκαίγε το χώμα
 Απέλειες οι Σφακιανοί είχαν πολλές χιλιάδες
 Έξε χιλιάδες θύματα είχαν κ' οι Τουρκαλάδες
 Βοήμησε ο Δάσκαλος να τους κατακραύνει
 γιατί εφοβήθει στα Σφακιά κανείς πως δε θα μένει
 το χέλια εφτακόσια και εβδομήντα ένα
 έπου ένα χρόνο στον πασά πολλά είχε τραπηγμένα
 Ιούνης μήνας ήτανε και στις δεκαεφτά του
 εστελανε το Δάσκαλο γδαρμένο του θανάτου
 Βηδάραν τονε ζωντανό εις το Μεγάλο Κάστρο
 μα πάντα θά'ναι φωτεινό του ήρωα το άστρο
 και το δέντρο της της λευτεριάς που' σπειρε δεν εχάθη
 Έβανε φύλλα και καρπούς και μυρωδάτα άνθη
 με αίμα το ποτίζανε και το κάλλιεργούσαν
 και για να δούνε λευτεριά Τούρκους εποχημάσαν
 Του οέντρου οι γλυκοί καρποί μέχρι να ωριμάσουν
 χρόνια τριάντα κι εκατό έμελε να περάσουν
 Ο ήλιος της ελευτεριάς ανέτειλε με χαρη
 κι εφύγανε οι βάρβαροι με το μισό πετγάρι
 Αιώνια η μνήμη σου Γιάννη Δασκαλογιάννη
 Χαρά στην Κρήτη που μορφές σαν την δική σου βγάνει
 " Η ώρα της Κρήτης " Αθήνα Ιούλης-Αύγουστος 2000

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΞΕΝΟΥΔΑΚΗΣ

Θα κάρω μια προσκάθεια να γράψω τραγουδάκι
 στον ευεργέτη των Σφακιών τον Γιώργη Ξενουδάκι,
 Στης Νιμφρου τ' όμορφο χωριό ήτανε γεννημένος
 Από παιδί ειχμάλωτος ευρέθην ο καημένος
 Οι Τούρκοι εσκοτώσανε μια μέρα τον μπαμπά του
 Βιελ μπροστά στα καιδικά τα μάτια τα δικά του
 Ώι πήρανε μαζί οχτώ χρονώ καιδάκι
 Στην αίγυκτο το πήγανε μικρό αιχμαλωτάκι
 Τα λύτρα εδοθήκανε και ήρθε πίσω κάλι
 Κ' ήταν γραμμένο να γινεί μία μορφή μεγάλη
 Επούδαο στή νομική από τον κυβερνήτη
 Στη Μήλο εβγήκε βουλευτής κι εζούσε για την Σρήτη
 Ελήγορα αναδειχτήκε μεγαλοδικηγόρος
 Όπως εκείνον ικανούς συχνά δε βγένει ο χώρος
 Και στο πανεπιστήμιω ήτανε άριστούχος
 Στα άτομα τα ικανά πηγαίνει και ο πλούτος
 Μέσα στο κοινοβούλιο κάνει σκληρούς αγώνες
 Η Κρήτη να λευτερωθεί που σκλάβο είναι αιώνες
 Γραμματικό τον βένανε εις τις επαναστάσεις
 Πάντα την Κρήτη κηρυτεύει σ' όλες τις κατεστάσεις
 Επήγαινε κι επέλεξε τους πρώτους στην Ευρώπη
 Τους Τούρκους να ζυγώξουνε γιατί δεν είναι ανθρώποι
 Με τα πολλά του τα λεφτά δεν έφτιαχνε καλέτια
 Τ' έφησε για ν' ανοίγουνε των Σφακιανών τα μάτια
 Πολλά λεφτά εμάζεφε με ικανότητά του
 και τ' έφησε στους Σφακιανούς το κληροδότημά του
 Εχτίσανε γυμνάσιο, εχτίσαν και σχολεία
 Εις τα Σφακιά δημοτικά εχτίσαν δέκα τρία
 Στη Γέββο εχτίσανε σκολειό και εις το Βατουδιόρι
 με του Ξενούδη τα λεφτά του όμορφου κερωπέρη
 Εις τα γυμνασιόπαιδα στη Χώρα των Σφακιών
 πλήρωναν και καθηγητές κι έξοδα συσσιτών
 Κι από τους τόκους δίνουνε εις τη μαθητιώσα
 Και χορηγία σε μαθητές πολλές φορές εδύσαν
 Αναδειχτήκαν Σφακιανοί πολλοί από τα λεφτά του
 κι ακόμα βρίσκονται πολλά στο κληροδότημά του
 Μιχ προσφορέ τερράστια έκαμεν εις τον τόπο
 κι εβγήκαν επιστήμονες παιδιά φτωχών ανθρώπων
 Εις το χωριό του αγάλματα τού'χουνε καμαωμένα
 Του συγχωρούνε τ' άτομα που'χει ευεργετημένα
 Μέγας διανοούμενος, και μέγας πατριώτης
 Σης Σρήτης μια ψηλή κορφή εκείνος ο Νιμφριώτης

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ

Ποιός είναι τόσο δυνατός να δύναται τα βάρη
 να μεταφέρει και να πει ένα βαρύ χαμπάρι
 Είναι βαρύ, πολύ βαρύ κι έχει μεγάλη ευθύνη
 Τόσο κακό χρόνια πολλά στον τόπο δεν εγίνει
 Λε μάθουν όσοι έστειλε ο Παύλος εις τα ξένα
 για εγχειρίσεις δύσκολες κι όλα ήταν πληρωμένα
 Λε μάθουν οι πολιτικοί, σ' όλο κι αν είναι κόμμα
 πως χάθη ένας πολιτικός νεότατος ακόμα
 Λε μάθουνε και τα Σφακιά, όπου τον είχαν θάρρος
 πως δεν υπάρχει πια ο Παυλός. Επήρεν τον ο χάρος
 Λε μάθουνε σ' όλη τη γη του κόσμου οι μεγαλύτερες
 πως πλούσιοι όπως τον Παυλή στον κόσμο λίγους θά'ναι
 Ήτανε πλούσιος στα λεφτά, στις μπλονες και στα κλοιά
 μα κ' η καρδιά του ήτανε πλούσια σε μεγαλεία
 Εκεί που έφτασες εσύ Παύλε Βαρδινογιάννη
 θά έπρεπε το σώμα σου ποτέ να μην πεθάνει
 Απλό ανθρώπου σβήνουνε και είναι πεθαμένοι
 μα μερικόν το έργο τους και τ' όνομά τους μένει
 Έντεκα χρόνοι ολόκληροι δεν είναι περασμένοι
 και δυέ αδέρφια γίγαντες στη γη είναι θαμένοι
 Ο Νίκος, ο εγκέφαλος εις τις επιχειρήσεις
 κι ο Παύλος στην πολιτική εφρόντιζε για λύσεις
 Κόσμος πολλής στα χέρια σας εύρισκε εργασίες
 και στα Σφακιά κάματε πολλές ευεργεσίες
 Το βέθυμνο και τα Σφακιά σας είχανε αβάντα
 εις το καλό και στο κακό είστε κοντά μας πάντα
 Τον πλούτο τον επαίζετε στα πεντοδάχτυλά σας
 Πολλές φορές εις τα Σφακιά είδαμε τα καλά σας
 Πάλι οι Βαρδινογιάννηδες θα είναι κορυφαίοι
 όσο βαριά κι αν στην καρδιά, το χτύπημα τους κείει
 Παύλο πολλούς εγλύτωσε σαν είχανε κινδύνους
 μα να πωθείς δε μπόρσες εσύ όπως εκείνους
 Όλο το βάρος σου χρυσό μπορούσες να το δώσεις
 την ακριβή σου τη ζωή μονάχα να τη σώσεις
 μήτε τις ικανότητες, μήτε τη μόρφωσή σου
 ο χάρος δεν τα σκέφτηκε και πήρε τη ζωή σου
 Ήρθανε στην κηδεία σου η αριστοκρατία
 του πλούτου των επιστημών κι από την πολιτεία
 Ήρθανε να τιμήσουνε άνθρωπο τιμημένο
 όπου θα τον εβλέκανε μπροστά τους πεθαμένο

ΕΤΗΝ ΕΠΙΣΤΕΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Εξήντα χρόνια γίνονται πού'φυγε ένα λιοντάρι
 Ο Μέγας Ελευθέριος της Χώρας, το καμάρι
 Ο Μέγας Ελευθέριος, ο γίγαντας εθνάρχης
 Αυτός που διπλωματικά κέρδιζε κάθε μάχη
 Ήταν ανεπανόληπτος στους εθνικούς αγώνες
 Τέτοιος πολιτικός να βγει χρειάζονται αιώνες
 Δεν είχες το δικαίωμα λευτέρη να ποθάνεις
 Θά'πρεπε νά'σ'αθάνατος μα πάντα ανάγκη κάνεις
 Τώρα σε θέλαμεν εμείς, στις δύσκολες μας ώρες
 Για να διαπραγματευτείς με τσ'εχθρικές μας χώρες
 Δίχως σου μοιάζει η χώρα μας με ξέφραγο αμπέλι
 Και δίκια μας πανάρχαια αμφισβητεί όποιος θέλει
 Ξύπνα τρανέ πολιτική γιατί η δική μας χώρα
 Έλλη φορά δε σ'ήθελε όσο σε θέλει τώρα
 Ξύπνα της Κρήτης απτέ, της χώρας το καμάρι
 που ήξερες εις τους εχθρούς να βάζεις χαλινάρι
 Ξύπνα και καθοδήγα μας πατέρα της φυλής μας
 Σήμερα που γινήκανε εχθροί κ'οι σύμμαχοί μας
 Να δώσεις μάχη με τσ'εχθρούς σαν πάντα να τους δείξεις
 πως ξέρεις την πατρίδα σου να την υποστηρίξεις
 Αν δεν σου τορπιλλίζανε τον όμορφό σου αγώνα
 Θά'φτιαχνες σαν τον Περικλή κι εσύ χρυσόν αιώνα
 Δέκα φορές προσπάθησαν να σε δολοφονήσουν
 Τα σκοτεινά τους σχέδια για να τα προωθήσουν
 Στην Καρυσιά και στην Λυών, προδότες σε χτυπήσαν
 Μα δεν σου πήραν την ζωή μονο σε τραυματίσαν
 Λευτέρη δεν επέθανες, ούτε και θα πεθάνεις,
 όμως εμείς δεν σ'έχομε που τόση ανάγκη κάνεις
 Σήκω Λευτέρη, ξύπνησε και πιάσε το τιμόνι
 να ξαναρχίσει η χώρα μας στα ύψη να δρομώνει

«Χανιώτικα Νέα» 30-3-1995

ΠΑΠΑ ΓΙΩΡΓΗΣ ΠΥΡΟΥΝΑΚΗΣ

Παπά Γιώργη Πυρουνάκη, κριστε των ρεσοφόρων
 καθοδηγητή των νέων και προτέτη των ακόρων
 Παπά Γιώργη Πυρουνάκη, η ηρωική σου δράση
 δεν επέθανε μαζί σου, στους αιώνες θα περάσει
 Παπά Γιώργη Πυρουνάκη, κλειν επέθανε το σώμα
 των σπουδαίων τ'όνομά τους δεν σκεπάζεται στο χώμα
 Παπά Γιώργη Πυρουνάκη τα έμφιά σου τα τιμούσες
 Τον λαό, την εκκλησία, την πατρίδα υπηρετούσες
 Παπα Γιώργη Πυρουνάκη, στα σκοτέδια είσουν φέρος..
 Οι ταλαίπωροι του κόσμου κ'οι φτωχοί σε είχεν θέρρος
 Παπά Γιώργη Πυρουνάκη τό'χομε σε καύχημά μας
 ότι η καταγωγή σου ήταν από τα χωριά μας
 Από τον Βουβά Σφακίων, από ένα χωριανάκι
 Λεωνία σου η μνήμη, Παπά Γιώργη Πυρουνάκη

«Χανιώτικα Νέα» 20-11-1988

Ο Π. Γιώργης Πυρουνάκης ήτανε από τα Σφακιά, εγεννήθηκε στη Μήλο. Ξπέρου-
 σίασε τεράστια φιλανθρωπική δραστηριότητα σε Πειραιά και ξένοια

ΒΑΒΝΗ ΓΛΥΚΑΤΖΗ-ΑΡΒΕΛΕΡ Ομιλήτρια για τη μάχη της Κρ

Ένδοξη και καρδόση ήταν εκείνη η μάχη
 όταν οι Κρήτες στους Ναζζί δεν εγυρίσαν ράχη
 Η Κρήτη ήταν άοπλη κι ελεείπαν τα παιδιά της
 και μόνο της εφόδιο ήτο η παληκαριά της
 Οι Κρήτες οι επίστρατοι δεν ήσαν γυρισμένοι
 Βις την Βλλάδα την παλιά ήσαν μπλοκαρισμένοι
 Άντρες, γυναίκες και παιδιά με λήσσα επολεμούσαν
 Μαζί με τους συμμάχους μας εις τους εχθρούς χτυπούσαν
 Με πέτρες και με ρόπαλα, με φτυάρια και σκαλίδες
 τους ουρανοκατέβατους χτυπούσανε Ναζζίδες
 Πύρρειον νίκη επέτυχαν μ'απόλειες μεγάλες
 και χρόνο χάσανε πολύ με επιπτώσεις άλλες
 Η Κρήτη το μικρό νησι, έπαιξε τέτοιο ρόλο
 επέδρασε συμαντικά εις το παιγνίδι όλο
 Η Κρήτη στην επέτειο πάντα πανηγυρίζει
 θέλει να τα θυμίζετε, μα και να τα θυμίζει
 Κα φέτος μεγαλύτερη θα έχει σημασία
 γιατί η Ελένη Γλυκατζή θα κάνει παρουσία
 θα έχει η επέτειος για φέτος μεγαλεία
 αφού ένα τέτοιο πρόσωπο θα κάνει ομιλία
 θα μας μιλήσει και θα πει για το σαράντα ένα
 Για τραγικά κ' ηρωικά κομ'χομε περασμένα
 θα λαμπρυνθεί η τελετή με την εμφάνισή της
 σαν θα μιλά για τον σκληρό τον πόλεμο της Κρήτης
 Όπως ο ήλιος τ'ουρανού φατίζει και θερμαίνει
 με τέτοιο τρόπο επιδρά κ' η Γλυκατζή Ελένη
 Βυχόμαστε νά'ναι μακρής ο βίος ο δικός της
 ν'αντλούμε περιφάνεια από το πρόσωπό της

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΕΝΤΑΣ (ΣΙΣΑΝΕΣ)

Το 1994 έγινε η μετακομιδή των οστών του οπλαρχηγού και βουλευτού
 της Κρητικής Πολιτείας Στ. Πολέντα στην Ταύρη στην εκκλησία του Αγ.
 Πνεύματός σου ο ίδιος είχε χτίσει. Τότε έγραφα το ακόλουθο τραγούδι
 Στ' Ασκύφου το ηρωικό ήτανε γεννημένος
 γεις πατριώτης φλογερός, γεις άντρας αντρειωμένος
 Σταύρος Πολέντας τ' Αντρουλή ήτανε τ' όνομά του
 Από τις μάχες ήτανε εννιά τα τραύματά του
 Ηρωικός οπλαρχηγός, εχτύπα τους μπουρμάδες

κι έβγανε πάντα στ'ανοιχτά τσ'αντάρτικες ομάδες
 Στου Ρέθεμνου την Βισκοπή, Βρύσες τ'Αποκορώνου
 μεγάλες μάχες δίνουνε τους Τούρκους ταπεινώνου
 Στην Αλμυρίδα δίνουνε τέσσερις μέρες μάχη
 Σκοτώνται, σκοτώνουνε μα δεν γυρίζουν ράχη
 Το Βάμο μ'άλλους αρχηγούς τονε πολιορκούνε
 και του σουλτάνο το στρατό στην κλούβα τονε κλειούνε
 Ο Σταύρος εκιντύνεφε πολύ σ'αυτή τη μάχη
 σαν βρέθηκε αντιμέτοπος με Τούρκο ταγματάρχη
 Από του Τούρκου τη βολή εκείνος επληγώθη
 απ'τη δική του τη βολή ο Τούρκος εσκοτώθη
 Βοσκότωσε και τον εχθρό, πήρε κι ένα κανόνι
 Ήκελ στο Βάμο τό'χουνε εις το μουσειο ακόμη
 Στα χίλια εννιακόσα εξ εις τη βουλή της Κρήτης
 σαν βουλευτής εμάχετο το άξιο καδί της
 Επήγε και πολέμησε και με τους Μανεδόνες
 Πάντοτε δίνει το παρόν στους εθνικούς αγώνες
 Δρίσκου, Σιράκου εμάχετο και στην Αετοράχη
 του Παπαστάθη γέφυρα, παντού έδιναν μάχη
 Μα και το δέκα τέσσερα στος Βορειηπειρώτες
 επήγε και πολέμησε ηρωικά και τότες
 Τότε στα δέκα τέσσερα κοντά ήταν εξηντάρης
 μα κείνος και στα εκατό ήτανε παληκάρη
 Στης Κρήτης την κατάληψη εις τα σαράντα ένα
 στα ογδοήντα πέντε του Χαζίδες επολέμα
 εις τα σαράντα τέσσερα εις του Βαφέ τη μάχη
 ένα ενενηντάχρονο είδανε πολεμάρχη
 Από τ'Ασκύφου ο Σισανές ήτανε κατεβασμένος
 με πολυβόλο αγγλικό ήτανε οπλισμένος
 Είχε το περιστατικό σκουδαλα σημασία
 Ο στρατηγός το κάινεσε εις την ημερησία
 Το έτος πενήντα εννιά χρονώ εκατο τεσσάρων
 εις το μετόχι του Ψυρί τον εύρηκεν ο χάρος
 Δεν πέθανε ο Σισανές μα μόνο το κορμί του
 Μέσα στον κήπο στα Ιανιά είναι η προτομή του
 Προτού πεθάνει άφησε παραγγελιά δοσμένη
 Στην Ψαύρη θέλει τα οστά που'χει εκκλησιά χτισμένη
 Άλλοι ανθρώποι χάνονται σαν σταματά η καρδιά τους
 μ'αυτούς, όπως τον Σισανέ, τους λένε αφανάτους
 Αυτή ήτανε του Σισανέ η φυσιογνωμία
 κι όπως ταιριάζει η μνήμη του θα μήνει αιωνία
 "Χανιώτικα Νέα" 25-6-1994

ΣΗΦΗΣ ΒΑΡΔΙΝΟΓΙΑΝΝΗΣ

Είς του Οχτώβρη τις 7 που είχαμε Δευτέρα
 ήτανε για τους Κρητικούς μιαν απογράφα μέρα
 και στου Οχτώβρη τις 8 που ήταν μέρα Τρίτη
 «θάφτανε στην Πισκοπή ένα κομμάτι Κρήτη
 Η μοβρα έτσι τὸ ἔγραφε το δύο χιλιάδες, δύο
 ναρούμε σ'έναν άρχοντα το ύτερο αντίο
 Μα για τον Σήφη πρόκειται, για το Βαρδινογιάννη
 ἄλλη φορά εις τα Σφακιά εκέσκεψη δεν κάνει
 με βιβλικό παράστημα, γέρος μα παληκάρη
 Από γενιά ιστορική κι αρχοντική κλωνάρε
 Στα εβδομήντα τρία του τον σκότωσε ο καρκίνος
 κι έφυγε από τη ζωή ο άρχοντας εκείνος
 Ένα κανό μας άφησε μεγάλο εις την Κρήτη
 δεν είναι μόνο αισθητό εις το δικό του, σητέι
 Οτ χίλιοι ένα κάνουνε, ο ένας χίλιους κάνει
 αυτό στην πράξη τόλδαμε εις το Βαρδινογιάννη
 Πετυχημένος ήτανε επιχειρηματίας
 και Σφακιανός αγαπητός όλης της επαρχίας
 Εις τα καλά και στα κακά, πάντα σ'αυτόν τον τόπο
 έδειχνε την αγάπη του με τον καλό του τρόπο
 χρόνια πολλά εις την ΑΝΕΚ έδινε την ψυχή του
 έδινε θάρρος και πνοή εκεί η ύπαρξή του
 Ίθσοερισ είναι οι αδελφοί στον κάτω κόσμο τώρα
 Η Κρήτη μας τους λείπει και ολοκληρη η χώρα
 Πολλά καλά προσφέρουνε, γιατρεύουνε αρρώστους
 Φαρμί, δουλειά και σιγουριά δένει ο όμιλός τους
 Σε ευαγή ιδρύματα πολλά λεφτά δωρίζουν
 Αρρώστους έξω στέλνουνε ζωή και τους χαρίζουν
 Εις τα Σφακιά εις οι ρίζες τους, στην Πισκοπή ανδρωθήκαν
 με τις επιχειρήσεις τους στον κόσμο απλωθήκαν
 Τ'αδέλφια, όσα ακόμα ζούν, με το μεγάλο πόνο
 ήρθανε για να θάψουνε έναν ακόμα κλένο
 εις την κηδέλα ήτανε ο περιφερειάρχης
 από Χανιά και Ρέθυμνο ήτανε ο νομάρχης
 Ήταν αρχιεπίσκοπος και μητροπολιτάδες
 και βουλευτές κι απλός λαός ήταν πολλές χιλιάδες
 Ένα κομμάτι των Σφακίων ήταν κατεβασμένο
 Ήρθανε να τιμήσουνε πρόσωπο αγαπημένο
 και βρακοφόροι ήρθανε στα πένθημα ντυμένοι
 Το φέρετρο κρατούσανε κήσαν βαθιά θλημμένοι

Ήλ όταν στον τάφο τον νεκρό τον ετοποθετούσαν
 με πυροβολισμούς πολλούς τον απόχαιρετούσαν
 Ήτανε και η μουσική και τον νεκρό θρηνούσε
 και μόνο νότες πένθιμες εύρισκε κι εχτυπούσε
 Αιώνια η μνήμη σου Σήφη Βαρδινολιάννη
 το όνομα που άφησες ποτέ δεν θα πεθάνει
 "Χανιώτικα Νέα" 21-10-02

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΝΤΑΔΑΚΗΣ

Στις 18-3-2005 στην κηδεία του δασκάλου μου Γ. Μανταδάκη, μπροστα από τον νεκρό εξεφώνησα το ακόλουθο έμμετρο επικήδειο τραγουδάκι.

Τον ύστερο χαιρετισμό θα πώ με τραγουδάκι
 Στον σεβαστό μου δάσκαλο, τον Γιώργη Μανταδάκη
 Είναι ο νεκρός που βλέπομε και βρίσκεται μπροστά μας
 Έφυγε από τη ζωή μα μένει στην καρδιά μας
 Άριστος εκπαιδευτικός αγάπαν τη δουλειά του
 Τους μαθητές του εφρόντιζε σαν γνήσια παιδιά του
 Δεν κοίταζε καθήκοντα εις την υπηρεσία
 τα ξεπερνούσε πάντοτε με ευσυνειδησία
 Σε μία επιθεώρηση που έγινε στο σχολειό του
 έγραφε ο'πιθεωρητής, συμπέρασμα δικό του
 Έγραφε για το δάσκαλο κατάχρηση πως κάνει
 σωματικά και ψυχικά, τόση δουλειά που βγάνει
 Έκανε φροντιστήρια, δεν έπαιρνε παράδες,
 μα για να βγάνει το χωριό άριστους μαθητάδες
 Έκανε παιδικές χαρές και των παιδιών δωράκια
 και με χρηματικά ποσά και με βιβλιοράκια
 κι ένα ποσό στην Τράπεζα έχει καταθεμένο
 να δίνουν κάθε νούς παιδιού που θά'ναι βραβευμένο
 Στα ενενήντα πέντε του άνοιξε τα πανιά του
 θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του
 Αιώνια η μνήμη σου Δάσκαλε σεβαστέ μου
 Έβησα την αξία σου δε σε ξεχνώ ποτέ μου

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (Ναύτης)

Ένα αιθονάκι κρητικό κατέληξε στο μήημα
 Χρυσή φωνή, χρυσή καρδιά ήτανε μέγα κρίμα
 Έφυγε από τη ζωή μα έχει σημασία
 πως πέρασε απ'την ζωή εις την αθανασία
 θά'ναι η φωνή του αδάνατη εις το νησί της Κρήτης
 όπως τα Όρη τα λευκά κι όπως ο Ψηλορείτης

Αυτό τ' αηδόνι έκανε πολύ μεγάλους γύρους
 και εδιέσχιζε συχνά 'ωκεανούς κ' ηπειρούς
 και έφυγε. Και έμεινε. Και θα το συνεχίσει
 Το μαγικό του το βιολί τον κόσμο θα γυρίζει
 Ήτανε χρήσιμος πολύ κι αγαπητός του κόσμου
 Ήτανε γνώριμος παλιός και φίλος εδικός μου
 Τη μουσική υπηρέτησε κλιιά από μισό αιώνα
 Πολύψωραία προσφορά εις τον καλόν αγώνα
 Το μαγικό του το βιολί τα μαγικά του χέρια
 Τον κόσμο ομορφάινανε χειμώνες, καλοκαίρια
 «Ναυτη» τον εφώνάζανε τον κώστα Παπαδάκη
 γιατί και τη θητεία του την έκαμε ναυτάκι
 Εις τα οχδόντα τρία του μας άφησενε χρόνους
 Εκείνος που με το βιολί απάλαινε τους πόνους
 Ας ειν το χώμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 σ' αυτόν που χάριζε χαρά σ' όλη την κοινωνία
 "Χανιώτικα Νέα" 20-5-03

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ

Χάσανε πάλη μιά κορφή οι Σφακιανές μάδρες
 Ένα λεβέντη Σφακιανό που ήταν γεμάτος χάρες
 Έναν ωραίο άνθρωπο, τον Γιώργο Βαλυράκη
 που είχε για τον τόπο του αγάπη και μεράκι
 Έ'χε τ' αγέλου τη μορφή και την καρδιά τ' Αγίου
 Ήτανε και διευθυντής τέως του υπουργείου
 Τέως διευθυντής του ΥΠΕΣ, διευθυντής του ΚΑΔΚΥ
 Όλοι τον εκτιμούσανε το Γιώργη Βαλυράκη
 Άσκούσε όπου ήτανε μιάν ακτινοβολία
 και όλοι επιδιώκανε του Γιώργου τη φιλία
 Εις τη ζωή του πάντοτε ψηλά είχε το κεφάλι
 Στην κοινωνία τού'χανε εκτίμηση μεγάλη
 Ομορφάινε τα τα Σφακιά με την εμφάνισή του
 κι επαίρνανε πολλή χαρά οι φίλοι κ' οι δικοί του
 Μα το καινό που άφησε είναι πολύ μεγάλο
 και δεν μπορεί να καλυφτεί από κανέναν άλλο
 Έφυγε τόσο ξαφνικά, ύστερες του Γενάρη
 Δεν θα τον ξαναδούμε πιά : τ' άσκούφου το καμάρι
 Πήγανε στην κηδεα του δεκάδες χωριανός του
 για να τονε τιμήσουνε κ' ήταν τιμή δική τους
 Στην Αττική επέθανε, στην Αττική τον θάψαν
 Εις τα Σφακιά, στον τόπο του οι πάντες τον εκλάψαν.

Εύχομαι νά'ναι ελαφρό της Αττικής το χώμα
που δέχτηκε στα σπλάχνα του το ακριβό του σώμα
"Χανιώτικα Νέα" 21-3-1989

ΜΑΝΩΛΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ

Στην κοινωνία των Χανιών αναγνωρίζαν όλοι
καλό γιατρό και άνθρωπο τον Βαλυρομανώλη
Με άριστη κατάρτηση είχε στην επιστήμη
Πραγματικά την άξιζε την όμορφή του ψήμη
Μ' αγάπη αντιμετώπιζε πάντα τον άρρωστο του
Όλο με τη γλυκάδα του και το χαμόγελό του
Με καλοσύνη του γιατρού κ' η συμπεριφορά του
κάνουν καλό στον άρρωστο, σαν και τα φάρμακά του
Όλοι μας θάρρος είχαμε τον άνθρωπο εκείνο
όμως μας τον υστέρησε το φοβερό καρκίνο
Ανάθεμα το χάροντα τόσες ζημιές που κάνει
τέτοιες προσωπικότητες στο μαύρο νάδη βάνει
Ορφάνεψε το σπίτι του, την οικογένειά του
Την κοινωνία υστέρησε από την προσφορά του
Λυπούνται σ' όλο τον νομό τη χρησιμότητά του
Λυπούνται τον και στα Σφικιά στα πατριονικά του
Στο τμήμα τ' ορθοπαιδικό εις των Χανιών την πόλη
τον είχανε διευθυντή τον Βαλυρομανώλη
Σκληρούς αγώνες έδινε, τώρα δεκάδες χρόνους
τον κίνδυνο απομάκρυνε κι απάλαινε τους πόνους
Έσωζε αλλωνών ζωές με την προσπάθειά του
όμως δεν εκατάφερε να σώσει τη δικιά του
Ήταν ακόμα απέραστος, ήταν μεσοκαιρέτης
μα η μοίρα του το θέλησε να γίνει μακαρίτης
Πέθανε και τον βάλανε στο βάθος του μνημάτου
μα για αιώνες στα Χανιά θα μείνει τ' όνομά του
Με σεβασμό και με τιμές εκάμαν την ταφή του
με δίχως ενδεχόμενο για την επιστροφή του
Αιώνια η μνήμη σου αγαπητέ Μανώλη
Μ' αγάπη και συγκίνηση θα σε θυμόμαστε όλοι
"Χανιώτικα Νέα" 9-8-05

Ο ΠΤΕΡΑΡΧΟΣ ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΕΛΑΪΔΗΣ

Τον Κελαΐδη τον αρχηγό στην αεροπερία
πολύ μεγάλο ήρωα τον γράφει η ιστορία
Μανώλη τον ελέγανε παιδί του Παναγιώτη

Καύχημα έχουν τα Σφακιά τον τέτοιο πατριώτη
 Βάφτισμα πήρε του πυρός εις τη Μικρά Ασία
 Κ' η μόρα του τον έριξε εις την αιχμαλωσία
 Εννέα μήνες όι εχθρός εκεί τον εκρατούσαν

και για νεκρό στον τόπο του όλοι τον θεωρούσαν
 Του κάναν το μνημόσυνο στο πατρικό του σπίτι
 όταν εξαναγύρισε ο Κελαϊδής στην Κρήτη
 Στο χτύπημα των Ιταλών εις τα σαράντα ένα
 σαν διοικητής διώξεως πολλά έχει προσφερμένα
 και τις μονάδες Κρούσεως αυτός τις διοικούσε
 και τους φαύστες Ιταλούς εύστοχα τους χτυπούσε
 και όταν εις τους Γερμανούς η χώρα είχε περάσει
 αυτός και εις την Αφρική είχε μεγάλη δράση
 και τον καιρό της κατοχής ήρθε κρυφά στην Κρήτη
 έμπρόσωπος εις το νησί ήταν του κυβερνήτη
 κι ερύθμιζε την κίνηση που κάναν τα γρανάζια
 να προξενούν στους Γερμανούς φθορές και σαμποτάζια
 οι Έλληνες κ' οι Βρετανοί που στα βουνά εγυρίζαν
 είχαν την προστασία του και τον αναγνωρίζαν.
 Σε κάθε επιχείρηση πρώτος από τους πρώτους
 Εκεί στη Μέση Ανατολή εκπαίδευε πιλότους
 και σαν απαλλαχτήκαμε απ' την αιχμαλωσία
 εφρόντισε να μη γίνει κι εδώ ματοχυσία
 Σ' εκείνη την προσπάθεια εβοηθήσαν κι άλλοι
 και δεν εγίνει στο νησί ματόχυση μεγάλη
 Πέρασε όλους τους βαθμούς στην αεροπορία
 Βγήκε του όπλου αρχηγός κι έγραψε ιστορία
 Την αεροπορία μας την έβαλε σε τάξη
 μα δεν υπήρχε πιο ψηλά άλλος βαθμός να φτάξει
 Μα σαν αποστρατεύτηκε ακόμα συνεχίζει
 του τόπου τα συμφέροντα να τα υποστηρίζει
 σαν Γενικός Διευθυντής Οργανισμού Λιμένος
 Δεν ξαναβρέθηκε ο Ο.Α.Π. πιο νοικοκυρεμένος
 Δεν ξαναγίνηκε στον Ο.Α.Π. σ' όλα τα χρονικά του
 να μην εισπράττει ο Γενικός τα δικαιώματά του
 Τον είχαμε και Υπουργό της Αεροπορίας
 Ολόκληρο κεφάλαιο είναι της ιστορίας
 φίλος του Κανελόπουλου και του Παπάγου φίλος
 Κι ο Βενιζέλος Σοφοκλής, φίλος καλός κι εκείνος
 Το έτος ογδόοντα οχτώ επέθανε κι ετάφη
 μα τα μεγάλα ονόματα δεν τα σκεπάζουν τάφοι

Ήμας στον Αποκόρωνα στους όμορφους Αρμένους
 πολλούς ανθρώπους έτυχε να πρεμαζεμένους
 της Παναγίας ήτανε κ'ήταν γιορτή μεγάλη
 μα είχαν οι Αρμενιανοί γιορτή μεγάλη κι άλλη
 Αποκαλύψαν προτομή κάποιου μεγάλου ανθρώπου
 που ήτανε και στηριγμα και καύχημα του τόπου
 Μα για το Γιώργη ήτανε, για το Μιχελογιάννη
 τέτοιους ανθρώπους εύκολα ο τόπος δεν τους βγάνει
 Ήταν γιατρός και βουλευτής κι Ασκληπιός μεγάλος
 είχε ανθρωπιά κι ευγένεια όσο κανένας άλλος
 Μέρα και νύχτα εβάδιζε με έδρα τους Αρμένους
 κι έκοβε χιλιάδες για τους δυστυχισμένους
 Ποτέ δεν έπαιρνε λεφτά από φτωχούς ανθρώπους
 Εχάριζε και φάρμακα και βύζητες και κόπους
 Σ'όλο τον Αποκόρωνα αλλά και όχι μόνο
 επάλευε κι εγιάτρευε κι απάλαυνε τον πόνο
 Άγιο Παντελεήμονα τον επαυνομιάζαν
 και με τον Άγιο γιατρό τον επαυνομιάζαν
 Εκείνη την εκδήλωση πολλοί την ετιμήσαν
 ήσαν πολλές, παρα πολλές εκατοντάδες ήσαν
 Ο υπουργός τσ'ανάπτυξης, δύο μητροπολιτάδες
 και δικηγόροι και γιατροί, τέσσερις βουλευτάδες
 Πνευματικοί και στρατηγός και πλήθος μαζεμένο
 Ήρθανε να τιμήσουνε όνομα τιμημένο
 Ήρθανε να τιμήσουνε τη μνήμη ενός τιμίου
 κι ο γιός του ο καθηγητής του πανεπιστημίου
 Λιάνια η μνήμη σου Γιώργη Μιχελογιάννη
 Ιαρά στον τόπο που μορφές σαν τη μορφή σου βγάνει

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΛΕΝΤΑΣ

Ο Ανδρέας ο Πολέντας, το γενναίο παληκάρι
 Στην αντίσταση της Ελλάτης η φύχη και το καμέρι
 Όταν ήτανε ακόμα, φοιτητής της νομικής
 αντιστάθηκε της τάξης, κείνης της μεταξικής
 Δεξιά ελευθέρια πάντα εδικδικούσε
 και γιαυτό κουνιγημένος στα Σφακιά φυγοδικούσε
 Επολέμησε γενναία στα βουνά της Αλβανίας
 τον στρατό του Μοσουλίνι μετά τόλμης και μανίας
 Όταν πήρανε την Κρήτη οι Ναζί νεοβαρβέροι
 ήταν έτοιμο για όλα το γενναίο παληκάρι
 Δεν τον τρώμαζε η βία, δεν τον σκιάζαν οι φοβέρες
 και κέρυσανε την ΑΕΑΚ μεσ'τις δεκα πέντε μέρες
 Μ'άλλους τέσσερις λεβέντες παληκάρια, πατριώτες

Η οργάνωσή τους ήταν στην Ελλάδα από τις πρώτες
 Στην οργάνωση εκείνη, τον Πολέντα τον Αντρέα
 εδιαλέξαμε να βάλουν γενικό τους γραμματέα
 κι οργανώνει πατριώτες αρκετές εκατοντάδες
 για να κάνουν αντιστάσεις στους εχθρούς Γερμανοκράτες
 Είχε επίσης ανάλαβει τη λεπτή αποστολή
 κι εσυγκέντρωνε στοιχεία για τη Μέση Ανατολή
 Εγινόνταν σαμποτάζια σ' αποθήκες εφοδίων
 κ' εναντίον άλλων στόχων και των αεροδρομίων
 Κ' ήτανε τα σαμποτάζια πάντοτε πετυχημένα
 γιατί ακριβή στοιχεία είχε εκείνος μαζεμένα
 Ο κύριμος στα χέρια του Αντρέα του Πολέντα
 έδινε πληροφορίες κι έπαιρνε ανακοινωθέντα
 Εφυγάδευε τους Άγγλους, εύρισκε εκείνος τρόπο
 και οργάνωνε αντιστάσεις εις τον σκληρωμένο τόπο
 Ήταν η ψυχή σ' εκείνη την οργάνωση της Κρήτης
 Ήτανε κορφή μεγάλη όπως είναι ο Ψηλορείτης
 Ένας Κρηινός προδότης, που 'ρθε από τήν Δωρίδα
 πρόδωσε το παληκάρι και τον έχασε η πατρίδα
 Τον σκοτώσαν τον Αντρέα τέλη του σαράντα δύο
 και στενούς του συνεργάτες σκοτώσαν άλλους δύο
 Ο Αντρέας γεννημένος ήταν για να βγει στα ύψη
 μα έφυγε ακόμα νέος κι άφησε στον τόπο θλίψη
 Είναι πλήγμα στην πατρίδα όταν χάνει τέτοιους νέους
 Αν θα ζούσε θα γινόταν κορυφή στους κορυφαίους
 Σκοτώσαν οι βαρβάροι το πολύτιμο του σώμα
 Έδνομά του δεν πεθαίνει και δε θάφτηκε στο χώμα
 Στο Λακύνου και στις βρύσες έχουνε τις προτομές του
 Το γενναίο όνομά του δε θα ξεχαστεί ποτέ του
 "Χανιώτικα Νέα" 1-12-1996

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΗΣ γιατρός

Πάντα στις βαρυχειμωνιές στις πόδες που ξεσπούνε
 οι κεραυνοί ψηλές κορφές διαλέγουν και χτυπούνε
 Ένας τέτοιος κεραυνός εδιάλεξε να πλήξει
 της επιστήμης μιά κορφή στον τάφο να τη ρέξει
 Τον Πυροβόλη το γιατρό, τον άνθρωπο, τον Γιάννη
 Στην κοινωνία ήθελε πολλή ζημιά να κάνει
 Ένα γιατρό διδάκτορα του πανεπιστημίου
 εχάσαμε μιά θληπερή ημέρα τ' Απριλίου
 μέσα στον «Ξυναγγελισμό» ήτανε καντουνάδα

Από τους πιο καλούς γιατρούς σε όλη την Ελλάδα
 Κορμιά του χάρου έπαιρνε κι ο χάροντας για κελνο
 του έστειλε στα σωθικά αγιάτρευτο καρκίνο
 Γιατρέ μου που κατάφερες άλλα κορμιά να σώσεις
 στο σώμα σου δε μπόρεσες βοήθεια να δώσεις,
 Γιατί δεν υπολόγισες πως ήταν μέγα κρέμα
 ένας γιατρός, όπως εσύ, να μκεέ κωρίς στο μνήμα;
 Κι άφησες τους ανθρώπους σου να καίγονται στους πόνους
 κι όλοι είχαμε το θάρρος σου μα άφησές μας χρόνους
 Δεν εσταθήκαν ικανοί, Αθήνα και Λονδίνο
 να καταπολεμήσουνε τον φοβερό καρκίνο
 Ήσκολα γίνονται γιατροί και παίρνουν τα πτυχία
 μα δύσκολα ανεβαίνουνε εις την δική σου αξία
 Κλαίνε σ' Αθήνα και Χανιά, Γιάνη για τον χαμό σου
 Μα κλαίει σε και ο Βουβάς που ήτανε χωριόβου

ΕΠΙΣΗΜΗΝΑΓΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ ΒΕΝΑΚΗΣ

Εφύγαν τα Χριστούγεννα και τη μεδεπομένη
 ήτανε στο χωριό Βουβάς ατμόσφαιρα θλημένη
 Να μην ερχότανε ποτέ εκείνος ο χειμώνας
 που ο χάρος εις τους Βουβιανούς εμπήκε διαλεώνας
 Εδιάλεξε κι εθέρισε άντρα χαριτωμένο
 άνθρωπο εξαιρετικό, τον σηναγό τον Βένο
 ανάθεμα τον χάροντα στην εκλογή που κάνει
 και πάντα στους καλύτερους το βάζει το δρεπάνι
 Όλα τα προτερήματα τά'χε συγκεντρωμένα
 κι ελέγανε χαράστηνε την μάνα που τον γέννα
 Μα ήταν η μοίρα του σκληρή, μαύρο το ριζικό του
 και κλαίει τώρα ο Βουβάς τον πιο καλύτερό του
 Έχασε πάλι το χωριό τον πιο καλό του κλώνο
 Αυτός που τού'δινε χαρά, τώρα του δίνει πόνο
 Κλαίνε δικοί και φίλοι του κι όσοι τον εγνωρίζαν
 Τον άντρα που τα ζάλα του τη γη την εμυρίζαν
 Κρέμα μεγάλο ήτανε τό μάλαμα που εχάθη
 μα διαφορά δε γίνεται εις τα μεγάλα πάθη
 Λεβέντη επισμηναγέ που λέτας εις τα ύψη
 μόλις στα τριαντα οχτώ μας έδωσες τη θλήψη
 Η Παναγιά καρηγορία να δένει στους δικούς σου
 Η μνήμη σου αιώνια θά'ναι στους χωριανούς σου
 "Χανιώτικα Νέα" 13-4-1989

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΡΟΚΟΠΑΚΗΣ

Στο Κάστρο είχαν τα Σφαιριά μια κορυφή μεγάλη
Ένα σπουδαίο άνθρωπο τον Προκοπομιχάλη
Από γενιά αρχοντική, αρχοντας γεννημένος
Ζτην κοινωνία αγαπητός, άξιος και τιμημένος
Λεβέντικο παράστημα, χρυσή ήταν η καρδιά του
Μεγάλη και μοναδική ήταν η αρχοντιά του
Παράγοντας για τα Σφαιριά, πολλές φορές προστάτης
και το χωριό της ρίζας του ήταν ο Καλλικράτης
Δυσαναπλήρωτο κενό άφησε ο χαμός του
και ξαφνικά ολότελα, ήρθεν ο θάνατός του
Στα εβδομήντα εννέα του έχασε τη ζωή του
Ακόμα ένα δεκάχρονο δεν ήτανε πολύ του
Έπεσε ένας ωραίος δρυς το δυο χιλιάδες έξι
Τρεις Δεκεμβρίου εμπήλησε την ύστερή του λέξη
Εως του μηνός τις τέσσερις πήγαν και τον εθάψαν
χιλιάδες φίλοι και δικοί για τον χαμό του εκλάψαν
Διώνια η μνήμη σου Μιχάλη Προκοπάκη
Τον γλέντισες, τον άφησες τον ψεύτικο κοσμάκη
Στη μαύρη γη εβάλανε το άψυχο σου σώμα
μα το καλό σου όνομα πολύ θα ζήσει ακόμα.

«Χαλιώτικα Νέα» 23-2-07

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΛΙΩΤΗΣ οδοντογιατρός

Ο άνθρωπος ο εκλεκτός ο Γιάννης ο Μπολιώτης
ήταν από τους σπάνιους που βγάζει η ανθρωπότης
λεβέντης στο παράστημα και εις τον χαρακτήρα
μα δυστυχώς πολύ νωρίς τον θέρισε η μοίρα
λεβέντης, αρχοντάνθρωπος, γόνος καλών προγόνων
του τόπου πρωταγωνιστών των ύστερων αιώνων
Ήτανε γιος του άρχοντα του Μπαλιωτοπροκόπη
που την αξία του παντός την ξέρουν οι άνθρωποι
κι ο Γιάννης άφησε παιδιά όπου τιμούν τον τόπο
Την λεβεντιά του έχουνε και τον καλό του τρόπο
στην κοινωνία δυό παιδιά άφησε μορφωμένα
γιατρούς και λεβεντόπαιδα και καλαναθρεμένα
Από μπαμπά κι από μαμά επήρανε αξία
και η καλή ανατροφή είναι περιουσία
Ήτανε εικοστέσσερις του μήνα του φλεβάρη
όταν ο χάρος στα λανιά ήρθε να τονε πάρει
Ήτος ενενήντα οχτώ στα εβδομήντα δυό του
Εις τον Βουβά τον θάψανε που ήτανε χωριό του
Το μέρος που τον θάψανε στον κοντολιό το λένε

Έτοιμοι άνθρωποι σαν χαθούν μικροί-μεγάλοι κλαίνε
 κόσμος πολλής μαζεύτηκε και πήγε συνοδεία
 στο ύστερο ταξίδι του, στου Γιάννη την κηδεία
 Μιά καντουνάδα έχασε και πάλι η κοινωνία
 Ας ειπ το χώμα ελαφρό και η μνημη αιωνία
 "Χανιώτικα νέα" 22-8-1998

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΟΥ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Αγαπητέ μας θόδωρε σε χάσαμε κι εσένα
 Τα χέρια μας σε θάφανε μα φαίνεται μας φέμα
 Απίστευτο μα δυστυχώς αληθινό το δράμα
 όσο κι αν ήσουνα καλός τώρα δεν είσαι πράμα
 Σε Όχτώβρη την είκοσι μιά με τ' αυτοκίνητό σου
 στον Άγιο Νεκτάριο ήθρες τον θάνατό σου
 Έφυγες από τη ζωή, δε θα σε ξαναδούμε
 μα στις δικές μας τις καρδιές θα ζεις ώσπου να ζούμε
 Ήσουν ακόμα απέραστος, μόλις μεσοκαιρίτης
 μα η μοίρα σου το θέλησε να γίνεις μακαρίτης
 Χίλια χρόνια θα στέκουνε τα έργα των χεριώ σου
 Πολλούς εξυηρέτησες κι αλλού και στο χωριό σου
 με τη χρυσή σου την καρδιά και τα χρυσά σου χέρια
 τίμια εργαζόσουνα χειμώνες καλοκαίρια
 και τα παιδιά σου πού'χανε τον πιο καλό πατέρα
 ήταν γραφτό να μέινουνε δίχως σου κάποια μέρα
 ήθελες πάντα, τίποτε να μην υστερηθούνε
 Δρόμο καλό των έδινες, γιαυτό πολύ πονούνε
 Το πλήθος που ήρθε στην ταφή, τα στέφανα, το κλάμα
 και τα μαυροφορέματα δε διορθώνουν πράμα
 Ας ειπ το χώμα ελαφρό εις την Αγία ζώνη
 που εδέχτηκε το σώμα σου στα σπλάχνα του να λιώνει

ΣΤΑΙΡΟΣ ΓΕΡΩΝΥΜΑΚΗΣ

Εις τον Βουβά, εις τα Σφακιά ήτανε γεννημένο
 ένα παιδί πολύ καλό πολύ δυστυχισμένο
 ήτανε λεβεντόπαιδο κι ωραίος χαρακτήρας
 μα ήταν το γραφτό κακό της έρημής του μοίρας
 Στ' Ασκύφου ετραυματίστηκε από τη μηχανή του
 και έμεινε ανάπηρο του μαύρου το κορμί του

Τη στήλη τη σκοντυλική είχεν αχρριστεμένη
 και τον περικοιούτανε μια μάνα πονεμένη
 Ότι μπορούσε να γινεί εκάμαν οι δικοί του
 μα τέκοτα δεν άλλαζε την τύχη την κακή του
 Τέσσερις είχε ο Αύγουστος το ενενήντα δύο
 όταν τον εχτυπήσανε στην πόλη των Χαγίων
 Αμέλι τον εχτύπησε το Σταύρο τον καημένο
 Το άτυχό του το κορμί το ξαναχτυπημένο
 Αυτή τη μέρα άφησε την ύστερη πνοή του
 κι ετέρμετύστη στα Χανιά η άχαρη ζωή του
 Το όνομά του ήτανε: Σταύρος Γερωνυμάκης
 Πέραπολλά ετρέβηξε το δόλιο του κορμέκι
 Ας ειν το χώμα ελαφρό και καθαγιασμένο
 Που έχει το κορμέκι του στον τάφο σκεπασμένο
 "Χαριώτικα Νέα" 2008-1998

ΜΑΝΟΥΣΟΣ ΠΟΛΕΒΤΑΣ

Στου Μανώλη του Πολέντα το ωραίο σπιτικό
 στις εννιά του Νοεμβρίου έγινε πολύ κακό
 Το βράδυ στις πεντέμισυ δεχτήκανε το χάρο
 και πήρε το μανούσο του χρονώ δεκατεσσάρω
 Ένα καλεναθρεμένο, μια σπουδαία λεβενδιέ
 ένα όμορφο μπουμπούκι, μια ολόχρυση καρδιέ
 Βεε το κατόφι της ζωής, πρώτου καλέ πατήσε
 άξανε κέπρομένο του να κεκοθανέτιοσι
 Πάντα βάζει στόχο ο χάρος τα καλύτερα παιδιά
 για να κάνει τους δικούς τους να πονέσουνε βαριά
 Κρίμα θε μου το λουλούδι, κρίμα θε μου πάλι κρίμα
 που του κόψανε τα σκάγια της ζωούλας του το νύμα
 από μια απροσεξία μ' ένα κυνηγετικό
 από άκακα παιδάκια έγινε πολύ κακό
 Έβλαψε η καημένη μάνα και ραγίζανε καρδιές
 μα τα κλάματα δεν γιαίνουν τις αγιατρετες πληγές
 με δεκάδες τα στεφάνια και με την πολυκοσμία
 τους προτίμησε ο κόσμος, όμως διαφορά καμία
 Δεν υπάρχει θεραπεία, δεν υπάρχει γιατρικό
 Η υπομονή μονάχα απσπαίνει το κακό
 Ελαφρό νά'ναι το χώμα εις τ' ασκίφου στ' Αμμουδάρι
 όπου έχει σκεπασμένο ένα τρυφερό βλαστάρι
 <Χαριώτικα Νέα> 19-11-1988

ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΟΛΕΝΤΑΣ

Πολύ κακό εγίνηκε στ' Ασκύφου στ' Αμμουδάρι
 Το Σταύρο εσκοτώσανε τ' όμορφο παληκάρι
 Ήθελε δυο χιλιάδες και οχτώ ζημιά πολύ μεγάλη
 Έφυγε ο Πολεντοσταυρής. Δε θα γυρίσει πάλι
 Στου Νοεμβρίου τις είκοσι, καταραμένη μέρα
 Έκλαιγε κι έκαιγε καρδιές μια τραγική μητέρα
 Έκλαιγε κι έκαιγε καρδιές πού'χασε το παιδί της
 Όπου της το σκοτώσανε τη νύχτα στην αυλή της
 Ένα λεβέντη έχασε αυτή η δυστυχισμένη
 Κι από τον άλλο της το γιο ήταν χαροκαμένη...
 Εχάθηκε ένας νεαρός στα είκοσι επτά του
 Κρίμα στην καλοσύνη του στα προτερήματά του
 Χρυσό κορμί, χρυσή καρδιά, κρίμα και πάλι κρίμα
 Ένα κομμάτι μάλαμα εβάλανε στο μνήμα
 Ο κόσμος ήρθε στην ταφή, πολλές εκατοντάδες
 Εφάρανε και στέφανα που ήτανε δεκάδες
 Η μαύρη μάνα έκλαιγε κι έσοιζε την καρδιά σου
 με κάτι λόγια θλιβερά που φτάνανε στ' αυτιά σου
 Τον τάφο σαν ανοίξανε έκλαιγε τα παιδιά της
 Εύκολα κώδει κάθε νεις τον κόνο της καρδιάς της
 Πολύ εκλάφαν οι δικού, οι φίλοι και οι ξένοι
 πολύ κακό στη μάνατ'ε την βαρυκληγωμένη
 Τέτοια κορμιά σαν χάνονται τα κλαίει η κοινωνία
 Ας ειν το χώμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 «Νέος Κίβριτας» 23-12-2008

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΡΔΑΛΑΚΗΣ

Τρεις του Ιετέμπερη είχαμε κ' ήτανε μέρα τρίτη
 πού'πεσε ένας ωραίος δρυς σ' ένα χωριό στην Κρήτη
 Ένας απτός απ' τα Σφακιά ήτανε κατεβασμένος
 και στις Καλύβες ήτανε αποκαταστημένος
 Έως περίγανος ο απτός, ο Καραδάκης Γιάννης
 μ' αυτός ο χάρος ο σκληρός χέρη κανιούς δεν κάνει
 εις την καρδιά τον χτύπησε με φονικό κοντάρι
 γιατί είπαμε πως κανενός αυτός δεν κάνει χάρη
 στα εβδομήντα δύο του απέραστος ακόμα
 και ήταν κρίμα ένα θειό να μεί νωρίς στο χώμα
 Στων Καλυβών τον πλάτανο ήτανε καθισμένος
 μέσα σε δευτερόλεπτα ήταν ξεφυλισμένος
 Στ' έκουσμα του θανάτου του εσείστηκεν ο τόπος

μα κελνος δεν ξανάρχεται για δεν υπάρχει τρόπος
 Ένα ωραίο σπιτικό είχενε καμωμένο
 και τ' όνομά του ήτανε απ' έλους τριμημένο
 Με φαίνεται τον ζήλεφεν η άσκημή του μοίρα
 και την καλή του σύντροφο την έφησενε χήρα
 και τον μπαμπά τους τον καλό χάσανε τα παιδιά του.
 αλλά κι εκείνος έφυγε/πάνω στα καλέ του
 Σετέμπρης δυό χιλιάδες δυό στις τέσσερις του μήνα
 κι ένα ωραίο άνθρωπο εβάλανε στο μνήμα.
 Ένα ωραίο άνθρωπο έχασε η κοινωνία
 Ας ειν το χάμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 «Χανιώτικα Νέα» 14-9-2002

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΔΑΚΗΣ

Πολύς λαός μαζεύτηκε στ' Ασκύφου στ' Αμμουδάρι
 πήγανε να κηδέφουνε γέρικο παληκάρε
 Οκόςμος που ευρέθηκε στ' Ασκύφου μαζεμένος
 δείχνει πως είχε εκτίμηση αυτός ο πεθαμένος
 Δώδεκα χρόνια κράτησε καρκίνο στα στομάχι
 μα φυσικά στο ύστερο την έχασε τη μέχη
 Τού'μενε περιθώριο ακόμα λίγα χρόνια
 να ζούσε να καμάρωνε καλά παιδιά κι εγγόνια
 Είς του Μαγρού τις τέσσερις το δυό χιλιάδες έξι
 άφησε ύστερη πνοή και τελευταία λέξη
 Είς τη ζωή είχε πάντοτε ψηλά την κεφαλή του
 και δεν εταπεινώθηκε ποτέ του στη ζωή του
 Ποτέ σε δύσκολες στιγμές πίσω δεν είχε κάνει
 και σην καρκίνο αντέδρασε μέχρι να τον πεθάνει
 Παντού τον αγαπούσανε και τον αναγνωρίζα
 Στα Ρεθεμνοχανιώτικα, στο Σέλινο, στη Ρίζα
 Ήταν ο Καραδοσταυρής αητός εις τα καλά του
 μα η τύχη του του φέρθηκε σκληρά στα ύστερά του
 Θεμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του
 εύχομαι νά'χουνε ζωή και τύχη τα παιδιά του
 Ας ειν το χάμα ελαφρό στ' Ασκύφου στ' Αμμουδάρι
 που έβαλε στα σπλάχνα του γέρικο παληκάρι
 «Χανιώτικα Νέα» 10-5-2006

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΟΛΙΩΤΗΣ

Εις το Βουβά εθάφανε το Γιώργη τον Μπολιώτη
 Ήτανε γιος του άρχοντα του Μπολιωτοπροκόπη
 Άντρας πολύ φιλότιμος ήταν και παληκάρι
 όμως ο χάρος θέλησε πρόωρα να τον πάρει
 Ήταν από τους πιο καλούς εις τον Βουβά κι εκείνος
 μα τον εθέρωσε κι αυτό ο φοβερός καρκίνος
 Σαν το κερί που καίγεται σιγά-σιγά και λιώνει
 έτσι τον λιώσανε κι αυτόν της πάθησης οι κόνοι
 Με τον καρκίνο ετέλειωσε τον ακριβό του βλο
 και ήτανε εις τις αρχές του δύο χιλιάδες δύο
 Ήταν υπολογίσιμος ο Γιώργης ο Μπολιώτης
 γιαυτό τον είχε πρόεδρο τ' Ασφένδου η κοινότης
 Λεβέντη Γιώργη έφυγες σε βάλανε στο μνήμα
 Μα ήσουν ακόμα απέραστος κ' ήταν μεγάλο κρέμα
 Η μνήμη αιωνία σου και ελαφρό το χώμα
 που δέχτηκε στα σπλάχνα του το άψυχο σου σώμα
 «Χοινιώτικα νέα» 29-1-2002

ΓΙΑΝΝΗΣ ΞΗΡΟΥΧΑΚΗΣ

Έφυγε ένας άρχοντας για αγύριστο ταξίδι
 Η μοίρα του σήγησε στου άδη το σκοτελίδι
 Για λεβεντόγερο μιλώ, για τον Ξηρουχογιάννη
 Σαν τη δική του λεβενδιά μηδ' ήτο, μηδ' εφάνη
 Ήτανε πρώτο νούμερο ο Γιάννης στο χωριό του
 Πολλοί έφάγανε ψωμί εις το νοικοκυριό του
 Ε' αυτές τις δύσκολες χρονιές ήτανε προστασία
 σε οικογένεια φτωχή να δώσεις εργασία
 Από το κύμα του γιαιλού και μέχρι του "Βρεμένου"
 εφτάνανε τα κτήματα του Γιάννη του καημένου
 Έτος ενενήντα επτά είκοσι επτά του Ιούνη
 ο Γιάννης χρόνους άφησε κι ελυπηθήκαν ούλοι
 Ήρθε καλά πολύς λαός για να τονε κηδέφει
 στο δρόμο της κηδείας του να τονε συνοδέφει
 Και η μοναχοπαίδα του που ήταν γραφτό να κλάφει
 με σύζυγο υφυπουργό ήρθε να τονε θάφει
 Εύχομαι νά'ναι ελαφρό εις τον Βουβά το χώμα
 που δέχτηκε στα σπλάχνα του νιούς άρχοντα το σώμα
 «Χοινιώτικα νέα» 15-7-1997

Θράσανε οι Σφακιανοί μια καντουνάδα πάλι
 κι αν ήταν γέρος ήτανε απώλεια μεγάλη
 μιά αρχοντιά, μιά λεβενδιά, ένας ξευγενισμένος
 όλοι τον εκτιμούσανε γιατί ήταν τιμημένος
 Στον κόσμο εφερότανε μ' ευγένεια και σεβας
 γόνος αρχοντικής γενιάς ξευγενισμένης βλέβας
 Για το Μιχάλη πρόκειται τον Πρωτοπαπαδάκη
 πού 'χε ψηλά την κεφαλή σε τούτο του κοσμάκη
 Στην εντρεωμένη Ανώπολη έκαμε κοινοτάρχης
 Πάντα μεγάλη εκτίμηση του είχε ο νομάρχης
 Άριστα εδιοίκησε για χρόνια το χωριό του
 και το χωριό κ' οι χωριανοί είδανε το καλό του
 Έξοδα παραστάσεως δεν έπαιρνε ποτέ του
 της γης το χώμα εμπύριζεν από την προπατέ του
 Αρχοντικό παρέστημε, ευγενικά μιλούσε
 Ξπρέπιζε τον τόπο του γιατί ακτινοβολούσε
 Ήδινε κι έπαιρνε τιμή από την κοινωνία
 όμως η φεύτρα η ζωή δεν είναι αιωνία
 Στα ύστερά του έμελε με δίχως φως να μέλνει
 καρτερικά την έντεξε και τη ζωή εκείνη
 Οχρόνια δύο φτάσανε τα χρόνια τα δικέ του
 σαν έπαψε να λειτουργεί η αγαθή καρδιά του
 Στου Ιουλίου τις επτά ετέλειωσε η ζωή του
 Ής τα Χανιά την άφησε την ύστερη πνοή του
 Στου Ιουλίου τις οχτώ το δυό χιλιάδες δύο
 του είπαν στην κηδεία του το ύστερο αντίο
 Στις όμορφης Ανώπολης το δοξασμένο χώμα
 εβάλανε ν' ανακαυθεί το ακριβό του σώμα
 Ο θάνατός του άφησε κενό στην κοινωνία
 Α, ειπ το χώμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 «Χανιώτικα νέα» 24-7-2002

ΧΑΡΙΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

Στην όμορφη Ανώπολη ήταν ένα λουλούδι
 ένα πεντάμορφο παιδί πού μοιαζε μ' αγγελεύδι
 Τ' Αντρέα ήτανε παιδί του Πρωτοπαπαδάκη
 όλοι το καμαρώνανε εκείνο το παιδάκι
 Μα πιο πολύ καμαρώναν τέσσερες αδερφήδες
 Στο μοναχό τους αδερφό είχαν πολλές ελπίδες
 Κι Αντρέας εκαμάρωνε για το μοναχογιό του

μα δυστυχώς επρόκειτο να πάρει τον καημό του
 Έσο του έδινε χαρά, τόσο μεγάλο πόνο
 επήρε τώρα πού'χασε τον πιο καλό του κλώνο
 Είναι αξιολύπητη η κονεμένη μάνα
 που άκουγε για το σπλάχνο της τη νεκρική καμπάνα
 Λύγουστος είχε είκοστρείς; ήτανε Πέμπτη βράδυ
 που ο χαρέτος έφυγε ταξίδι για τον άδη
 Εις την αυλή τους έπαιζε οχτώ χρονών παιδάκι
 Το ύστερό του ήτανε εκείνο το βραδάκι
 Χωρίς προειδοποίηση το πρόδωσε η καρδιά του
 και δεν μπορέσαν οι γιατροί να βρούνε τη γιατριά του
 Την πιο μεγάλη συμφορά, τον πιο μεγάλο πόνο
 η πιο μεγάλη υπομονή τον απαλαίνει μόνο
 «Χανιώτικα νέα» 8-9-1990

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΗΡΑΚΗΣ

Εις τα Σφακιά ακούστηκε ένα κακό χαμπάρι
 Ο Καντηράκης χάθηκε τ'όμορφο παληκάρι
 Νοέμβρης μήνας ήτανε και στην είκοσι μιά του
 εσήμανε στο Νικολή η ώρα του θανάτου
 Ήτανε στο τιμόνι του στο αυτοκίνητό του
 σ'ένα δεντρό σχτύπησε κ' ήβρε το θάνατό του
 Πρόσκρουση έκανε σφοδρή, ο άτυχος ο νέος,
 κι ο έρμηος ο θάνατος ήρθε ακαριαίος
 Άφησε τη γυναίκα του νέα κοπέλα χήρα
 Τρία παιδιά μικρά'ρρανά. Έτσι ήθελε η μοίρα
 Την εδική του φαμελιά, και μάνα και πατέρα
 τους άφησε να κλαίονται, να κλαίνε νύχτα μέρα
 Ασβέντης και φιλότιμος, άντρας αισθηματίας
 πετυχημένος ήτανε επιχειρηματίας
 Ημεί στο Φραγκοκάστελλο είχε κρεοπωλείο
 Παντού η παρουσία του ήτανε μεγαλείο
 Πολύ σωστός και τίμιος εις τις συναλλαγές του
 Την αδικία κανενός δεν ήθελε ποτές του
 Στην κοινωνία πρόσχαρος με την ευγένειά του
 Ευτυχημένη ήτανε η οικογένειά του
 Μα τον κεραυνοβόλησε η μοίρα η κακή του
 και τονε κλαίνε σήμερα οι φίλοι και οι δικοί του
 Ήτανε στην κηδεία του πολύ μεγάλο πλήθος
 και όλοι συμμετείχανε με κονεμένο στήθος
 Έφυγε κι άφησε πολύ κενό στην κοινωνία
 Δε έν το χιμα ελαφρό κ'η μνήμη αιωνία

ΑΝΤΩΝΗΣ ΜΠΡΕΔΟΥΛΟΓΟΣ

Χάσαμε και τον Αντώνη που ήταν στα Τσικαλαριά
 Δυό σωστές δεκαετίες τον βασάνιζε η καρδιά
 Στα πενήντα του τα χρόνια εχτυπήθηκε σκληρά
 και τον έκανε σάκατη και τον βρήκε συμφορά
 Κ' είχε πολλά τραβηγματα όλα τα χρόνια εκείνα
 για θεραπεία τακτικά πήγαινε στην Αθήνα
 Είς τα Χανιά μπαίνόβγαίνε εις τα νοσοκομεία
 κ' ήταν σαν νά'χε στη ζωή μόνιμα τρικυμία
 Δραστήριος και ικανός ήτανε ο καημένος
 γκευτό και τε κατέφερε κ' ήταν προοδευμένος
 Μεά οικογένεια καλή είχε δημιουργήσει
 Πάντα στα λούκια τα σωστά την είχε οδηγήσει
 Όμως τις μοίρας της κακής τσ' αρέσει να κληρώνει
 και δεν τον άφησε να ζει να τηνε καρμώνει
 Πέμπτη το δυό χιλιάδες δυό εις τις οχτώ τ' Αυγούστου
 τον άρπαξε ο χάροντας, μακριά από τους δικούς του
 Είς του Αυγούστου τις ευνιά του κάναν την κηδεία
 Δς ειν το χώμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 «Χανιώτικα νέα» 24-8-

ΒΥΑΓΓΕΛΙΑ ΠΙΠΕΡΑΚΗ

Είς τη Χαλέπα ο χάροντας έκανε ένα γύρο
 κι άρπαξε μιά χρυσή καρδιά τη σύζυγο του Σπύρο
 Μας έφυγε η Βαγγελιώ του Σπύρο Πιπεράκη
 κι άφησε πόνο και καημό στον έρμο τον Σπυράκη
 Σ' εμφάνιση και σε καρδιά ήταν χαριτωμένη
 Στα εβδομήντα πέντε της έφυγε η καημένη
 Χρέμα είναι οι χρυσές καρδιές να τις θερίζει ο χάρος
 γιατί στο περιβάλλον τους δίνουν χαρά και θάρρος
 Καλή οικογενειάρχισσα, σύζυγος και μητέρα
 μα ο χάροντας την άρπαξε κ' ήταν Τετάρτη μέρα
 Το δυό χιλιάδες και οχτώ στις έξι του φλεβάρη
 ήρθε ο χάρος άμαρδα καλή καρδιά να πάρει
 Καρκίνος την εχτύπησε, σκληρός θανατηφόρος
 και τελικά τη νίκησε κι ασκήμισεν ο χώρος
 Καλό ταξίδι Βαγγελιά, Δεν σου μελλε να ζήσεις
 Στο πέρασμά σου άφησες άριστες αναμνήσεις
 Θερμά συλληπητήρια στην οικογένειά σου
 πού'χασε την αξία σου και την ευγένειά σου
 Διόνια η μνήμη σου και ελαφρό το χώμα
 που εδέχτη μιά χρυσή καρδιά κι ένα ωραίο σώμα
 «Χανιώτικα νέα» 8-3-2008

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΑΓΙΑΔΑΚΗ

Εως τις δέκα του Μαΐου ένα θληβερό πρως
 έφυγε η Βαγγελίτσα απ την άχαρη ζωή
 Έτσι ήτανε γραμμένο, στα εβδομηντα εννιά
 να τελειώσεις τη ζωή σου εις τα όμορφα Χανιά
 Μέχρι και την επιστήμη τύφλωσε το τυχερό σου
 και θεράπευαν ιλίγκους στο βαρύ το ζάχαρό σου
 Δίχως να το καταλάβουν σε σκοτώσαν οι γιατροί
 και δεν ήτανε καθόλου η ευθύνη τους μικρή
 Έζητες σ' αυτό τον κόσμο κ' είχες πάντα ατυχία
 όμως η συνείδησή σου είχε πλήρη ησυχία
 Πέντε θυλικά παιδάκια και μικροορφανεμένα
 έδωσες στην κοινωνία, όλα καλά αναθρεμένα
 Είχες πάντα στις φουρτούνες το κεφάλι σου ψηλά
 εις τα βάσανα της μοίρας που σου τά'στελνε πολλά
 Πάντα εσυμπαράσταθεις στα καλά και στα κακά μας
 κι έφησε ο θάνατός σου πόνο μέσα στην καρδιά μας
 Άφησες παιδιά κι αδέρφια και τους δυστυχείς γονείς
 Δεν εσκέφτηκες καημένη, όλους πόσο τους πονείς
 Νά'ναι αλαφρό το χώμα του βουβά που σε σκεπάζει
 κι όλοι εδώ θα σε θυμούνται, έτσι όπως σου ταιριάζει

ΣΤΡΑΤΗΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΑΚΗΣ

Στην Παναχιά τη θυμιανή πού'ναι στις Κομητάδες
 κοσμοπρεμάζωξη θωρώ πολλές εκατοντάδες
 Μην είναι για άπαναστασηζήην είναι πανηγύρι;
 γή άνθρωπο κηδεύουνε πού'χει πολύ χατήρι;
 Ένα λεβέντη εθαύτανε Στρατή το Ντεληγιάννη
 Σπάνια τέτοιες λεβεδιές αυτός ο τόπος βγάνει
 Τέτοιο γλετζέ και χορευτή, τέτοιο καλό λεβέντη
 πάντα ήταν ο καλύτερος αυτός σε κάθε γλέντι
 Παντού τον εγνωρίζανε κ' ήτον πρεκιά του τόπου
 μα έρχεται κάποια φυρά το τέλος κάθε ανθρώπου
 Μας έφυγε και ο Στρατής εις τις εννιά του Μάη
 και σε ταξίδι αγύριστο ο Ντεληγιάννης πάει
 Έφυγε χρόνους άφησε προτού πολυγεράσει
 Τους εβδομηντα επέρανε, τ' ογδόντα πριν τους πιάσει
 Ήρθαν παιδιά κι εγγόνια του γαμπρού του και νυφάδες
 Φίλοι και ξένοι και δικοί γεμίζουν οι Κομητάδες
 Ας ειη το χώμα ελαφρό και αιωνία η μνήμη
 Σ' αυτόν τον λεβε γτόγερο πού'χε ωραία φήμη

ΣΤΗΣ ΜΠΟΥΧΛΗΣ

Είς του Μαΐου τις εφτά στ' Ασκύφου στ' Αμμουδάρι
 τον Μπουχλουσήφη εθαύτανε το γερικό λιοντάρι
 Παντοτινά εκπάτησε φηλά την κεφαλή του
 Ο τόπος τέτοιον άνθρωπο τον είχε σε τιμή του
 Επιτίμηση και σεβασμό είχε από τους ανθρώπους
 μόνο για την αξία του και τους καλούς του τρόπους
 Καύχημα απ' την παλιά φρουρά ήτανε στο χωριό του
 Καύχημα για τους Σφακιανούς, καύχημα των παιδιών του
 Λεβέντης στο παρόσιμα και στα φερσίματά του
 Ήτανε ανεκτίμητα τα προτερήματά του
 Στην Αλβανία εμάχετο με τους μακαρονάδες
 στις Κρήτης την κατάλυση με τους Γερμαναράδες
 Είς την Αγιά επολέμησε εις τα σαράντα ένα
 του Χίτλερ τα στρατεύματα, τ' αναθεματισμένα
 Γιατί με αναρωτική ήρθε κρυοπαγίτης
 κι έδρασε πάλι ηρωικά στο πάρισμο της Κρήτης
 Και στα σαράντα τέσσερα από τους πρωτεργάτες
 που αντιμετώπισαν τον Χίτλερ τους μερμάτες
 Εκεί στο Κλεφτοπέραμα εστάθημε μπεντένι
 που κάμανε τους Γερμανούς και φύγαν ντροπιασμένοι
 Πρώτος αυτός τους Γερμανούς τους είχε βάλει στόχο
 ετότες που χτυπήσανε τον Σφακιανών τον λόχο
 Αυτός εφύλαγε σκοπός κι αυτός τους είδε πρώτος
 κ' ήπτεν από το όπλο του στη μέχη ο πρώτος κρότος
 Και γερμανούς εσοκότωσε σ' εκείνο το φεράγγι
 Ήν το θεριό επολέμησε στον έθνους την ανέγκη
 Ο Σήφης, κι εν επέθανε έφησε τ' όνομά του
 Τον τόκο τον ομόρφαινε πάντα στο πέρασμά του
 Ας ειν το χώμα ελαφρό κ' η μνήμη αιωνία
 τ' ανθρώπου όπου ήτανε πρεπιά στην κοινωνία
 «Χαγινιώτικα νέα» 20-5-2001

ΑΡΤΕΜΗΣ ΚΑΡΚΑΝΗΣ

Στην επαρχία των Σφακιών συχνά σεσημούς δεν κάνει
 σαν τον σεισμό στον σκοτωμό τ' Αρτέμη του Καρκάνη
 Έτος εβδομηντα εννιά εφτά του Ιούνη βράδυ
 έφυγε από τη ζωή να κατεβεί στον άδη
 έφηγε μέχρι τον Κουρνά που είχε δουλειές να κάνει
 κι εκεί ήταν πεπρωμένο του άδικα να πεθάνει

δεν ήταν η ζημιά αυτή μόνο στο σπίτι του
 Απώλεια για τα Σφακιά ήταν ο θάνατός του
 Χρήσιμος ήταν σε πολλούς είχε μεγάλη αξία
 κ'ήτανε κουτσουτρούλιωμα σ'όλη την επαρχία
 Πολλές χιλιάδες άτομα ήρθαν στην ταφή του
 Προσωπικότητες, λαός και φίλοι και δικοί του
 Ήταν νομάρχης, στρατηγός, ήταν μητροπολίτης
 Ήταν προσωπικότητες κι αφρόκρεμα της Κρήτης
 Ήρθε στρατός με μουσική από τη μεραρχία
 για να τμήσουν τον νεκρό πού'χε πολύ αξία
 Πολλές δεκάδες στέφανα ήρθαν και καταθέσαν
 μ'αυτός δεν είδε τίποτα από την κάσσα μέσα
 Ας ειπ το χώμα ελαυρό αυτό που σε σκεπάζει
 κι όλοι θα σε θυμούνται εδώ ετσι που σου τρειάζει
 «Εδώ κι γωνιά» 6-1949 (Περιοδικό Κρήνη Αρχική)

ΔΑΜΟΥΛΗΣ ΑΠΟΛΙΩΤΗΣ

Του Δαμουλή ήτανε πολύ κακό το τυχερό του
 για κείνο τον επέρασε άσκημα τον καιρό του
 Από μικρό ορφανεύτηκε κι έχασε κι αδερφάνια
 και δεν εχάρηκε αυτός σαν τ'άλλα τα παιδάκια
 Παιδί το βρήκαν οι Ναζι κ'ήταν αρματωμένο
 και όμηρο στο Δουσβίτς το πήγαν το καμήνο
 Σκληρά τους βασάνισανέ οι χιτλεροναζίδες
 και λίγοι εγυρίσανε πίσω στις πατρίδες
 Με ξύλο, και με βάσανα, με στέρησης και κείνες
 έκαμε στο στρατόπεδο είκοσι πέντε μήνες
 Μα κείνος ήτανε γερός κι άντεξε ο οργανισμός του
 και σ'όλο το χωριό χαρά έδωσε ο γυρισμός του
 Εις τη ζωή του τύχανε πολλά κακά συμβάντα
 μα με καρτερικότητα αντίκρουσε τα πάντα
 Ξύπνιος, λεβέντης, συνετός, φιλότιμος περίσια
 Τα βάσανα τα πάλευε πάντα παληκαρσία
 Ιρόνος εννιάκοσιοςτος', νενηκοστός και πέμπτος
 επέθανε ο Δαμουλής σε κείνα δα τα έτος
 Ας είναι η μνήμη αιώνια του Δαμουλή Απολιώτη
 που είχε πάντα βάσανα απ'τη μικρή του νεότη

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΟΜΠΙΤΑΚΗΣ

Ένας βλαστός των σφακιανών στ' όμορφο Ροδονήσι
 ήταν γραφτό στη μοίρα του σαν το κερλί να σβήσει
 Ο Γεώργιος του παπά Κωστή, παιδί χαριτωμένο
 στο σκίτι του το φέρανε σε φέρετρο κλεισμένο
 φρόνιμο, λεβεντόπαιδο, σεμνό και τιμημένο
 Είς τη ζωή του άνθρωπο δεν είχε πικραμένο
 τετάρτη από άδεια είχε αναχωρήσει
 και τη δεύτερα εμέλλετο σαν δέμα να γυρίσει
 Στις δεκαέξι του μηνός, στα μέσα του Γενάρη
 από αμάξι εχάθηκε κι αυτό το καληκάρι
 Στις δεκαεφτά, τ' Αγιαντωνιού που έλαμπε η μέρα
 εις τον Βουβά δρυμόφωνο έσκιζε τον αέρα
 Είς τα χανιά τον φέρανε με το αεροπλάνο
 και τη σημαία είχανε στο φέρετρο επάνω
 Στη Νίμπρο τον εθάψανε που ήταν κι εκεί χωριό του
 με πόνους και με κλάματα των φίλων και δικών του
 Έρθε τιμητική φρουρά από τη μεραρχία
 για να αποδόσουνε τιμές εις τον νεκρό λοχία
 Έκλαιγε η μητέρα του απ' της καρδιάς τα βάθη ::
 κι ευχότανε άλλος κανείς τέτοιο κακό μην πάθη
 κλαίει η οικογένεια του παπά-Κωσταντίνου
 κλαίει κ' η Νίμπρος κι ο Βουβάς για το λεβέντη εκείνο
 Αιώνια η μνήμη σου Γεώργιε Χομπίτη
 Υπομονή ευχόμαστε στο πατρικό σου σκίτι
 «Χαριώμενα νέα» 11-2-1993

ΕΦΑΛΑΙΟ ΙΑ΄ΤΑ ΔΥΟ ΔΟΞΑΡΟΥΔΙΑ

Όλο το έργο είναι από τη φαντασία μου. Τα έμμετρα είναι όλα δικά μου
και τα ολίγα

Συμπρωταγωνιστές είναι ο Αντρούλης και ο Χοκόλης. Πρώτη πρωταγωνίστρια
και το αννεζινιώ. Δεύτερη πρωταγωνίστρια είναι το Κατεριώ. Σε τρεις περι-
πτώσεις σε σύντομη παρουσία, βλέπομε τον Ροδομάγουλο. Τον έβαλα στο ρόλο
του πατέρα της Αννεζινιώς και στο ρόλο του τυροκόμου, για να μην χρειάζον-
το πολλά άτομα, μα και ακόμα σε σύντομο διάλογο με τον Κοκόλη, πάλι τον έ-

πρέπει να υπάρχει παρουσιαστής, που μπορεί να μιλά και να φαίνεται ή μ
να ακούγεται.

Οι φράσεις που είναι υπογραμμισμένες είναι για οδηγίες και δε θα τις
φέρει ο παρουσιαστής. Γράφονται για τον αναγνώστη του κειμένου

Το ριζίτικο τραγούδι, και αυτό δική μου ποίηση, μπορεί να τραγουδιθεί
με σκοπό του "Πότε θα κάμει ξεστεριά....." Σε κάθε κοντυλιά στα δεκαπε-
ύλλαβα ριζίτικα λέγεται ενάμιση στίχος και το γράφω όπως ακριβώς θα τι-
μι ο πρώτος και να τον παίρνει ο δεύτερος.

Τις μαντινάδες θα τις λέει ο ένας και θα τις παίρνει ο άλλος σε όποιο
ριζικό σκοπό θέλουμε, όπως τις τραγουδούμε πάντα. Και τις δική μου ποίηση

Τα γράμματα θα τα διαβάζει ο παραλήπτης ή με δική του φωνή, ή με φωνή
αποστολέα που, στην δεύτερη περίπτωση, δεν θα φαίνεται βέβαια ο αποστο-

λέας.
Το έγραφα σε ήπια κρητική διάλεκτο. Μπορώ να γράψω σε βαριά κρητική δι-
αλέκτο μα θα ήτανε πολλές λέξεις αναταλαβίστικες.

Το έργο είναι μικρό και δεν ενδείκνυται να απαιτεί πολλούς ηθοποιούς.
Το λόγο αυτό βάζω παρουσιαστή, για συνοχή του έργου χωρίς να παρουσιάζο-
νται οι αντίστιχες σκηνές.

Σε συντομογραφίες τα ονόματα είναι: ΚΟΛ. = Χοκόλης. ΑΝΤ = Αντρούλης. ΑΝΝ = αν-
νεζινιώ. ΚΑΤ = Κατεριώ. ΡΟΔ = Ροδομάγουλος (ο πατέρας του Αννεζινιού)

Η μεγάλη παρένθεση από αριστερά δείχνει αυτά που θα λέει ο παρουσιαστής

Ο Αντρούλης και ο Κοκόλης ήσαν συνήθως κοπελάκια, Ορφανευτήνιαντα όου μικρά από πατέρα και ήσανε γιγασάκια και κακερδέκια. Μαζί ει-αίνανε στο σχολειό, μαζί εμεγαλώνανε και μαζί εμπήκανε βοσκαρούδια νοικοκυριό του Γιδσοτελή. Ο Κοκόλης έβοσκνε τά'ζά κι ο Αντρούλης αβγες. Η ζωή ντωνε ήτονε δύσκολη εκείά πάνω στη μαδάρα του Γιδσοτελή, και αυτά ήσανε ευχαριστημένα. Μια φορά ήσανε ξαπλωμένα ανάμεσα σε χιλιά λουλούδια, εγροικούσανε το κελαϊδήμα από χιλιάδες πουλιά και εδέχοντανε τσι ευχάριστες αχτίνες του ανοιξιάτικου ήλιου και σε μια στιγμή λέει ο Κοκόλης :

ΚΟΚΟΛΗΣ. Ήθελα να κατέω μωρέ Αντρούλη, ο κέρατάς ο βασιλιάς, διαλε-απόθαμένους τση απού τον έκανε, αυτός απού πλέει στα χρυσάφια, μπορε να ξαπλώσει αυτός σε τέθχοια λουλούδια, να γροικά χιλιά λογιά μυρωιά του τραγουδούνε τα πουλιά χιλιά λογιά σκοπούς, τσοι γνίσιούς των σκοπούς, όι σαν αυτά απού έχει αυτός στα κλουβιά και δεν τραγουδούν μόνο μοιρωλογούνται για τη σκλαβιά ντωνε, να γροικά τη μουσική απού λέρια των οζώ, να αναπνέει καθαρό αέρα και να βγορολογά από πα την εμισή κρήτη και την εμισή Μεσόγειο;

ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ. Όι, απού νά νιε ούλοι οι δαιμόνοι μέσα ντου, μούδε δε μπορε μα μούδε δε θέλει αυτός να ζήσει τη ζωή μας. Αυτός ότι θέλει τό'χει κι ότι θέλει το κάνει, μόν' απού δε βρέχει.

ΚΟΚΟΛΗΣ. Ε, καλά δα δε λέω και για βασιλιάς, μα να μου χαρίζεις εδά τι καλύτερο μαγατζί τση χήρας και να μου πεις να πάω να κάτσω εκείά, εγ-δε θά'μαι ευχαριστημένος. Επαγέ ο κάθε πρίνος μου φαίνεται πως είναι συγγενείς μου. Την ώρα απού κάθομαι στο δροσιό ντου μου φαίνεται πως θεληματικά ντου με δροσερεύει. Το κάθε σπηλιάρκι μου φαίνεται πως είναι φίλος μου. Χαντώ πως ο θεός (προσκινούμε τη Χάρη ντου) τό'σινάξε ειπήιτηδες για να μπαίνω μεσα όντε βρέχει. Με τσι πέτρες τού τόπου, τα βουνά, με τα φαράγγια, μου φαίνεται πως μασε δένει μια δυνατή φι-κι ότι να μην τα δώ μια μέρα τα ληγώνομαι. Τα πουλιά οι κέρδικες, ο κοτουφοί, τα σιγαρδέλια, ούλα τα πουλιά, όντεν κελαϊδούνε, μου φαίνε-πως μου λένε εμένα μαντινάδες εις τη γλώσσα ντωνε. Έμαθα σε τούτη δα τη ζωή και μούδε στο χωριό να μου πεις να ζήσω δε θά'μαι ευχα-στημένος. Θέλω να θωρώ αρνάκια, να γροικώ λέρια, να θωρώ άγγριγια και τρά, να γροικώ άγγριγια πουλιά. Πρέπει να κατέεις πως μόνο ότι είναι άγγριγιο επόμεινε αγνό. Το δαιμόνων η γι-επιστήμη πράμα δεν άφηκεν ορθό, πράμα δεν άφηκεν αγνό. Ούλα τ'αναποδογύρισενε και δε γιατέω γ-αν έκαμενε πλια καλό γη πλιά κακό, και πού'σαι ακόμη.

ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ. Ναι μωρέ Κοκόλη, έτσα τα θωρώ κι εγώ τα πράματα. Οπροχθέ ήτονε στο χωριό ένας γραμματιζούμενος στο καφε νελο του Μανούσο και απάνω στην κουβέντα ειπενε πως τα μεγάλα πνέματα συναντιούνται

ήθελε να πεί πως σκέφτονται το ίδιο οι μεγάλοι έξυπνοι και απαντή-
χνονται τα μυαλά γτ'ωνε όντεν κάνουνε τσι ίδιες σκέψεις. Εγώ όμως θω-
ρώ πως απαντηχνονται και τα μικρά μυαλά, γιατί τα ίδια από λέεις
εού, το ίδιο τα θωρώ κι εγώ τα πράματα. Ούλα από είπες μ'άρέσουνε κα
μένα, μα δεν είπες μωρέ για τσοι καναβούς. Διάλε τσ'αποθαμένους του
για πουλί, α δε μου φαίνεται πως στολίζει τον ουρανό πιλιό αυτός την
ημέρα από όσο τονε στολίζουνε τ'άστρα τη νύχτα. Δε γκατέεις κ'όσο θά'
θελα κιαμιό φορά από καθίζει κανυβός κοντά, νάχα μπορώ λε να του σι
μύσω νά τονε χαϊδέψω, μα σκόμη και τσε βιτσιές από να τσι πάρει ο
διάβολος γιατί μ'αρπάξανε τρία ριφάνια, μα κι αυτές μ'άρέσει να τσι
θωρώ. Μα, αλήθεια ζηλεύω τ'ωνε κιδλας, όι μόνο από φτερουγούνε, μα ή-
θελα να μπορώ κι εγώ να βγώ εκείά κρεμαστά για να μου βγορίζει πε-
ρισσότερος τόπος τ'εη Κρήτης. Στη συνέχεια αρχίξανε μαντινάδες:

ΚΟΚ. Απάνω στσι ψηλές κορφές, στον καθαρό αέρα

δυο μερακλίδες σαν αητοί βγαίνουνε κάθε μέρα

ΑΝΤ. Στσοι κάμπους προπατούσανε γαϊδάροι και μουλάρια

Εις τσι κορφές θα ειδείς αητούς και άντρες παληκάρια

ΚΟΚ. Όμορφα από'ναι στην κορφή με τσ'ομορφιές του Μάη

Εκείά από παιζου μουσική με τα κουδούνια οι τράοι

ΑΝΤ. Σε πλούτη δε ζηλεύω'γώ, μούδε και στα μετόχια

δικούνε με εκατό οζά για ν'απαντώ τη φτώχεια

ΚΟΚ. Σε πλούτη δε ν'εζήλεφε η πλούσια καρδιά μου

Τ'αρνάκια μου νά'νιε καλά και νά'χω την υγεία μου.

Μα είπανε και το παρακάτω ριζιτικό γιατί κι αυτό μιλεί για βο-
σκουόμενι τσι κοντυλιές όπως ανταλλάσσονται στο τραγούδι. Για τσι
μαντινάδες δε χρειάζεται οδηγία. Αυτές κατένε να τσι τραγουδούνε όροι

ΑΝΤ: Ποτές μου δεν εζήλεφα εις τη ζωή τση πόλης,

εις το βουνό θέλω να ζιώ,

ΚΟΚ: Ποτές μου δεν εζήλεφα εις τη ζωή τη πόλης,

εις το βουνό θέλω να ζιώ,

ΑΝΤ. Εις το βουνό θέλω να ζιώ στον καθαρό ν'αέρα,

για να γροικώ τσι πέρδικες

ΚΟΚ: Εις το βουνό θέλω να ζιώ στον καθαρό ν'αέρα,

για να γροικώ τσι πέρδικες

ΑΝΤ. Για να γροικώ τσι πέρδικες και των οζώ τα λέρια

Που κελαϊδούνε τα πουλιά

ΚΟΚ. Για να γροικώ τσι πέρδικες και των οζώ τα λέρια

Που κελαϊδούνε τα πουλιά

ΑΝΤ. Που κελαϊδούνε τα πουλιά τση λευτεριάς τραγούδια

όι να κλαίνε στη σκλαβιά

ΚΟΚ. Που κελαϊδούνε τα πουλιά τση λευτεριάς τραγούδια

όι να κλαίνε στη σκλαβιά

ANT. Όι να κλαίνε στη σκλαβιά εις τα κλουβιά κλεισμένα.
Ρέγομαι . νά'μαι με τσ'αητούς,

ΚΟΚ. Όι να κλαίνε στη σκλαβιά εις τα κλουβιά κλεισμένα
Ρέγομαι νά'μαι με τσ'αητούς

ANT. Ρέγομαι . νά'μαι με τσ'αητούς νά'μαι με τα γεράκια
Μαρέσει να μυρίζομαι

ΚΟΚ. Ρέγομαι νά'μαι με τσ'αητούς, νά'μαι με τα γεράκια
Μαρέσει να μυρίζομαι

ANT. Μ'αρέσει να μυρίζομαι τση γης τα λουλουδάκια
να βόσκω τράους και κριγιούς

ΚΟΚ. Μ'αρέσει να μυρίζομαι τση γης τα λουλουδάκια
να βόσκω τράους και κριγιούς

ANT. Να βόσκω τράους και κριγιούς σε πρίνους κι αξιλάκους
πάνω σε δάση και λαγκά

ΚΟΚ. Να βόσκω τράους και κριγιούς σε πρίνους κι αξιλάκους
πάνω σε δάση και λαγκά.

ANT. (μαντινάδα)

Δε θέλω να με βάλουνε υπάλληλο στη χώρα
αρνάκια θέλω να θωρώ κάθε στιγμή και ώρα

ΚΟΚ. (μαντινάδα)

Ήθελα νά'μουνε . βοσκός στα βορεινά λακούδια
στον τόπο απού μυρίζουνε χιλιά λογιά λουλούδια.

Είπαμε πως οι ντελικανήδες ήσανε ευχαριστημένοι από τη ζωή πο
εκάνανε. Ψυχαγωγία και ευχαρίστηση γι'αυτούς ήτονε να θωρούνε χορ
σμένα τ'αρνάκια ντωνε. Κινηματογράφος τωνε ήτονε να θωρούνε τ'αρ
να χοροπηδούνε. Απόλαφή ντωνε τα λουλούδια και τα πουλιά. Συζητήση
ντωνε τα οζά και οι αίγες.

Μια φορά ο Κοκόλης ήτονε ξαπλωμένος στην πρασινάδα, ο άγκωιός
ακούμπανε στη γή και με την παλάμη του εκράτιε την κεφαλή ντου.
τρουλής εκάθεντονε σε μια πέτρα και η μια άκρα τση κατσούνας του
θιε στη γή και η άλλη στη γκοιλιά ντου και τα πόδια του σταυρωτά
γω στην κατσούνα.

ΚΟΚ. Καμαρώνω, μωρέ άντρουλή τον κεφάλωπό σου τράο. Ο θεός κ'η φυχ
μου έτσα έχνος δεν επροπάτηξενε σ'ετούτες τσι μπάντες. Διάλε τσ'α
μένους του του κεράτά, α δεν είναι σαν τον αξιωματικό. Όντε θα τα
μιλήσεις εσύ αμέσως κατέει έντα του γυρεύεις και δρομολογά με τα
πανέλι το κουράδι. Αυτός κατέει τα ελληνικά σε γκαι μας. Μοναδική

Δε θέλω νά με βάλουνε υπάλληλο στη γύρα

εδά κ'ή λεμε διά ντου, απού όντε σαλεύει σιαίται και ληγιαίται σαν τη ναζιάρα κοπελιά. Μα και εκείνη η ρούπα, η κούτουλα, Έ, τη ρουφιάνα τζοζόνα απού είναι κι αυτή!! Αυτή η παλιομαίμου το κατέει πως είναι και είδες μια σιάση απού παίρνει στην κορφή του βόλακα απού τσ'αρέσει βγαίνει; Είδες το ζάλο τζη κι αυτηνής; Όύλο σου το κουράδι είναι διλεχτά έχνή, μα σε ιούια δα τα δυόα. θέλεις να μ'ακούσεις, θα τωνε βάλε πράμα φυλαχτό να μη σου τα θαρμίσουνε, γιατί, ανε μπάθουνε πράμα είναι μέγα κρύμα.

ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ: Ζωντανά πράματα είναι μωρέ και τα έχνη, έτσα απού στο κείχωριό διαφέρουνε δυο-τρεις ανθρώποι, έτσα και στο κάθε κουράδι δυο-τρεις έχνη διαφέρουνε απού τ'άλλα. Μα έντα σου λένε τα ζά σου εσένα; Οι βαττόκριγιοί σου έχουνε μια μούρη σαν το κλαδευτήρι, ούλα σου τα ζά είναιε παστρικολίβανα, φυλλαδάφχια, γαλατερά, μαλλιαρά, οί μπροσταρόκριγιοί σου νιώθουνε σαν τζ'αθρώπους, έντ'άλλο θέλεις;

Έτσα ήσανε τα πράματα μα όι για πάντα. Σιγά σιγά εμεγάλωνε στο χωριό το Αννεζινιό του Σήφη του Ροδομάγουλου. Έντά τωνε μωρέ αυτή η γυναικάρα; Ούλα τα κοπέλια του χωριού εσουροσαλιάζανε για κείνη την ομορφιά μα μπορεί κι ακόμα πλιά απού τ'άλλα, οι δυο μας φίλοι. Καθ'ένα τα την είχε στην καρδιά ντου και στο μυαλό του μέρα και νύχτα. Ήτονε όη πρώτη φορά στα χρόνια ντωνε απού δεν εξεμυστικώθηκε τό'να τ'άλλο ντωνε. Κι ο ένας τωνε κι ο άλλος τωνε εκανονίζανε να πάνε όπου επερνανε πως θα δούνε τ'Αννεζινιό και εκανονίζανε να περάσουνε από κεία απού επεριμένανε πως θα των απαντήσει. Μα κι αυτό το μαίμουδάκι, εδώνε πως τα τροζαίνει τα κοπέλια με τα κάλλη ντου, μα για να τα σιοτρονει των έδειχνεν απαλάδα, για να τα κάνει χάσι.

Μια φορά απαντήξανε με τον Κοκόλη.

ΚΟΚΟΛΗΣ: Καλημέρα Αννεζινιό!

ΑΝΝΕΖΙΝΙΟ: Καλώς τονε τον ψηλοβοσκό. Τι κάνουνε τ'αρνάκια σου; Πόσο αρέσουνε τ'αρνάκια!!! Προπάντω δα κι ότι να τα βλέπουνε λεβεντόπαιε

Την άλλη φορά τ'απάντηξεν ο Αντρούλης

ΑΝΤΡΟΥΛΗΣ: Καλημέρα Αννεζινιό!

ΑΝΝΕΖΙΝΙΟ: Καλώς τονε τον Αντρούλη, Πού είσαι και δε σε βλέπομε; Τι κάνουνε οι τράοι σου; Ακούω πως έχεις τους πιο λεβέντες τραους. Μ'αρέσει οι λεβέντες τράοι, άμα τους βλέπουνε και λεβέντες βοσκοί.

ΑΝΤ. Έλα μια μέρα εκεία πάνω να ειδεις και τράους και κριγιούς και αρνιά και ρίφια και γώ για το χατήρι σου θα σφάξω ένα αρνάκι.

ΑΚΝΕΣ: Χαντάς πως δε θα τό'θελα; Μα έντα θα πούνε μωρέ οι κακές γλώσσες ότι να με δούνε να πιάσω τα βούνα!;

Έλα μικρή μου να τα δεις πως παίζουνε τ'αρνάκια
Έλα να παίξουμε κι εμείς όμορφα παιγνιδάκια

Μα αυτό το διαολάκι τ' Αννεζινιώ ήτονε αφορμή κι άλλαξεν η ζωή
 Κοπελιώ κι άλλαξεν η σκέψη ντωνε. Αρχίζανε να αγαπούνε καλύτερα τ'
 χωριό από τη μαδάρα και στη μαδάρα, όντεν ετραγουδούσανε, δεν εβγα
 σινε μπλειό για τα οζά και τσοι βοσκούς μα για μιαν όμορφη κοπελι

Οι φίλοι' μας δεν έθωρούσανε τ' όμορφιές τση φύσης. Δε τζοι τραβ
 γε μούδε οι' αίγες, μούδε τα ζά μούδε τα λέρια. Αλλού ήτονε, ο νους τ'
 μεσοεξαπλωμένοι με ακουμπισμένο τον άγκώνα στη γή αρχινήξανε τραγο
 ΚΟΚΟΛΗΣ. Μια κοπελιά τρετάξαθη έμπηκε στην καρδιά' μου

κι α δε μου δώσει θέλημα θα χάσω την υγεία μου
 ΑΝΤΡΟΥΑΗΣ. Ανάθεμα τον έρωτα ίντα φωθιές που τσ' ατει
 και τσι πηλιότερες φορές δεν ωφελεί μα βλαύτει.

ΚΟΚΟΛΗΣ. Έλα μικρή μου να τα δεις πως παίζουνε τ' αρνάκια
 Έλα να παίξομε κι εμείς όμορφα παιγνιδάκια.

ΑΝΤΡΟΥΑΗΣ: Επήρες μού τονε το νου μα πάρε με κι εμένα
 να γιάνεις και τα σκόδια μου που τά' χεις πληγωμένα

ΚΟΚΟΛΗΣ. Ήθελα' νά μαι τσέιγκας, μεγαλοκουραδάρης
 για να μου δώσεις θέλημα, ~~μπαρή μου~~ να με πάρεις

Το δεκαπεντάγουστο τή μέρα τση Παναγίας, εστάθηκενε στη μαδάρα
 Αντρουλής για να ταχτοποιήσει και τσ' αίγες απού βόσκει αυτός και
 ζα' που βόσκει ο Κοκόλης. Ο Κοκόλης επήγενε στο πανηγύρι. και στο
 τι εκανόνισε και έκατσε κοντά με το Αννεζινιώ και δεν άργησε να τ'
 αρχίζει στσι μαντινάδες: μα κι αυτηνής τσ' άρεσενε, γιατί μια τση' λε
 μια τού' λεγε.

ΚΟΚ. μοιάζουνε τα ξαθά μαλλιά με τσφ χρυσές λεμπίδες
 και μαχαϊρώνου: ~~άπονα ούμους~~ τσδε μερακιές

ΑΝΝ. Δεν τονε θέλω δόσκαλο αυτό που θα με πάρει
 μα θέλω ένα μερακλή μεγαλοκουραδάρη

ΚΟΚ. Ζηλεύω στα ξαθά μαλλιά, λέω το, δεν το χώνω
 να τα χαϊδέψω δε μπορώ κι έχει η καρδιά μου πόνο

ΑΝΝ. Αν μου το γράφει η μοίρα μου ένα βοσκό να πάρω
 νά' ναι και λεβεντόπαιδο δε θα φοβούμαι χάρο

ΚΟΚ. Όποιος σε πάρει δίπλα του θα χαίρεται μαζί σου
 Στα δυο του χέρια θα κρατεί κλειδιά του παραδείσου

ΑΝΝ. Λεβεντονιέ, ντεληκανή, όμορφο παληκάρη
 ζηλεύω τση τση κοπελιάς αυτής που θα σε πάρει

ΚΟΚ. Μόνο στραβός νά' ναι κιανείς, σα θα βρεθεί κοντά σου
 δε θα κονταροχτυπηθεί από τον έρωτά σου

ΑΝΝ. Η γι-εδική σου λεβεδιά δεν απομένει πίσω
 τέτοιο λεβέντη θά' θελα να τύχει ν' αγαπήσω

Ένα μήνα μετά από το πανηγύρι του Δεκαπεντάγουστου είναι και
 πανηγύρι του Σταυρού και αυτή τη φορά εστάθηκεν ο Κοκόλης στη μα

και ο Αντρουλής επήγε στο πανηγύρι. Όπως και τον Κοκόλη και ο Αντρο-
λής εκανόνισε να κάτσει κοντά με το Αννεζινιώ και ακόμη όπως τον Κ-
κόλη, ετσι κι ο Αντρουλής, δεν άργησε να πιαστεί στις μαντινάδες με τ
Αννεζινιώ.

ΑΝΤ. Ξαθά μαλλιά στην κεφαλή ομορφοχτενισμένα
σαν τά'δα, τα ματάκια μου βρίζουνται θαμπωμένα

ΑΝΝ. Αυτός απού θαμπώνεται μαύρα γυαλιά να βάλει
γιατί μπορεί τα μάθια του να θαμπωθούνε πάλι

ΑΝΤ. Δεν με γλιτώνουν τα γυαλιά, όμορφε καντιφέ μου
καλλιά'τωνε νά'μαι στραβός να μη σε δώ ποτέ μου

ΑΝΝ. Η γι-εδική σου ομορφιά, πολλές καρδιές σκλαβώνει
και σαν τον ήλιο του θεού τα μάθια τα θαμπώνει

ΑΝΤ. Ήθελα νά'μαι βασιλιάς, μα δι για το θρόνο
παρά για νά'χω δύναμη να σε κερδίσω μόνο

Το κάθε κοπέλι ήτονε κουζουλαμένο με τα κάλλη τ'Αννεζινιού, μα δε-
εκάτεχεν όμως πως και ο φίλος του βρίζνεται στην ίδια κατάσταση, Το
Αννεζινιώ ποτές του δεν εσκέφτηκε να παντρευτεί χωριανό, μα πάρα πολι-
τ'άρεσε να κουζουλάινει τα κοπέλια με τα κάλλη ντου κι έδιδέ ντωνε έ
καίωμα να ελπίζουνε. Έπιασενε λοιπόσ ο φίλος μας ο Κοκόλης κι έγραφε
ένα γράμμα τ'Αννεζινιού με μαντινάδες.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΛΗ

Αγαπητό μου Αννεζινιώ, μάθια των αμαθιώ μου
σε τούτο το μικρό χαρτί σου γράφω τον κσημό μου
Απ'όντε σε πρωτόδανε τα μαθια τα δικά μου
αλλιώς δουλεύει η σκέψη μου κι αλλιώς χτυπά η καρδιά μου
Α θέλεις να με παντρευτείς εις τσ'ουρανούς με βγάνεις
κι ένα σου δούλο μόνιμο στα δυο σου χέρια βάνεις

Λένε τ'ονόματάκι σου ου χτύποι τση καρδιάς μου
κι ούλα τα βράδυα σε θωρώ εις τα ονειράτά μου
τάξιμο κάνω στο θεό θέλημα να μου δώσεις
κι από φουρτίνα φοβερή εσύ θα με γλυτώσεις
Α δε μου δώσεις θέλημα θά'μαι δυστυχισμένος
κι ώστε να ζιώ εις την καρδιά θά'μαι τραυματισμένος.

Φοβούμαι μην κουζουλαθώ, φοβούμαι μην κρηπάρω
α δε μου οώσεις θέλημα μικρή μου να σε πάρω
Γιάνε τα φυλλοκάρδια μου που τά'χεις πληγωμένα
για θα με χάσει γλήγορα η μάνα που με γέννα
Παρακαλώ τ'Αννεζινιώ να γράψει πως με θέλει
μα δε μπορεί κι ατή να βρεί καλύτερο κοπέλι
Πάρε μολίβι και χαρτί, γράψε το θέλημά σου
μα θέλεις και να μ'αρνηθείς είναι δικαίωμά σου
αν τύχει και το δέχεσαι, χρυσό μου Αννεζινιάκι
χίλια φιλιά σου μπέμπω εγώ με τούτο το χαρτίκι

αυτός απού σ'αγάπησε με ούλη του τη δύναμη κι απού περι
νει με Μιγοψυχιά την απάντηση σου.

Κοκόλης

Πρίχου ν'αποφασίσει ίντα να κάμει με το γράμμα του κοκόλη τ'αννεζιν
νά σου και έρχεται γράμμα και απού τον Αντρουλή. Με μαντινάδες κι αυ
ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΟΥΛΗ

αγαπητό μου Αννεζινιώ, μορφοκόπελιά μου
η γι-ομορφιά σου μού'ραλε φωθιές εις την καρδιά μου
Μικρή μου κούκλα ολόξαση, α δε θα με θελήσεις
Να μάθεις με το "όι" σου πως θα με διαλύσεις
Α δε με θέλεις άντρα σου και δε θεληματέφεις
σκέφου πως είναι δυνατό στον άδη να με πέφεις
Να μη με λέλε αντρουλή, αν παντρευτούμε οι δυό μας
α δε σε κάμω αρχόντισσα, την πρώτη στο χωριό μας
Σκέφου και καλοσκέφου το, πρίχου να μ'απανθήσεις
Μ'ένα λεβέντη σαν κι εμέ αρχόντισσα θα ζήσεις
Απού τσι μαντινάδες σου που μού'ρες εις το γλέντι
πιστεύω πως τα μάθια σου με βρίχνουνε λεβέντη
Πάρε μολίβι και χαρτί στην όμορφή σου χέρα
και γράφε μου πως μ'αγαπάς να πάρει ο νους μου αέρα
Μπέμπω σου χίλια δυο φιλιά, χρυσή μου Αννεζίνα
κι αν ίσως κ'είμαι εγώ δεχτός θά νιε δεχτά κι εκείνα

Με ποζύ Μιγοψυχιά περιμένω απάντηση
Με αγάπη και γιγιά

Αντρουλής

Το Αννεζινιώ μούδε τον Αντρουλή, μούδε τον κοκόλη δεν ήθελε να πάρ
μα για να γελάσει κι ο πατέρας τση του τά'δειξε τα γράμματα.

ANN: Γιαε σού πατέρα γράμματα απού μου τα μπέφανε κι ο Κοκόλης, κι ο Αν
τρουλής κι έτυχεν εδά και τα πήρα και μαζωμένα και τα δυο. Ριμαδόροι ε
νήκανε κ'οι δυό για το χατήρι μου: μα απ'αλλού να μπουσουνίσουνε.

ΡΟΔΟΜΑΓΟΥΛΟΣ: Σιγά-σιγά, μωρή κοπελιά μου να το εξειάξομενε το πράμα. Μ
βεντόπαιδα είναι και τα δυο, τη δουλειά ντωνε γυρευουνε, αξια είναι, φιλι
μα είναι. Έλα καλό μου να διαλέξεις τό'να ντωνε. Λιγοψυχώ κι εγώ να πι
εγγονάκια στα χέρια μου πρίχου κλεισω τα μάθια μου.

ANN: Μα για να γελάσεις μόνο σου τά'δειξα αυτά τα γράμματα, μα εγώ σου
ποητά κι άλλη φορά τη γνώμη μου, γή Χώρα, γή Αθήνα, γή καθόλου.

ΡΟΔ: Ίντα χαντάς μωρή παιδί μου πως η Αθήνα και η Χώρα τα κλειούνε
Μπορεί κι ο πρωτεουσσιάνος να σου βγεί χαδικλής, μπορεί να σου βγεί γυν
κάς μπορεί να βγεί κουμαροπαίχτης και μπορεί να το μεταγνώσεις απού
σανε ετέθχοι γαμπροί στα χέρια σου και τσοι κάνεις πέρα. Εγώ κατέχω κ
μια παροιμία απού λέει "παπούτσι απού τον τόπο σου κι ας είναι μπαλωμέ

ANN: Όφου πατέρα πως άδικα με στενοχωράς κι άδικα στενοχωριέσαι κι ε
Εγώ φταίω απού σου τά'δειξα αυτά τα γράμματα.

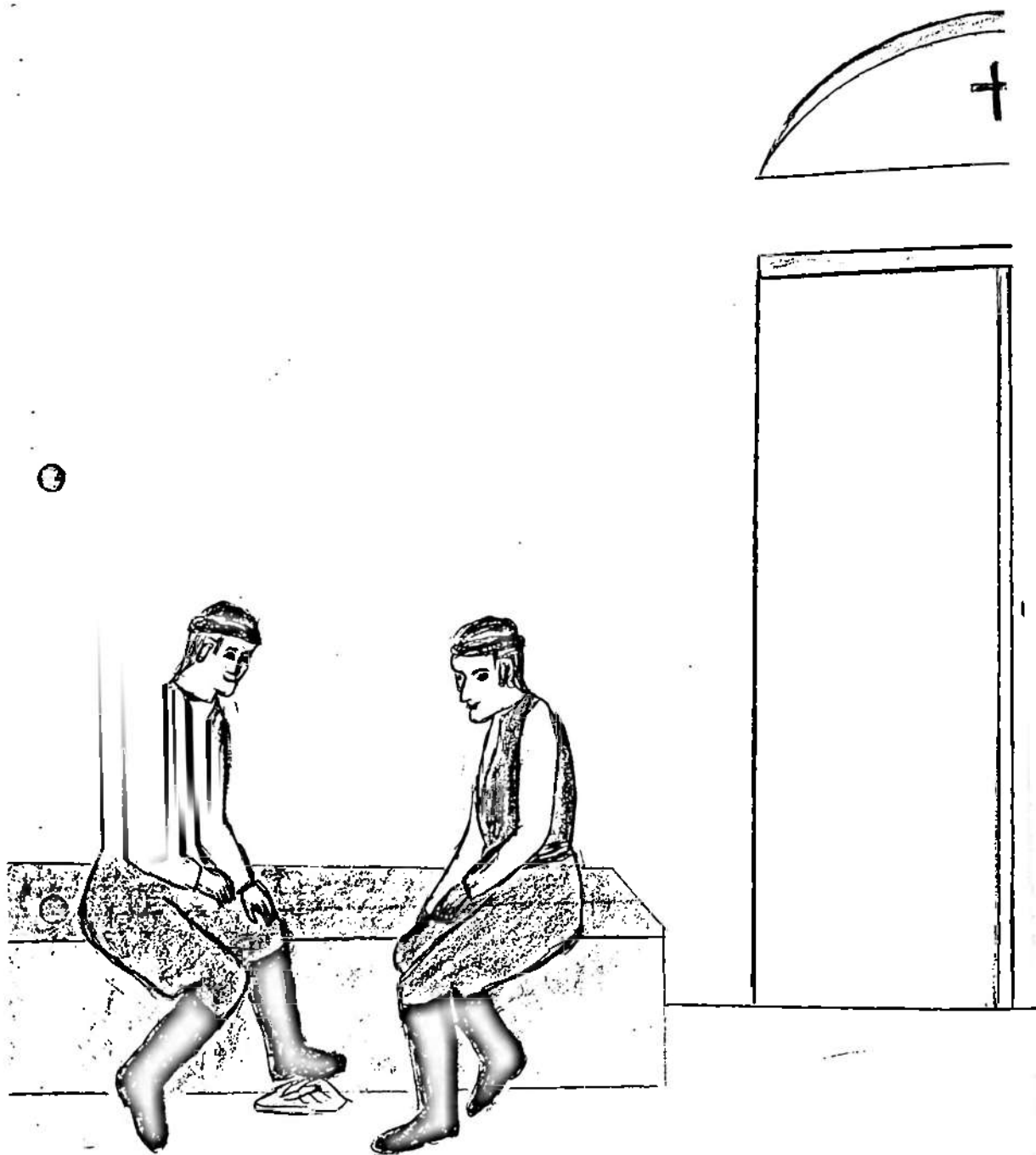
Μα να δείτε σεις, αν εκατάπιετε κοινωνιά, το διαολοθυλικό αυτό τ'Ανεζινιώ έντα το φωτίσανε οι εκατό διάδοι να καταφέρει των κακορίζικω κοπελιώ: Έκάτσενε, κι αυτήνη και έγραφεν ένα γράμμα και μπέμπει το, το γράμμα και στα δυο κοπέλια κι όριζε ντωνε πως θά τα περιμένει την ίδια ώρα, στον ίδιο τόπο, κι έγραφέ ντο κι αυτή με μαντινάδες.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΚΟΛΗ

Κοκόλη μου αγαπητέ το τριφερό σου γράμμα
για μένα που το διάβασα είναι μεγάλο πράμα
Ότι ένιωσες εσύ για με νιώθω κι εγώ για σένα
Η ομορφιά σου την καρδιά μου σκλάβωσε κι εμένα
Έθελα να βρεθούμενε σε μοναξιά τα δυό μας
να τονε *παγουριάνομε* καλέ μου, τον καημό μας
Στο κλησιδάκι του Χριστού πού'ναι στη νοτικάδα
έκειια θα πα να σμίξομε απού'ναι μοναχάδα
Έκειια σε θέλω αύριο, ώρα κολατσιδάκι
κι όρκο βαρέ θα κάμομεν εις το εκκλησιδάκι
Όρκο βαρέ θα κάμομε για πίστη αιωνία
κι ώστε να σμίξομε τα δυο θα είμαι σ'αγωνία
Όντε, θα φτάξω στο Χριστό εκείιά σε θέλω νά'σαι
να ζήσεις όμορφες στιγμές πάντα να τσι θυμάσαι
Απού το σήμερα κι ομπρός την έχεις τη φιλιά μου
Προσωρινά με το χαρτί σου μπέμπω τα φιλιά μου
Τ'Ανεζινιώ σου με *φιλιά*

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΟΥΛΗ

Αγαπητέ μου Αντρούλη το τριφερό σου γράμμα
για μένα που το διάβασα είναι μεγάλο πράμα
Ότι ένιωσες εσύ για με νιώθω κι εγώ για σένα
Η ομορφιά σου την καρδιά μου σκλάβωσεν κι εμένα
Έθελα να βρεθούμενε σε μοναξιά τα δυό μας
να τονε *παγουριάνομε* καλέ μου τον καημό μας
Στο κλησιδάκι του Χριστού πού'ναι στη νοτικάδα
εκειιά θα πα να σμίξομε απού'ναι μοναχάδα
Εκειιά σε θέλω αύριο ώρα κολατσιδάκι
κι όρκο βαρέ θα κάμομεν εις το εκκλησιδάκι
Όρκο βαρέ θα κάμωμε για πίστη αιωνία
κι ώστε να σμίξομε τα δυο θα είμαι σ'αγωνία
Όντε θα φτάξω στο Χριστό εκείιά σε θέλω νά'σαι
να ζήσεις όμορφες στιγμές πάντα να τσι θυμάσαι
Απού το σήμερα κι ομπρός την έχεις τη φιλιά μου
προσωρινά με το χαρτί σου μπέμπω τα φιλιά μου
Τ'Ανεζινιώ σου με *φιλιά*

- Ίντα περιμένεις εσύ Αντρουλή επά;
- Μ, ένα φίλο μου είμεστανε εξηγημένοι να σμλεσομενε επά.....

Την ίδια μέρα επήρανε και τα δυο κοπέλια το ίδιο γράμμα. Την ίδια ώρα είχανε μα τό'να τ'αλλού ντωνε δεν είπανε κουβέντα. Το πρωί, πολύ νωρίς την ώρα αφού τον όριζε τ'Ανεζινιού εφτάζανε τα κοπέλια στο εκκλησιόκι του Χριστού, την ίδια ώρα και τα δύο κι αρχίζανε συζήτηση.

Κ. Ίντα περιμένης εσύ Αντρουλή επά;

Π. Μ'ένα φίλο μου είμεστανε εξηγημένοι να σμίξομενε επά να κουβεδιάμενε και πρέπει νά'μεστανε οι δυό μας και, α μπορείς εσύ να φύγεις θύματα μου κάμεις χάρη.

Κ. Δε μπορώ καμμένε να φύγω γιατί κι εγώ μ'ένα δικό μου φίλο εξηγηθήκαμε να σμίξομεν έπαδα κ'ήθελα κι εγώ να σου πω αν είχα μπορείς εσύ να φύγεις.

Πρώτη φορά στα χρόνια ντωνε αφού δεν ήθελε να θωρεί ο ένας τωνα το άλλο ντωνε, μα μουδ'ο ένας τωνα, μουδ'ο άλλος τωνα δεν ήθελε να φύγει.

Οι ώρες επερνούσανε και μήτε ο «φίλος» του Αντρουλή, μα μήτε ο «φίλος» του Κοκόλη δεν εφαινοντανε και αρχίζανε τα κοπέλια να υποφιάζονται για ήτονε η κατάσταση.

Π: Μωρέ συ Κοκόλη, είκοσι χρονώ ντεληκανήδες εγινήκαμε και ποτέ μας ν εν έχωσεν ο'ένας τ'αλλου μας μουδε ίντα κάνει μουδε ίντα σκεφτεται, μιά αγοράν'μαι. Πως το ίδιο πράμα τό'χωσες εσύ εμένα και εγώ έσένα. Μιά όμως θέλω να μου πεις την αλήθεια. Το φίλο αφού επερίμενες, μη μπαίτονε λένε «Ανεζινιού»;

Κ. Ναι μωρέ Αντρουλή, απ'όντεν είδα γώ κι εφτάξαμενε κ'οι δυο μας στο ίδιο τόπο την ίδια ώρα, εκακαφοράθηκα μα πάλι κι ας είναι, εσκέφτηκα να έτσω καμπόση ώρα καλό-κακό. Ω διάλε τα κόκκαλα των αποθαμένων του γιανεζινιού ίντα μας εκατάφερενε. Σκότωμα τση χρεϊγιάζεται τση παλιοματμο

Π. Όχι κακομοίρη, για θα μπλέξομε, μα μην τηνε σκοτώσομε μονό να τηνε είσομε και να τση κάμομε σαρμάδια στα μούτρα να ειδεί αυτή αν είναι κακή να προσβέλνει άντρες σαν εμάς.

Μια στιγμή εκρατήσανε σιγανάδα, μα ύστερα ο Αντρουλής είπανε μια μαννάδα, κουβεδιαστά, γιατί κ'έν είχενε κέφι να τηνε τραγουδίξει:

Π. Στο στόμα ντου ο άνθρωπος ξαμώνει το κουτάλι πέφτει του στη διαδρομή, στο στόμα πρι το βάλει

Και αμέσως ο Κοκόλης είπε κι αυτός κουβεδιαστά. αυτό που αιστάνεντο

Κ. Για μιαν υπόθεση χαντάς πως είναι τελειωμένη όμως αμπερδουκλο μπορεί να τηνε περιμένει

Έγλαίρανε τα καλά μας κοπέλια στη μαδάρα και σιγά-σιγά εξαναβρήκανε η σειρά ντωνε. Σε λίγο καιρό εστελειώσανε τα μητάτα και τη χρονιά αυτή προκόμο είχανε το Ροδομάγουλο, τον πατέρα του Ανεζινιού. Βεβαία στο Ανεζινιού είχανε δι μόνο παράπονο μα και μείσος, μα ο πατέρας τση. ο κακομοίρης, και δεν έφταιγενε, και καλός άνθρωπος ήτονε, μα και ήσανε υποχρεωμένο να συβηθαστούνε και εσυνεργάζοντανε για γαμή χαμίσουνε τη δουριά ντωνε.

Του Κοκόλη αρχίνηξε να κονελ τ'αντοντάκι ντου για μιαν οφοκοπελιά, για την Κατεριά του Λαμερατογιάννη. Σπολέμανε ο παντέρμος το κρατεί χωστό, μα έρωνας είναι αυτός, ο αναθαματισμένος και βγορλί απ'αλάργο ετσά απού βγορλίζει το φως στο πολύ σκοτελδι κι εκατέχανε και τα μωροπαίδια κι εθώριε ντο διπλοφάνερα και το Κατεριμά αυτό, όλο και την έπαιρνε από πίσω, όλο και έπχαινε όπου την επερίμενε μα εύρηκε το θάρρος να τση πελ τον καημό του.

Την πρώτη τ'Απρίλη, απού είναι η μέρα του φοματά, είχενε μεμπάτο γράμμα ο τυροκόμος του Κοκόλη κι έγγραφενε πως το μπέμπει το Κατεριμά Ένα έξυπνό και πετυχεμένο πρωταπριλιάτικο φόμα

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

Αγαπητέ μου Κοκόλη,

Όθλος ο κόσμος το κάτεχει πως είσαι κουζουλαμένος για μένα. Κι οπρα στην εκκλησία, όντεν είχανε τα κόλυβα του κακομοίρη του γέρο Μανούσα δεν εξάνοιγες καθόλου όθεν τζι κόνες μονο εμένα εξάνοιγες. Κάθε τόςσ περνάς από το σπίτι μάς απ' όμπρός, απού δεν είναι δρόμος σου, μα περ για να με δελς και, δε λέω γω, καλοφαίνεται μου, γιατ'όπως θέλεις εσύ με θωρείς θέλω κι εγώ να σε θωρώ, μα ο κόσμος και αμάθια έχει και τι κακία έχει κι εβάλανέ μας εις τσι γλώσσες τωνε. Μα ας είναι δα, ότι λει ας λέει ο κόσμος. Εμένα μου φαίνεται παράξενο απού δεν ηύρες το θάρρος να κανονίσεις να σμίξομενε ποθές να τα πούμενε, να σμίξομε κα τσοι καημούς μας. Μα, ά σου λείπει εσένα το θάρρος, εμένα δε μου λείπει και σου γράφω. Αύριο Τρίτη έλα στο κάτω σώχωρο, κατά τσι 10 απού θά' μοναχή και θα πούμενε πολλά και διαφορεά πράματα.

η συνέχεια στο κάτω σώχωρο.

Με την αγάπη μου και τα φιλιά μου

η Κατεριά σου.

Την τριαντα μιά του Μάρτη ήτονε κατεβασμένος στο χωριό ο Κοκόλης και ο τυροκόμος εκάτεχε πως το γράμμα απού τό'βαλεν αυτός στο γραμμο τοκιβώτιο με γραμματόσημα θα τό'χει παρμένο και υπολόγιζε και σε πο κατάσταση βρίχεται το κοπέλι, μα ήθελε και να τονε κάνει χάζι και λέει του, ετσά απού το θώριενε και σα να μην τό βανεν ο τόπος.

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ: Ίντα, σαν τον αδιάθετο σε θωρώ, μήμπα να μην είσαι καλά, κι αύριο μου χρειγιάζεσαι;

ΚΟΚ: Όι πράμα, μια ουλιά πονοκέφαλο έχω μα θα περάσει.

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ: Καλλιιά γιατί αύριο θέλω να σιάξεις εσύ το τυρί, γιατί έχω δουλειά να πάω στη χώρα.

ΚΟΚ: Όι μπάμπια Σήφη, άλλη φορά δε με γνοιάζει να σου σιάζω το τυρί ένα μήνα, αύριο μόνο δε μπορώ γιατί είμεστανε εξηγημένοι να σμίξομενε με το σύντεκνό μου το Μάνωλα, θέλομε να κουβεδιάσομε για μια δουλειά

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ. Μεγάλη ανάγκη είναι να πάω στη Χώρα και κάμε μου τη χάρη, μωρ παιδί μου, να πάρεις τελέφωνο το συντεκνό σου να 'ρθει την άλλη μέρα να κάτσεις εσύ επά αύριο να μου σιάξεις το τυρί, και έε σου το ξεχνώ.

ΚΟΚ. Μα κατέεις εδά μπάμπια Σήφη πως ήθελα 'γώ να σου φανώ χρήσιμος, με για να σου λέω πως δε μπορώ, έχω κι εγώ μεγάλη ανάγκη να σμίξω το σύντεκνό μου. Μερωτικοί συντέκνοι εβμεστανε, παιδί του 'χω βαφτισμένο και οφές με πήρενε τελέφωνο και μου λέει πως τ'ο δέχως άλλο πρέπει να σμίξω μεν αύριο.

Ο τυροκόμος εκάτεχεν αυτός και έντα ζδρε είχεν ο ντεληκανής και εκάτεχε βέβαια και με ποιό «σύντεκνο» ελογάριζε πως θα σμίξουνε και εκάτεχε και πως με κιαμιά δύναμη δεν άλλασενε πρόγραμμα και για κείνοδ' έκανε πως του επίμενε, μα μούδε στη χώρα ήθελε να πάει, μούδε που ήθελε να του σιάξει το τυρί ο Κοκόλης, μα ετσά του τάλεγε για να τονε κάνει χάζι, μα τελευταβα του λέει:

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ: Ε, δε μπειράζει το λοιπόδ' εγώ για τη δουλειά απόυ θελα πάω αύριο ήτονε για ορισμένη μέρα και δε μπάω καθόλου. 'Αμε σύ να βρείς σύντεκνό σου το Μάνωλα μα να του πείς πολλά-πολλά χαιρετίσματα γιατ' εγώ με το Μάνωλα εβμεστανε παλιοί και καλοί φίλοι.

Ο Κοκόλης ούλη νύχτα δεν κοιμήθηκε. Ούλη νύχτα εστριφογουρίζεντονε στην πεζούλα του μιτάτου, απάνω σε αστυβίδες τυλιμένος στο ράσο του, μα και πώς να τονε πάρει ο θήνος απόυ ουληνυχτίς τσι νύχτας είχενε στο νού ντου τσι όμορφες στιγμές απόυ επίστευε πως τον επεριμένανε. Πρίχο να ήμερώσει εσηκώθηκε το κοπέλι και απόυ τσ'όχτώ ήτονε στο "κάτω σώχορο" απόυ όριζε το γράμμα. Επερίμενεν εκένο, μα μούδε στσι Δέκα, μούδε στσι δώδεκα, μούδε καθόλου, δεν εφάνηκεν η Κατεριά. Αήης αποφασίστηκε για καλά έφυγε με βαρέ καρδιά, γιατί άλλα επερίμενεν αυτός μα είχε και το φόβο μήμπα να γίνηκενε πράμα κακό τση κοπελιάς. Επήγε στο μιτάτο και μόλις εμπήκε μέσα εαπλώνει στην πεζούλα και μουδ' εμίλιε, μουδ' ελάλιε, μουδ' έτρωε, μουδ' έπινε, μονο εγύρισε τα μούτρα ντου, όθεν τον τοίχο

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ: Μωρέ Κοκόλη, στενοχωρεμένο σε θωρώ, έντα σ' ήθελεν ο σύντεκνός σου, φοβούμαι μη μπα να γίνηκενε πολύ κακό, πέ μου έντα συβαίνει;

ΚΟΚ. Αποντανοφές σου 'πα γω μπαμπια Σήφη, πως είχα μια ουλιά πονοκέφαλα σήμερα μου πλείσιανε ο παντέρμος και μ' έχει να με τροζάνει. 'Αστε με ήσυχο καμπόση ώρα μήμπα να μου παγουριάνει, μη μου μιλείτε καθόλου

ΤΥΡΟΚΟΜΟΣ. Να μου συμπανήσεις, μωρέ Κοκόλη, του φοματά ήτονε κ'είπα να σου κάμω ένα αστείο, μα δα το μεταγνώθω γιατί θωρώ πως σε ταλαιπώρησα. Κατέω γω πιο σύντεκνο ήθελες να σμίξεις και κατέω και έντα πονοκέφαλα έχεις. Δε σου τδ' γραφεν το γράμμα η Κατεριά του Λαμεράτο Γιάννη, εγώ σου τδ' γραφα για πρωταπριλιάτικο κι ββαλα τ' όνομά τζη γιατ' κατέχω πως εκειά πονεβ τ' αντοντι σου κ' ήθελα να σε κάμω χάζι.

ΚΟΚ: Δεν έπρεπε, μπάριμπα Σήση να μου το κάμεις αυτό. Γερον άνθρωπος και δε θέλω και να χαλάσω τη δουλειά στο μιτάτο και σου το χαρίζω δεν έπρεπε.

Ο Κοκόλης ήτونه σε μεγάλη έγνοια. Πώς να διάξει μ' αυτό το Κατερ απού για το χατήρι τζη θέτει και δεν κοιμάται. Εσκέφτεντονε να μπέ τη μάνα ντου να κάμει προξενειό μα εβγήκεν απού το χωριό στο μιτάτο ο Αντρουλής πολλά στενοχώρεμένος, γιατί τά'νοπέλια και τα'δυο τα κασανε στο στρατό.

ΑΝΤ. Κακομοίρη Κοκόλη, στσι είκοσι τ'αλλού μήνα πρέπει να παρουσιασ με στο στρατό και πρέπει να ξεκάμομε τα έχνη μας, ως κι αν τα αγαπο

ΚΟΚ. Ούλοι οι δαιμόνοι να μπούνε μέσα ντωνε και ντίμπις θα μαςε ξε γώσουνε, διάλε το ποθές απού θα πάω κι ασ με γυρεύουνε.

ΑΝΤ. Όι, μαυροκακομοίρη, να πάεις θέλει και θά'κάμεις και ψιλή-ψιλή μονή γιατί, α δε μπάεις, θά'σαι ανυπόταχτος και θάρθούνε να σε πάρου δεμένο και θα κάμεις και περισσότερο καιρό.

Επουλήσανε και τσ'αίγες και τα ζά τα κοπέλια και εβάλανε στην τ πεζα τα πολλά λεφτά μα εκρατούσανε και μερικά μαζί ντωνε κι επαρου ττήκανε μα τα πήγανε σε χωριστούς λόχους. και την αποπάνω μέρα απής θήκανε έλαβεν ο Αντρουλής γράμμα από τον Κοκόλη.

Ο ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΛΗ

Αχίς αγαπημένε μου Αντρουλή έντα μας εκάμανε, απού να τσοι πάρη, έροντο διάβολος. Αχίς και πού είναι η καλή μας ζωή απού είχαμενε στ δάρα, Βασιλιάδες εζμεστανε εμείς εκειά πάνω και το βασίλειο του καθ' ΝΙΦΟΥ μας ήτونه τα έχνη ντου. Επά απού μας εφέρανε εμπλέξαμενε άσκ Εξεκάμαμε τα έχνη μας γιατί το θέλανε αυτοί, μα το κακό είναι απού λουνε να σαλεύω με όποιο πόδα θέλουνε αυτοί και να μου λένε "ένα δυ κι όλο είμαι τιμωριμένος κι όλο με πάνε στσι αγγαρείες, κι οφές μου ο επιλοχίας να πάω, λε, να πλύνω τη Καλλιόπη τα πόδια κι έλεγα κι με το νού μου: "Αν είναι όμορφη αυτή η Καλλιόπη, δε με γνοιάζει να τ τα πλύνω τα πόδια τζη κι'ας μαγαρίζουνε κώμαι", μα, απής τον ερώτηξα είναι η Καλλιόπη, μούπενε πως θα τη βρώ στσι "ντουαλέττες" και δεν χα έντά'νιε οι ντουαλέττες μα αυτός δε με πήγε σε κιαμιά Καλλιόπη με πήγε και εκαθάρισα ούλα τα αποχωρητήρια.

Α. δεν τροζαθώ εγώ επά που με φέρανε, άνθρωπος να μη φοβάτε. Άλλο πά και τούτο. Μόνο αποχωρητήρια δεν εκαθάρισα εγώ στη ζωή μου μα δεν ε θανα απού τό'ναμα κι αυτό.

Γράφε μου, κι χαρείς, αγαπητέ μου Αντρουλή. Φαίνεται μου πως με το μα σου θα αλαφρώσω λίγα-λίγα. θα μου φαίνεται πως κουβεδιάζομε μαζί

Με πολύ αγάπη και με πολλά φιλιά

Κοκόλης

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΚΤΡΟΥΑΗ

Αγαπητέ μου Κοκόλη.

Πολλά στενοχωρέθηκα με το γράμμα σου. Ίντά'νιε αυτά τα πράματα απ γράφεις; Μ'αυτή την κεφαλή απού κρατείς κιντυνεύει να τροζαθείς, όπως το γράφεις κιόλας. Καιρός είναι και περνά. Ξάνε υπομονή μα πάλι θα ξανό με στη μαδάρα μας, πάλι θα ξανααναπιάσομε έχνη, πάλι θα ξαναβρούμε την καλή μας ζωή. Εγώ το πήρα απόφαση και μετρώ από δα τσι μέρες και τον καιρό τονε περνώ όπως τονε βρίχνω. Να το πάρεις απόφαση κι εσύ μα δε κάνεις διαφορά με το να στενοχωράσαι. Ούλα τα κοπέλια πάνε στο στρατό κι ούλα περνούνε τα λόδια βάσανα, μα δεν τά'χουνε για αβάσταχτα, όπως τσι χεις εσύ.

Με καλό ν' απολυθούμενε

Αντρουλής

Ο καιρός επέρασε και τα κοπέλια απολυθήκανε από το στρατό και ξεναπήγανε στου Γιδοστελή και εξανακάμανε και οζά και αίγες. Το γ' καιρό απού ελλεύπανε, το Κατεριώ του Λαμερατογιάννη επαντρεύτηκε και το Αννεζινιώ του Ροδομάγουλου ήτονε παντρεμένο και χωρισμένο και ήτονε ζωντόχηρα στο χωριό. Πάλι εφούντωσεν ο έρωντας εις τσι καρδιές και τω δυονώ κοπελιώ για το Αννεζινιώ. Πάλι δεν είπε λέξη τό'να τ'αλλού ντωνι για τα μαρτύρια απού είχανε για το Αννεζινιώ. Πάλι τση γράφανε γράμμα με τραγουδάκια και οι δυο και πάλι τα πήρε μαζωμένα αυτή

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΛΗ

Αγαπητό μου Αννεζινιώ, τετράξαθη νεράγδα
τα κάλλη σου τα όμορφα ποθές δεν τα ξανάβιδα
Εγώ για δεύτερη φορά γυρεύω την καρδιά σου
και το πως με ταπεινώσες το σβίνει η λεβεδιά σου
Δε μου 'δωσες το θέλημα, τότες και δε σε πήρα
μα αν το θελήσεις σήμερα σε παίρνω ζωντόχηρα
Η όμορφιά σου στο χωριό είναι ξεδιαλεμένη,
με τη δική μου λεβεδιά δε θά'σαι αδικημένη
Στα νιάτα μου σ'ορκίζομαι και να μου το πιστέφεις
πως θα σε κάμω αρχόντισσα αν μου θεληματέφεις.
Να το σκεφτείς πως σήμερα βρίχνεις την ευκαιρία
για να γινεις στα χέρια μου αρχόντισσα, κυρία
Πέ μου το "ναι" Αννεζινιώ, πε μου το "ναι" χαρά μου
και θά'μαι ο φαμέγιος σου και θά'σαι η κυρά μου
φιλιιά σου μπέμπω στο χαρτί κι α θέλεις κράτιξέ τα
μα α δεν τα καταδέχεσαι, στο χώμα πέταξέ τα
'οστε να πάρω απάντηση αμάτι δε θα κλείσω
Καρδιά και σώμα και ψυχή θέλω να σου χαρίσω

Σε φιλώ γλυκά

Κοκόλης

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΟΥΛΗ

Αγαπητή μου Αννεζινιό και ζωντο χηρεμένη
 ένας λεβέντης διαλεχτός πάλι σε περιμένει
 Ένα καιρό με πλήγωσες και μού καμες λαχτάρα
 μα γώ σου το χαρίζω αυτό καλή μου γυναίκα
 Εγώ σου τάσσω την καρδιά μαζί με το κορμί μου
 να μ'έχεις φαμεγιούρι σου σε μια ζωή καλή μου
 Και σε παρακαλώ πολύ θέλημα να μου δώσεις
 και δίδω σου το λόγο μου πως δε θα μεταγνώσεις
 Ότι ζητάς θα γίνεται, ότι μου λες θα κάνω
 Κατήρι δε θα σου χαλώ, καλλιόχω να ποθάνω
 θα περιμένω για να δώ ποιά ν'ή γι-απάντησή σου
 θά'μεσαν τυχεροί κ'οι δυο αν μπώ εις τη ζωή σου
 Μπέμπω σου την αγάπη μου, μαζί με τα φιλιό μου
 Πιστεύω να μου τα δαχτελς ομορφοκοπελιά μου
 Με αγωνία καρτερώ απάντηση με γράμμα
 κι αν είναι θεληματικό θά'ναι μεγάλο πράμα,

Κε αγάπη και φιλιό

Αντρουλής

Τα κοπέλια την πρώτη φορά ήσανε ανεπιθύμητα για το Αννεζινιό. Τη
 δεύτερη φορά ήρθανα καθυστερημένα γιατί το Αννεζινιό ήτονε αρραβων
 σμένο μα αυτάνα δεν τό 'χανε ακουστά. Ετούτη τη φορά όμως έγραφε έ
 ευγενικό γράμμα και τό 'μπεφενε και στα δυο κοπέλια

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΚΟΛΗ

Αγαπητέ μου Κοκόλη

Ευχαριστώ σου πολύ όπου με εχτιμάς και που θα ήθελες να με πάρ
 γυναίκα σου, όμως εγώ είμαι αρραβωνιασμένη και παντρεύομαι τ'ύστερ
 τ'αλλού μήνα, στει 30 από θά'ναι Κυριακή. Πολύ θα ευχαριστηθώ αν έ
 στο γάμο μου.

Την άλλη φορά δε σου φέρθηκα καλά. Το μεταγνώθω και σου ζητώ συ
 μη.

Σε χαιρετώ, σε φιλώ και σου εύχομαι καλή τύχη

Αννεζινιό

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΟΥΛΗ

Αγαπητέ Αντρουλή

Ευχαριστώ σου πολύ από με εχτιμάς και από θα ήθελες να με πάρ
 γυναίκα σου, όμως εγώ είμαι αρραβωνιασμένη και παντρεύομαι τ'ύστερ
 τ'αλλού μήνα, στει 30 από θά'ναι Κυριακή. Πολύ θα ευχαριστηθώ αν έ
 στο γάμο μου

την άλλη φορά δε σου φέρθηκα καλά. Το μεταγνώθω και σου ζητώ συ
 γνώμη.

Σε χαιρετώ, σε φιλώ και σου εύχομαι καλή τύχη

Αννεζινιό

Δεν εξήγησεν εδά τό'να γκοπέλι τ'αλλουνού έντα του γίνηκενε και καθ'έναντωνε εχάντανε πως μόνο αυτό την έπαθε τη δουλειά. όμως και τα δυο ήσανε απογοητεμένα. Και τα δυο είχανε αναρεξησμένη τη ζωή αυτή: των άρεσενε παλιότερα. Και βέβαια και στα δυο η ζωή αιτία ήτονε. Το νεζινιό, από των άνοιξενε αγιάτρευτες πληγές. Όσο ήσανε εθουσιασμένε ένα γκαϊρό, εδά κάθε μέρα εκλαίγανε τη μοίρα ντωνε στη μαδάρα.

ΚΟΚ: Δεν είναι μωρέ κοκόλη ζωή αυτή από κάνομεν εμείς επά πάνω. Μια φορά τάχομενε, τα παντέρμα τα νιάτα, και δεν αργιούνε και να φύγεινε κι εμείς κάθομέστανε και τα χαραμίζομε στου Ψιδοστελή τη μαδάρα. Άθρωπο δε σμίγομενε, φράγκο δε μασε στεριώνει. Όλο τσουλοντυμένοι και βασανισμένοι είμεστανε έπαγε σα τζοι φουριάριδες εβγαίεστίδαμενε μηρει **ΑΝΤ:** Έτούτη δα, την ιδιαιμένη στηγημή, από θωρείς και ξανούγω όθεν τη χώρα ετούτα δα σκεφτομαι. Έλεγα με το νου μου: "Πιάε μωρέ, εκεί κάτω στη χώρα τόσος κόσμος από είναι κι ούλοι με το καλόν ντωνε ντύσιμο, με τη διασκέδασή ντωνε, με ούλα ντωνε τα καλά ζιούνε μέσα στη γκοινωιά κι ούλα τα κοπέλια βγαίνουνε με τσι φιλενάδες τωνα, κι εμείς είμεστα καταδικασμένοι να τα υστερούμεστανε ούλα ετούτα δά."

ΚΟΚ: Κατέεις μωρέ Αντρουλή έντα σκέφτομαι εγώ κ'έντα στριφογυρίζει μυαλό μου εδά τσι τελεψταίες μέρες ζικέφτομαι πως εμείς δεν είμεστανε σαν τα αγγριγιόχορτα από είναι υποχρεωμένα να ξεραθούνε εκείά από εφυτρώξανε. Να πηιάσομενε να μοιράσομε με το Ψιδοστελή να πάρομενε όσα έχνη μασε βγαίνουνε να τα πουλήσομενε και να πάμε στη χώρα να κάμομε ένα μαγατζί να ζήσωμε γ-κι εμείς μέσα στο γ-κόσμο σα τζ'αθρώπους κι όι από ζιούμενε επά με τα ζά και σα ντα ζά.

ΑΝΤ: Επρόλαβες και είπες αυτό από ετοιμάζομουνε κεζώ να πώ. Ίδια το βράδυ θα πάμνε να το πούμενε του Ψιδοστελή πως θα μοιράσομεν τα έχνη γιατί εμείς την εχορτάσαμενε τη μαδάρα ντου. Με άλλον αμμάτι μωρι Κοκόλη τα θωρώ γω ούλα επά πάνω και με άλλο τα θώρουνε μια φορά. Μούδι τα πουλάκια από κελαϊδούνε κι εδά όπως πάντα δε με διασκεδάζουνε, μούδε τα λουλούδια δε μάρέσουνε έτσα από μ'αρέσανε μια φορά, μα μούδι τα λέρια δεν τα γροικώ εδά σα ντη μουσική, όπως τα γροίκουνε μια φορά. Για τον ίδιο λόγο τα κοπέλια και τα δυο είχανε αναρεξιμένο τον τιπο. Η αφορμή ήτονε τ'Ανεζινιό, μα δεν εξεμυστικώθηκενε τό'νά τ'αλλού ντωνε. Ας είναι δά, αυτάνα τό'πανε και το κάμανε. Επήρανε όσα έχνη των εβγαίνανε και τα πουλήσανε και παίρνουνε τα λεφτουδάκια από πιάσανε και μιαν ημέρα, νάσου τα καλά μας κοπέλια στη χώρα. Μόλις επατήσανε τα πόδια ντωνε στη χώρα, σα νάχαν είναι συνονοημένα, κέφτουνε στην προπατέ ντωνε δυο ομορφοκοπελιές από τσ έπινες στο ποτήρι. Ήσανε μαγγήτισσες και αλητίσες μα τα κοπέλια δε τζ'ενιώσανε, αυτές όμως τα νιώσανε πως είναι χωριατάκια και πως είναι το χειριώ ντωνε. Εσημώσανε γιατ'απου λέει τω'γκοπελιώ κι εκάμανέντωνε τα γλυκιά μάθκια κι αυτάνα τα κακορίζικα, θάμπωμένα από την ομορφιά ντωνε, των ακλουθήξανε κι επήγασί ντα σ'ένε ξενοδοχείο. κι εποτίσα ντα υπνοτικό κι επήραντωνε ούλα τα λεφτά από

Μόλις έγνωσεν ο Αντρουλής κ' έβλεπε πως τού'λειπεν από δόπλα η ομορφοκοπελιά ξανοίγει για τα λεφτά ντού και διάλε το φράγκο ο τούχεν ασητό. Σα μπως έπεσεν ο ουρανός και τον επλάκωσεν εκείνη ώρα. Πάει ξεγλωσσοισμένος και βρύνει τον Κοκόλη.

ΑΝΤ. Σήκω κακομοίρη Κοκόλη να δεις ίντα μας εγίνηκενε. Άχισ ίντα εκάμανε τα πουτανάκια. Άχισ κι εκάσαμενε τσοι ναιώνιους μας κόπο Όφου, όφου ίντα πάθαμενε. Ούλοι οι δαιμόνοι μας εφωτίσανε να θέλωμ γινούμενε χωραίτες κι εξεβγήκαμενε. Κι αφού δεν έχομε φράγκο, μούδε φαί, μούδε τα εισητήριά μας να γιαείρομε στα σπύθια μας. Μούδε δε γ ζομεν άνθρωπο να μασε δανείσει!!!

ΚΟΚ. Δέ γκατέω γω γη ένα κακό όνειρο θωρώ, γη ετσά μεγάλη εζημιά κάμαμενε. Είναι και ντροπή, ετσά που την επάθαμενε την εζημιά. Κι εμε αφού χαντούσαμενε πως τα νιώθομεν ούλα. Ετούτη την εζημιά δε μας έμπεφεν ο θεός μονό την επάθαμε σαν το φάρι αφού πάει για το δόλο και μπαίνει μοναχό ντου στον κέρτο. Πε μου εδά, στο θεό σου, ίντα θ κάμομεν από πά' και κέρα; Ίντα θ' απογινούμενε;

ΑΝΤ. Κιανείς δε γκάνει κακομοίρη Αντρουλή όξω μόνο ότι μπορεί. Το αφού μπορούμενε να κάμομε είναι να βάλωμεν εμπρός μας το δρόμο να στα σπύθια μας κι ότι να πάμε με το καλό θα φάμε και φαί, πρωτύτε υπάρχει τρόπος να φάμε, μα μούδε καφέ δεν έχομε να πχιούμε, μούδε αζόζα! Και με τα πόδια μας θα πάμε, και πεινασμένοι θ' εφτάξομ ήγανε τα κοπέλια στο χωριό ντωνε πεινασμένα, διψασμένα κατατρ οι χωριανοί. Είχανε ακουστά πως επήγανε στη χώρα για να αρχινι δουλειά και όντεν απάντηξεν ο Κοκόλης με το Ροδομάγουλο τον αν τανε:

ΡΟΔΟΜ. Ε, ίντ' αποκάμετε δα στη χώρα; Ευρήκατε δουλειά; Επιασετε μα

ΚΟΚ. Πού να σου τα λέω, μπάρμπα Σήφη; Δικά να σου πώ πως μασε γύρω σιδάκα. Μη ρωτάς να μάθεις περισσότερα. Πάντα μας εγώ κι ο Αντρουλή αγαπούσαμε το χωριό και τη μαδάρα κι εδά μας εμπήκεν ο διάβολος να νούμενε λε χωραίτες, μα εμεταγνώσαμεντο ντίμπις και μονιτάρου. Άη γ κας εσύ μπάρμπα Σήφη, στα χωριά αποκρατεί ακόμη μια ουλιά αθρωπιά, όι στην χώρα. Άς τηνε να πάει στην κακή ώρα για χύρα. Μια βραδιά έμ να εκειά και την εσκάθηκα. Φαίνεται μου πως δε θέλω να πάω μπλειό δε για να μπουσουνίσω. Ότι είναι χωριάτικο αξίζει ακόμη. Χωριάτικο φωμί, χωριάτικο φαί, χωριάτικα εθιμα, χωριάτες ανθρώποι, ούλα χωριάτικα

Εξαναπήγανε τα κοπέλια στου Γιδοστελή, εξανακάμανε κι αίγες κι γιατ' ήσανε αξια και εργατικά κοπέλια.

Το Κατεριό του Λαμερατογιάννη, αφού το σουροσάλιαζεν ο Κοκόλης αφού επαντρεφτηκενε τον καιρό αφού ήτονε αυτός στο στρατό ήτονε χ μένο. Νέα κι όμορφη γυναίκα, φρόνιμη και νοικοκερά.

μιαν ημέρα : εσβίξανε ο Κοκόλης με το κατεριώ στα περβόλια ντωνε
απού είνιε κοντά. Σα νάχα τζοι τραβά κράμα εκάτσανε κοντά κι αρχηνέζε
κουρέντες για πράματα διάφορα, μα ήτονε γενερό πως για άλλα ελέγασε κ
αλλού εξαμύνασι.

ΚΑΤ. Ε. πώς πάνε τα έχνη σου, Κοκόλη;

ΚΟΚ. Να σου πώ μωρέ Κατεριώ, δεν είν'εκείνη και κακή χρονιά. Είνιε χόρ
τα βγαρμένα και δεν πεινούνε τα έχνη, μα μου ρίξανε μωρέ οι παντέρμες
τρείς προβατίνες κι εκράθιενε δυο αρνιά κάθε μιά ντωνε.

ΚΑΤ. Δε γνατέω μωρέ Κοκόλη αν εβγήκανε τα χόρτα εκεια πάνω; Εμένα μ'ά
ρέσουνε οι ασκρολύμπροι, μ'αρέσουνε οι βροβλιοί και προ πάντω δα το
σταμναγκάθι. Δέω να βγώ κιαμιάν ώρα από κεια πάνω απού βγαίνουνε πολλ
και καλά χόρτα.

ΚΟΚ. Έλα όντε θέλεις. Εγώ θα σ'ορμινέψω και θα βρείς μπόλικα και με λ
γο κόπο.

Την άλλη μέρα εβγήκανε στη μαδάρα το Κατεριώ και, δι μόνο τσ'ορμίν
νεφεν ο Κοκόλης να βρεί τα χόρτα, μα τσ'εβοήθησενε και να τα βγάλει. Τ
βράδυ τση τα κράθιενε στη ράχη. ντου και τση τα κατέβασενε στο χωριό
Ούλη μέρα απού εβγάνανε τα χόρτα και σ'ούλο το δρόμο όντεν εκατεραί
νανε εμιλουσανε τα μάθια ντωνε, εμιλουσανε οι καρδιές τωνε μα οι γλώσ
σες τωνε και τα χέρια ντωνε, έντά'χανε παθομένο; Γλωσσοδέτη είχανε κ
δεν εμπορούσανε να πούνε αυτό απού θέλανε;

Την αποπάνω μέρα πάει το Κατεριώ από κάτω απού το σπίτι του Κοκό
και φωνιάζει του:

ΚΑΤ. Ε. μωρέ Κοκόλη

ΚΟΚ. Ίντα θέλεις Κατεριώ;

ΚΑΤ. Έλα μωρέ Κοκόλη, αν εκατάπιες κοινωνιά, να δείς έντά'χει η μαρτι
μου εσύ απού έχεις ιδέα από έχνη, γιατί φοβούμαι πως θα μου φοβίσει!
Δεν τρώει το φαητό τζη, πρέπει πως είναι αρωσταρέ, η παντέρμη και λεί
πει κι ο πατέρας μου και δεν κατέω έντα να τση κάμω

Διάλε το πράμα απού είχεν η γι-αίγα τση Κατεριώς. Δε ντον ήθελεν αι
τή για τση αίγα τζη, μα τον ήθελε να τση γιάνει δική τζη "πληγή". Ο Κοκ
λης δεν ήτονε παλαβός μα πάλι ο παντέρμος ο "γλωσσοδέτης" δεν εμπόριε
να πεί αυτό απού ήθελε μα επήγε στο σπίτι ντου και καθίλει και γράφε
χράμμα του Κατεριού.

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΟΚΟΛΗ

Αγαπητό μου Κατεριώ, λεβέντισσα του τόπου

Εσύ με τα ματάκια σου παίρνεις το νου τ'αθρώπου

Κι άλλη φορά τα κάλλη σου μ'είχανε τροζαμένο

όμως για κείνο τον καιρό δεσ ήτονε γραμμένο

Σις την καρδιά μου ήτονε μια ταραχή μεγάλη

μα δά τήν ίδια ταραχή μου τήνε φέρνεις πάλι

Όπως και κείνο τον καιρό σ'έχω κι εδά στο νου μου

απού θέτα να ποιμηθώ κι όμως δεν εκοιμούμου

κι έκανα την απόφαση προξενητή να μπέψω

τη χέρα σου από το μπαμπά ήθελα να γυρέψω.
 Ήτονε το πεθύμιο μου γυναίκα να σε πάρω
 κι όμως εκείνο τον καιρό με πήρανε φοντάρο
 'Ωστε να μ'απολύσουνε ήσουνε παντρεμένη
 και η δική μου η καρδιά ευρέθει πληγωμένη.
 Σαν τά φερε τα πράματα ετσά λοής 'η μοίρα
 πάλι ζητώ τη χέρα σου για να σε πάρω χήρα
 Πως θα μου δώσεις θέλημα εύχομαι και πιστεύω
 και σκλάβος εις τα χέρια σου πάντα μου θα δουλεύω
 Τα κάλλη σου άλλη μια φορά σε πειρασμό με βάλα
 Έλα να κάμομε μαζί ονειράτα μεγάλα
 Πιστεύω πως ταιριάζομε κι αν έχεις ίδια γνώμη
 Ξιν'εύκολο να σμίξουνε οι γι-εξίκοι μας δρόμοι
 Εγώ με τούτο το χαρτί σου μπέμπω την καρδιά μου
 και την καρδιά σου σου ζητώ, ομορφοκοπελιά μου
 'μπέμπω σου την αγάπη μου, μπέμπω σου τη φιλιά μου
 και, αν μου επιτρέπεται, μπέμπω και τα φιλιά μου
 Πως σε λατρεύω Κατεριώ θέλω να το πιστέψεις
 κι αν παντρευτούμε τη ζωή θα μου καλύτερέψεις.
 Να μη μ'αφήσεις για πολύ νά'μαι σε αγωνία
 κορμί σου τάζω και καρδιά κι αγάπη αιωνία

Με πολύ αγάπη, με πολλά φιλιά, με πολύ λαχτάρα

Κοκόλης

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΑΤΕΡΙΟΥ

Σαν έντα θέλεις να σου πώ αγαπητέ Κοκόλη
 Πάντα θα σέ'χω στην καρδιά, καθημερινή και σκόλη.
 Για μένα που το διάβασα τ'αγαπητό σου γράμμα
 για τη ζωή μου ολόκληρη ήτανε μέγα πράμα
 Η μεγαλύτερη χαρά που πήρα στη ζωή μου
 αγάπη μου λατρεία μου, φέξη μοναδική μου
 'Οντε σκεφετείς κι όπως σκεφετείς θα κάμομε το γάμο
 κι αφού το σήμερα κι ομπρός ότι μου πες θα κάμω
 φιλώ σε, σε ξαναφιλώ και πάλι αρχή σου βάνω
 χίλια και χίλια δυο φιλιά στα μάγουλά σου απάνω.

Με αγάπες και φιλιά

Η δική σου κοπελιά

Ο Κοκόλης : και το Κατεριώ επαντρευτήκανε. Κουμπάρο εβάλανε τον Αντρουλή.

Μα όπως λέει ο Κορνάρος, του κύκλου τα γυρίσματα ανεβοκατεβαίνω
 Του Αννεζινιού ο άντρας επόθανε και αυτή έβαλε στ'αμάτι τον Αντρο-

Υπολόγιζε πως δε θα αρνηθεί την αγάπη τ'η και επίηρε το θάρρος και
 τού γραφε γράμμα με μαντινάδες

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΝΝΕΖΙΝΙΟΥ

Αγαπητέ μου Αντρούλη ήρθενε η σειρά μου
 να σου ζητήσω να δεχτείς χάρισμα την καρδιά μου
 Πρώτη φορά που μ'ήθελες ήμουν κοπελιδάκι
 και δεν εδούλεφε σωστά το λίγο μυαλουδάκι
 κι εζύγωξα την τύχη μου, η μαυροκακομοίρα
 κ'ήτον αιτία κι αφορμή τόσους καημούς κι επήρα.
 Για κείνο μου το φέρσιμο ντρέπομαι και λυπούμαι
 και πολεμώ να το ξεχνώ να μη στενοχωρούμαι
 Παρακαλώ σε αν μπορείς και συ να το ξεχάσεις
 Μια ευκαιρία βρίχεται κι, α θέλεις, μην τη χάσεις
 Πάλι τη δεύτερη φορά ήμουνε δεσμεμένη
 και δεν εμπόρου διαφορά να κάμω η καημένη
 Σήμερα όμως σε καλώ για να γινώ δική σου
 και πρόθυμα θα εκτελώ την κάθε θέλεσή σου
 Άσκημα επληγώθηκα με λάθη περασμένα
 μα'δα θα ζιώ εγώ για σε και συ θα ζεις για μένα
 θωρείς το πως ταιριαζομεν, εδά και γώ θωρώ το,
 μα έδιαξα παλαβίστικα στο γράμμα σου το πρώτο
 Μπέμπω σου χίλια δυο φιλιά και χίλιες τρεις αγάπες
 Λόγια σου λέω τριφερά, όπως και συ μου τά'πες
 Παρακαλώ σε γλήγορα απάντηση να δώσεις
 μη θέλεις να μ'εκδικηθείς, χρέη να ξεπλερώσεις
 Με αγάπες και φιλιά
 Μη θυμάσαι τα παλιά
 Αννεζινιό

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΝΤΡΟΥΛΗ

Αγαπητό μου Αννεζινιό, πολυαγαπημένο
 ήρθε ένα δώρο του θεού δίχως να τ'ανιμένω
 Όσα κι αν επεράσαμε, ούλα θα τα ξεχάσω
 όντε θα σε γλυκοφιλώ κι όντε θα σ'αγκαλιάσω
 Πράματα που περάσανε δε θέλω να θυμάσαι
 μούδε να μην τα φιλαφάς να μου στενοχωράσαι
 Και χήρα και ζωντόχηρα επέρασες καημένη
 μα δά που θα σε πάρω γω θα ζεις ευτυλισμέν.
 Απ'όσα δώρα έτυχε να πάρω στον καιρό μου
 σήμερα δώρο μου'καμες το πλιά καλύτρό μου

Η μέρα η καλύτερη σε ούλι, τη ζωή μου
 ήτονε η σημερινή, Αννεζινιώ καλή μου
 άβριο θά'ρθω να σε βρώ πολλά'χομε να πούμε
 κι ονειράτα θα κάνομε τη ζήση πώς θα ζιούμε
 το γάμο μας θα κάνομε τον αποάνω μήνα
 και πάντα θά'μεστα μαζί χρυσή μου. Αννεζίνα
 με πολλά, πολλά φιλιά
 αγαπητή μου κοπελιά

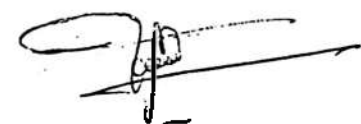
Αντρουλής

Έρθε και ο άλλος μήνας και εγένηκε και ο γάμος του Αντρουλή μ
 του Αννεζινιού. Και οι δυο μας φίλοι επετύχανε τελικά παλιούς των
 στόχους μα όμως επεράσανε πολλά βάσανα και πολλές λαχτάρες μα εθ
 ωρούσανε τσ'άπατούς τωνε νικητές, γιατί εκαταγέρανε αυτό που θέσανε.

Ο φίλος μας ο Αντρουλής, μαζί με τον Κοκόλη
 εις τη μαδάρα εζιούσανε καθημερινή και σκόλη
 Η σκέψη κ'η φροντίδα ντων ήτονε για τα έχνη
 Ποτές δεν εξηλούανε στον κόσμο σ'άλλη τέχνη
 μα μια φορά ο έρωντας απού γρεμίζει κάστρα
 εις τσι καρδιές των κοπελιώ των έκαμε χολάστρα
 Γιατί των άνοιξε πληγές και βάσανα μεγάλα
 κι αναρεξήσανε τα ζά που βγάνανε το γάλα
 Και μιαν ημέρα ο Αντρουλής μαζί με τον Κοκόλη
 εδιαλύσανε τα ζά και πήγανε στην πόλη
 Για μια βραδιά απού μέβανε επήρανε μια γέψη
 κι εβλαστημίξαν τη στιγμή που εκάμαν τέτοια σκέψη
 και πάλι εγιαεβρανε στσι πρωτυνές μαδάρες
 και τελικά τσι πήρανε τσ'όμορφες γυναικάρες.

ΤΕΛΟΣ

Βουβάς Ιούνιος 1994

Κωστας Γερωνυμίδης

αναπιάνω. αρχίζω να δημιουργήσω κάτι. Π.χ. πρόβατα
 ανάρεξα. απρόθυμα
 ανε. εάν (ανε θέλεις=αν θέλεις
 αναντράντζω. αναστήκωνω, παίρνω απάνω μου
 απαντέχω. ελπίζω
 απατός σου. προσφώνηση σε σεβάσμια πρόσωπα
 απής, μα και απόης. μετά
 απόντεν. απ'όταν
 αστυβίδα. είδος θάμνου
 αφορούμαι. υποφιάζομαι

βγορίζει. φαίνεται
 βιτσιλά. αρπακτικό πουλί
 βαγεστώ. βαριγκομώ

γιαέ. για δές
 γροικώ. ακούω, υπακούω μα και αιστάνομαι (γροικώ ένα πόνο)

δικά. φτάνει

έγνωσα. εξύπνησα
 εδά. τώρα
 εκείά. εκεί
 επά. εδώ
 ετσά. έτσι
 έχνη. ζώα

θαρμός, μάτιασμα
 θελά πάω. θα πήγαινα. Να πάω θέλει, θα πάω
 θωρώ. βλέπω

καλλιά. καλύτερα
 καναβός. είδος αετού
 κατσούνα. μπαστούνα
 κεφάλωπη αίγα. είναι άσπρο μόνο το κεφάλι της
 κούτουλα αίγα. δεν έχει κέρατα
 κουράδι. κοπάδι
 κρεμαστά. ψηλά

λέρια. κουδούνια
 λιγοφυχώ. ανυπομονώ

μαδάρα. θερινός βοσκότοπος
 μερωτικοί σύντεκνοι. έχει βαφτίσει παιδί ο ένας του αλλού
 μιτάτο. τυροκομείο στο βουνό
 μονιτάρου. μαζεμένα
 μούδε. μήτε
 μπλειδ. πλέον

ντεληκανής. ωραίος νεαρός
 ντίμπις. τελείως

ξανοίγω. κοιτάζω

οζό. πρόβατο
 όντε. όταν
 ουλιά. μικρή ποσότητα (γούλια)

παγουριαίνω. απαλαίνω (κυρίως το λέμε για τον πόνο)
 παστρικολίβανο. καθαρό άσπρο πρόβατο (λιβανό πρόβατο=άσπρο πρόβατο)

ποθές. πουθενά
πολεμώ. προσπαθώ
πρίχου. προτού

ρέγομαι. μου αρέσει, ορέγομαι
ριμαδόρος. στιχοπλόκος
ρίξιμο ζώου. αποβολή
ρούπα αίγα. καφετιά
σύντεκνος. κουμπάρος από βάφτιση παιδιού
στελιώνω. εκτός από το στέλιωμα εργαλείου, αρχίζω, δρομάνω κάτι. Στελιώνω
τι, π.χ.

τροζός. τρελός
φαμέγιος. υπηρέτης
φυλλαδαύτικα πρόβατα. έχουνε μεγάλα αυτιά
χαντώ. νομίζω
χώνω. κρύβω
χώρα. πόλη (χωραΐτης = κατοικος της πόλης)
ψόμα. ψέμα
ώστε. μέχρι, ώσπου (ώστε να θέλεις = ώσπου να θέλεις)

«Αγώντας της Κρήτης» Σε συγχαίρεις από 14-2-1999

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1	Σελίδα αφιέρωσης	40	Το Βατοπέδι
2	Πρόλογος	41	Η συμπεριφορά μας στη θρησκεία
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΙΣΤΟΡΙΑ		ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΤΟΠΙΚΑ
3	Εικοστή πέμπτη Μαρτίου	42	Τα λανιά κόλη και νομός
3	Θυμιανή Παναγία το 1821	42	Κοινότητα Ασφένδου
4	Η Ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα	43	Αρμένοι Αποκορώνου
5	Εικοστή ογδόη Οκτωβρίου	44	Μακεδονία
7	Η Μάχη της Κρήτης	44	Τραγούδι της Κρήτης
8	Γερμανική κατοχή	45	Κύπρος 1
9	Για τη Μακεδονία	46	Κύπρος 2
10	Τε χυδαία Σκόλια	46	Τραγούδι των Σφακίων 1
10	Ο ηρωϊσμός μιας γυναίκας	47	Τραγούδι των Σφακίων 2
12	Κόκκαλα ιερή		ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΕΙΣ
13	Βύλο καθαγιασμένο	48	Νορκωτικά
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΤΟΥΡΚΙΚΑ	49	17 Νοεμβρίου και 17 Νοεμβρί
14	Τουρκία και Γάβδος	50	Το εφετέζο
14	Πενοσέτ και Οτσαλάν	51	Το ξυλοκόπημα του Αφονιάδ
15	Ο Οτσαλάν στον "σουλτένο"	51	Προσβολή της σημαίας μας
16	Έλληνες και Τούρκοι	52	Οι μπράβοι της Μικόνου
17	Δώστε τα χέρια Μπραϊμνδες και Γεόννηδες	53	Ευκόριο βρεφών
17α	Ο Τούρκος κρύτατης των γιανη - τέρων	53	Ελληνικότητα των Κρητών
18	Ο Ορνταγίν στην Ευρώπη	54	Ο μετανάστης
19	Τουρκική ταχτοποίηση αιχμαλώτων πολέμου	55	Η μέδα του γυμνασίου
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΠΟΛΙΤΙΚΗ	55	Δύσκολη θέση των Αγίων
20	Χέλιες συντάξεις αγροτών	56	Τα σκολάρικια του κρηγιού
20	Αδικία της Κρήτης στην Κυβέρνηση	56	Πλαστά, πλαστικά, νοθευμένα
21	Δυό δυναμικές κυρίες	57	Λεωφορειοπειρατές
22	Δημοτικές εκλογές	57	Έκθεση τρομοκρατών
23	Δε μας την έβγαλε καλή...	58	Τα θύματα του Χίτλερ τ αντιγράφουν (Ισραήλ)
23	Κάθε τέσσερα χρόνια.....	59	Γιατροί χωρίς σύνορα
24	Προεκλογικά "θα"	59	Λευκά Όρη και Ψηλορείτης
25	Ομοφυλία	60	Ζωνιανά καρώματα
25	Παραγκώνισμός της Κρήτης	61	Η αυξησούλα του Βουρλοδμη
26	Απριλιανή χούντα	61	Το αιώνιο θύμα
26	Πολυτεχνείο 1973		ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η' ΔΙΑΦΟΡΑ ΘΕΜΑΤΑ
27	Το πέσιμο της χούντας	62	Από την πατρίδα
28	Η βασιλική περιουσία	62	Μάνα είναι μόνο μία
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' Η.Π.Α.	63	Απόπειρα κατά Β. Βαρδινογιάν
29	Παγκοσμιοποίηση	63	Πνευματική Κίσαμος
30	Τα δυτικά τζιζάνια	64	Όντεν ειν τα νιάτα.....
30	Έντολές του κλανιτάρχη	64	Η καλοσύνη νικά τη βία
31	Αμερικάνικες εκλογές του 2000	65	Αντιφώνηση σε εκδήλωση
32	Ο τρίτος Παγκόσμιος	67	Κάνε καλό όπου χρωστάς και...
32	Το περιστέρι της ειρήνης	67	Ετα λουλούδια του πελάγου
33	Όχι ο λαός των Η.Π.Α. Γ	68	Πόση Ντουλουάκη
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΚΑΗΡΟΣ	68	Μαρία Καλογεράκη
35	Μια μέρα ανάσταση κάθε μέρα σταύρωση	69	Υποδοχή των Μηλιωτών
36	Μητροπολίτης Ειρηναίος 1	70	Επίσκεψη στη Μήλο
36	Μητροπολίτης Ειρηναίος 2	72	Πάρις κελαϊθής
37	Εβδομάδα των παθών	72	Εικοστός αιώνας
37	Επίσκεψη του Πατριάρχη	73	Μαντινάδες μου του διακρίθ καν σε διαγωνισμούς
38	Αποχώρηση Βιρναίου	73α	Μαντινάδες μου αντιπαραθέσι σε γλέντια
38	Νέος Αρχιεπίσκοπος	74	Αποχαριρετισμός της δραχμής
39	Βαβύλης, Γιοσάκης και Σία	75	Η σκληράδα του ευρώ

Γ 33 Σημ χειρσόνη 60 του Αίμιου

75	Οι έφηβοι βουλευτές	101	Γεώργιος Ξενουδάκης
76	Σατιρική ποιήματα	102	Πάβλος Βαρδινογιάννης
77	Η πολύτεκνη μητέρα	102	Βλευθέριος Βενιζέλος
77	Δωριτές ανθρώπινων οργάνων	103	Παρά Γιώργης Πυρουνάκης
78	Ανθρωποκεντρικός ο κόσμος	104	Ελένη Γλυκατζή - Αρβελέρ
79	Επρώτη ηλικία	104	Σταύρος Πολέντας (Σισαγές)
79	Πρώτη θβρβου ημέρα Γ' ηλικίας	106	Σήφης Βαρδινογιάννης
80	Τα γερέματα	107	Γεώργιος Μανταδάκης -
81	Εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας	107	Χάστας Παπαδάκης (Χούτης)
81	Ο σεισμός στην Ινδονησία	108	Γεώργιος Βαλυράκης
82	Η ζωή θέλει αγώνα	109	Μανώλης Βαλυράκης
83	Άσκημη ταχυνή όμορφη μέρα	109	Πτέραρχος Μανώλης Κελαυδής
84	Ένα πρωί του Μάη	111	Γεώργιος Μιχελογιάννης
84	Αν ήμουνα	112	Ανδρέας Πολέντας
85	Οι παρενόχλητες του πολιτισμού	112	Γιάννης Πυροβολάκης
85	Μοντερνισμός	113	Επισημναγός Αντώνης Βενάκης
86	Όμορφη βαρκάδα	114	Μιχάλης Πρόκοπάκης
86	Όμορφο δειλίτις	114	Γιάννης Μπολιώτης
87	Το ωραίο πρωινό		ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΣ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΑΝΩΝ
88	Ας ζηλεύω στα πλούτη	115	Θεόδωρος Γερωνυμάκης
89	Ότι μπορείς να προσφέρεις	115	Σταύρος Γερωνυμάκης
89	Το ναυάγιο του Ηρακλείου	116	Μανουέλης Ποιμένος
89α	Τα στάδια της ζωής	117	Σταυρες Ποιμένος
89α	Ο λιπτάμενος Παλαιοκώστας	117	Γιάννης Καραδάκης
90	Έμμετρη υποβολή χαιρετισμών	118	Σταύρος Καραδάκης
90	Εμπρησμός	119	Γεώργιος Μπολιώτης
	ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ' ΑΘΛΗΤΙΚΑ	119	Γιάννης Σηρουχάκης
91	Το ωραίο φθλο είναι και ισχυρό	120	Μιχάλης Πρωτοπαπαδάκης
91	Ολυμπιονίκες του 1996	120	Χάρλιτος Πρωτοπαπαδάκης
92	Πολύ ασήμι και χρυσό από Σίδνεϊ	121	Ηλιάσος Κανδηράκης
93	Ανάθεση της Ολυμπιάδας 2004	122	Αντώνης Μπρεδολόγος
94	Η ολυμπιακή φλόγα	122	Ευαγγελία Πεπεράκη
94	Ολυμπιάδα 2004	123	Ευαγγελία Καγιαδάκη
95	Επιτυχημένη Ολυμπιάδα του 2004	123	Στρατής Δεληγιαννάκης
96	Η εθνική μας πρωταθλήτρια Ευρώπης	124	Σήφης Μπουχλής
	ΚΑΙΦΑΛΑΙΟ Ι' ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΕΠΩΝΥΜΟΥΣ	124	Αρτέμης Καρκάνης
97	Αλέκος Αλεξανδράκης	125	Δαμουλής Μπολιώτης
97	Αλίκη Βουγιουκλάκη	126	Γεώργιος Χομπιτάκης
98	Αναστάσιος Χομπίτης	127	Τα δύο βοσκαρούδια
99	Οδυσσεύς κλύτης	148	Πίνακας περιεχομένων
100	Δασκαλογιάννης		

